

מדינת ישראל

משרדי הממשלה
103 ק"מ

משרד
לכירות הממשלה

וצנת השטחים האחרים +

וצנת חברון

וצנת גוש עציון

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

שם תיק: ועדת השטחים המוחזקים + ועדת חברון וועדת
גוש-עציון - (המשך מתיק מספר 11)

מזהה כיוון: **א-12/314**

מזהה פריט: R0003sp

תאריך הדפסה: 15/12/2019 כתובת: 3-312-1-3-2

מחבר: 01/08/2002 מספר: 0570370170351257

מס' תיק מקורי

מחלקה

ארכיון המדינה

איכס - 314

ת"ק - א-12

מדינת ישראל
גנזך המדינה
עיון מוגבל עד תאריך 10/10
לבדיקה נוספת בתאריך 2040

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': _____
 מיכל מס': 314
 תיק מס': א-12
 תאריך התעודה: 29.5.69
 שם המחבר התעודה: _____
 שם הנמען: _____

סוג התעודות (סמן ✓ במקום המתאים):

- מכתב
 מברק או הודעת טלקס
 תזכיר או מזכר
 דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
 פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

הנמקה** : אניג מס' סא 90

שם הבודק : מ/יכר תיש

תאריך : 23.7.18

חתימה : [Signature]

*הטופס ימולא בשני עותקים. העיתק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

**נא לרשום את ההנמקה רק בעותק הלבן.

מ ח ל י ט י ס ז שר-העבודה יגיש לישיבה הקרובה של ועדת השרים לשטחים המוחזקים פירוט מלא של המפעלים אשר הקמתם מוצעת בשטחים המוחזקים.

המשך הדיון נדחה.

(ה"ח ח. סמית, י. פונדק, ד. כוכבי, א. גוראל וש. הלל עוזבים את הישיבה;

אלוף צ. זמיר נכנס לישיבה).

שט/24. הגירת ערבים

רה"מ הגב' ג. מאיר: החברים זוכרים ודאי שאנחנו דנו פעם בענין

אפשרות הגירת ערבים לבראזיל, ואנחנו

הצקנו אז לצבי זמיר לשלוח אדם שיעשה מה שצריך לעשות על-מנת לברר

את הדבר ולהביא לנו את תוצאות הבירור. צבי זמיר נמצא עכשיו

במצב שהוא יכול להגיד לנו איך הענין עומד אחרי הבירור, וצריך לקבל

החלטה, ומאוד חשוב שהחלטה זאת תהיה על-דעת כולם.

אלוף צ. זמיר: ההצעה שמדובר בה היא הסכמה של ממשלת

פאראגוואי באמצעות המוסד להקלאות והגירה

של ממשלת פאראגוואי, לקלוט במשך תקופה מינימלית של 4 שנים, אם כי

היא יכולה להימשך יותר אם הדברים יתפתחו, 60 אלף נפש מוסלמים ערבים,

שלפי ההגדרה שלהם, אינם קומוניסטים. היא מוכנה לקלוט אותם בארצה

כאשר ממשלת ישראל תמלא אחר תנאים מסויימים. זה מאושר במכתב של

משרד ההגירה, כאשר ליד זה מצורף הסכם שאינו מופיע במכתב משרד

ההגירה; ההסכם הזה נחתם בין נציג ישראל לבין קונסול פאראגוואי

בארגנטינה. תמורת עיסקה זו ממשלת פאראגוואי מבקשת: ראשית, שנישא בכל

ההוצאות הקשורות בהבאת המהגרים לפאראגוואי בכל ררך שנמצא לנחוצ;

... ..

UNITED STATES

... ..

UNITED STATES

... ..

UNITED STATES

... ..

אלוף צ. זמיר:

שנית, שנדאג שכל מהגר מביא אתו לפחות 100 דולר להוצאות עד שהוא משתקע או מהגר מפאראגוואי למדינה אסוצ' אחרת. בפאראגוואי נותנים לו תעודה שתאפשר לו לעבוד באמריקה הלטינית, אולי לא בכל אמריקה הלטינית. מכל-מקום, זו תעודת-מעבר שתאפשר לו לעבוד בצורוגוואי, בארגנטינה ובמקומות שיש ריכוז גדול של ערבים; שלישית, ממשלת פאראגוואי מבקשת שתמורת כל נפש מהגר נעניק לה 33 דולר. זה ההסכם. כאשר ממשלת פאראגוואי מבקשת

שעם חתימת ההסכם אנחנו ניתן לצינור הזה סכום של 10% מחלקה של ממשלת פאראגוואי בעיסקה, כלומר שנשלם סכום של 33 דולר/עבור כל-אחד עם הגיעם של 10,000 המהגרים הראשונים, וזה יהיה בערך סכום של 350 אלף דולר. הם מוכנים להחום ^{אתנו} אסוצ' על הסכם שהסכום של 350 אלף דולר הוא לסידור 10,000 הראשונים. אנחנו מעריכים על-פי ההסכם עם משרד האוצר שלהם, שמשרד החוץ והנשיא יהיו מוכנים להמשיך לקיים את ההסכם.

ההערכות שלנו, בהסתמך על אינפורמציה של אנשי המימשל הצבאי ברצועת-עזה, שיש היום היענות להגר משם בתנאי קודם-כל, שנציע להם הסדרי-הגירה מתקבלים על הדעת. כלומר, אסוצ' שהמכתבים שמגיעים משם יהיו מכתבים על הסדרות במקום, ויש לנו אפשרות להבטיח זאת על-ידי התערבות בשטח.

דבר שני, שנעשה דבר זה בלי שפעולת ההגירה תיוודע בשטח. אם יתברר בשטח שיש פה פעולה להזרמת הערבים החוצה - יתנכלו למערכה הזאת.

יש לנו תכנית לעשוה/כך שזה לא יבלוט בשטח ^{זאת} או יבלוט בצורה מינימלית, במידה והתנאים בשטח לא ישתנו. כלומר, יהיה רצון להגירה אם יהיה מצב של יציבות בתנאי-ההגירה, ^{TR} אסוצ' בייחוד אלה שברצועת-עזה יהיו מוכנים להגר. מדובר על כמה מאות, יש אומרים שזה כמה אלפים, שמוכנים להגר בתנאים אלה.

100-10000

The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, on the subject of the land in question. The land in question is located in the State of California, County of San Diego, and is owned by the United States of America. The land is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California.

The land in question is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California. The land is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California.

The land in question is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California. The land is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California.

The land in question is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California. The land is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California.

The land in question is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California. The land is situated in the Township of San Diego, Range 14 North, and is bounded on the north by the State of California, on the east by the State of California, on the south by the State of California, and on the west by the State of California.

... 1950 ... 1951 ... 1952 ... 1953 ... 1954 ... 1955 ... 1956 ... 1957 ... 1958 ... 1959 ... 1960 ...

1950

...

1951

1952

1953

1954

1955

...

... 1956 ... 1957 ... 1958 ... 1959 ... 1960 ...

1961

...

...

...

...

...

...

...

...

...

1962

...

...

49

THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

THE SECOND PART IS A DETAILED ACCOUNT OF THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE THIRD PART IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE FOURTH PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE FIFTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS MADE AT THE END OF THE YEAR.

THE SIXTH PART IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

THE SEVENTH PART IS A SUMMARY OF THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE EIGHTH PART IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE NINTH PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE TENTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS MADE AT THE END OF THE YEAR.

THE ELEVENTH PART IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR.

THE TWELFTH PART IS A SUMMARY OF THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE THIRTEENTH PART IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE FOURTEENTH PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESEARCH WORK DONE DURING THE YEAR.

THE FIFTEENTH PART IS A SUMMARY OF THE RECOMMENDATIONS MADE AT THE END OF THE YEAR.

אלוף צ. זמיר:

אנחנו חושבים שזה יסתכם ב-550-600

דולר לנפש, כולל הוצאות הדרך, ו-33 הדולר שצריך לחת לממשלת-פאראגוואי. יש לנו יסוד להניח שנגיע להסכם עם הברית התעופה "ואריג" כאשר ההסכם עם פאראגוואי יהיה התום, לגבי טיסות-צ'ארטר. יש רעיון להכניס למטרות זו את מטוסי הבדק. לפרטי הדברים עד הסוף לא נכנסנו כי ההסכם לא קיים. נראה לי שהסכום של 550 דולר הוא ריאלי ונראה לי שהוא מכסימלי. בחיפוש דרכים להגירה התקשינו למצוא אפשרויות הגירה עד שנוצרה סיטואציה שהערבים רוצים להגר מהארץ.

זה הסדור שקיים ועומד. אינני חושב ששם

יכולים בזמן קצר לקלוט אלפים רבים, אבל הם מוכנים להתאים את עצמם בכל-זאת ל-60 אלף נפש במסגרת ארבע שנים, וזה מספר לא-קטן.

השר י. ברזילי: לפי מה שאתה אומר, זה 10 אלפים דולר

כפול 60 אלף נפש, זה 6 מיליון דולר.

האם זה נכון?

לא הבינתי, אתה אומר שהם מדברים על

אורוגוואי ועל ארגנטינה, כמה קולטת פאראגוואי עצמה? השאלה היא אם יכולים לסמוך על-כך ושלא יבואו אחר-כך הארגנטינים וגם-כן ירצו כסף בעד כל מהגר.

אלוף צ. זמיר: הסייח הוא שהם מקבלים תעודות-זהות

פאראגוואית, שלפי החוק מאפשרת להם

לעבוד בכמה ארצות באמריקה הלטינית, בארגנטינה בו ודאי. יש בארגנטינה ריכוז של מיליון ערבים, ובנסיון קודם שניסינו נוכחנו לדעת שהמיעוט הערבי הזה מוכן היה לקלוט בדרך אחרת. אינני רוצה להרחיב את הדיבור. הם גילו נכונות.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

אלוף צ. זמיר:

אני מניח שיש לפאראגוואי תכנית-פיתוח משלהם, ויש להם תקציב לתכנית פיתוח. לזה מצטרף ענין התקציב. אם צריך להגיד בגלוי מה האינטנטיב העיקרי, זה 10 אלפים דולר שמחלקים בין העוסקים בזה.

מר א. אגמון: שוחחתי על-כך עם שר-האוצר, לאחר ששמעתי

על זה מפי אלוף זמיר. שר-האוצר הוא בעד התכנית, למרות שאין לנו 35 מיליון ל"י לארבע שנים, אם זה יתבצע. הלוואי וזה יתבצע, אז זה יכול להגיע ל-30-35 מיליון דולר. אנחנו בעד תכנית זו, אולי גם נצטרך לחפש מקורות מיוחדים לענין זה. השאלה שנשארה סתומה זו שאלת האזרחות של האנשים ושאלת זכותם לחזור במידה שקורה משהו שם, ובמקרה שאינם נקלטים. האם אנחנו בתוך ההסכם עם ממשלת פאראגוואי לוקחים על עצמנו חובה להחזיר אותם, או לדאוג להם, ומה יהיה מעמדם בפאראגוואי לאחר שהם באים?

אלוף צ. זמיר: הם מעניקים להם אזרחות לפי החוק של פאראגוואי אחרי חמש שנים. בינתיים נותנים להם תעודה שהיא בעצם תעודת-זהות, וזו תעודה לכל דבר בלי אזרחות. הם יוצאים עם לטה-פסה, ואת הלטה-פסה מקבלים חזרה. יתכן שיחיה כדאי, אם יתברר שקבוצה מסויימת לא נקלטה, לקחת אותם חזרה, כדי לא להפסיק את ההמשך של הגירה זו, אבל בהסכם זה לא קיים ואנחנו לא מעוררים בעיה כזאת. יכול להיות שלנו יהיה שיקול, אם תהיה שם שרוריה, כדי לא ליצור מצב מיוחד, שעלול למנוע ממהגרים נוספים לצאת לשם, להחזיר אותם, אבל זה לא מתחייב מההסכם.

רה"מ הגב' ג. מאיר: אם יהיה להם כל-כך טוב והיו להם הוצאות הדרך כדי לחזור, הם ודאי ישארו שם. אם יהיה רע, ממשלת פאראגוואי לא תיתן להם לחזור ולא תיתן

Section 1

The first section of the report discusses the general situation of the country and the progress made during the year. It covers the economic, social, and political aspects of the country.

Section 2

The second section deals with the financial accounts of the government for the year. It provides a detailed breakdown of the revenue and expenditure, and discusses the measures taken to manage the public finances.

The third section reports on the activities of the various departments and agencies of the government. It highlights the achievements and challenges faced by each of these bodies during the year.

Section 3

The fourth section discusses the state of the economy and the measures taken to promote growth and development. It includes information on the performance of key economic indicators and the government's policy response.

The fifth section reports on the progress of the government's social and welfare programs. It details the implementation of various schemes aimed at improving the living standards of the population.

Section 4

The final section of the report provides a summary of the overall performance of the government and outlines the key priorities for the coming year.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

לנו 100 אלף דולר כדי לקבל אותם בחזרה.

אני חושב שצריך לאשר זאת .

סגן-רה"מ י. אלון:

אני מניחה שאין התנגדות.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

מ ח ל י ט י ם

לאשר הצעת המוסד בדבר הגירה כ-60,000
ערבים מהשטחים המוחזקים לפאראגוואי על-
פי ההסדר כדלקמן:-

- (1) ממשלת ישראל תישא בהוצאות נסיעתם של
המהגרים לפאראגוואי;
- (2) ממשלת ישראל תדאג שכל נפש צו ייד ב-100
דולר לצרכי מחיה ראשוניים;
- (3) ממשלת ישראל תשלם לממשלת פאראגוואי 33
דולר לנפש למהגר;
- (4) עם חתימת ההסכם ישולם סכום של 350,000 דולר
על-חשבון הגירתם של 10,000 נפש.

הישיבה ננעלה

=====

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

1954.1.25

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': _____
תיק מס': א-12
מיכל מס': 314
תאריך התעודה: 29.5.69
שם הנמען: _____
שם מחבר התעודה: _____
סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

מזכירות הממשלה

סודי

19

העתק מס.

פ ר ט י כ ל

ישיבת ועדה הכריז לענין הסטחים המוחזקים
י"ב בסיון תשכ"ט - 29.5.69

נכחו השרים:

ג. מאיר - יו"ר, א. אבן (מאמצע סעיף סט/23), י. אלון (מאמצע סעיף סט/23), מ. בגין, י. ברזילי (מאמצע סעיף סט/23),
 ח. גבתי (מאמצע סעיף סט/23), מ. דיין, ז. ורהפטיג, פ. ספיר,
 ח.מ. שפירא, י.ס. שפירא, ז. טרף (עד אמצע סעיף סט/23),
 א. טזון.

נעדרו השרים: י. ספיר (בחול"ל), מ. קול (בחול"ל).

- י. אלמוגי - שר העבודה
- מ. ארנון - מזכיר הממשלה
- א. אגמון - משרד האוצר
- י. ארנון - משרד האוצר
- רס"ן א. בראון - משרד הבטחון
- י. גוראל - משרד העבודה (בסעיף סט/23)
- תא"ל ש. גזית - צ.ה.ל.
- ש. הלל - משרד החוץ (בסעיף סט/23)
- י. הרצוג - המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה
- ד. כוכבי - משרד העבודה (בסעיף סט/23)
- אל"מ י. ליאור - מזכיר צבאי לראש הממשלה
- י. מאיר - משרד העבודה (בסעיף סט/23)
- ח. סמיה - הלסכה המרכזית לסטטיסטיקה (בסעיף סט/23)
- י. פונדק - משרד העבודה (בסעיף סט/23)

סדר היום: סט/23. מצב החקוקה בסטחים
 סט/24. הגירת ערבים

. / מצב

בפרטיכל זה 2 דפים.

1. The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country.

2. The second part of the report is devoted to a description of the economic situation in the country.

The economic situation in the country is characterized by a high rate of inflation and a low rate of growth. The government has taken measures to control inflation and to stimulate economic growth.

3. The third part of the report is devoted to a description of the social situation in the country.

The social situation in the country is characterized by a high rate of unemployment and a low level of social services.

- 1. The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country.
- 2. The second part of the report is devoted to a description of the economic situation in the country.
- 3. The third part of the report is devoted to a description of the social situation in the country.
- 4. The fourth part of the report is devoted to a description of the political situation in the country.
- 5. The fifth part of the report is devoted to a description of the cultural situation in the country.
- 6. The sixth part of the report is devoted to a description of the environmental situation in the country.
- 7. The seventh part of the report is devoted to a description of the international situation in the country.
- 8. The eighth part of the report is devoted to a description of the future prospects of the country.

4. The fourth part of the report is devoted to a description of the political situation in the country.

The political situation in the country is characterized by a high level of political instability and a low level of democratic governance.

סט/23. מצב התעסוקה בטסחים

סר העבודה פוחח ומגיס אח דו"ח הועדה הבינמסרדיח לבדיקה מצב התעסוקה בטסחים.

בדיון מסתתפיים: הסרים מ. בגין, ג. מאיר, ז. סרף, י. אלון, פ. ספיר, א. ססון, מ. דיין, י.ס. ספירא, י. אלמוגי ומר י. פונדק.

מ ח ל י ט י ס : סר העבודה יגיס ליטיבה הקרובה סל ועדה הסרים לסטסחים המוחזקים פירוט מלא סל המפעלים אשר הקמתם מוצעה בטסחים המוחזקים.

המסך הדיון נדחה.

סט/24. הגירח ערבים

ראט המוסד פוחח.

בדיון מסתתפיים: הסרים ג. מאיר, י. ברזילי ומר א. אגמון.

ההחלטה סמורה במזכירות הממסלה.

ה י ט י ב ה נ נ ע ל ח

פ ר ט י - כ ל

ישיבת ועדה השרים לענין השטחים המוחזקים

י"ב בטיון תשכ"ט - 29.5.69

(יום ה', בשעה 09:30)

נכחו השרים :

ג. מאיר - יו"ר, א. אבן (מאמצע סעיף שט/23),
 י. אלון (מאמצע סעיף שט/23), מ. בגין,
 י. ברזילי (מאמצע סעיף שט/23), ח. גבתי
 (מאמצע סעיף שט/23), מ. דיין, ז. ורהפטיג,
 פ. ספיר, ח.מ. שפירא, י.ש. שפירא, ז. שרף
 (עד אמצע סעיף שט/23), א. ששון.

נעדרו השרים :

י. ספיר (בחול), מ. קול (בחול).

י. אלמוגי	-	שר העבודה
מ. ארנון	-	מזכיר הממשלה
י. ארנון	-	משרד האוצר
א. אגמון	-	משרד האוצר
רס"ן א. בראון	-	לשכת שו-הבטחון
י. גוראל	-	משרד העבודה (בס' שט/23)
חח-אלוף ש. גזית	-	צה"ל
י. הרצוג	-	מנכ"ל משרד ראש-הממשלה
ש. הלל	-	משרד החוץ (בס' שט/23)
ד. כוכבי	-	משרד העבודה (בס' שט/23)
אל"מ י. ליאור	-	מזכיר צבאי לראש-הממשלה
ה. סמיה	-	הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (בסעיף שט/23)
י. פונדק	-	משרד העבודה (בס' שט/23)
י. מאיר	-	משרד העבודה (בס' שט/23)
רשמה	-	ל. צ'סנר

סדר היום :

שט/23. מצב התעסוקה בשטחים המוחזקים 2

שט/24. הגירת ערבים 47

10/11/20

10/11/20

Received of Mr. J. D. Smith
the sum of £100.00
for the year ending 31st Dec 2019

Account of J. D. Smith
1. 2019 - 2020
2. 2020 - 2021
3. 2021 - 2022
4. 2022 - 2023
5. 2023 - 2024

Received of Mr. J. D. Smith

1. 2019	£100.00
2. 2020	£100.00
3. 2021	£100.00
4. 2022	£100.00
5. 2023	£100.00
6. 2024	£100.00
7. 2025	£100.00
8. 2026	£100.00
9. 2027	£100.00
10. 2028	£100.00
11. 2029	£100.00
12. 2030	£100.00

Received of Mr. J. D. Smith

the sum of £100.00

שט/23. מצב התעסוקה בשטחים

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: אני פותחת את הישיבה.

בישיבה האחרונה או לפני האחרונה של ועדה זו, כאשר דנו בשאלת התעסוקה בשטחים, ואם להעסיק את הערבים בישראל או לא, ביקשנו מוועדה שרים בראשותו של שר העבודה לבדוק את הדבר ולהביא לנו הצעת פתרון. ההצעה מונחת לפניכם ואבקש את שר-העבודה להסביר את ההצעה.

השר י. אלמוגי: אני מניח שהשרים קראו בחומר הכתוב, ואוסיף רק כמה הערות.

השר י.ש. שפירא: על יסוד מה אתה מניח? אני עוד לא ראיתי את הדוקומנט הזה.

השר י. אלמוגי: אני רוצה להניח שקראת בו, כי הוא הועבר אליך עוד לפני שבועיים. בקשר למספרים. בדף מס' 3 אתם רואים שבישראל מועסקים ערבים מהגדה, יהודה ושומרון, באמצעות הלשכות, 3,400 איש; שלא באמצעות הלשכות - 8,000.

בדף 3ב' חמצאו שמהרצועה עובדים בישראל באמצעות הלשכה - 1,000 איש; שלא באמצעות הלשכה - 2,000. המספרים האלה היו, ועד כמה שאני יודע זה גם כיום, שנויים במחלוקת.

השר מ. בגין: מה מקורות האינפורמציה לגבי אלה שאינם עובדים דרך לשכת העבודה?

CHAPTER I

SECTION 1

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

SECTION 2

100-10000

100-10000

SECTION 3

100-10000

100-10000

SECTION 4

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

SECTION 5

100-10000

100-10000

השר י. אלמוגי

בתוך החומר הזה יש סקר מדגמי לגבי יהודה והשומרון, והוועדה טוענת שהיא

בחנה את זה בכמה צורות לגבי הוכחת המספרים, והיא נוכחה שאלה המספרים. הם מנו את מספר האוטובוסים ומספר רכב אחר שמגיע באותו בוקר משט עם אנשים שבאים לעבודה.

בזמן שקיבלתי את הדין-וחשבון הזה -

וקיבלתי את הדין-וחשבון מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה - ביקשתי את מר חנוך סמית, הסטטיסטיקן הידוע, שיבחן ויבדוק את הפער במספרים. מר חנוך סמית הגיע למסקנה שהפער במספרים נובע מעובדה פשוטה, שהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הגיעה למספרים אלה שלושה חודשים לפני שהוועדה קבעה את המספרים האלה. לכן אינו יכול לדעת בדיוק, ויכול רק לסמוך, כמו שאני סומך, על מימצאי הוועדה. לי אין אפשרות אחרת מאשר לסמוך על חברי הוועדה אשר המציאו דין-וחשבון זה, והם שחתמו על הדין-וחשבון הזה.

אילו ראיתי משמעות רצינית ביותר

בנויכוח הזה על המספרים, הייתי מציע לוועדה השרים לענין השטחים המוחזקים לקבוע מכשיר חדש שיבקר עוד הפעם ויראה עם מי הצדק. אבל אינני רואה בזה חשיבות גדולה, כי לא על זה הוויכוח - כמה עובדים עכשיו, אלא הוויכוח הוא בשאלה מה יש לעשות להבא. כאן אני מעביר אתכם לדרך מס' 11 שבו יש סיכום ההצעות להרחבת התעסוקה.

אם השרים זוכרים, דעתי היתה שאנחנו

הייבים לדאוג לתעסוקה לערבים שנמצאים בשטחים, ולדעתי צריך לשלב את שתי הדעות גם-יחד, גם את הרעה שצריך לחפש להם תעסוקה במקומותיהם, וגם את הרעה שחלק מהם צריך לעבוד בישראל. אינני חושב שאנחנו יכולים לקבל את הדעה הקיצונית שהם צריכים לעבוד רק שם או רק כאן, אלא צריך למצוא את הפתרון בשני המקומות גם-יחד.

1. Introduction

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is found that the economy is in a state of stagnation and that the government has failed to implement the necessary reforms.

The second part of the report deals with the specific measures that have been taken by the government to address the economic problems. It is found that these measures have been largely ineffective and that the government has failed to take any decisive action.

The third part of the report deals with the recommendations that have been made by the committee. It is recommended that the government should take immediate steps to reform the economy and to implement the necessary measures to address the economic problems.

The fourth part of the report deals with the conclusions that have been reached by the committee. It is concluded that the government has failed to address the economic problems and that the economy is in a state of stagnation.

השר י. אלמוגי:

הוועדה כנראה הלכה בכיוון זה, והיא

אמנם מציעה תוספת של 15 אלף מועסקים מהשטחים, אבל בישראל עד לקו הירוק היא מציעה להעסיק לא יותר מ-5,000. בסעיף 4 באותו עמוד אתם יכולים לראות שביהודה ובשומרון מציעה הוועדה להוסיף 2,500 איש לקו הירוק, ואילו מהרצועה היא מציעה להוסיף 3,000 איש, בסך-הכל היא מציעה להוסיף 5,500 פועלים, שתימצא תעסוקה עבורם בתוך הקו הירוק, וכ-10 אלפים בתוך השטחים.

אז כמה יהיו אז?

רה"מ הגב"ג. מאית

אז השאלה היא מהו המספר הנכון.

השר י. אלמוגי:

האם המספר הנכון הוא זה שהוועדה

מציעה, ובחוק זה יעבדו כ-20 אלף עובדים. עם המספר הזה שבאמצעות הלשכה, וקודם לא היה באמצעות הלשכה, הרי יחד יעבדו 10 אלפים איש, אם יוסיפו 5,000 אלה.

פה ישנה טעות אחת, ופה אני רוצה לנסות

לשכנע את השרים. כי שאומר שצריך להוסיף תעסוקה בתוך הקו הירוק ל-5,500 או ל-2,000 או ל-8,000, הוא אינו מחייב בשום דבר, אלא אומר שזו התכנית, באשר יש כאן דבר אחד יסודי או שני דברים יסודיים שצריך לקחת בחשבון.

המדיניות של משרד העבודה עד עכשיו -

והיא חמשיך להיות בלי כל קשר לוויכוח הזה שאנחנו עדים לו כאן - שעלינו לשבץ את כל הכוח היהודי הרדום בתוך המשק, ולזה יש לתת עדיפות ראשונה. אנחנו עושים זאת, ואני שמח לציין שאנחנו עושים זאת בהצלחה ניכרת. אביא רק שתי דוגמאות.

ב-1965, שעה שהייתה תעסוקת עודף, עבדו

בעבודה יזומה 3,500 איש, זה חמיד יהיה, ואנו קוראים לזה במונח כלכלי אבטלה חיכוכית. אפילו בזמן שיש תעסוקת עודף, יש בכל-אזאת פה-ושם עבודה יזומה, מה גם שאלה שעבדו בעבודה יזומה היו בחלקם

CONFIDENTIAL

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

CONFIDENTIAL

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...
 ... the ...

השר י. אלמוגי:

הגדול מקרים סוציאליים, ואילו עכשיו הגענו למצב שכ-1,930 יהודים ו-398 ערבים עובדים בתוך הקו הירוק בעבודה יזומה. זו ירידה תלולה ניכרת, ואנחנו ממשיכים במדיניות זו, וממשיכים בה בכל הכוח. דוגמה שניה, יש לנו כוח עבודה שאנו קוראים לו כוח עבודה של מוגבלים מבחינה פיזית, והם מתחלקים לשני חלקים: חלק שעובד ב"המשקם" וחלק שלא עובד ב"המשקם", וזה חמש-שמיניות. אנחנו הפחתנו בחודשים האחרונים כמעט ב-2,000 את מספר האנשים שהיו בכוח-עבודה מוגבל והם שובצו בעבודת יצרנית טבעית. ועוד דוגמה, עד לפני עשרה חודשים הגיע אחוז האנשים המועסקות בישראל ל-28,3%. העלינו זאת בחודשים האחרונים ב-0,8% והגענו ל-29,1%, ומדובר בעיקר בנשים יהודיות. אני חושב שהגענו בקרב הנשים היקרות א כבר קרוב ל-32%, ושוב אנחנו כאן באמצע הפעולה. דאגנו למענקים מיוחדים לאלה שמסתכרות עד 300 או 400 ל"י לחודש.

כלומר, העדיפות הראשונה אצלנו היא בלאו-הכי להעלות כוח-העבודה היהודי מכל המקורות, גם המוגבלים, העובדים בעבודה יזומה, נשים ונוער, הכשרה מקצועית בכל השטחים. גם אילו קיבלנו החלטה שיש להעסיק 10 אלפים ערבים ולא 5,000, הייתי מתנגד להוסיף ערבי אחד באיזשהו מקום כאשר אני יכול להכניס לשם יהודי. זאת אנחנו בלאו-הכי עושים. אנחנו מעוניינים בזה מכל-מיני סיבות. זה המצב שטח זה.

ועוד הערה, כאשר אני מדבר על השערה, יכול להיות ויכוח. יושב פה שר האוצר והמסחר והתעשייה, והשר פנחס ספיר, שהם ודאי בקיאים ממני. רק הבוקר ישבתי עם אנשי התעשייה-הצבאית, והם ביקשו דבר שבשום פנים ואופן לא יכולתי להסכים לו. הם ביקשו שאשנה את החוק המחייב יום-מנוחה בשבוע, כאשר הם לא יכולים להסתדר בלי זה. (השר מ. דיין: ווצים יומיים בשבוע?) -

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

השר י. אלמוגי:

לתעשייה הצבאית חסרים 1,200 עובדים בשנה זו, וגם בשנה הבאה יחסרו להם 1,200 עובדים, ובשנה השלישית יהיו חסרים להם 3,000 עובדים. אם לא נדאג להם מיד ל-500 עובדים, מוכרחים האנשים לעבוד שבעה ימים בשבוע עשר שעות ביום כדי לספק מה שנחוצך. ישבתי עם אנשי התעשייה הצבאית הבוקר, אינני יכול ואינני מססם לשנות את החוק ולתבוע שבעה ימים בשבוע; עשר שעות ביום יכולים לאשר להם במסגרת החוק, אבל אז צריך לתת להם 10 אלפים איש. איך? טוב, כאן עולה חלק מהמוגבלים שיש נטייה כרגע לשבץ אותם בעבודה טבעית. אני בעצמי ביקרתי במפעל שבו יש אחוז גבוה של עובדים מוגבלים, אפשר לעשות זאת. שירות-

התעסוקה טוען שאם רוצים לתת להם עוד 200 אנשים, הוא מוכן לאמצאם להוציא 200 אנשים מתעשיית המזון ולהעביר אותם לתעשייה הצבאית, וחמורת זה להכניס 200 ערבים לתעשיית המזון. אנחנו עדיין לא עושים זאת.

מדוע לא?

השר ז. שרף:

אם תקבלו החסה על-כך, אני אבצע אותה.

השר י. אלמוגי:

אני שמעתי שאנשי התעשייה הצבאית רוצים

השר מ. דיין:

למסור לאיטליה עבודת שבבים או דבר

דומה שלא יכולים לעשות פה, האם אתה יודע על זה?

הבוקר ישבתי עם אנשי התעשייה הצבאית

השר י. אלמוגי:

ואת זה הם לא סיפרו לי. מה שהם

סיפרו לי גם בלי העניין הזה של איטליה, זה מספיק. אילו היה מישהו

מציע לי להעסיק 5,000 ערבים נוספים מהגדה כאן, ויהיה מה שיהיה,

לא הייתי מקבל אצבע הצעה זו.

כפי שאמרתי, אנחנו פועלים מתוך שתי

הנחות-יסוד: א) אנחנו חייבים להעלות את כל הכוח הפוטנציאלי, לא את

הכוח שישנו, אלא את הפוטנציאל היהודי, ואנחנו עושים זאת, ולפעמים

עושים זאת תוך התנגשות עם גורמים רציניים.

The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is followed by a detailed account of the work done during the year. The report concludes with a summary of the results and a list of references.

The second part of the report is devoted to a detailed account of the work done during the year. It is followed by a summary of the results and a list of references.

The third part of the report is devoted to a detailed account of the work done during the year. It is followed by a summary of the results and a list of references.

The fourth part of the report is devoted to a detailed account of the work done during the year. It is followed by a summary of the results and a list of references.

השר י. אלמוגי:

הנה למשל, הבוקר נתברר לי שמועצות ורשויות מקומיות העסיקו אנשים שמשרד העבודה שילם את שכרם. הם טוענים שזה נשאר עוד מחקופת המיתון, ואלה אנשים מוגבלים שעובדים חמש שמיניות. באנו אל המועצות המקומיות ואמרנו להם: אם אתם זקוקים לעובדים אלה, תשלמו את שכרם; אם אינם זקוקים לעובדים אלה, אנחנו ניקח אותם. גם כאן בקריה במשרד הכסחון עובדים 80 אנשים כאלה. משרד הבטחון טען שהוא לא צריך אותם, אז הורדנו אותם, והם הפגינו ליד משרד העבודה. זה לא עזר. כלומר, גם הם שובצו שוב בעבודה טבעית, והבוקר הגענו להסכם, שהם משלמים, כי הם צריכים אותם.

אני רוצה להגיד שאנחנו אוהזים בכל האמצעים, גם בלתי-פופולאריים, ורציניים ביותר כדי להעלות את כוח-האדם היהודי. אם זה היסוד, אינני רואה כל סיבה מדוע נתווכח על מספרים, כי אלה מספרים משוערים. לא ניחן לערבים לעבור למקום-עבודה ששם יש כוח יהודי שאפשר להעסיק, בין שזה יהיה 5,000 או 1,000 איש.

לכן, בעניין זה אנחנו צריכים לקבל המלצות כאינדיקטור לפעולה. ישבתי עם אנשי משרד המסחר והתעשייה, האוצר והחקלאות - שהם מומחים ממני בשטח זה - והם הגיעו למסקנה שזה אפשרי. אבל יש עניין שני, וזה העניין של 10 אלפים ערבים בתוך הגדה שאריך לדאוג להם. מדובר על 5,000 פה ו-10 אלפים שם. דבר זה קשור בהוצאה של 13 מיליון ו-350 אלף ל"י. זה כבר לא קשור בי, זה קשור בתכניות של משרד החקלאות, משרד המסחר-והתעשייה, ובעיקר משרד האוצר.

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 15th inst. in relation to the above captioned matter. The same has been forwarded to the appropriate authorities for their consideration. I am sorry to hear that you are having some difficulty in obtaining the necessary information. I will endeavor to assist you in this regard as far as possible. Please advise me if you require any further information or if there is anything else I can do for you.

I am sure that you will understand the need for thoroughness in this matter. We are doing our best to expedite the process, but it may take some time. I will keep you advised of any developments. Thank you for your patience and understanding.

Very truly yours,
 [Signature]
 [Title]

השר י. אלמוגי:

לכן לדעתי יש לקבל את ההצעות ואת

ההמלצות של הוועדה, מתוך ההנחות האלה כפי שהצגתי אותן.

רה"ט הגב' ג. מאיר: אני חושבת שר-העבודה או מישהו מחברי

הוועדה צריך להגיד לנו עוד דבר אחד,

וזה מתוך אשליה לרבע אחד שיש לנו התקציב, באיזו מידה צריך להפעיל

את התקציב ובאיזו תקופת-זמן צריך להקים את המפעלים ולעשות את

הפעולות בשטחים כדי שיהיו מסוגלים לספוג אותו כוח-האדם שאנחנו

רוצים על-פי התכנית הזאת שהוא יישאר במקום, או יכול להישאר במקום,

מפני שגם אם יש כסף, זו איננה פעולה אוטומטית.

מר י. פונדק: בדיונים שהיו לנו עם משרד החקלאות,

אנשי משרד החקלאות הודיעו שהם יהיו

מסוגלים לבצע את התכנית המוצעת כאן בשנת-תקציב זו. כמובן שזה לא

ייעשה מיד ולא תוך חודש אחד, אבל אם תוך שנת-התקציב יחחילו בביצוע

התכנית המוצעת, הם יוכלו לעשות זאת.

ואשר למשרד המסחר והתעשיה, הדבר קשור

עם כל-מיני דיונים על תנאים, כאן יש ספק אם אפשר להפעיל אותם 2,000

איש במסגרת משרד המסחר והתעשיה תוך שנת-התקציב, אבל לפי דעת נציג

משרד המסחר והתעשיה אפשר לבצע חלק גדול מהתכנית.

באשר לעבודות אחרות, מדובר בעבודה

יזומה, אבל כאן מדובר בעיקר לגבי רצועת-עזה, ומע"צ ומשרד החקלאות

מוכנים ברצועת-עזה להפעיל את התכנית ללא הגבלות.

השר ז. שרף: אני מהחיל מסוף דברי שר העבודה, העניין

הזה של 13 מיליון ו-350 אלף ל"י טעון

בדיקה, באיזו מידה אפשר לשלב/בזה את התקציבים של המשרדים, ואם אמנם

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

משר ז. שרף:

זו צריכה להיות תוספת, ואיך אפשר לחלק זאת. ברור שזה סכום גדול מאוד, אבל באופן כללי אני רוצה לומר: א) אני בעד העסקת אנשים מהשטחים בתוך ישראל, פרט למקומות שבהם אי-אפשר להעסיק אותם. אם אפשר להכניס 200 איש לתעשיית המזון, ובעבודה עונתית במזון עבדו עכשיו כמה מאות נשים, - אפשר להעביר 200 איש לתעשייה הצבאית מתעשיית המזון. זאת אומרת, להעביר אותם בכלל למקצוע אחר לגמרי. מצוה היא לספק את הצרכים של התעשייה הצבאית וגם לאמן אנשים ולהעביר אותם למקצוע הזה שנחוץ לנו. אבל אני רוצה שתדעו שבתעשיית המתכת, עיבוד המתכת, אלקטרוניקה, ועוד ענף אחד או שניים, מערכת הבטחון קונה 80% של התפוקה כיום, אגבנו חייבים להגדיל במהרה את הענפים האלה, שהם ענפים מועדפים מבחינת הייצוא, והייצוא בהם אינו מתפתח, כי יש תביעה מוגברת מצד מערכת הבטחון ובעקבות זה גם העלאת מחירים.

עכשיו בנוגע למשרד המסחר-והתעשייה.

פה הועלו שתי הצעות. אני מדבר על הכל יחד, כי אני מוכרח לעזור בעוד כמה דקות כדי להרצות בכנס התאחדות בעלי התעשייה.

כנראה שהרוב בוועדת המנכ"לים הציע

מפעל מאושר לפי אזור א', עם מענק והלוואות בריבית של 6.5%, וכל שאר התנאים של מפעל מאושר. אני נגד מענק. אני בעד הלוואות הגובה של 50% מההשקעה ב-9% ריבית. אגבנו נותנים זאת למרכז הארץ, יש שם עדיפות עצומה בשכר-עבודה, ואני גם בעד זה, להתחיל בבניית מיבני-תעשייה שישכירו להם; אני נגד ערבות מסחרית, אבל אני בעד ערבות מדינית.

מה זה ערבות מסחרית?

השר ת. גבתי:

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that proper record-keeping is essential for the efficient operation of any business or organization. The text emphasizes the need for consistency and thoroughness in data collection and analysis. It also mentions the role of technology in streamlining these processes and reducing the risk of human error.

In the second section, the author explores various methods for data collection and analysis. It compares traditional manual methods with modern digital tools, highlighting the advantages of automation and real-time data processing. The text also touches upon the importance of data security and privacy, especially in today's digital age. The author concludes by suggesting that a combination of traditional and modern techniques can provide the most comprehensive and accurate results.

השר ז. שרף:

מי שמשקיע ואין לו עחבות אא לבנק,

אז המדינה ערבה לו. מי שאין לו כלום,

לא ילך, לא לעזה ולא לגדה, אלא יישב פה, ילך לשם רק זה שיש לו

כסף וכדאי לו מבחינת הרווחים הצפויים לו. אבל ערבות מדינית,

אני חושב שאנחנו לא יכולים להסתלק מזה.

ד"ר מ. הנכ"ג. מאיר:

אני רוצה להכניס לשיחה הזאת עוד

אלמנט אחד שנדמה לי שיש לו קצת

שייכות, ולגבי צריכה להתקבל החלטה עקרונית. הבעיה היא למפעלים

קיימים בארץ. אני מבינה שהיה דיון על-כך בוועדת המנכ"לים, וד"ר

ארנון סיפר לי על-כך. מפעלים ערביים קיימים בשטחים אשר רוצים

או להגדיל אותם או לחדש את הציוד שלהם, והם אינם מבקשים מאתנו

שום דבר, אפילו לא הקצבת מטבע זר, אלא רק רישיון לקנות ציוד חדש

ולהביא אותו וכו'. פה מתעוררת שאלה, שהמפעלים האלה בשטחים לא

המציאו תעשיות חדשות שאנחנו לא ידענו עליהן, ולא הקימו תעשיות

בענפים שאינם קיימים אצלנו, א הם ישנם. מתעוררת הבעיה, אם המפעל

הזה שיקום, או יוגדל או יחודש בשכס או בג'נין או באיזה מקום, מה

יהיה עם המפעל הישראלי?

אני רוצה להגיד לחברי הוועדה מה

הפורמולה העקרונית שלי. אני לא חושבת שאנחנו יכולים, ואני

חושבת שאנחנו גם לא צריכים לרצות להרוויח בישראל על-חשבון חוסר

פיתוח או חוסר תעסוקה בשטחים. אני לא רוצה לפגוע בתעשייה

הישראלית, אבל אני לא חושבת שאנחנו צריכים מבחינה מוסרית רשאים להגיד

ללאור העובדה הזאת, שהשטחים בידינו, נפתח רק את התעשייה הישראלית.

פירוש הדבר, שאנחנו על-ידי אי-עשייה בשטחים נכריח אותם לקנות את

התוצרת שלנו ולא ניחן להם להתפתח. עקרונית-מוסרית אני שוללת בישה

זו. אי-אפשר לדרוש שהשוק הזה יחוסף לשוק, לתעשייה ולחקלאות

הישראלית.

THE UNITED STATES

OF AMERICA

100,000,000

100,000,000

THE UNITED STATES

OF AMERICA

100,000,000

100,000,000

100,000,000

100,000,000

רה"מ הגב' ג. מאיר:

הנה למשל - וזאת למדתי מד"ר ארנון - יש להם שם מפעל לאיטריות, ומסתבר שהערבים אוכלים איטריות. זה מזכיר לי את הסיפור של שלום עליכם "מיט די זאקן". אומר בעל המפעל: יש לי מפעל לאיטריות, אני רוצה לחדש את הציוד כדי שהערבים כאן ימשיכו לאכול איטריות. כל הזמן היה לי מפעל, גם לפני המלחמה, וזה לא הפריע לאיש. כאן יכול מישהו לחשוב שביית-חרושת "אוסט" עלול להתעורר, (השר ז. שרף: הוא כבר התעורר.) - (השר י. אלמוגי: ועוד מפעל לסנדלי פלסטיק.) - בית-חרושת "אוסט" חי וקיים, והיה קיים גם לפני המלחמה, הוא לא התבסס על הקליינטורה של שכט. עד עכשיו לא ידעתי שהערבים אוכלים איטריות. על-כל-פנים, לא עליהם מתבסס בית-החרושת "אוסט" ולא בזה תלוי הריווח שלו.

השר ז. שרף: בית-החרושת "אוסט" מייצא לארצות-הברית.

רה"מ הגב' ג. מאיר: אבל לא לשכט. אני אינני נגד ייצוא, אבל אני חושבת שמבחינה מוסרית בית-החרושת "אוסט"

אינו יכול להגיד שאסור לממשלת ישראל לתת רשיון לחדש את הציוד של בית-החרושת הזה לאיטריות מפני שלנו יש כאן בית-חרושת לאיטריות. אני מבינה שיכולים להימצא כמה יהודים שירצו לאכול איטריות דווקא מבית-החרושת בשכט, אם הן יהיו יותר טובות ויותר זולות. אינני חושבת שהם יעשו זאת רק כדי לקיים מצוות אכילת איטריות ערביות. זה יכול להיות, אבל אינני מאמינה שזה מסכך את בית-החרושת "אוסט". אז יש ענין של מפעל לאיטריות ויש ענין של מפעל לסנדלים שהערבים נועלים אותם. אני לא יכולה להגיד שאסור לבית-חרושת בשכט או בג'נין לייצר סנדלים לעצמם, מפני שאנחנו יכולים להקים מפעל לסנדלים ולמכור להם, והם צריכים לקנות מאתנו. אני פוסלת גישה זו מבחינה מוסרית, עקרונית ומעשית.

1913

1913

1913

1913

רה"מ הגב' ג. מאיר:

אינני יודעת מתי יהיה שלום, זה ודאי לא ענין לכמה שבועות או חודשים. מי יודע כמה שנים זה עלול לקחת, ואני מעיזה להגיד שאין איש בחדר הזה שיודע. אם זה מצב לאורך-ימים, לא נוכל כך להחזיק אותם ושלא יבואו לידי ביטוי. אבל נניח, - אני לא נכנסת עכשיו לוויכוח מדיני - ששטח מסויים שהוא בידינו עכשיו יוחזר כאשר יביע השלום. גם אז נדמה לי שיש לנו ענין שכאשר השטח יוחזר, במידה והיכולת שלנו - בלי הגזמות ובלי אשליות - יוחזר במצב קצת יותר טוב משקיבלנו אותו. זה לא יזיק גם להבא.

ואולי אגיד עוד דבר שאינו נוגע ישירות,

אבל הוא בוודאי עוד יובא בפני הוועדה. אתם יודעים את עמדתי בענין הפליטים, ואין לחשוד בי שאני חושבת שאנחנו מחוייבים או יכולים לפתור את בעיית הפליטים. אבל ישנם לא רק גויים, ישנם גם יהודים טובים ומסורים לישראל שהם נסערים בענין זה ואומרים: יש לנו כסף, כסף יהודי לאומי, ואנחנו רוצים לתת את הכסף הזה לדבר כזה. אני כינסתי עשרות יהודים שכל-אחד בטוח שהוא יודע את ענין הערבים, ואני יודעת שהם יודעים, והם אמרו ~~אנחנו צריכים~~ בעוד שבוע-שבועיים לנסות להביא תכנית אחת מגובשת. כרגיל אצלנו, כל יהודי שיש לו נגיעה לעולם הערבי יש לו תכנית משלו, אז צריך לנסות לגבש תתיים-שלוש תכניות. אם נגבש איזו תכנית כזאת, ואינני אומרת שזה יהיה פתרון לבעיית הפליטים, אבל איזה דבר לדוגמה כדי להראות שאנחנו יכולים לעשות איזה דבר, תהיה לזה השלכה גם בענין התעסוקה. אנחנו גם פה צריכים להקים מפעלים, אם זה בשטח החקלאות או בתעשייה או במלאכה, לגבי חקלאות יש שאלה של מים וכו'.

נדמה לי שכאשר יצחק פונדק אומר שזה בעיקר

עבודות יזומות, אז בדברים שצריכים להתבצע מיד אין ברירה, אבל לפי הערכתי אנחנו צריכים גם ללכת, בעיקר אם אנחנו יכולים לקבל את הכסף

1945

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is struggling to meet its obligations. The report also mentions the need for further reforms and the importance of maintaining stability.

The second part of the report discusses the financial situation. It is noted that the government's budget is in deficit, and that the debt has increased significantly. The report also mentions the need for further reforms and the importance of maintaining stability.

The third part of the report discusses the social situation. It is noted that the population is still suffering from the effects of the war, and that there is a need for further reforms and the importance of maintaining stability.

The fourth part of the report discusses the political situation. It is noted that the government is still struggling to meet its obligations, and that there is a need for further reforms and the importance of maintaining stability.

רה"מ הגב' ג. מאיר;

הזה בחוץ וזה לא יהיה על-חשבוננו, גם לפיתוח מלאכה ותעשייה זעירה - לא נקט קונצרנים - ובמידה ^{מ"ס} ~~קטנה~~ גם הכשרה מקצועית. הכשרה מקצועית כדי שקודם-כל הפועלים יהיו בעלי מקצוע; ושנית, - וזה אולי יותר חשוב - יודעי-דבר אומרים שערבי צעיר בעל מקצוע הוא מועמד סביר להגירה. אם הוא בעל מקצוע, הרי גם במדינות מסביב וגם בחוץ-לארץ הוא יכול לקבל עבודה. לא ירוצו לקחת אותם לעבודה יזומה בקנדה או באוסטרליה, אבל אם הוא בעל מקצוע הוא יכול להיות פועל רצוי בהרבה מאוד מקומות. אז יש לשים דגש גם על לימוד, ~~א~~ הכשרה מקצועית ולא רק בבנין, גם בבנין, פיתוח מלאכה ותעשייה; ויש לאפשר לבעלי מפעלים קיימים שאינם דורשים מאתנו, לא הקצבת מטבע זר ולא שום דבר אחר, להוציא את מטבע הזר שיש להם על-מנת להוסיף ציוד או לחדש את הציוד, כדי שיוכלו לפתח את המפעלים שלהם וגם לספוג כוח-אדם.

השר י.ש. שפירא: ברצוני לשאול שאלה כדי להבין את הקו שלך עד הסוף. את נתת דוגמה של ביה"ח ר "אוסס". נניח שאנחנו יודעים שביה"ח הזה לאיטריות בשכם יקח חלק מלקוחותיו של "אוסס", האם את מניחה שצריך לעשות איזושהי הגבלה על מכירת התוצרת מהשטחים בארץ או לא?

רה"מ הגב' ג. מאיר: לא, אחת מן השתיים, אם אלה יהיו איטריות יותר טובות ויותר זולות, אז יש עכשיו לייבא מדיניות לא רק לגבי השטחים. מה שמותר ~~אצלו~~ ^{לייבא} ממקומות אחרים מותר לייבא גם מהשטחים. אני יוצאת מנקודת-מבט אחת: אנחנו אחראים לקיומם כל זמן שהם בשליטתנו. איננו יכולים להגיד: תהיו אצלנו, אנחנו השולטים, אבל איננו מחוייבים לדאוג לכם. זאת אינני מקבלת. אינני יודעת אם היה להם טוב יותר בזמנו של חוסיין או לא, אני חושבת שלא, אבל זה לא חשוב.

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is facing a severe financial crisis. The report also mentions the need for international assistance and the importance of maintaining law and order.

In the second part, the author discusses the political situation. It is pointed out that the government is weak and lacks the support of the people. The author suggests that a new government should be formed, one that is more representative of the people and more capable of handling the country's problems.

The third part of the report deals with the social situation. It is noted that the people are suffering from poverty and unemployment. The author suggests that the government should take steps to improve the living conditions of the people, such as by providing social security and creating more jobs.

Finally, the author concludes the report by stating that the country is in a state of crisis and needs immediate action. The author calls for a coalition government to be formed, one that can bring about the necessary reforms and lead the country towards a brighter future.

The second part of the report deals with the political situation. It is pointed out that the government is weak and lacks the support of the people. The author suggests that a new government should be formed, one that is more representative of the people and more capable of handling the country's problems.

The third part of the report deals with the social situation. It is noted that the people are suffering from poverty and unemployment. The author suggests that the government should take steps to improve the living conditions of the people, such as by providing social security and creating more jobs.

The fourth part of the report deals with the economic situation. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is facing a severe financial crisis. The report also mentions the need for international assistance and the importance of maintaining law and order.

Finally, the author concludes the report by stating that the country is in a state of crisis and needs immediate action. The author calls for a coalition government to be formed, one that can bring about the necessary reforms and lead the country towards a brighter future.

סגן-רה"מ י. אלון: אני מודה ומתוודה שקשה לי לדון בסעיף שהועלה

כאן משום שלא קיימנו במשך השנתיים - אינני

מדבר על השבועות האחרונים - דיון כולל על מדיניותנו בשטחים

המוחזקים, ועל כוונותינו כלפי האוכלוסייה הערבית. הדיון שהתחיל

לפני שנה וחצי ולפני שנה ושלושת-רבעי, לא נסתיים אף-פעם. ההחלטות

עד עכשיו היו החלטות פרגמיות שלא המיד עולות בקנה אחד עם עקרונות

מדיניים כפי שהושמעו בישיבות הממשלה או בוועדת השרים לענייני

בטחון, או בוועדת השרים לעניין השטחים המוחזקים.

אני מבקש את סבלנות היושבת-ראש ויתר חברי-

הוועדה אם אני אומר כמה מלות הקדמה, איך אני רואה את הבעיה באופן

כללי, בלי להתיימר בזה להציג חכנית כוללת. $\int$ ברגע שהממשלה החליטה

בשעתו לא להחליט החלטה סופית וכוללת לגבי העתיד המדיני של השטחים

המוחזקים פרט למזרח-ירושלים, ברור שצריכים היינו לנקוט מדיניות-

ביניים שתשיג את המטרות הבאות: א) $\int$ אפשר קיום לאוכלוסייה הערבית

שנמצאת בפיקוחנו, לפחות ברמת האיים שהיתה מקובלת תחת השלטונות

הקודמים; ב) לעודד הגירת ערבים מהשטחים להוץ-לארץ, או לפחות לא

לעודד אותם להישאר, ובוודאי לא לעודד אחרים לחזור; ג) להגיע

לאיזו מורוס ויוונידי של יחסים, של הידברות עם האוכלוסייה הערבית

כדי למנוע את הצטרפותה לתנועת המרי, ושלא לדבר על אי-השתתפותה

בפעולות קויינות ישירות.

אלו הן בגדר של מטרות-מינימום. אילו היתה

לנו גם איזו מטרה חיובית או לרכוש את רצונם להיות אזרחי ישראל,

כלומר, שלימות הארץ או לפחות איזשהו הסדר של $\int$ משמל מימשל עצמאי

שקשור אתנו, היינו יכולים להוסיף עוד מטרות. היות ובזה לא סוכם

דבר, אני מסתפק במה שאמרתי עד עכשיו.

10.5.50

...

...

...

...

...

...

...

סגן-רה"מ י. אלון:

אני מודה ומתוודה שהנושא האחרון שהיה מדאיג אותי, זה הנושא הזה של אספקת כוח-אדם למשק הישראלי. מה היה קורה אלמלא היתה מלחמה, אלמלא עמדה לרשותנו עתודת כוח-אדם זו? אבל לוקחים בחשבון גם את המציאות הקיימת.

אני רוצה קודם-כל להגיד למה אני מתנגד, ואחר-כך אגיד במה עמדתי בעד.

אני נגד מיזוג כלכלי של השטחים המוחזקים עם המשק הישראלי; אני בעד שילוב כלכלי. במקרה דנן למינוח יש חשיבות גדולה, כי כאשר משתמשים במינוח אחד/עם פירוש הפוך, יותר משמבלבלים את האויב אנו מבלבלים את עצמנו. שר-הבטחון באחת מהופעותיו הפומביות, נדמה לי שזה היה בבאר-שבע, דיבר על שילוב כלכלי ואמר שהוא היה רוצה - אם העתון דייק - לראות את רמאללה, ירושלים, חברון, באר-שבע ועזה כיחידה משקית אחת. אני מתנגד לזה, לא מפני ששר-הבטחון הציע זאת, אלא מפני שאת זה אני לא רוצה. לראות בכל המרחב הזה, על יחסי כוח-האדם שבו, מרחב/כלכלי אחד בלי הכרעה מדינית קודמת מה יהיה אצלו גורל השטחים הללו, זה אומר להעמיס על עצמנו מלוא המעמסה הכלכלית בלי ההנאה, אם אפשר לומר כך, שיש בשלימות הארץ.

חשר ט. בגין:

מה החבדל בין מיזוג ושילוב?

סגן-רה"מ י. אלון:

אגיע לזה. אם לראות בכל המרחב הזה משק

אחד, זה מיזוג, זה אומר תנועת פועלים חופשית, תנועת הון חופשית ותנועת סחורות חופשית, כאילו אלה אזרחים ישראליים ולא אזרחים ירדניים בשליטה צבאית ישראלית. לעומת זאת, כאשר מדובר בשילוב כלכלי, מדובר בשני משקים נפרדים שמקיימים ביניהם שיתוף-פעולה משקי, אבל ברור שכל-אחד מהם הוא גם יחידה משקית בפני עצמה.

CONFIDENTIAL

The following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. It is being furnished to you for your information and is not to be disseminated outside your office.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The source has advised that the following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. It is being furnished to you for your information and is not to be disseminated outside your office.

CONFIDENTIAL

The following information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past. It is being furnished to you for your information and is not to be disseminated outside your office.

The following information was obtained from the files of the

Department of State, Bureau of Intelligence and Research:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

The following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

On 10/15/44, the following information was received from the

Office of the Chief of Mission, London:

סגן-רה"מ י. אלוף:

אני מטכ"ם עם שר-הבטחון שכאשר אצא אצא

פועל ערבי מהגדה או מעזה נשלח על-ידי לשכת העבודה לעבוד במשק הארץ, הוא אינו מהווה סכנה בטחונית ישירה, כי פועל רשום לא יסחוב אתו בסל המזון חומר נפץ. היתה תופעה שאותם הפלאחים בטובאס, שברוב נדיבות היתרנו להם לעבד קרקע על גדות הירדן, הצליחו במשך חודשים אחדים להבריח כמות נשק גדולה ממזרה ירדן על-ידי פטנט תח-מימי, עד שגילינו את מצבורי הנשק בטובאס. "בצדיקים" האלה צריך לחסוד. צריך לא רק לכבד אותם אלא גם לחשוף בהם. פועל שהולך עם סל קטן של מזון לעבודה בביה-חרושה או במפעל מסויים, מעוניין להמשיך לעבוד, ואין בכך סכנה מיוחדת, לעומת זאת, יש סכנה בעצם העובדה שהערבים מהשטחים נוכחים לדעת שאפשר לחצות את קו-התחום בין שני קווי השיפוט, להישאר בעבודה, לעתים להישאר ללון לילות אחדים ולהחזור, בלי להזדקק למשרד העבודה. המימשל הצבאי ועצם ההרגל של אלפים להפר חוק ישראלי, מוכרח להביא אותם להרגל של מפירי חוק בכלל, ובין זה ובין סיכון בטחוני המרחק נעשה קטן יותר מאשר בעבודה מאורגנת ומבוקרת, נוסף לאספקט החברתי שקשור בעבודה בלתי-מאורגנת שאנחנו לא רוצים בה, גם כאשר מדובר ביהודי הארץ או בערביי הארץ.

אני חושב שיש צורך שיינקטו האמצעים הדרושים,

גם על-ידי המימשל הצבאי וגם על-ידי משרד העבודה, כדי לבער תופעה זו של עבודה בלתי-מאורגנת בין אם היא במזרח ירושלים ובין בשטחים אחרים, שמהם מגיעים ערבים לעבודה. אני הייתי מעריף שאת בעיות התעסוקה של ערביי השטחים נפתור בשטחים עצמם, ושהמגמה תהיה לא להגדיל את מספר העובדים במשק הישראלי, אלא ברבות הזמן אפילו לצמצם.

אצלי זה מתקשר בין השאר גם עם הערותיה של

ראש-הממשלה. הנה למשל, אם וכאשר נחליט, -לאחר שראש-הממשלה אמרה זאת גם בנאום פתיחת מושב הקיץ של הכנסת - לעשות משהו בנושא הפליטים, וגם היום היא אמרה משהו בעניין זה, אם הממשלה תחליט לגשת לפעולות

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It states that proper record-keeping is essential for the efficient operation of any organization. The text goes on to describe various methods for collecting and organizing data, emphasizing the need for consistency and clarity. It also touches upon the challenges of data management, such as ensuring the security and integrity of the information. The second part of the document focuses on the analysis and interpretation of the collected data. It provides a framework for identifying trends and patterns, and offers suggestions for how to present the findings in a clear and concise manner. The author concludes by highlighting the value of data-driven decision-making and the role of records in supporting this process.

In conclusion, the document emphasizes that records are not just passive documents but active tools for organizational success. By investing in robust record-keeping systems and practices, organizations can gain valuable insights into their operations and make more informed decisions. The author encourages readers to take a proactive approach to their record-keeping efforts, as this will ultimately lead to improved efficiency and performance. The document serves as a practical guide for anyone looking to optimize their record-keeping processes and maximize the value of their data.

סגן-רה"מ י. אלון:

ניסוי כלשהן בשיקום פליטים, הייתי מעדיף שהמשאבים המוגבלים שברשותנו, כולל תקציב העבודה היזומה, בחלקם יופנו למימון שיקום הפליטים. כלומר, כל לירה שנוכל לגייס מהתקציב ^{הקיים} צאָאָ או מתקציב נוסף, או ממקורות חוץ, יופנו באופן מתוכנן ומחושב להקמת ישוב אחד או שניים-שלושה ישובים כאלה של פליטים, אז אנחנו יודעים יפה כיצד עבודת הבינוי והפיתוח מתחילה להפעיל את המשק, אמנם קצת יוצא-דופן ומלאכותית, אבל זו מדיניות מלאכותית במשך שתיים-שלוש השנים הראשונות, כדי שתהיה שהות לעודד את הקמת אותן התעשיות, שהן מראש צריכות להיות, עזי כמה שזה נוח בידינו, על-מנת למצוא העסקה לפליטים. אינני חושב שפתרון בעיית הפליטים יהיה פתרון קלאי. זה חייב להיות פתרון אורבני בתעשייה, שירותים, ואז היינו מצליחים תוך כדי קיום זה, לגייס עזרה גם כאן וגם עזרה פוליטית בינלאומית.

לגבי ההשקעות. פרט לתעשיות, שברור לחלוטין

שבעצם הקמתן אנחנו מעלים קשיים ליישוב הפרובלמות שלנו, אני בעד מתן אפשרות לתיעוש ערבי של שטחים מאוכלסים בערבים. אמנם אני כל פעם שואל את עצמי מה קרה למדינה שלנו, שאנחנו במשך 21 שנה לא הצלחנו להקים מפעל תעשייתי אחד כיישוב (ערבי שלנו, לא בנצרת, לא בטמרה ולא בטייבה. היה נסיון אחד ליד בקעה אל-גרבייה, וגם הוא נכשל. מצד שני, אני רואה התלהבות גדולה לתעש את השטחים. אני לא נגד זה. אם הם זקוקים לאיטריות, שייצרו איטריות. אם האיטריות האלה יובאו לשוק הארץ, זאת נצטרך לבחון במסגרת השילוב הכלכלי מה הסחורות שאנחנו מרשים בהן תנועה חופשית. זאת צריך לבדוק יחד עם משרד המסחר והתעשייה, ולא רק בעלי התעשייה, בין אם אלה פרטיים או קיבוציים. אבל אם תעשייה מסויימת תנחית מכה על ירוחם או על ישוב ברמת-הגולן, עם כל הליברליזם והסוציאליזם שלי, אצביע נגד, גם אם אשאר במיעוט.

UNCLASSIFIED

DATE 10/12/2001

of the...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

רה"מ הגב' ג. מאיר: ואם זו אספקה שהיא בעיקר לעצמם?

סגן-רה"מ י. אלון: לא רק לעצמם, אלא אפילו לייצוא לארצות-ערב.

אני מוכרח לעשות סייג זה, כפי בסופו של דבר,

אף שר לא אמר בממשלה זו שאין לאפשר הקמת תעשיות שט. אמרנו רק שאנחנו מבקשים שכל הצעה תעבור את הוועדה הזאת, עם כל הכבוד לוועדת המנכ"לים, שהיא ועדה חשובה ויעילה. אני מעריץ את עבודתה, אבל אני חושב שוועדת השרים יש בה תוספת סמכות, ואני רוצה שכאשר מדובר על השקעות מעבר להיקף מסויים או בנושאים מסויימים, לאחר שוועדת המנכ"לים בודקת ומחייבת את החומר, האישור הסופי צריך להיות אישור של השולחן הזה. אין פירוש הדבר שהשולחן הזה פוסל תיעוש או שהשולחן הזה יאפשר תיעוש, במידה ויביאו הצעות סבירות. כאשר החלטו להקים מפעל גם ברצועה וגם במקום אחר, זה הובא לכאן, ואלה מפעלים למופת.

השר ח.מ. שפירא: אולי ידוע לך כמה בקשות מצד הערבים להרחבת

תעשיות שיש להם או הקמת בתי-חרושת חדשים

אושרו?

סגן-רה"מ י. אלון: ידוע לי שלשולחן הזה לא הובאו הרבה הצעות.

השר ח.מ. שפירא: אולי שולחן אחר אינו נותן להגיע לכך?

סגן-רה"מ י. אלון: אמרנו שוועדת המנכ"לים מוסמכת לתת אישור

ראש ה, ואישרור נוסף הוא בידינו לפני

שמבטיחים על-כך לערבים. אני חבר הוועדה הזאת ומקפיד להשתתף

בישיבותיה.

השר י.ש. שפירא: אבל שר-הפנים שואל כמה בקשות ועדת המנכ"לים

דחתה...

או אישרה.

השר ח.מ. שפירא:

1944

...

1944

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

1944

...

...

...

1944

...

1944

...

1944

...

...

...

...

1944

...

...

1944

...

סגן-רה"מ י. אלון: אינני יודע, אני לא מיוצג ~~ב~~בועדת המנכ"לים.

מה שבא הנה אני יודע.

בכל-אופן, אני בעד זה שיושקע בשטחים האלה,

אני רק רוצה לומר שהייתי מעדיף לראות משקיעים ערביים. אני אפילו

הארצישראליים

לא הייתי נרתע אם אותם הערבים/שפנו אלינו בשעתו, שהם בעלי הון והיו

מוכנים להקים את מפעלים בשכם, אם הם עדיין מוכנים, לא איכפת לי.

ואולי אפילו גם לעזור להם, כי הם ייצרו תעסוקה וגם יעזרו בענין

הפליטים. אני רוצה ליצור אנטגוניזם בינלאומי בינינו ובין ירדן

כדי להוכיח שעם ישראל אפשר להתדר. אני מחשיב מאוד את טיב הקשרים

בינינו ובין ערביי יהודה והשומרון ועזה, אבל אין לי אשליות לגבי

זה. אני מוכן שנעשה ג'סטות, אני מוכן שתהיה יד חזקה בעת הצורך,

אבל אינני רוצה ג'סטות מאולתרות שאינן מסתכמות במדיניות; במקום זה

אני רוצה מדיניות שיש בה גם ג'סטות.

לכן אני מבקש שפעם נקדיש ישיבה לכל ההצעות

שיש בידי ועדת המנכ"לים וכל ההצעות שהובאו, ונבדוק אותן.

אני נגד סחך הנאים למשקיעים יהודים שמקבילים

לתנאים שיש לנו באזורי פיתוח א' שלנו. אני מודאג ממצבן של כמה

ערי פיתוח שלנו. די שיהיה להם משטר עבודה ומשטר מחירים אחר, ואם

למרות זה לא ילכו - אז לא ילכו. לא הלכו לטייבה, אז לא ילכו גם

לשכם.

אני גם כן צריך לקחת קצת יותר זמן בגלל

השר פ. ספיר:

שני נימוקים. קודם-כל בגלל העניין עצמו;

שנית, קראתי בסטינוגרמה של הישיבה הקודמת, ובה הוחקפתי (אבל בכל-

זאת נשארתי בחיים...) על דברים שאני אומר ודברים שאני לא אומר.

1948.0.00

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

1948.0.00

...

...

...

...

השר פ. ספיר:

מיוני 1967 עד אוגוסט 1968 כיהנתי כשר-

האוצר, ואינני יודע שום ענין שהובא בפנינו לגבי פיתוח בשטחים, אם בצורת אישור להלוואה או משהו דומה ואני התנגדתי לו. אני מקבל כהגדרה את מה שאמרה ראש-הממשלה, שכל זמן שהשטחים הם בהחזקתנו, בין אם כולם ישארו בידינו ובין אם מקצתם, לאנשים שחיים שם ש אנחנו צריכים לתת קיום. נכון שאין אני דואג לכך שרמת חייהם תהיה כרמת חייהם של תושבי ישראל. אבל אני רוצה לומר, כמה וכמה דברים אינני מקבל: לא התקפה על דברים שאמרתי כאשר לא הייתי נוכח, ובוודאי לא על דברים שלא אמרתי.

אני רוצה להתחיל מענין הסטטיסטיקה. צדק השר

אלמוני, זה אינו משנה הרבה אם זה מספר כזה או אחר. לי יש ^{רק} המספרים של שירות התעסוקה ושל משרד העבודה והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. בציבור דיברו פעם על 20-18 אלף עובדים שעובדים אצלנו, ועכשיו זה ירד ל-15 אלף. על מספר העובדים המאורגנים אין ויכוח, ואין חילוקי-דעות בדין-וחשבון בין הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ובין שירות התעסוקה. במידה שאני יודע מספר העובדים המאורגנים עד עכשיו היה 4,400, ועכשיו בקשר עם עבודות עונתיות נוספו עוד 1,000 או 2,000. הענין מתחיל עם הבלתי-מאורגנים. קל מאוד, לא רק לאיש אחד אלא לכל אחד, להביא כלמיני מספרים. למעשה יש שלושה סוגים של ערבים. ערבים שעובדים במשק הישראלי מתוך 320 אלף של המישק הערבי שהם תושבי הארץ, מתוך 80 אלף של ערביי ירושלים, ואחר-כך המספרים של השטחים האחרים. לפי המספרים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לגבי התעשייה, נוספו עוד 9,000 ערבים ל-4,000 כאן או ל-10,000 הערבים שם שעובדים במשק, ואלה באים שלא דרך לשכות העבודה. אני התעניינתי בענין זה וקיבלתי דין-וחשבון על הנעשה במקומות השונים. אינני יודע לשם איזה צורך צריך עכשיו לדבר על מספר כזה. אני עקרונית בעד פועלים מכל-מיני באינות, אבל אם צריך להיות לזה בירור מדיני, אני מתנגד לזה.

10.1.1954

10.1.1954

10

The first 1000 copies of this issue
were printed and sold for 10/- each
and the rest for 15/- each. The
total amount received was £1500.
The cost of printing was £1000.
The profit was £500.

The second 1000 copies of this issue
were printed and sold for 10/- each
and the rest for 15/- each. The
total amount received was £1500.
The cost of printing was £1000.
The profit was £500.

השר פ. ספיר:

בין אלפי הערבים שעובדים בצורה בלתי-

מאורגנת יש כאלה שעובדים עבודה יומית אצל ערביי ישראל, ויש כאלה שעובדים עבודה חלקית או זמנית, ואלה הם בין 3,000 ל-4,000 איש, ויחד זה 8,000 ערבים. אני ביקשתי מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לקבל את המספרים, ונאמר לי שבחקלאות זה מגיע ל-15,000.

השר י.ש. ספיר: סך-הכל יש 8,000 או הבלתי-מאורגנים?

השר פ. ספיר: על המאורגנים אין ויכוח, זה 4,000-5,000

איש, הוויכוח הוא על הבלתי-מאורגנים, וזה מספר משוער. הבלתי-מאורגנים כוללים 3,000-4,000 ערבים שעובדים אצל ערבים, והבלתי-מאורגנים הם הנושאים את הסכנות יותר מאשר המאורגנים. הם נושאים אתם גם סכנות בטחוניות, וזה גם בניגוד למה שהוחלט לפי אותם סימני-ההיכר שדיבר עליהם השר אלון.

אני רוצה להגיד עד כמה זה משונה, ולא

הסיפורים שמתהלכים בשמי, אני בכלל לא רואה שום פסול בהחלטה עקרונית, שאם המשק הישראלי צריך עוד 5,000 איש, אני לא מבקש לקיים על זה דיון מדיני. אני רק רוצה להגיד, שכל הסיפורים על החוסר בידיים עובדות בישראל הם מנופחים ללא כל צורך, וזה מזיק לנו מכמה בחינות, אם אנחנו רוצים לשמור על יציבות המחירים ועל יציבות השכר. מה שחסר לנו אלה בעלי מקצוע סוג א' ולא פועלי מזון, שאפשר להחליף אותם, ולא פועלים אחרים. לא-כל-כך קל עוברים ממקצוע למקצוע. ילכו וייקלטו כ-50 אלף בוגרים אשר לומדים בבתי-ספר מקצועיים ורובם מקבלים את הכשרה מקצועית. לחיל האוויר יש בית-ספר מקצועי בחיפה שקיים כבר 20 שנה, ואחרי שאנשים אלה גומרים את שירותם בצבא, הוא מספק כוח-אדם מעולה ממדרגה ראשונה למשק. נכון, הביאו שתי קבוצות של רתכים מאיטליה ומארצות-הברית בשביל הצינור של 42 אינץש, שאינם בארץ, ובוודאי שאינם נמצאים בשטחים.

1944

The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the land in question.

Section 1

Section 2

The land in question is situated in the County of ... State of ... and is bounded by ...

The land in question is situated in the County of ... State of ... and is bounded by ...

The land in question is situated in the County of ... State of ... and is bounded by ...

The land in question is situated in the County of ... State of ... and is bounded by ...

השר פ. ספיר:

במקום רבנות הפועלים שיבואו מהשטחים, צריך

בראש-ובראשונה לחזק את העובדים החלשים במקומות העבודה החלשים בישראל. יש עכשיו ויכוח, ובבית-שאן המפעלים מאיימים, והם אפילו לא שומעים מה רוצים. רוצים להביא 120 איש מנצרת-עליה ומהסביבה, ואני נתבקשתי להזמין אלי את מזכיר המפלגה וראש העיר, כי הם לא נוחנים להביא לשם את האנשים האלה. דבר זה אינני מצדיק. לו העברנו לשם עוד 3 רבנות, השולחן הזה צריך לדעת שזה לא פוגע, לא בפקיד בבנק לאומי ולא בפקיד בממשלה, ולא בבעל מקצוע בבית-החרושת לנייר בחדרה, אלא פוגע במקומות החלשים ובאנשים החלשים.

אינני אלטרואיסט עד-כדי-כך שאני אתנגד לזה. אבל יש הבדל בין ^{תלסר} 5,000, כפי שאמר פה שר-העבודה, לבין ה-5,000 שישנם. הייתי צריך להגיד שיש 15 אלף ויכולים להגיד שיש 50 אלף, על-ידי זה לא נוסף ערבי אחד בשום מקום.

עכשיו נתבררו עוד כמה דברים שהם חשובים

מאוד, וחשוב לברר אותם אם כל אחד מאתנו רוצה להיות כנה בבירור הפוליטי, אבל הם לא חשובים לגופם של הדברים. 11 שנה כינהתי כשר-המסחר-והתעשייה וראיתי זאת כשאלתי ^{le} אמביציה אישית. לאשכול ז"ל היתה חולשה לערבים והוא היה אומר: זה הכל עניין של זמנים, אלא הוא עוד זכר את הזמנים מאז שנת 1914 ועשה כל מאמץ בשטח זה. אני זוכר שבזמנו בן-גוריון כתב לו מכתב בעניין התעשייה אצל הערבים, וזה נגמר או בחרפה גדולה, כמו שזה היה בבקעה אל-גברבייה, ובחפסד של מיליון-וחצי ל"י. גם בתעשייה בישראל הפסדנו לפעמים, אבל העובדה היא שבין 320 אלף ערביי ישראל אין תעשייה ראויה לשמה, בדרך-כלל יש להם או בית-מלאכה או גרזן.

שוב, עקרונית מעולם לא אמרתי שלא יתנו

העסוקה. כאשר באו ודרשו עוד תקציב בוועדה המנכ"לית ודרשו תוספת תקציב בשביל השטחים, אני אז שאלתי את עצמי: למה צריך להקדיש את

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

100

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

... of the ...

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

... of the ...

... of the ...
 ... of the ...
 ... of the ...

השר פ. ספיר:

מירב הכוחות, בשביל התגוננות, בשביל הגנה, בשביל עלייה, בשביל פיתוח ישראל, בשביל פיזור האוכלוסיה או בשביל העניין הזה? אני חושב שלזה צריך לתת עדיפות חמישית, ולפי זה התנגדתי לכך. עברה שנה, שום דבר לא קרה, לא הקציבו את אותם 110 מיליון ל"י והכל הסתדר. הכל נובע מההנחה המדינית, וצריך להיות בירור מדיני, היתר אלה אמצעים בדרך. הבירור צריך להיות אם אנחנו רוצים סיפוח או לא רוצים סיפוח; רוצים לעשות מסק אחד או לא רוצים לעשות מסק אחד. אני לא צריך להגיד מה יהיה בוויכוחים האלה, אבל לגבי העניינים, השאלה אם אנחנו צריכים לעסוק בהם לפי זה או לא. זה לא עניין של אפשרויות תיאורטיות. עוד הרבה מים יזרמו בירדן עד ש-200 פועלי מזון ילכו לעבוד בחעשיה צבאית בעבודה מקצועית ובמקומם יבואו 200 ערבים לתעשיית המזק.

אני בכל-זאת רוצה להגיד, כאשר מדברים

פרקטית על מתן הלוואות וכו', נאמר כאן מה שנאמר גם על-ידי השר שרף, אינני רוצה להתווכח אתו אם צריך לתת למישהו ערבות מסחרית. גם פה בקושי יש 3,000-4,000 פועלים מאורגנים, בעד זה צריך לייסר אותנו, ולתת לשכט הנאים מיוחדים? אז אני צריך להוסיף לו ערבות כלכלית ומסחרית?

אני רוצה להגיד לראש-הממשלה, אם מדברים

מבחינה עקרונית, הרליאין זה דומה לעניין הסחורות שנותנים לייבא בקשר לחשיפה. החשיפה זה דבר אחר, זה קשור בעניין המכס הגבוה שהיה מלאכותי. גם אז אומרים שאם מישהו יבוא עם "דמפינג", עומדים אפילו להחליט על חוק נגד "דמפינג". אני בכלל לא דואג לביית-חרושת "אוסט" שימכור את ה"לאקשן". אני פעם ראשונה שומע שלא רוצים להרחיב בית-חרושת בשביל התושבים. אבל אם נניח שהיה קם שם מפעל שיתחרה עם "אוסט", שבו עובדים 600 איש, ואלה אנשים לא מקצועיים, שם עובדים

1948

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government has been unable to carry out its program of reconstruction. The report also mentions the fact that the population is still suffering from the effects of the war, and that the government has been unable to provide adequate relief.

The second part of the report deals with the financial situation. It is noted that the government has been unable to raise sufficient funds to carry out its program, and that the country is still suffering from a severe shortage of funds. The report also mentions the fact that the government has been unable to pay its debts, and that the country is still suffering from the effects of the war.

The third part of the report deals with the political situation. It is noted that the government has been unable to carry out its program, and that the country is still suffering from the effects of the war. The report also mentions the fact that the government has been unable to provide adequate relief, and that the population is still suffering from the effects of the war.

השר פ. ספיר:

אנשים הלשים, ואני חושב שצריך לחשוב שבעתיים אם אנשים בפרדס כן צריך לכרות את מקור פרנסתם על-ידי אנשי שכס.

רה"מ הגב' ג. מאיר: זו ההצעה?

השר פ. ספיר: לא אמנתי שזו ההצעה.

רה"מ הגב' ג. מאיר: לא זו ההצעה, ואתה מתווכח עם ההצעה הזאת.

השר פ. ספיר: אני מבקש לתת לי להגיד את דברי. מי שמכר

לך את "הלאקש" הזה, לא בדק.

רה"מ הגב' ג. מאיר: אתה מאוד לא צודק גם לגבי ה"מוכר" וגם כלפי

ה"קונה".

השר פ. ספיר: איני אומר שום דבר נגד הקונה. אני שומע

בפעם הראשונה את העניין.

אני רוצה להגיד באופן כללי, שאם יחליטו

להקים בגדה תעשייה - וזוהי החלטה מדינית - שתתחרה עם התעשייה

הישראלית ועם מפעלים בישראל, אני אתנגד. אפשר לבקש מהם שיעבדו

בתנאים אחרים.

השר י. ברזילי: אבל מדובר בתעשייה קיימת.

השר פ. ספיר: זו פעם ראשונה שאני שומע שלחברת "אוסט" חסרה

דווקא שכס, ואם קודם לא מכרה לשכס, היא עכשיו

רוצה למכור לשכס. לגבי מפעל הסנדלים, שר-הפנים כבר יודע שלא

נותנים רשיון. כאשר שמעתי על עניין ביהח"ר לנעליים, לא הבנתי את

הדבר, אבל אינני רוצה להיכנס לזה כי אינני יודע את הפרטים.

אני אומר, לנו אין אמצעים לכך, לבנות תעשייה

ולתת לתעשייה הערבית גם ערכות פוליטיות, גם ערכות כספיות וגם מענק.

בתקציב של 1967 היה כסף בשביל לתת לכל אחד להגדיל את בית-המלאכה או

אח הגראז'.

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

השר פ. ספיר:

אני רוצה להגיד עוד דבר אחד. השר אלון

אמר שפועל שבא לעבודה לא ישא אתו בסלו חומר נפץ.

כגן-רה"ט י. אלון: פועל שבא לעבודה מאורגנת עם כרטיס שעליו

רשום שמו.

השר פ. ספיר: אני מציע שאף אחד לא יתחייב על זה, שפועל

כזה לא ישא אתו אף-פעם חומר נפץ. אני

מסכים שבעבודה מאורגנת הפועל פחות מיועד לזה מאשר אדם שבא, עובד וגוי אצל ערבי מהמיעוטים.

אם אנחנו רוצים להחליט דברים פרינציפיוניים

חשובים וחודשים, צריך לקיים את הדיון המדיני כי זה שייך לזה. אני

על-כל-פניו חושב שאנחנו צריכים להחליט על כל השאלה של העבודה הבלתי-מאורגנת. במידה שזה כולל 10 אלפים איש, צריך לעשות את הכל כדי להעמיד אותה על בטיט אחר ולהחליף אותה בעבודה מאורגנת.

אתמול, בפתיחת ועידת התאחדות בעלי התעשיה,

שמעתי מסוזאייב מטפרים לבבי כוח-האדם, והוא ציטט את המטפרים של

הסטטיסטיקן חנוך סמית. הוא אמר שיש 55 אלף אנשים ~~עצמאיים~~

בלתי-מועסקים, ואמרהי שתיאורטית זה יכול היה להיות 100 אלף. אנחנו

ארץ של עלייה, אנחנו ארץ שעל דגלה חרות כדבר ראשון קליטת העלייה,

וזה אחד הדגלים המתנאשים הכי גבוה באוויר, שאנחנו רוצים לקלוט עוד

יהודים. אנחנו רוצים להעלות את רמת חייהם של אלה בשעה שיש 55 אלף

בלתי מועסקים. יש כאלו שרק על-ידי זה שהם ייצאו לעבודה אפשר

להעלות את רמת חייהם. והאנשים האלה חסרים במשק. סוף-סוף רק

לפני שנתיים ולפני חמש שנים היינו בלי מיליון הערבים. הערבים

האלה מתחלקים לשניים או שלושה חלקים, ואני מדבר בעיקר על עזה ועל

הגדה. אני אומר: אצ עניי עירך קודמים. אלה קודמים בקליטה מאשר

קליטת ערבים מהגדה; מתוך זה שאני חושב שלא צריך לספח.

1945, 2, 25

The first part of the report is devoted to a general

description of the situation in the country.

1. General situation The first part of the report is devoted to a general

description of the situation in the country.

2. Economic situation

The second part of the report is devoted to a general

description of the economic situation in the country.

The third part of the report is devoted to a general

description of the political situation in the country.

The fourth part of the report is devoted to a general

description of the social situation in the country.

The fifth part of the report is devoted to a general

description of the cultural situation in the country.

The sixth part of the report is devoted to a general

description of the international situation in the country.

The seventh part of the report is devoted to a general

description of the foreign relations of the country.

The eighth part of the report is devoted to a general

description of the internal situation in the country.

The ninth part of the report is devoted to a general

description of the military situation in the country.

The tenth part of the report is devoted to a general

description of the administrative situation in the country.

The eleventh part of the report is devoted to a general

description of the judicial situation in the country.

The twelfth part of the report is devoted to a general

description of the scientific situation in the country.

השר פ. ספיר

אני רוצה להגיד באופן קונקרטי, לא מפריעה לי עוד עקיצה או עוד שבע עקיצות, על זה אני יכול להחזיר ארבע-עשרה עקיצות. אני בעד מה שהובא כאן על-ידי הוועדה לגבי 5,000-4,000 איש, לפי אותם העקרונות שדיברו עליהם השרים אלמוגי ואלון. לא הייתי אף-פעם נגד עקרון שאנחנו נקלוט ונעשה הכל כדי לבנות משק בגדה המערבית או בשביל לדאוג * שההבדל בין רמת החיים שלנו ורמת החיים שלהם, שהוא ודאי פי 12 או פי 16, מ-100 דולר ל-1,200 דולר, אבל גם לזה יש עדיפויות קודמות: בטחון, הוצאות לבטחון, שלהם צריך לגייס את מיטב המשאבים, עלייה ופיתוח הארץ. כל מה שיכול להיעשות ברבבות פועלים, זה בשביל לפגוע בשכמת החלשות, ואפילו לא החזקות, הוץ מאשר אלה המשפיעים באופן כללי במשק, לזה אני מתנגד. אם רוצים לעשות את זה, צריך לקיים בירור אחר. אני מטכית ל-5,000-4,000 איש, שיהיה מבוסס על סייגים שדובר עליהם בישיבות הקודמות, וזה חל גם על 9,000 הבלתי-מאורגנים או 5,000 אליבא דלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או שירות התעסוקה. צריך לקחת בחשבון סייגים אלה גם כלפי 5,000 הבלתי-מאורגנים העובדים במשק.

רה"מ הגב' ג. מאיר: אני מוכרחה להזכיר לחברי הוועדה על מה אנחנו

דנים. אנחנו דנים על אפשרויות של תעסוקה

לערבים בשטחים. הסיכום בישיבת הוועדה הזאת, בה ביקשנו משר-

העבודה לעמוד בראש הוועדה שתבדוק את הדבר היה: -

מ ה ל י ט י ס להטיל על ועדה בינמשרדית להציע תכנית

להרחבת אפשרויות התעסוקה בשטחים המוחזקים.

על הוועדה להגיש את מימצאיה תוך חודש ימים.

ועדה זו תבדוק גם את שאלת שכר העבודה בשטחים ואת

בעיית השימוש בסכומים המנוכחים משכרם של פעלי יהודה,

השומרון ועזה.

אבל מטרת הוועדה היתה לחפש דרך להעסיק את הפועלים בשטחים, עד כמה

1945-46

The following information is being furnished to you for your information. It is based on the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, and is subject to change without notice. It is not intended to constitute a contract or any other agreement between the Department and you.

The land described in this document is located in the State of California, County of [County Name], and is more particularly described as follows:

[Detailed description of land parcels, including acreage, location, and any other relevant details.]

The land described in this document is being offered for sale to the highest bidder. The sale will be held on [Date] at [Location].

The minimum bid for the land is \$[Amount]. The sale will be in increments of \$[Amount].

The land is being offered for sale on a "cash" basis. The purchaser must have the full purchase price in cash at the time of the sale.

The land is being offered for sale "as is, where is." The Department of the Interior does not warrant the accuracy of the description of the land, and the purchaser accepts the land on the basis of the description contained in this document.

1945-46

Page 10

The following information is being furnished to you for your information. It is based on the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, and is subject to change without notice. It is not intended to constitute a contract or any other agreement between the Department and you.

The land described in this document is located in the State of California, County of [County Name], and is more particularly described as follows:

[Detailed description of land parcels, including acreage, location, and any other relevant details.]

The land described in this document is being offered for sale to the highest bidder. The sale will be held on [Date] at [Location].

The minimum bid for the land is \$[Amount]. The sale will be in increments of \$[Amount].

The land is being offered for sale on a "cash" basis. The purchaser must have the full purchase price in cash at the time of the sale.

The land is being offered for sale "as is, where is." The Department of the Interior does not warrant the accuracy of the description of the land, and the purchaser accepts the land on the basis of the description contained in this document.

1945-46

אצא

רה"ט הגב' ג. מאיר:

שאפשר במקומותיהם-הם, ורק המינימום כאן. ואם נחוץ לשם כך להקים גם תעשיות זעירות וגם מלאכה, שגם זה יוקח בחשבון. בעמוד 8 של הדין-וחשבון הגישה הוועיה הצעות גם לתעשיות כאלה.

אני מודיעה כאן בצורה הכי מוסמכת, שלא הובאה הצעה להעלות את השכר ורמת החיים של הערבים בטטחים לאותה רמת החיים של פועלי ישראל. לא הייתי בוכה על-כך לו רמת חייהם הייתה יותר גבוהה, אבל אין הצעה כזאת. ההצעה היא ביחס לתעסוקתם. אחת מן השתיים, או שנביא אותם הנה והם יעבדו אצלנו, ולזה אני מתנגדת, או שיעבדו שם. אין הצעה לתח לרוב ללכת. יש כל-מיני ויכוחים אצלנו, אבל הוויכוח איננו על הדין-וחשבון של הוועדה. לא הוכאה הצעה להקים תעשיות שיפגעו בתעסוקתם של פועלים בארץ. אין הצעה כזאת. אם נקים תעשיות זעירות או בתי-מלאכה, ברור כשמש שמוכרחים להקים אותן ולדאוג לכך שזה יהיה בצורה כזאת שלא יהיה "דמפינג" ולא יפגעו בפועלים, לא חלשים ולא חזקים.

ישנם ויכוחים רבים בעולמנו, הוויכוחים אינם שייכים לדין-וחשבון שהובא כאן. יש ויכוח אם יש 8,000 פועלים בלתי-מאורגנים או 10 אלפים פועלים בלתי-מאורגנים. אינני יודעת, אינני אחראית לכך, ואיש לא ספר אותם. למחלקה לסטטיסטיקה אפשר להגיש מספרים אלה. לכל הדעות ישנם פועלים שעובדים בצורה בלתי-מאורגנת; אא לכל הדעות יש צורך בתעסוקה בשטחים, והבעיה היא איך לעשות זאת מבלי לפגוע במשק הישראלי ומבלי לפגוע במפעלים אצלנו הישראליים; להעסיק אותם במקומותיהם ולא לפגוע באף-אחד בישראל, אלא אצלנו הישראליים אי-אפשר שלא לתת לאנשים, שאין להם כתובת אחת, מחוץ לכתובת של ממשלת ישראל, ולא באשמתם. אנחנו בצדק אוחזים בשטחים האלה ולא זזים, ואני לא נגד המדיניות הזאת. נחוץ שזה יהיה כתוב ברקורד. אבל אני אומרת, אם המצב הוא כך, ואיש

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. regarding the matter mentioned therein.

The same has been forwarded to the appropriate authorities for their consideration. I am sorry to hear that you are having some difficulties with the project. I will do my best to assist you in any way possible. Please let me know if there is anything else I can do for you.

I am sure that you will understand the need for a thorough review of the matter. I will be in touch with you again once a decision has been reached. Thank you for your patience and understanding.

Yours faithfully,
[Signature]

שט/29.5.69

סודי ביותר

29.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

אינו יודע כמה זמן זה יהיה כך, לפי דעתי אנחנו אחראים לכל אחד
הנמצא בשטח, שיהיה לו מינימום קיום, לא על-פי רמת חיים של
המהנדסים במדינת ישראל, ולא על-פי רמת החיים של פועלי הבניין
במדינת ישראל, אבל אי-אפשר לתת להם להיות בלתי מועסקים, לא פה,
ולא ליצור אפשרויות של עבודה שם.

אך ורק על-כך מדובר. העניין של "אוסם"

לא הובא קודם, כי זה לא נדון בוועדת המנכ"לים, וגם לא עניין
המפעל לסנוליים.

אני מוכרח להעיר הערה אחת כיוון שהתייחסת

השר פ. ספיר:

לדבריי. אמרתי כבר מה עמדתי בעניין הצעותיו

של השר אלמוגי. ברצוני רק להגיד, אני עוררתי את העניין כי בציבור
ובאסיפות פומביות מציגים אותי בכלל כאיש שמעכב מתן תעסוקה לאנשים
בשטחים. זו לא אמת, מעולם לא אמרתי זאת. גם כאן אמרתי לגופו של

עניין, ולא רק לגבי השטחים, וזה היה ב-1967/68, אמרתי שאם מדובר

בוועדה על 5,000 איש נוטפים, אז הם צריכים להיות מסוייגים

בסוייגים האלה. אני מקבל כל מה שטוכס, אבל מצאתי לנחוץ להעיר לגבי

מה שקראתי בפרוטוקול של הישיבה הקודמת ומה שאני שומע מהנאמר כל

יום בעניין זה באסיפות.

ברצוני לשאול שאלה אחת ולהעיר שתי הערות.

השר א. שרון:

שאלה לשר-העבודה, האם הבינותי נכון את

דברייך; שיש בשטחים 15 אלף איש שצריך למצוא להם עבודה בשטחים?

נכון, יש יותר, אבל כדי לשמור על רמה

השר י. אלמוגי:

מסויימת יש לדאוג לתעסוקה לפחות ל-15 אלף

איש.

CONFIDENTIAL

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

אמא

השר א. ששון:

בשביל למצוא עבודה ל-15 אלף אלה יש צורך
ב-13 מיליון ל"י?

השר י. אלמוגי:

13 מיליון הל"י נחוצים בשביל 10 אלפים,
בשביל ה-5,000 אין צורך.

השר א. ששון:

אם כך, הייתי רוצה לדעת אם עובדים אלה
אינם פליטים.

השר י. אלמוגי:

רק חלק קטן הם פליטים.

השר א. ששון:

כלומר, אם צריך למצוא עבודה גם לפליטים,
המספר הוא הרבה יותר גדול?

מר ח. סמית:

בעזה החכמית כוללת פליטים; בגדה - לא.

השר א. ששון:

אני רוצה לנבוע עכשיו בענין שיש לו צד
בטחוני ושלא שמים אליו לב.

נכון מה שאמרה ראש-הממשלה, שאי-אפשר לדעת

מתי ייגמר המצב הקיים. זה יכול לקחת שבועות, חודשים ושנים, וגם

ראש-הממשלה אמרה שאי-אפשר לדעת מתי יסתיים המצב הנוכחי.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

אולי אפשר לדעת, אני לא יודעת.

השר א. ששון:

נדמה לי שאנחנו יכולים לדעת באיזו צורה

זה עשוי להסתיים, זה עשוי להסתיים באחת

מהסתיים; או בשלום או במלחמה. את זה אנחנו יכולים לדעת.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

נניח, אבל איש אינו יודע מתי יהיה אחד

משני הדברים האלה.

השר א. ששון:

אם איננו יודעים מתי זה יהיה, אם זה יקח

חודשים או שנים, אנחנו יכולים לדעת שזה

יכול להסתיים באחת מהסתיים, הרי אנחנו תובעים היטול הלוחמה,

ושלום, ועולדים על-כך, וזה יכול להסתיים או בזה או בזה.

1910, 1911	...
1912	...
<u>1913, 1914</u>	...
1915	...
<u>1916, 1917</u>	...
1918	...
<u>1919, 1920</u>	...
1921	...
<u>1922, 1923</u>	...
<u>1924, 1925</u>	...
<u>1926, 1927</u>	...
<u>1928, 1929</u>	...
<u>1930, 1931</u>	...
<u>1932, 1933</u>	...
<u>1934, 1935</u>	...
<u>1936, 1937</u>	...
<u>1938, 1939</u>	...
<u>1940, 1941</u>	...
<u>1942, 1943</u>	...
<u>1944, 1945</u>	...
<u>1946, 1947</u>	...
<u>1948, 1949</u>	...
<u>1950, 1951</u>	...
<u>1952, 1953</u>	...

השר א. ששון:

דבר שני, והיה, יש חלק בעולם הערבי, יש גורם אחד לפחות בעולם הערבי, אם לא רוצים לחשוך באחרים, הגורם של החבלנים, אשר מעוניין שהמצב לא ייגמר בשלום. אחד האמצעים שלו הוא להביא לידי כך שבתוך השטחים תהיה לנו תמיד איזו הטרדה, איזו תנועה-מרי או הפגנה וכו'. הוא מעוניין בזה. ולכן, והיה אם תקראנה מלחמה - ואני מקווה שלא תהיה מלחמה ואני תפילה שנגיע לשלום - המצב כיום הוא שהמלחמה תתחיל מאחרי השטחים. כלומר, הערבים בתוך השטחים נמצאים במקל בחלק שלנו, והמלחמה תתחיל מאחריהם, אז יהיו גורמים אחרים במדינות הערביות שיהיו מעוניינים לא-פחות מאתנו, שאנשים אלה בשטחים גם-כן יעשו צרות. אם כזה המצב, אז הדרך טיחידה שיכולה להבטיח לנו לדעתי מצב של רגיעה ואיזה מצב שקט שהוא, כמה שלא יימשך העניין, הדבר היחיד שיכול לאפשר לנו רגיעה, זה אם אנחנו נבטיח קיום לאנשים. אם נבטיח להם קיום, הם לא יעזרו לחבלנים. החבלנים יכולים לזכות לשיחוף-פעולה אם יש מצוקה ואם יש קשיים. אבל אם אין מצב כזה, וכולם עובדים, זה מבטיח שלא יטו אוזן לחבלנים. על-כן יש הכרח לדעתי שאנחנו נבטיח קיום לאנשים אלה, והשאלה היא איך מבטיחים את הקיום.

פה אני רוצה לומר בעניין ההשקעות. כדי להבטיח קיום, זה לא רק עניין של כסף והענקות, אלא להבטיח מקורות לקיום, ומקורות לקיום יכולים להיות על-ידי יצירת מפעלים, וכדי ליצור מפעלים אלה יש צורך בהשקעות. לדעתי לנו אסור להשקיע שם, אבל חשוב לנו מאוד להביא השקעות מהחוץ, השקעות ערביות מהחוץ. אם אין השקעות ערביות מבפנים, מאנשי השטחים, להביא את אנשי השטחים לכך שייצאו לכל-מיני מקומות אחרים ויביאו מקורות להשקעה לעבודה שלהם.

1915

The first thing I noticed when I stepped
 out of the train was the cold air. It was
 a relief after the heat of the city. I
 looked around and saw a few people
 standing near the platform. They were
 dressed in winter clothes. I felt
 a little nervous, but I knew I had
 to get on with it. I walked towards
 the entrance of the building. The
 door was open, and I went inside.
 The room was large and empty. I
 looked at the desk and saw a sign
 that said "Office". I went to the
 desk and saw a man sitting there.
 He looked at me and said, "What
 do you want?" I told him my name
 and what I was looking for. He
 gave me a few papers and I went
 back to the train. I felt a little
 better now. I was on my way.

I was on my way to the office. I
 felt a little nervous, but I knew I
 had to get on with it. I walked
 towards the entrance of the building.
 The door was open, and I went
 inside. The room was large and empty.
 I looked at the desk and saw a sign
 that said "Office". I went to the
 desk and saw a man sitting there.
 He looked at me and said, "What
 do you want?" I told him my name
 and what I was looking for. He
 gave me a few papers and I went
 back to the train. I felt a little
 better now. I was on my way.

השר א. ששון:

אני חושש מאוד מהעסקת ערבים בתוך ישראל בגלל השיקול הבטחוני. והיה כי תקראנה מלחמה, מה יהיה מצבם של כל העובדים האלה? אם יקרה משהו פתאום, המפעלים שלנו שבהם הם עובדים, ישותקו?

סגן-רה"מ י. אלון: זה יכול לקרות אפילו יהיה רק עוצר ולא מלחמה.

השר א. ששון: מה יהיה עם האנשים האלה? מוטב שלא יעבדו אצלנו אלא יעבדו שם, ולכן צריך למצוא מקורות להשקעות כדי למצוא מקומות עבודה.

הצעתי הקונקרטיה היא להטיל על ועדת המנכ"לים או על ועדה זו, לבדוק איזה מפעלים יכולים להקים שם, ולבוא בדברים עם בעלי המפעלים שם, כדי לראות אם יכולים לעשות זאת שם.

השר מ. בגין: בדיון הזה שהוא לכאורה עיוני בלבד, אי-אפשר שלא ישולב או ימוזג גם דיון מדיני.

אני ודאי לא אפתיע איש מסביב לשולחן הזה, אם אומר שבהקשר זה הטלים "כל זמן" מבחינתי אינן קיימות. אבל לכל הדעות, אפשר לקבוע מספר דברים: ראשית, אנחנו נכנסים לשנה השלישית לאחר מלחמת-ששת-הימים ומעשה השחרור; שנית, הפעם אנחנו מדברים בעיקר על יהודה ושומרון ועזה. חוטיין למשל הובע את ירושלים ואינו מוכן לשום הסדר אם לא לא חנינתן לו שליטה על העיר העתיקה; ושלישית, הכל נשבעו שקווי ה-4 ביוני 1967 לא ישובו עוד לעולם.

על רקע הדברים העובדתיים הללו אני רוצה לומר, שבהצעה המובאת בפנינו יש בכל-זאת מעין קידוש הקו הירוק, ואת זה אינני יכול להבין. יש כמה מושגים שבכלל צריך להסתייג מהם, בייחוד ממושג הסיפוח במובן של המשפט. על זה אינני רוצה להרחיב את הדיבור היום.

1945

... the ... ..
... ..
... ..

1945

... ..
... ..

1945

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

1945

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

1945

השר מ. בגין:

מה שאני רוצה להגיד, מצד אחד הכל אומרים

סקווי ה-4 ביוני 1967 לא ישובו לעולמים. פירוש הדבר, גם אם קיימים בממשלה חילוקי-דעות מעבר ומעבר לקווים של ה-4 ביוני, הכל מסכימים שהקו הירוק לא יהיה קיים, יהיה אשר יהיה. מדוע איננו יכולים לעבור אותו בשטח הכלכלי?

טגן-רה"מ י. אלון: יש תחוט שיפוט של המימשל הצבאי, וזה על-

דעת הממשלה.

השר מ. בגין: יש לי קובצפציה, וכבר הבאתי אותה לא-פעם,

שבכוח הזכות יש לנו ריבונות על ארץ-ישראל.

הממשלה הוסמכה על-ידי הכנסת לשנות מצב זה בחוק. היא צריכה להחליט, עוד לא החליטה. ברגע זה הוועדה ודאי לא תקבל החלטה על-כך, זה מוטל על הממשלה בתור שכזאת, אם תחליט לקבל אותה.

אני רוצה לצמצם את דברי בנושא הזה לבעיה

הכלכלית. כמה זמן נשאר את כל האופציות. הרי חלפו שנתיים. איש

אינו יודע מתי יושב מה שאני הפעם מכנה באופן כולל הסדר. אינני רוצה להשתמש במושג לאורך-ימים, כי דווקא במקורות המושג הזה לאורך-ימים פירושו לתמיד, אבל בפירוש המקובל הכל מניחים שכנראה זה יימשך הרבה מאוד זמן, לאורך-ימים. אני מציע להסיק מסקנה מתיזה זו.

ברור לכולנו שמחסורם של הערבים תושבי

השטחים עלינו. לא נוכל לראות אותם, לא רעבים ולא מחסרי עבודה.

לא הייתי הולך בדרך שעלינו לתקן שם את המצב, אם באחד הימים משהו יחליט למסור טח ישראל לשלטון אחר, מוטב ששם יהיו שיפורים, אינני מעלה דבר כזה על הדעת, בזה יש חילוקי-דעות. מה שמוסכם, שזה יכול להימשך הרבה מאוד זמן והקו של ה-4 ביוני בשום תנאי לא יהיה קיים,

אז נעבור אותו.

1947, 1948

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948

1949, 1950, 1951

1947, 1948

1947, 1948

1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948, 1949, 1950, 1951

1947, 1948

השר מ. בגין:

גבירתי ראש-הממשלה, אני דווקא מסתמך על תכנית זו שהובאה על-ידי הוועדה. אני רואה בעמוד 11 סעיף 5 האומר: הגדלת הפעילות בענף המלאכה ועידוד הקואופרציה - תכניות טרם גובשו, זה יכול להעסיק 1,000 עובדים. ובדיוק אותן המלים ובדיוק אותם המספרים לגבי רצועת-עזה וצפון-סיני. אני רוצה לשאול, אם תכניות אלה טרם גובשו, מניין לקחנו את המספר של 1,000 מועסקים בשני המקרים? (השר י. אלמוגי: זו השערה). - אז אני סובר שפה עשו מלאכה הפוכה, לא גובשו תכניות, אבל נתנו אינדיקציות באיזו מסגרת זה יהיה. אני מציע לא ללכת בדרך זו. אני מציע להטיל על ועדת המנכ"לים לגבש תכניות.

השר י. אלמוגי: ה-1,000, זה יותר תוצאה של פונקציה של

כמה כסף שצריך להשקיע מאשר כמה אנשים

אפשר לקחת.

השר מ. בגין: אני מבין שאי-אפשר ביום אחד לגבש תכניות,

אבל פה, לפי מספרים אלה, כאילו כבר נתפר

הבגד על התכניות. אם לא, אשמח, אבל זה הרושם שעושה האיכות

המספרית. מה שאני רוצה לומר הוא, שצריך לשים-לב במיוחד לסעיף 5

בשתי התכניות. יש הרי חוקי כלכלה. את העניין האיטריות אין שום

הכרח לתרגם לאידיש, ~~אצא~~^{שבה} למלה "לאקשן" יש מובנים מסויימים.

הצברים בכלל אומרים "לאקשים", אתה 'מוכר' לי "לאקשים". לא צריך

לתרגם זאת לאידיש. אם האיטריות מהמפעל בשכם יהיו בעיר העתיקה,

אז תושבי ירושלים יקנו אותן, אם הן תהיינה טובות ותהיינה קצת

יותר זולות מהאיטריות של "אוסט".

1940, 1941

The first part of the report deals with the general situation in the country during the years 1940 and 1941. It is a very interesting and detailed account of the economic and social conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

1942, 1943

The second part of the report deals with the years 1942 and 1943. It continues the account of the economic and social conditions of the country during this period. The author has again done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

1944

The third part of the report deals with the year 1944. It continues the account of the economic and social conditions of the country during this period. The author has again done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The fourth part of the report deals with the year 1945. It continues the account of the economic and social conditions of the country during this period. The author has again done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

סגן-רה"מ י. אלון:

ירושלים היא חלק מהמדינה.

השר מ. בגין:

פה ל"לאקשן" אי-אפשר לשים מחסום.

לדעתי צריך לפתח תעשיות ובתי-מלאכה

ביהודה, שומרון ועזה. צריך להקים שותפויות, צריך להביא השקעות, ולדעתי יש אפשרות כזאת. זה לא אופייני, זה לזמן ארוך מאוד לכל הדעות. יש חילוקי-דעות מה יהיה מאחורי האופק, אבל אצא לפנינו האופק, וזו המציאות.

לכן, לגבי המציאות שראש-הממשלה דיברה

עליה, מתוך הכרה שהקו של ה-4 ביוני בלאו-הכי לעולם לא יהיה קיים, צריך לעבור את הקו הזה, ולדעתי צריך לאפשר ליהודים המתגוררים בערים המאוכלסות ערבים לפתח שם מלמלה ולהביא לפיתוח השקעות בבתי-מלאכה, כדי שהערבים ימצאו תעסוקה וקיום ~~הם~~ הוגן.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

לצערי לא נוכל לסכם היום את הדיון,

רשומים עוד שבעה חברים לרשות הדיבור.

אני מאוד מבקשת, אם חברי הוועדה מסכימים, שיהיה סיכום לכל-הפחות בדבר אחד. אין חילוקי-דעות שאנחנו מחוייבים, בלי הגדרות פוליטיות, לדאוג לתעסוקתם של הפועלים בכל השטחים שהם בשטוננו. אם זה מוטכם, ונדמה לי שזה מוטכם, הייתי מבקשת שהוועדה הזאת תמשיך בעבודתה וחביא לנו לישיבה הבאה דבר יולר מפורט לגבי הכלול בעמוד 8, ושיבדקו דבר זה יחד עם אנשי האוצר.

השר י.ש. שפירא:

אני מבקש הצעה לסדר. אני מציע שיחליטו

כבר היום ביחס להצעה של 10 אלפים פועלים,

ובעיקר של 5,000 פועלים, לא רק לקבל פרינציפיונית, כי אם לקבוע

את העניין של ה-5,000 פועלים, ובעניין זה אפשר כבר לפעול.

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

השר י.ש. שפירא:

ביחס לעמוד 8, אני נרשמתי לרשות הדיבור

רק לענין זה, כי אני מתנגד לכל עמוד 8.

אני רוצה להודיע לאלה שעוד ישתתפו בוויכוח

השר י. אלמוגי:

שני דברים: א) שרק לאחר שנגיע לסיכום בקשר

עם הקרן השמורה - ואנחנו מטפלים בזה - רק אז תהא לי האפשרות

להביא הצעה לפעול בכל הכוח והמרץ כדי למנוע את העבודה הבלתי-

מאורגנת; ב) אני מקים בעוד כמה ימים מועצה ציבורית רצינית שתהטפל

בהכשרה מקצועית ביהודה, שומרון ורצועת-עזה.

אני מבינה שיש הצעה, ברצון הייתלמקבלת

רה"מ הגב' ג. מאיר:

אותה, שבכל-אופן ועדה זו האשר והיא חגיד

לוועדת-המשנה, למשרד העבודה ולכל הנוגעים בדבר, וזה כולל גם

הקלאות, גם הכשרה מקצועית וגם עבודה יזומה, שלגבי תוספת של

5,000 מקומות עבודה יש להם אישור להמשיך בטיפול.

5,000 שייקלטו בישראל?

מר א. אגמון:

לא, לא על זה שההגב' מדובר.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

כן, על זה מדובר.

מר ח. סמית:

ה-15 אלף מתחלקים לשני חלקים: 5,000

מר א. אגמון:

בישראל ו-10 אלפים תעסוקה נוספת בשטחים.

אמ

נוסף לזה תעסוקה ל-5,000.

השר י. ברזילי:

אם זה יהיה לפי מספרים אלה, זה יכול

השר י. אלמוגי:

להגיע בשנת 1969/70 ל-20 אלף בישראל.

אם זו הכוונה, לתת ל-5,000 רשות להיכנס

רה"מ הגב' ג. מאיר:

לישראל, אני רוצה לדעת כמה, לאן ואם זה

יהיה דרך לשכת העבודה.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

1944. 1. 10. 1944. 1. 10.

פה מדובר רק על עבודה מאורגנת.

מר א. אגמון:

אני מציע לא לאשר עכשיו מספרים.

השר י. ברזילי:

הענין הרבה יותר מורכב.

השר מ. בגין:

אז אני רוצה לדעת איפה יעבדו ומתי?

רה"מ הגב' ג. מאיר:

זאת אומרת שאחרי כל הרעש הגדול, בניגוד

לסיכום ולהחלטה בישבה הקודמת, כאשר אמרנו שהדגש צריך להיות על

העסקתם בשטחים, אנשים להוסיף כאן 5,000 ?

זה ישנו, מדובר על העסקת 10 אלפים בשטחים.

השר י. אלמוגי:

אבל אתה אומר ש-20 אלף יהיו אצלנו.

השר י. ברזילי:

לא, אני הסברתי את הדבר, אבל אתה לא היית

השר י. אלמוגי:

בהתחלה.

בישיבה הקודמת הקימונו ועדה על-מנת

רה"מ הגב' ג. מאיר:

שתיא לנו תכנית, אז היא מביאה לנו את

הבשורה שאפשר להכניס עוד 5,000 לישראל? זאת ידענו, ובשביל זה

לא היינו צריכים להקים שום ועדה. הקימונו ועדה על-מנת להביא

לנו תכנית שנקודת-הכובד בה היא העסקתם לא בצד הזה של הקו הירוק,

כי אם להיפך. על זה באה עכשיו הצעה שמה שישנו יישאר, וזה 15 אלף

מקומות עבודה בישראל, זה נעשה ולזה לא נחוצה החלטה. אז אני

מציעה שאנחנו נשאיר את הדבר כמו שהוא כיום. אני התפלאתי קצת

להסכמת שר-האוצר, כי זה נראה היה לי יותר מדי טוב. אש עכשיו

אני מבינה את הדבר.

אני מציעה שבישיבה הקרובה תביא לנו הוועדה

תכנית יותר מפורטת, גם על ההוצאות, גם ~~על~~ ^{אפשר} על תחומי תעשייה ומלאכה,

ולא רק תקבע שורה של דברים, כי אם איך עושים זאת, ואיך זה יתגשם

בדרך הטבע גם מבחינה תקציבית בהסכמת שר-האוצר.

1940

...

1941

...

1942

...

1943

...

...

...

...

1944

...

1945

...

1946

...

...

1947

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

השר מ. דיין:

אני מבין שאנחנו לא ממשיכים בדיון, אבל
אם מעבירים זאת לוועדה, אני במסגרת הצעה

לסדר ארוצה לבקש רשות הדיבור, כי אפילו מה שראש-הממשלה אומרת

עכשיו לא ניתן לביצוע, ואני רוצה להגיד למה. רציתם בכל-זאת

להסביר מדוע נראה לי שאפילו סיכום-ביניים כזה לא עוזר ^{לדבר}.

כיוון שאני קרוב לענין זה, אני מבקש לומר את דעתי בענין זה.

קודם-כל לגבי הענין של 5,000 מועסקים

נוספים בישראל. השאלה היא אם זו מיכסה או שיש לנו מדיניות,

מדיניות האומרת כי במקום שיחוסר בידיים עובדות אנחנו מקבלים

עובדים. הדבר הזה מיד מתנגש בשאלה מה מספר העובדים היום.

הוועדה הזאת קבעה שהיום מועסקים בישראל 14,400 איש, מתוכם באופן

מסודר 4,400 איש. זאת אומרת, שלפי דעת הוועדה הזאת ישנם עוד

כ-9,000 או 10 אלפים איש שעובדים היום בישראל לא בצורה מאורגנת.

אם אנחנו אומרים לקלוט 10 אלפים איש ~~אשר~~ בישראל, מספיק שיחנו

ליגליזציה ל-10 אלפים אלה שעובדים היום בישראל, ואח האחרים

צריך לשלוח חזרה.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

זה ברור, מה שמציע ~~אצ~~ מי שמציע, שמה שקיים -

קיים וצריך להכניס עוד 5,000.

השר מ. דיין:

אז צריך להחליט מהו שקיים, האם הקיים

הוא גם העבודה הבלתי-מאורגנת, או מה

שקיים הוא רק מה שרשום בלשכות. אם יוחלט שמה שקיים הוא רק מה

שרשום בלשכות, אז מה שצריך לעשות מחר זה לא להוסיף מקומות עבודה

ל-5,000 איש, אלא להוסיף 5,000 מחוסרי עבודה.

השר י.ש. שפירא:

איש לא הציע זאת.

השר מ. דיין:

לכן אני מבקש שנדע בכנות מה אנחנו מחליטים.

האם המספר הוא 14,400 כפי שהוועדה קבעה,

Section 1

The first section of the act, which is entitled "Short title", provides that this act may be cited as the "Act of 1948".

The second section, entitled "Enactment", provides that this act shall take effect on the first day of January, 1949.

The third section, entitled "Amendment", provides that the provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

The fourth section, entitled "Construction", provides that the provisions of the act shall be construed in accordance with the provisions of the act of 1947.

The fifth section, entitled "Repeal", provides that the provisions of the act of 1947 shall be repealed.

The sixth section, entitled "Savings", provides that the provisions of the act shall not be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

The seventh section, entitled "Transition", provides that the provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

The eighth section, entitled "Miscellaneous", provides that the provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

Section 2

Section 3

The provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

The provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

Section 4

Section 5

The provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

The provisions of the act shall be deemed to have been amended by the provisions of the act of 1947.

השר מ. דיין:

ומתוך זה עובדים בצורה מאורגנת 4,400, והשאר לפי דברי הוועדה, קרוב ל-10,000 עובדים, עובדים בצורה לא-מאורגנת. אז אנחנו צריכים להחליט מה אנחנו רוצים: להוריד? לתת ליגליזציה לקיים? להוסיף לקיים? לשר פנחס ספיר יכולה להיות הערכה, לי יכולה להיות הערכה ולאחרים יכולה להיות הערכה לגבי המספרים. אם ראש-הממשלה בונה על הוועדה, היא צריכה לקחת בחשבון את המספרים של הוועדה, והוועדה אומרת שעובדים 14,500 איש, ומתוכם פחות מ-5,000 בצורה מסודרת, והשאר בצורה לא מסודרת. האם רוצים את ה-5,000 להוריד מהגדה או להוסיף?

רה"מ הגב' ג. מאיר: אני חושבת שר-המשפטים יסכים לפירוש שלי, שכאשר הוא מציע עוד 5,000 הוא לא מציע שאנחנו נלך עכשיו ונספור כמה ישנם בארץ. מה שהוא מציע, שנגיד שממחוסרי-העבודה בשטחים נכניס 5,000 לארץ, ורצוי שזה יהיה דרך הלשכה.

השר י.ש. שפירא: מאוד רצוי.השר מ. דיין: אני מסכים שר-המשפטים יסכים לזה, אבל

אני רוצה לדעת על מה מחליטים, הבעיה איננה משפטית עם כל הכבוד לשר-המשפטים.

רה"מ הגב' ג. מאיר: לא הצגתי זאת בתור שאלה משפטית.

השר מ. דיין: מה שאני אומר, שאנחנו מוכרחים בכל הקומפלקס הזה להבהיר דברים עד הסוף, לפני ההחלטה.

השר י.ש. שפירא: לרגע לא העליתי מחשבה כזאת, שנכניס 5,000

על-ידי זה שנרשום את אלה שאינם רשומים.

1952, 1953

1954, 1955

1956

1957, 1958

The following information is being furnished to you for your information. It is based on the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, and is subject to change without notice. The information is being furnished to you for your information and is not to be used for any other purpose.

Section 1

Section 1 of the Act provides that...

Section 2 of the Act provides that...

The following information is being furnished to you for your information. It is based on the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, and is subject to change without notice. The information is being furnished to you for your information and is not to be used for any other purpose.

Section 3

Section 3 of the Act provides that...

Section 4

Section 4 of the Act provides that...

Section 5 of the Act provides that...

The following information is being furnished to you for your information.

Section 6

Section 6 of the Act provides that...

Section 7

Section 7 of the Act provides that...

Section 8 of the Act provides that...

Section 9

Section 9 of the Act provides that...

Section 10 of the Act provides that...

השר מ. דיין:

אני מדבר כרגע על עוד שרים שישבו כאן

ועכשיו אינם כאן, שאמרו שהם מסכימים

לתוספת של 5,000 עובדים על יסוד מספרים שרשומים אצלם, וזה

18 אלף. אני רוצה שהוועדה תקבל החלטה. אני מציע הצעה שתאמר א

שזו תוספת למצב הקיים, או תוספת לרשומים.

אני לא מתפעל מהצעת שר-העבודה, אני

חושב שזו הצעה לא-טובה, לכן אני מציע לסכם, לא לבקש מהוועדה

פירוט, אלא לבקש הצעה אחרת. מדוע? אטמה ההצעה הזאת אומרת?

ההצעה אומרת שנעשה תכנית לתוספת של 15 אלף. מהי התכנית ל-15 אלף

עובדים? - 5,500 תוספת עובדים בישראל; 4,500 עובדים בעבודה

יזומה, לזה בכלל אין גבול, (השר י. אלמוגי: עבודה יזומה

בשטחים.) - בכסף אפשר לתת מחר עבודה ל-100 אלף איש. זו לא

תכנית משקית, זה לקחת 10 מיליון ל"י ולהעסיק עובדים בעבודה

יזומה, יכולים להעסיק אותם לא רק בשטחים אלא אפילו בהר-הבית.

ח אינה תכנית. אני אומר שזו לא תכנית משקית. 4,500 אלה זה גם

כסף שלנו, ואם אינני טועה, זה נוסף ל-17 מיליון שאנחנו משקיעים

ועוד 9.5 מיליון ל"י שהציעו. כבר היום נותנים לשטחים 17.5

מיליון ל"י לעבודה יזומה. ואז יהיו בתקציב 26.5 מיליון ל"י

לעבודה יזומה, והגדולה המשקית היא בכך, שבסכום של קרוב ל-2,000 ל"י

לאיש לשנה מעסיקים כך-וכך אנשים. זה לגבי 10 אלפים הראשונים.

אחר-כך יש שם 2,000 שאין לגביהם תכנית, וכתוב ש-1,000 הם בעזה,

ולגבי ה-1,000 האלה בעזה, משרד המסחר-והתעשייה אין לו תכנית, אבל

הם רשמו כאן מספר עגול. עד כמה שאני מביין, התוספת השנתית של

מבקשי עבודה, זה למעלה מ-1,000 בכל אחד מהשטחים האלה, ועד שמשרד

המסחר-והתעשייה יגמור לעשות את התכנית שאין לו אותה - ולא במקרה

אין לו תכנית - יהיו 1,000 חדשים. אז לא פתרנו בזה שום דבר.

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

1998.10.10

השר מ. דיין:

יש לנו פה בתוך ה-15 אלף 12 אלף שאין

להם שום אחיזה ~~אך~~ משקית בשטחים. מה נשאר פה בתכנית הזאת?
 3,000 איש שמשרד החקלאות אומר: תנו לי כסף ואני אעשה זאת. אני
 קצת בהומור אומר: לקרוא לזה תכנית משקית זה קצת מוגזם, ולומר
 לוועדה שהיא תיתן פירוט לזה, מה יתן הפירוט הזה אם כל העניין
 הוא בחוסר תכנית משקית, ולא מפני שאינם רוצים, אלא מפני שזו
 איננה תכנית.

דבר שני, ובזה אני רוצה לסיים, הרוח

הכללית כאן מבוססת על שני דברים: א) על זה שהממשלה צריכה לדאוג
 לרמת חיים מינימלית שם; ב) ככל האפשר שלא יעבדו בישראל אלא
 יעבדו שם. זאת כולם רוצים. השאלה היא אם אנחנו כך באמת עושים,
 או שחלק מאתנו עושה את עצמו שהוא אומר זאת ברצינות.

קודם-כל אני רוצה להגיד לגבי רמת חיים

מינימלית, ואני רוצה לומר זאת לראש-הממשלה, כי היא ערה לדבר הזה.
 שכר-העבודה בעזה הוא 4 ל"י ליום; בגדה - 6 ל"י ליום ובישראל -
 23 ל"י ליום. ההכנסה השנתית לנפש ברצועת-עזה היא 320 ל"י לשנה;
 בגדה - 612 ל"י לשנה לנפש, ובישראל - 3,400 ל"י לנפש. מי מדבר
 על השוואת רמת החיים שלהם? מדברים על הפרש שהוא פי עשרה בינינו
 ובין הגדה, בין 300 ל"י ל-3,000⁷ לשנה, ואם נעשה שם פיתוח שיעלה
 את ההכנסה השנתית ב-4%-3%, זה יהיה יפה מאוד, יעלו את ההכנסה
 השנתית מ-300 ל-350 ל"י.

מה אנחנו עשינו? רבותי חברי-הממשלה,

יש פה רק חבר אחד שהוא חדש, וזו ראש-הממשלה, כל השאר הם ותיקים
 בממשלה הזאת, ואני רוצה לחזור על מה שהיה.

בראשית היתה החלטה שהובאה על-ידי שר-האוצר,

שאמרה ביחס לוועדת השטחים: "מחליטים - שר המסחר והתעשייה ידאג

לקביעת הסידורים הדרושים על-מנת לאפשר הקמת מפעלים ביהודה

השר מ. דיין:

ובשומרון, ליצור מוצרים וחלקי מוצרים בקבלנוח-משנה עבור מזמינים מקומיים ומזמינים מחוץ-לארץ". לא הפקעה כספית או מפעל מאושר, אלא ששר המסחר והתעשייה ידאג לקביעת הסידורים. על זה השתכנח ספיר עירער. אין לי הזדמנות לומר את הדברים בפניו, כי כל פעם שהוא גומר את דבריו הוא הולך ואז יוצא שאני טוען שלא בפניו. (השר מ. דיין: מדבריו לא היה מובן שהוא התכוון אליך.) - על הצעה זו עירער השר פנחס ספיר, למרות שבהחלטה לא נאמר שהממשלה תיתן לא ערבויות פוליטיות ולא מפעלים מאושרים, אלא הטילה על שר המסחר והתעשייה לדאוג לקביעת הסידורים הדרושים. על זה עירער השר פנחס ספיר ונתקבלה החלטה אחרת והמלצה שהממשלה קיבלה ברוב, לא הוא על דעת עצמו, ובהחלטה נאמר: "כל הצעה בדבר עזרה להקמת מפעלים בשטחים המוחזקים בבסיוע הממשלה תיבדק ותהיה טעונה אישור מאת ועדת השרים". עד כמה שאני זוכר הובאה רק הצעה אחת לוועדת השרים, וזה בענין המפעל לסנדלים.

סגן-רה"מ י. אלוף: היא באה כערעור.

השר מ. דיין: אבל לוועדה הובאה הצעה אחת.

ד"ר י. ארנון: לא היתה צריכה לבוא.

השר מ. דיין: לוועדה זו הובאה הצעה אחת, לא היתה צריכה לבוא או באה כערעור, אבל היא

באה, וזה היה בענין המפעל לסנדלים, והוועדה החליטה בעד זה.

זה לא היה כרוך בפרוטה אחת של מדינת ישראל. סגן ראש-הממשלה

עירער בפני הממשלה על החלטת הוועדה, והחלטה זו עומדת על סדר-

היום מאז הערעור, ועוד אינה מבוצעת, משום שמוחר לכל חבר ועדה

לערער בפני הממשלה על החלטות הוועדה. התגלגל הדבר והלך מההחלטה

הראשונה שאמרה שר-המסחר-והתעשייה ידאג לקביעת הסידורים הדרושים

על-מנת לאפשר הקמת מפעלים בשהודו ושומרון"...

השר פנחס ספיר ביקש להביא זאת לממשלה, ומסתבר שלממשלה יש עוד נושאים שהיא צריכה לדון בהם.

TO : SAC, [illegible]

FROM : [illegible]
SUBJECT: [illegible]

[illegible text block]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

[illegible text line]

השר מ. דיין:

לזה הוסיף סגן ראש-הממשלה בכתב ליושב-

ראש ועדת המנכ"לים, ועד כמה שאני יודע המכתב הזה לא בוטל עד עכשיו והוא אומר: "בהתאם לסעיף א' של נוהל סדרי העבודה בשטחים המוחזקים, כפי שהופץ בכ"ה תשרי תשכ"ט, הריני לבקש להביא לאישורה של ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים כל הצעה להקמת מפעל תעשיה בשטחים המוחזקים, אשר יעסיק למעלה מ-20 עובדים, או אשר ערך ציודו הינו מעל 100,000 ל"י, גם אם אין תביעה להיעזר במימון ממשלתי וכן ללא קשר לאזור השיווק המתוכנן. מתן עידוד להקמת מפעלים עלול לפגוע קשה במפעלים קיימים או מתוכננים בישראל, ולכן יש לשקול כל הצעה כזאת בוועדת השרים".

המכתב הזה אומר, שגם אם זה לא תלוי באזור

שיווק ולא רוצים עזרת הממשלה, בבקשה להביא לוועדה. נכון שבמשך כל הזמן היה רק ענין הסנדלים, אבל הנוהג הוא שעל החלטת הוועדה יכול כל חבר לערער בממשלה, ובממשלה זה עומד על סדר-היום. מה שאני רוצה לומר, גבירתי ראש-הממשלה,

שמי שרוצה ליצור מקומות תעסוקה בשטחים, אם לא רוצים שיעבדו פה אלא שיעבדו שם, לא ייתכן שלא יצרו שם מקומות תעסוקה. במכניזם הזה לומר למשרד המסחר-והתעשיה שהוא לא יטפל והוועדה תטפל, ועל החלטת הוועדה אם רוצים לערער מביאים זאת לממשלה...

סגן-רה"מ י. אלון: עובדה שאף הצעה נוספת לא באה מאז המכתב

הזה.

השר מ. דיין: אני יושבתי בישיבה אחת של ועדת המנכ"לים,

ואני אומר שהרוח בוועדה הזאת, בראשונה

השר שרף רצה למסור לה, אבל כאשר הרוב בוועדה לא התלהב מזה ונתקבל הערעור, הרוח אינה כזאת שמעודדת יצירה.

אני רוצה לסיים במה שהתחלתי. התכנית

שהוגשה כאן איננה תכנית כלכלית של בניית משק בתוך הגדה שייצור תעסוקה, אלא שכך-וכך יועסקו בישראל, וכך-וכך צריך ליצור תעסוקה בגדה. נשארו 3,000 איש למשרד החקלאות. על זה אין מה לבקש

100.000

...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...

...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...

...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...

...the first of the ...
 ...the first of the ...

...the first of the ...
 ...the first of the ...

...the first of the ...
 ...the first of the ...

...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...
 ...the first of the ...

השר מ. דיין:

פירוט, אפשר לומר שמה שיחיה יהיה. אני רק רוצה לומר שאינני מתפעל מהתכנית הזאת.

ר"מ הגב' ג. מאיר: כאשר ביקשתי את הוועדה להמשיך בעבודתה

ולהביא לנו פירוט, התייחסתי לעמוד 8.

בעמוד 8 יש עקרונות, אבל אחר-כך בסוף מדובר על הגדלת התעסוקה,

ואחרי זה יש מה שאפשר לעשות ברצועת-עזה. יש פירוט המפעלים.

אני מבקשת שעד הישיבה הבאה לא יתנו לנו רק פירוט המפעלים, אלא

יגידו לנו מה הם, מי רוצה להקים אותם, מה נחוץ כדי שזה יוקם,

כמה פועלים יעבדו בזה, מה יקרה לתוצרת של המפעל הזה, יביאו

לנו את כל הדברים האלה, אז נדע על מה להחליט.

אני יודעת שמה שאני עומדת לבקש הוא אולי

הדבר הכי קשה לקיימו, אבל אני מבקשת לשעתיים לשכוח את כל

הוויכוחים שישנם, שהם בנושאים חשובים, אבל הישיבה נגמרת בכך

שכל-אחד יש לו הרגשה: אני אמרתי מה שהייתי צריך להגיד והולכים

הביחה. אמונתו של כל-אחד נשארת שלימה בכל מאה האחוזים, ללא כל

פגיעה. אני מבקשת דבר אחד, שאולי בישיבה הבאה נוכל להתגבר על

דבר שאולי קשה מאוד להתגבר עליו, ונבלה שעתיים בדיון על דברים

קונקרטיים ונגמור אולי דבר אחד או שניים.

עכשיו ברצוני להגיד מדוע אני מתנגדת

להצעת שר-המשפטים. זה יותר מדי קל. מאנחנו יכולים להתאסף בעוד

שבוע-שבועיים ויהיה לנו ויכוח מעניין מאוד, ומי שפעם בעוד עשר

שנים יקרא את הפרוטוקול, יקרא אותו כמו רומן מרתק, אבל אם ירצה

לדעת מה נגמר מכל הדיבור הזה, יראה שזה לא-כלום... בעוד

שבועיים ננהל עוד ויכוח ושר-המשפטים או שר אחר יגיש אבל אני

מציע להעביר עכשיו עוד 5,000 פועלים לישראל. אני מקבלת, שעד

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

רה"מ הגב' ג. מאיר:

שניפגש בפעם הבאה, יהיו 20 אלף ולא 15 אלף. אני גם כן פעם
אגיע לזה, כי האנשים צריכים לאכול, ואם לא נותנים להם לאכול
שם, אז הם יבקשו לאכול כאן, ואז יהיו 30 אלף.

אתמול שמעתי הרצאה מצויינת של טוזאייב

בוועידת ההתאחדות בעלי התעשייה, והוא הכניס את העניין הזה שיש
הרבה אלפים של פועלים ערביים בתעשייה הישראלית. נחליט שזה
הפתרון ונחדל לדבר על זה שאנחנו לא רוצים בזה. רוצים בזה -
אני מבטיחה לכם שלא יעברו ששה חודשים ויכולים להיות בתוך ישראל,
לא 14 אלף, לא 20 אלף, אלא 40 אלף, גם דרך הלשכה וגם לא דרך
הלשכה. בתור שוט על עצמנו אני אעמיד ~~אמצע~~ זאת להצבעה, כי
אני נגד זה.

השר י.ש. שפירא: אני לא מציע זאת, אני מציע לקיים ישיבה

שניה.

רה"מ הגב' ג. מאיר: אני מסכימה שתהיה ישיבה נוספת בשבוע

הבא, ואני מבקשת את חברי הוועדה, יחד
עם אנשי האוצר, להביא פירוש כדי שגם אנחנו נוכל להכין על מה
מדובר. יביאו לא רק רשימת מפעלים, אלא אם יש ממשות במפעלים
האלה, מי רוצה להקים אותם וכו'. אני רוצה לדעת מה פירוש הדבר,
הקמת מפעל-סריגה בעזה.

השר י. אלמוגי: האמת היא ששר-האוצר והמסחר-והתעשייה זנציגי

האוצר ונציגי משרדים אחרים בתוך הוועדה
סירבו להתחייב לאיזשהו דבר. זו האמת. לכן אני מציע שלפני שניפגש
בישיבה הבאה של הוועדה, תהיה פגישה עם שר-האוצר והמסחר-והתעשייה.
(רה"מ הגב' ג. מאיר: אבל הוא נוסע מחר בבוקר.) - לא תהיה כל
תועלת לישיבה שלנו ולהחלטות שלנו בלי שר-האוצר.

CONFIDENTIAL

... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

...

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

השר ח.מ. שפירא:

היית צריך להגיד לנו זאת מראש, לא היינו מתווכחים.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

בדבר אחד אני בהחלט מסכימה לדברי השר דיין, אם עבודה יזומה - אין בעיה של תכנית. אני פעם גם-כן הייתי שרת-העבודה, (סגן-רה"מ י. אלון: את המצאת את העניין הזה.) - ואני נושאת באחריות של "האסון" הזה למדינה, כפי שנאמר בימים ההם, של עבודה יזומה. אני יודעת איך עושים זאת, בשביל זה לא נחוצים כל החברים האלה. אם זה צריך להיות הפתרון, יגידו לנו, ואז נדע שזה הפתרון. אינני מקבלת זאת. שהם יראו את יושבים פה נציגי משרד האוצר, אני מתארת לי ~~אשר~~-האוצר לפני צאתו מחר בבוקר, יקבלו ממנו הנחיה. אם הוא יגיד ששום דבר לא ניתן - גם זו חשובה.

מר א. אגמון:

ההנחיות ישנן כאן. אבל אני בכל-זאת מבקש שבמשך השבוע הוועדה חשב.

ד"ר י. ארנון:

אני רוצה להגיד בשם האוצר, שאין שום התנגדות מטעם האוצר שתהיה תכנית מפורטת קונקרטית על מפעלים שאפשר להקים.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

לא נחליט על חילוקי-דעות, אנשי האוצר, אגמון וארנון, אינם אומרים זאת.

השר י.ש. שפירא:

אני ממחר ממלא-מקום שר האוצר והמסחר-והתעשייה.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

אני מציעה שבמשך השבוע תכינו את הפירוט, ונחננו נקיים ישיבה נוספת בשבוע הבא.

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

10/10/11

מזכירות הממשלה

סודי
19 העחק מס.

פרסיכל
ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
כ' באייר תשכ"ט - 8.5.69

נכחו השרים:
ג. מאיר - יו"ר, א. אבן (מאמצע סעיף סט/21), י. אלון, מ. בגין,
י. ברזילי, ח. גבתי, מ. דיין (עד סעיף סט/22), ז. ורהפטיג,
י. ספיר (מסעיף סט/21), מ. קול, ח.מ. ספירא, י.ס. שפירא, ז. שרף
(מאמצע סעיף סט/20). א. ששון.

נעדר הטר:
פ. ספיר.
מ. ארנון - מזכיר הממשלה
י. ארנון - משרד האוצר
א. אגמון - משרד האוצר (מסעיף סט/21)
ד. בטט - משרד הטיכון (בסעיף סט/22)
תא"ל ס. גזית - צ.ה.ל.
ס. הלל - משרד החוץ
ד. סנה - משרד הטיכון
אל"מ י. ליאור - מזכיר צבאי לראש הממשלה
מ. ששון - לטכת ראש הממשלה

סדר היום:
סט/20. מהן אפשרות לחוסבי השטחים המוחזקים העובדים והלומדים
במדינות ערב לבוא לנופש ביהודה ובסומרון
סט/21. פיתוח היירות בסיני
סט/22. סיקום ופיתוח קונייטרה

מחן / .

11/11/11

Dear Mr. [Name],

I am writing to you regarding the [Topic]...

- 1. [Point 1]
- 2. [Point 2]
- 3. [Point 3]
- 4. [Point 4]
- 5. [Point 5]
- 6. [Point 6]
- 7. [Point 7]
- 8. [Point 8]
- 9. [Point 9]
- 10. [Point 10]

I hope this information is helpful to you. Please let me know if you have any questions.

Sincerely,

[Signature]

שט/20. מתן אפשרות לחוסבי הסתחים המוחזקים העובדים והלומדים במדינות ערב לבוא לנופש ביהודה ובשומרון

שר הבטחון פותח.

בדיון משתתפים: השרים ח. גתי, י.ט. שפירא, י. ברזילי, מ. בגין, ג. מאיר, מ. דיין, א. שרון.

(ההחלטה שמורה במזכירות הממשלה.)

שט/21. פיתוח תיירות בסיני

שר הפיתוח והתיירות פותח.

בדיון משתתפים: השרים י. אלון, ח. גבתי, מ. דיין, ז. ורהפטיג, י. ברזילי, ח.מ. שפירא, י. ספיר, מ. בגין, ז. סרף, ג. מאיר, מ. קול, ד"ר י. ארנון ותא"ל ס. גזית.

מחליטים להחזיר את ההצעות לפיתוח מפעלי תיירות בסיני לועדה המנכל"ים לסתחים המוחזקים, לבדיקה נוספת בשיחוף כל הגורמים הנוגעים בדבר, לרבות נציג אגף התקציבים במסרד האוצר ונציב המיס.

תוצאות הבדיקה תובאנה לאיסור הממשלה.

שט/22. שיקום ופיתוח קונייטרה

המנהל הכללי של מסרד השיכון פותח ומציג בפני חברי הועדה את התכנית אשר הוכנה על פי החלטה מס' 12/שט של ועדת השרים לענין הסתחים המוחזקים מיום י"ז בטבת תשכ"ט (7.1.69).

בדיון משתתפים: השרים ג. מאיר, ז. ורהפטיג, י.ט. שפירא, י. אלון, י. ספיר, א. שרון, י. ברזילי, ז. סרף, ח. גבתי, א. אבן, מ. קול, וה"ד. שנה וד. בסט.

(ההחלטה שמורה במזכירות הממשלה.)

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been elected to the office of chairman and secretary.

3. The third part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been elected to the office of treasurer and clerk.

4. The fourth part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been elected to the office of member-at-large.

5. The fifth part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been elected to the office of member-at-large.

6. The sixth part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been elected to the office of member-at-large.

7. The seventh part of the document is a list of the names of the members of the committee who have been elected to the office of member-at-large.

סודי ביותר

סטינוגרמה

פ ר ט י - כ ל

ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
(יום ה', כ" באייר תשכ"ט - 8.5.69)
(בשעה 08:30 בבוקר)

נכחו השרים : ג. מאיר - יו"ר, א. אבן (מאמצע סעיף שט/21),
י. אלון, מ. בגין, י. ברזילי, ח. גבתי,
מ. דיין (עד סעיף שט/22), ז. ורהפטיג,
י. ספיר (מסעיף שט/21), מ. קול, ח.מ. שפירא,
י.ש. שפירא, ז. שרף (מאמצע סעיף שט/20), א. שרון.

נעדר השר : פ. ספיר.

מ. ארנון	-	מזכיר הממשלה
י. ארנון	-	משרד האוצר
א. אגמון	-	משרד האוצר (מסעיף שט/21)
ד. בסט	-	משרד הסיכון (בסעיף שט/22)
ח-אלוף ש. גזית	-	צה"ל
ש. הלל	-	משרד החוץ
ד. סנה	-	משרד הסיכון
אל"מ י. ליאור	-	מזכיר צבאי לראש-הממשלה
מ. שרון	-	לשכת ראש-הממשלה
רשמה	-	ע. שבץ

סדר היום : שט/20. מתן אפשרות לתושבי השטחים המוחזקים
העובדים והלומדים במדינות-ערב לבוא
לנופש ביהודה ובשומרון

2

שט/21. פיתוח תיירות בסיני 10

שט/22. שיקום ופיתוח קונייטרה 35

TO: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]
- [illegible] - [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שס/20. מתן אפשרות לתושבי השטחים המוחזקים
העובדים והלומדים במדינות ערב לבוא לנופש
ביהודה ובשומרון

שה"ב מ. דיין: בשנה העברה בזמן הזה - ויש כבר פניות

גם לשנה זו - היתה מה שקראנו לזה ביקורים נופשיים. האמת היא שהרב, אולי כמעט אפשר לומר 100%, המניעים שלהם לא לבלות כאן כנופשיים, אלא הם קרובי משפחה שעובדים במשך כל השנים מחוץ לשטחים, בכווית ובמקומות שונים אחרים, ובעונת החופש, בעיקר אם אלה מורים או פקידים שיש להם עונות חופשה מסוימות בקיץ באותן הארצות, רוצים לבוא לבקר את המשפחות. הביקור הוא גם ביקור משפחתי, בן אצל הוריו או משחו כזה, וגם לא מעט עניינים כלכליים קשורים בזה, כמו העברת כספים וסידורים שונים. ההערכה היא, שהשנה המספר יהיה יותר קטן מאשר בשנה העברה, גם אם לא יהיו שום הגבלות נוספות. מדוע?

שאלת החתמת הפספורטים - אני לא מציע

שנסוג מהחתמת הפספורטים - היא בעיה קשה בשבילם. כלומר, מי שבא לכווית עם פספורט חחום על ידינו לא נותנים לו להכנס חזרה, ואז הוא מראש לא יבוא כי הוא מאבד על ידי כך מקום עבודתו. ירדן בשנה העברה הסכימה להחליף החלפה חד-פעמית את הפספורט לבללי פספורטים ירדניים, לכל אלה שהיו בעלי פספורטים ירדניים אמרם כי החליף שנה אחת את הפספורט. יכול להיות שבשנה יחליפו עוד פעם. בדרך כלל, מה שאני אומר, האינפורמציה שיש לי היא מחוגים ערביים - יוותרו על הביקור השנה. היתה מלחמה, היו צריכים לבוא פעם אחת, עשו צעקות בירדן כי רוצים לראות מה קרה בארץ, אם אלה קרובי משפחה - אמרו כי רוצים לראות את משפחתם. ואז הירדנים אמרו: טוב, נחליף אחר כך את הפספורט כשתחזרו מישראל, נתן פספורט נקי. זאת עושים פעם אחת, היתה

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

TO : SAC, NEW YORK
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible body text]

מלחמה, לא נחליף עוד פעם. גם משום שיש להם חשש שבאמת לא יחליפו את הפספורט, גם משום שבקרו בשנה העברה - זו לא תהיה אותה מידת הלחץ. לכן, איש איננו יודע בשלב זה כמה יפנו. המספרים שיש לנו - הם המספרים שהיו בשנה העברה, עם הערכה ערבית שבגלל ענין הפספורט, לפחות בגלל ענין זה - המספר יקטן בהרבה משהיה בשנה העברה. כמה בקרו בשנה העברה?

תא"ל ש. גזית: בשנה העברה היו 17.000 מחוץ 30.000

בקשות.

שה"ב מ. דיין: הפונים אלינו הם ראשי העיריות, שהנה

קרוב של משפחה זו וזו רוצה לבוא לבקר, והוא ממליץ שבבוא השנה ההערכה שזה יקטן בהרבה, הן הפניות והן הביקורים בפועל.

בשנה העברה היו מספר ניצולים לרעה של

הביקורים האלה. עד כמה שידוע לי לא היה ניצול לרעה של הביקור כאן, למשל - להשאר כאן, זה לא. אבל חלק מהבחורים הצעירים נחברר כי בהזדמנות זו של הביקור סידרו עוד כמה ענינים שהם לא בדיון ענינים כלכליים ופגישה עם קרובים. כעבור זמן נחברר ל-ש.ב.כ. שהיה ניצול מסויים לרעה. אינני יודע אם עסקו בפעולות סידור ב-3 - 2 השבועות שהיו פה, גם לא בהברחת נשק, אלא בצד הארגוני שבדבר. היה האלמנט הזה.

והשאלה היא: איך לנהוג השנה?

בחוגי הממשל יש נטייה לצמצם כלפי

הצעירים. כלומר, לתת רשות לבעלי משפחות יותר כבודות, שפחות חשודים על ענין הטיור ולצמצם את הרשיונות כאשר הדבר קשור בגילים צעירים של "פתח" וכד'.

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year. It is noted that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption. The report also mentions the impact of the war on the population, particularly in terms of displacement and loss of life.

The second part of the report deals with the specific measures taken by the government to deal with the economic crisis. It is noted that the government has implemented a series of controls, including rationing and price controls, in order to ensure the availability of essential goods and services.

The third part of the report deals with the social and cultural aspects of the war. It is noted that the war has had a profound impact on the lives of the people, and that there has been a general sense of hardship and sacrifice. The report also mentions the impact of the war on the arts and sciences, and the role of the media in providing information and entertainment.

The fourth part of the report deals with the international situation. It is noted that the war has had a significant impact on the relations between the major powers, and that there has been a general sense of tension and uncertainty. The report also mentions the impact of the war on the colonies and the developing world.

The fifth part of the report deals with the future prospects of the country. It is noted that the war has created a number of challenges, but that there are also opportunities for reconstruction and development. The report concludes by expressing confidence in the ability of the people and the government to overcome these challenges and build a better future.

Signed: _____

_____

The report is a comprehensive and detailed account of the situation in the country during the war. It provides a clear and concise overview of the economic, social, and cultural aspects of the war, and offers a realistic assessment of the challenges and opportunities ahead.

אני חולק על ההמלצות האלה. אני בעד לתת להם ללא הבחנה של גיל, אלא רק בבדיקה בטחונתית קפדנית ובערבות של אותם האישים שאנחנו חושבים שהם משתפים פעולה אתנו ואנחנו סומכים עליהם. כלומר, בחברון - פניות שחומות על ידי ג'עברי - ללכת לקראתו; בביריה - לא מקבלים המלצות ראש העיר, שט אומרים לו: החתימה שלך היא כאילו חתימת איש "פתח", חתימתו היא לא חתימה שצריך לקבל אותה. יכול להיות שבביריה או בראמלה נתן רשיון לפי המלצת ראש לשכת המסחר, שאנחנו סומכים עליו. וכל זה עם הסיכון המטויים שיכול להיות, ששוב פעם מספר אנשים ינצל את זאת לרעה.

6

מדוע אני בעד גישה זו? כרגע אנחנו נמצאים

במצב של רגיעה מוחלטת בשטחים, ועם כל הסיכון שבדבר אנחנו צריכים לעשות מצדנו מאמץ מקסימלי להביא לניאוטריזציה. מה שניתן - ניתן. אם אנחנו מראש, מבחינתנו, נגשים בגישה יותר מצומצמת או מגבילה - אז לדבר הזה ישנה השפעה, כי כל הפילוסופיה בענין זה ידועה לכולם היטב, שיש להם מה להפסיד.

אקרא את ההמלצות של הממשל:

"הוצאת רשיונות בקור תעשה על פי שיקולי

"זכר ועונש". כך אפשרי כי ישובים מסויימים עלולים לא לקבל רשיונות (להוציא בקשות של תושבים שיש לממשל ענין לסייע להם)."

אם יש במקרה באותה עיר כתומת צבורית שחתן

המלצה זו - טוב; אם לא - לא. מדובר על עיר אחת.

כרגע יש מגמה לדפוק את טובאס, טובאן זו

תא"ל ש. גזית:

עכשיו חידפק.

The first of these is the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.
 This is due to a number of factors, including
 the fact that the government has been unable
 to raise the necessary funds to meet its
 obligations. This is due to a number of
 factors, including the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.

The second of these is the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.
 This is due to a number of factors, including
 the fact that the government has been unable
 to raise the necessary funds to meet its
 obligations. This is due to a number of
 factors, including the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.

The third of these is the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.
 This is due to a number of factors, including
 the fact that the government has been unable
 to raise the necessary funds to meet its
 obligations. This is due to a number of
 factors, including the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.

The fourth of these is the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.
 This is due to a number of factors, including
 the fact that the government has been unable
 to raise the necessary funds to meet its
 obligations. This is due to a number of
 factors, including the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.

שה"ב מ. דיין: אני בעד מדיניות של שכר ועושה. למקום ש

טובאט וביריה ששם נאמר להם: אנחנו לא רוצים לתת להם רשיונות כאלה.

"כל הבקשות תעבורנה בדיקה בטחונות

מוקדמת, לאחר מיון מוקדם בנפה על פי הקריטריונים שלהלן.

"נהיה לישראלים יחסית לבעלי משפחות

הבאים עם משפחתם.

"צעירים בודדים בגיל פח"ע, הנמצאים

בארצות ערב יקבלו רשיונות בקור רק אם הוריהם או משפחתם המיידית

(אשה ו/או ילדים) נמצאים בשטחינו. במקרים אלה נחיר את הכניסה -

בתנאי, כמובן, שעברו או הבדיקה הבטחונית - כאשר תהיינה המלצות

וערביות ברורות של ראשי ערים ו/או נכבדים הנאמנים עלינו.

"כמקובל אשתקד, ותוך יתר הקפדה, יהיה

צורך בהמלצה וערבות ברורה לכל פנייה.

"נקפיד על החתמת דרכונים, כאשר אנו

תובעים דרכון נפרד מכל מבקר (זכר או נקבה) לפי תנאי הוצאת דרכון

בארץ המוצא (גיל, נשים וכיו"ב)".

השר מ. בגין: ראשית אני מבקש תיקון סגנוני, אמנם רק

סגנוני, אבל במסמכים שלנו צריך להקפיד. אין שום צורך שנשתמש במושג

של משתפי פעולה ואין סיבה שאנחנו נאמר שאנו רוצים ביקרם. אולי

ביוקרם, אולי הם יקרים, אבל לא מוכרחים לתת להם כבוד וייקר.

רה"מ ג. מאיר: אפשר לומר: אנשים שעוזרים לנו.

השר י. אלון: שוחרי שלום.

השר מ. בגין: עוזרים לנו. זו הערה סגנונית. אני מבקש

את אלא תא"ל גזיה שיקפיד על כך במיסמכים שלו.

1950-1951

...

...

...

...

...

1950-1951

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

1950-1951

...

...

...

...

1950-1951

...

1950-1951

...

1950-1951

...

...

ההערה המהותית שלי היא: אני בכל זאת נוטה להמלצה של הממשלה שנתחשב ביגלאים. בכל זאת ההשערה היא שהם יותר מועדים להיות חצי מקשרים בין המפקדות הנמצאות מעבר לגבולות ובין אלה שפה. אני עיינתי בזה, אני מציע להתייחס להמלצה הזאת של יותר צעירים. שר הבטחון אומר שיש המלצה כזו, אבל הוא נוטה באופן אישי להרחבה. דוקא משום שיש רגיעה מסויימת, לעולם אין לדעת מה עלול להתרחש מחר, כדאי יותר לקפיד דוקא למען המשך הרגיעה. לכן אני חושב שההמלצה בריאה מאד, להקפיד ביחס לגילים, בייחוס לצעירים יותר - להקפיד יותר.

שה"ב מ. דיין: אינני בעד הרחבת הרשימה. אני נגד

קריטריון של גיל כשלעצמו. מה פירוש הדבר: אתה לא חבואקמפני שבילך הוא 25, ולו היית בן 35 - היית בא.

אנחנו בשנה הששה, כבר די מעורים בשטחים,

לקראת השנה השלישית, שאנחנו יכולים לנקוט בקריטריונים מהותיים.

ראש עיריית קלקיליהאפועל לדעתי, בצורה

הטובה ביותר ויכולים לצפות ממנו שלא ימליץ סתם. יש לו 50 בקשות,

ביניהן ישנו בן מורה שעובד בכווית כל השנה, ולפני שנה לא היה,

לפני שנתיים לא היה והוא רוצה לבקר את אביו ואמו, כך קרה לו שהוא

היום בגיל 30, בגיל הפח"ע. אני אומר: נקפיד שתהיה ערבות אישית

של ראש העיר ונבדוק את זאת עוד פעם. לא לגשת לזה בגישה טכנית ולהודיע

כי גילאים אלה ואלה לא יפנו. זה עומד בטחירה למדיניות של שכר ועונש.

ולא בייקרם ולא משתפי פעולה.

השר מ. בגין: הערתי לא הייתה להלכה אלא למהות.

This document is a copy of the original document. It contains the same information as the original document. The information is as follows:

The first part of the document is a title page. It contains the title of the document, the author's name, and the date of the document.

The second part of the document is the main body of the document. It contains the main text of the document.

The third part of the document is a conclusion. It contains the final thoughts of the author.

The fourth part of the document is a list of references. It contains the names of the sources used in the document.

This document is a copy of the original document. It contains the same information as the original document.

The first part of the document is a title page. It contains the title of the document, the author's name, and the date of the document.

The second part of the document is the main body of the document. It contains the main text of the document.

The third part of the document is a conclusion. It contains the final thoughts of the author.

The fourth part of the document is a list of references. It contains the names of the sources used in the document.

השר א. ששון: אני בעד זה, עם הגבלה. פה מדובר על חושבים

שלומדים. חושבים שעובדים בארצות ערביות שכנות ויש מתלמדים שהם באוניברסיטאות, בבתי ספר פה ושם בארצות ערב. ההגבלה שלי, שהייתי אומר: מי שאינן לו משפחה כאן - לא נתן למתלמדים לבוא. אם למישהו יש משפחה ורוצה לבוא למשפחתו - בסדר. אבל אם אין לו משפחה או היא יצאה מהארץ והיא נמצאת כעת בעמאן או בבירות והוא מלמד ורוצה לבוא הנה - לא לתת לו.

שה"ב מ. דיין: אני מסכים בהחלט להערה זו.

השר א. ששון: ההגבלה השנייה: היה רצוי, לדעתי, שלא רק

נקבל ערבות מצא מראש העיר, או מישהו שאנחנו חפצים ביקרם, אלא אם יש להם משפחה - שנקבל ערבות גם ממשפחתו⁵הם. כי המשפחה נשארת כאן והוא נוסע, ואם יעשה פה משהו - משפחתו תמיד אצלנו, נוכל לנקוט נגדה באמצעים.

הייתי מציע שהעקות תהיה גם מהמשפחה.

השר י. ברסזלי: רציתי לשאול: לגבי הגילים הצעירים, אם

זה חורג מתחום של בנים ובנות, כלומר - בנים של הורים, ואם מדובר גם על אחינים או אחים ואחיות? אני מבדיל בין הדבר הזה, ביחוד לגבי הגילים הצעירים, בין בת או בן, אם אין טיבה בטחונות מיוחדת - כן להרשות להם; אבל אם זה אחיין וכד' - אינני חייב בזה.

השר י. ש. שפירא: אני חומך בהצעות היוחר ליברליות של שר

הבטחון. יכולה להיות עמדה שבכלל זה סגור. אנחנו אשתקד עשינו את הדבר וזה היה לא רע. אין ספק שאם לא בא בן או בת מפני שלא נוחנים להם להכנס - זה מוסיף רוגז. ואצל הערבים ההפרש הזה של בן או בת אח איננו גדול, אצלם קשרי המשפחה יותר רחבים, הרבה יותר הדוקים.

צריך להבין עוד דבר, שהשנה לבנון,

למעשה שזה מקום הנופש - הוא למעשה הרוס, זה כבר הרוס אפילו.

אתה אופטימיסט, אומר: זה כבר הרוס. שה"ב ג. מאיר:

לצערי - כן. זה לא היה רע. השר י. שץ שפירא:

אינני יודע מה ערך משפטי יש לערבויח

האלה, אבל שוב פעם זו מין חברה צאצא פטריארכלית, אם הוא הוחס על

כך שהוא ערב - הוא דואג לזאת, בפרט אם יש מה שקוראים שכר ועונש.

אני חושב שצריך ללכת באותה הדרך שהציע

שר הבטחון.

הוצעו אשתי מגבלות, אחת של מר בגין בענין רה"מ ג. מאיר:

הגיל. האם יש חומכים בה? - אין.

הצעחו של שר השמטה בענין, כי צעירים

שאינם בניס או בנות - לא תותר להם הכניסה? שר השטרה אמר: תושבים

שעובדים במקומות אחרים - יבואו מי שאין לו משפחה - לא יבוא.

מה זאת משפחה? יש לו דוד, דו משפחה?

השר א. ששון: התכוונתי למתלמדים.

הוא לומד שם, אין לו אבא ואמא כן, יש רה"מ ג. מאיר:

לו דוד בשכט - תותר לו הכניסה?

השר ט. ששון: לא.

זה נחמך גם על ידי השר ברזילי וגם על רה"מ ג. מאיר:

ידי השר הבטחון, בהרחבה כזו של המושג משפחה - לא.

מדובר על תלמידים, תלמידים שאין להם שה"ב מ. דייק:

הורים פה, בעיקר אם הוריהם יושבים בעמך - שלא יבואו כאן.

אנחנו קובעים כאן - עם כל ההגבלות ששר רה"מ ג. מאיר:

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

1000 - 1000

הבטחון מנה אותן, באשר למחלמדים - רק אם הוריהם נמצאים בשטחים אחרים - לא.

או אם אין להם הורים בכלל.

השר י. ברזולי:

איך תבדוק אם יש לו אבא בשכם או לא.

רה"ב ג. מאיר:

יש מתנגדים לזה? - אף אין.

מחליטים "בהמשך להחלטה מס.

ב/139 של ועדת השרים לענייני בטחון מיום ג' בסיון תשכ"ח (30.5.68), לאפשר לחושבי השטחים המוחזקים העובדים והלומדים במדינות ערב לבוא לנופש ביהודה ובשומרון בתנאים הבאים:

(א) הוצאת רשיונות הביקור תעשה על פי

שיקולי "שכר ועונש" קולקטיביים כאשר ישובים מסויימים עלולים לא לקבל רשיונות (להוציא בקשות של חושבים שיש לממשל ענין לטייע להם) (ב) כל הבקשות תעברנה בדיקה בטחונית

מוקדמת, לאחר מיון מוקדם במקום.

(ג) לגלות ליברליות יחסית לבעלי משפחות

הבאים עם משפחותיהם.

(ד) סטודנטים הלומדים בארצות ערב יקבלו

רשיונות רק כאשר הוריהם נמצאים בשטחינו.

(ה) להתיר כניסתם של רווקים בגיל פח"ע -

בתנאי שיעברו את הבדיקה הבטחונית - כאשר תהיינה המלצות וערבויות ברורות של 5 העדיט ו/או נכבדיט הנאמנים עלינו. יש גם מקום לשקול צמצום תקפו של רשיון הביקור הניתן לצעירים ממין זה, לפני זכות ההארכה לצורך הגברת הפיקוח על האיש.

(ו) כמקובל אשתקד, ותוך יחר הקפדה, יהיה

צורך בהמלצה וערבות ברורה לכל פנייה.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ז) להקפיד על החתמת הדרכונים."

שט/21. פיתוח תיירות בסיני

רה"מ ג. מאיר: שר התיירות, אתה רוצה לפתח ולמה?

השר מ. קול: הגיעה השעה לאשר אפשרות הקמת מחנות

לביקורי תיירים בשלשה מקומות:

(1) בשרם-א-שייך;

(ב) בנועיבה;

(ג) ליד סנטה קטרינה.

נועיבה - זה החוף בין אילת לשרם-א-שייך,

70 ק"מ מאילת.

ישנם משקיעים פרטיים, גם "אגד", יש תכניות

של תיירות שהתפתחה מאד בסיני, 70.000 תיירים בקרו בסיני, חלק גדול מהתיירים שבאים מחו"ל רוצים לבקר בסיני ויש בעיות של לינה, של שירותים. ישנם "קאראבנים" שרוצים להביא אותם, בחלקם הם בארץ, שיעמדו שם, וגם להקים שירותים. "אייק" שהיה רב-החובל של האניה "אקסודוס" רכש אניה, שהיא בשיירות משרד הבטחון והצבא, להבאת מצרים ומים מאילת לשלם-א-שייך. הוא גם רוצה להביא לשם מטיילים. הרנטביליות של האניה מבוססת על שני הדברים האלה. יש לו בירורים עם משרד הבטחון ביחס לקביעות ההפלגות, אם לא תהיינה הפלגות קבועות - לא יוכל לטפל בנוסעים. אבל גם הוא בא אלי ואמר, כי בשרם-א-שייך אין שירותים, אין אפשרות לאכול ארוחה וישנן בעיות מכיון שיש לי משקיעים אחדים, מכיון שזה דבר חשוב, מכיון שהתיירות בסיני מאד מענינה, וזו אטרקציה גדולה גם בשביל אנשי חו"ל וגם לתיישבי הארץ המטיילים, מכיון

10

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country.

2. The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation.

3. The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the international situation.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the military situation.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign relations.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the internal security.

10. The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the future prospects.

11. The eleventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the conclusions.

12. The twelfth part of the report is devoted to a detailed analysis of the recommendations.

13. The thirteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the annexes.

14. The fourteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the bibliography.

15. The fifteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the index.

16. The sixteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the appendixes.

17. The seventeenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the maps.

18. The eighteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the tables.

19. The nineteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the figures.

20. The twentieth part of the report is devoted to a detailed analysis of the statistics.

21. The twenty-first part of the report is devoted to a detailed analysis of the documents.

22. The twenty-second part of the report is devoted to a detailed analysis of the sources.

23. The twenty-third part of the report is devoted to a detailed analysis of the references.

24. The twenty-fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the footnotes.

שלא מדובר על בנינים של קבע, אלא על "קאראבנים" או מבנים חצי-
 ארעיים לשירותים, כפי שיטנו בהצעה המנוסחת - יש נכונות מצד משרד
 התיירות לאשר הלוואות לאנשים הללו. כמובן שיקבלו ערבות פוליטי,
 כפי שמקובל בענינים האלה. היה דיון בוועדת המנכ"לים והם הביעו
 יחס חיובי להצעות, ההצעות נפסקו בוועדת המנכ"לים שהיא המליצה על
 ההצעות האלה, כפי שאני מגיש אותן, - פה אחד.

אני מבקש את ועדת השרים לשאר את ההצעות
 הללו. כמובן שזה יהיה בפיקוח, בפיקוח המס'ולים הצבאיים והמקומיים
 במרחב שלמה. ישבתי עם אנשי הצבא גם במקומות אחרים, לאפשר לנו להקים
 השירותים האלה.

בסנטה-קטרינה הנזירים לא רוצים לקלוט
 יוחר, איך להם שם איפה ללון, מספר המקומות שלהם מוגבל. רוצים
 להקים "קאראבנים" ליד זה, זה יהיה עידוד חשוב, אסקזיה הירחית
 לאלה שבאים מחו"ל, לרבות המטיילים מהארץ שרוצים להכיר את סיני,
 ללמוד את סיני.

ישנם שירותים של "אגד" באבו-רודס, שירותים
 לא כל כך טובים, כאשר יקומו מקומות אלה - זה ישחלב בתכניות הקיימות.
 ישנה שם מסעדה של אדם פרטי, ישנם שם מקומות לינה, לא בתנאים הכי
 אידאליים, אבל בתנאי המדבר. הם לקחו את הבתים של העובדים האיטלקים.
 זה יהיה חלק מהפיתוח של התכניות.

השר א. ששלוון: ערבות פוליטית, פירושה ערבות בטחונית?

השר י. אלון: להצעה הזאת שהוגשה על ידי שר התיירות,

יכולה להיות משמעות נוספות. ואתחיל בצד הכלכלי של הנושא:

... to the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...
 ... the ... of the ...

ברור שחצי אי-סיני הוא מוקד לחיירות, גם

ישראלית וגם זחה. אני לא מוציא מכלל אפשרות שהתקנת הנאים נוחים יותר תמסוך חיירות מחו"ל, לא רק לסיני, אלא לארץ בכלל. כלומר זו עוד אטרקציה גדולה שעשויה לתת ברבות הימים אותות להרחבת החיירות לישראל בכלל.

היות ואנחנו לא שוכחים * גם את הבעיה

הכלכלית שלנו, ונראה לי שההשקעות אינן גדולות במיוחד, בגלל האופי הנייד והארעי כפי שקורה לזאת השר קול, של המבנים, אפילו מבחינה כלכלית גרידא אני לא רואה סיבה מדוע לא לקבל את ההצעה.

מכאן אני מגיע לענין המדיני, אני מתכוון

נקודות

בעיקר לשמי אאצאאא, בראש וראשונה שרם-א-שיך. אנחנו הדגשנו במגעים בינלאומיים את חשיבותה של שרם-א-שיך לבטחונה של ישראל והבטחת חופש השייט שלנו. הדבר נמסר בשעתו, לפי החלטת הממשלה, לסטייט-דפוטמנט על ידי שר החוץ שלנו. הדבר הואבא גם לידיעת הנשיא ניקסון. ואינני סבור שהמאבק על מעמדנו על שרם-א-שיך נעשה רק באמצעים דיפלומטיים, אינני יודע מה תהיינה חוצאות המאבק הזה, אם וכאשר מצרים תהיה נכונה למבחינה עקרונית לחתימת חוזה שלום. המאבק שלנו על שטחים שהיו בשלטונה של מצרים יהיה קשה יותר, לכך אני חושב שיש לעשות מאמץ להתחלת הקמתה של נוכחות שלנו בשרם-א-שיך, שחתימה הביונית מבחינה כלכלית. הגשתי בשעתו הצעה שהנחותי על שלחן זה - אאצא לעודד הקמתו של ריכוז עירוני בשרם-א-שיך הבנוי על קייס ודייג ושירות הצבא. לא איכפת שנחיל מדבר ארעיש של גונדולות, קאראבנים ומטעדות. לאט לאט נתרבל אנחנו ונרגיל את העולם שאמנם יהודים חיים שם.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the integrity of the financial system and for the ability to detect and prevent fraud. The text also mentions the need for regular audits and the role of internal controls in ensuring the reliability of the data.

In addition, the document highlights the significance of transparency and accountability in financial reporting. It states that stakeholders, including investors and regulators, rely on the information provided to make informed decisions. Therefore, it is crucial for organizations to adhere to established standards and to disclose any potential risks or uncertainties in a timely and accurate manner.

The second part of the document focuses on the implementation of effective risk management strategies. It identifies various types of risks, such as market risk, credit risk, and operational risk, and provides guidance on how to assess and mitigate these risks. The text stresses the importance of a proactive approach to risk management, where potential threats are identified and addressed before they become major issues.

Furthermore, the document discusses the role of technology in enhancing financial operations and risk management. It notes that advanced data analytics and automation tools can provide valuable insights and improve the efficiency of processes. However, it also cautions against over-reliance on technology and emphasizes the need for robust security measures to protect sensitive information.

Finally, the document concludes by reiterating the importance of a strong corporate governance framework. It states that a clear set of policies and procedures, supported by a committed board of directors and senior management, is essential for the long-term success and sustainability of the organization. The text encourages organizations to regularly review and update their governance structures to reflect changing circumstances and regulatory requirements.

הוא הדין לגבי נועיבה - רצועת החוף לאורך

מפרץ אילת, בין מפרץ אילת לשרם-4-שייך, שהיא רצועה חשובה. אני, למשל, לא מעלה על דעתי שבכל מקרה נחזור לגבול דחוק שלאי אילת מלפני מלחמת ששת הימים. נועיבה הוא מקום בעל סיכויים גדולים, זו גם חולת קשר בין אילת ושרם-א-שייך. עכשיו נסללת גטס דרך שדה לאורך החוף. ותחנה פה רק תועיל.

לכן אני מציע שנאשר עקרונית הצעת שר

התיירות ולתת לזה מהלך מוקדם. אני יודע כי חלק מהמשקיעים מתחילים להחייאש מאתנו.

ד"ר י. ארנון: אני רוצה להסביר במה היה דיון בועדת

המנכ"לים. אנחנו לא דנו על האספקטים המדיניים, מפני שזה לא תפקידנו. אנחנו דברנו על הבעיה הכלכלית.

אנחנו הצענו את הפתרון של מבנים ארעיים

מפני שעדיין אין חכנית-אב לאיזור הזה, ואיננו יודעים עדיין בדיוק מה יהיו המקומות המיועדים לפעולות האלו. אם עושים את זאת בצורה של קאראבנים הוצאות של העברה ממקום למקום הן מינימליות.

אנחנו בדעה, שהתקציב לזה לא יכול להיות

על חשבון התקציבים של השטחים, כי אנחנו עושים את הפעולה לא לטובת האזרחים של השטחים, ואנחנו בעצם לא טפלנו בזה מנקודת ראות של

התקציב של השטחים, אבל אנחנו ראינו בזה פעולה, נביד, של מדינת ישראל. ואנחנו בדעה שהכספים צריכים לבוא מהתקציב במסגרת של משרד התיירות. אני מבין שזה מוסכם עם משרד התיירות והאוצר.

אני רוצה להוסיף הערה אחת לענין התכנית

השניה - נועיבה. שאנחנו לא חושבים שזה רצוי לתת, על סמך השקעה,

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is facing a serious financial crisis. The report also mentions the need for a more active role for the government in the economy, and the importance of maintaining the stability of the currency.

The second part of the report discusses the progress of the various departments. It is noted that the Ministry of Finance has made significant progress in reducing the budget deficit, and that the Ministry of Education has implemented a number of reforms. The report also mentions the need for a more coordinated effort between the various departments.

The third part of the report deals with the foreign relations of the country. It is noted that the government has maintained a policy of neutrality, and that it has been successful in avoiding the conflicts of the other major powers. The report also mentions the need for a more active role for the country in international affairs.

The fourth part of the report discusses the social and cultural life of the country. It is noted that there has been a general improvement in the living standards of the population, and that there has been a revival of interest in the arts and sciences. The report also mentions the need for a more active role for the government in social and cultural affairs.

The fifth part of the report deals with the military situation. It is noted that the country has maintained a strong and well-trained military, and that it has been successful in deterring any potential aggressors. The report also mentions the need for a more active role for the military in international affairs.

The sixth part of the report discusses the future prospects of the country. It is noted that the country has a bright future ahead of it, and that it has the potential to become a major power in the world. The report also mentions the need for a more active role for the government in the future.

The report concludes with a summary of the main points discussed. It is noted that the country has made significant progress in various fields, and that it has a bright future ahead of it. The report also mentions the need for a more active role for the government in the future.

באופן יחסי קטנה, ליוזם הפרטי איזה מין זכויות על שטח גדול,
רה"מ ג. מאיר: זאת רציתי לשאול^ל גם בשרם-א-שייך, אם
 פעם נרצה לבנות עיר - נמצא באמצע עומדים איזה דברים.

ד"ר י. ארנון: בשרם-א-שייך היוזם לא דרש ויודע כי זה
 מקום זמני. בנויעיבה היוזם דרש שיתנו לו איזה זכויות קדימה על
 2000 דונם. לזאת התנגדנו.

הואיל והטיפול בין היוזם ובין הממשלה הוא דרך
 משרד החיירות ולא בקשר עם השטחים - אנחנו היינו רוצים שזה יהיה
 חנאי לאישור, שלא יתנו זכויות על הקרקע לאלה, חוץ מהחלק שעכשיו
 עושים - אבל שלא יתנו להם זכויות יתר על השטח.

השר ה. גבתי: אני תומך בהצעה שנתחיל משהו לעשות בשרם-א-שייך
 וגם בנועיבה. אני רק רוצה להזהיר, אינני בטוח אם אלה שמטפלים בזה
 אם הם בדקו זאת - איך להבטיח את אספקת המים למרכזי החיירות האלה. אמנם
 פה כתוב, בדברי ההסבר שלועדת המנכ"לים יש פתרון פשוט: על הצבא
 לדאוג לאספקת המים במידה מספקת למרכז החיירות המתוכנן,
שה"ב מ. דייג: בשביל זה בקשתי את רשות הדיבור.

השר ה. גבתי: הצבא אמנם הכל יכול, אבל עד כמה שאני
 יודע העניין הוא יותר מסובך, אינני אומר שהוא בלתי אפשרי. אבל בשביל
 שאפשר יהיה להבטיח לפחות אספקת מים בכמויות מספיקות - יש צורך
 לעשות איזו עבודה שצריכה לעלות ~~אצא~~ קצת כסף. כלומר, נעשה איזה
 סקר כללי על המים בין אילת ושרם-א-שייך, יש שם קצת מקורות מים מקומיים
 שאפשר לרכז אותם בלי לעשות דברים גדולים. אבל בשביל להביא הצעה
 איך יתנו מים לשתייה לאנשים שיבואו - זה צריך לעשות כמה אלפי לירות,
 כדי שנדע איך לעשות את זה. הבינותי היום מדברי ד"ר ארנון שאמר,

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

התקציב שלנו איננו מכוון לשום דבר שיכול להביא תועלת למדינת ישראל, אלא רק לתועלת השטחים, והיות וענין זה איננו בשביל השטחים כי אם בשביל ישראל - זה לא שייקם להם. ואז אני סבור שיש צורך - אם יחליט על זאת בחיוב - צריך קודם כל לדעת איך להביא אותם. עד כמה שאני זוכר זה בקטגוריה של כמה אלפי לירות. הכוונה היא לא להביא מים ממרחקים, אלא סקר של מקורות המים במקום, לרכז אותם, אולי לעשות קידוחים שטחיים.

כל זה אפשר לעשות לפני הקייץ?

רה"ב מ. מאיר:

אינני יודע, אבל בתקופה לא ארוכה. במקום

השר ה. גבתי:

אחד אפשר לעשות יותר מהאר.

אני מעיר הערה זו גם בקשר עם מנזר סנטה-

קטרינה. אמנם יש שם מקום להעמיד קאראבנים, אבל אם יהיה שם מים

בשביל לתת לאנשים לשתות,

ולתרחץ. אנשים שטורחים לנופש לסנטה-

השר ז. שרף:

קטרינה נוהגים גם להתרחץ.

סנטה-קטרינה איפנה שופעת הובה מים,

השר ה. גבתי:

בקושי מספיקים שם המים לצרכי המינזר. אני מיעץ לבדוק גם ענין זה,

לפני שמחליטים על ההצעה.

ברצוני להעיר על שלש נקודות:

שה"ב מ. דיין:

(1) בקשר למים. פסוק כזה אין לו משמעות,

פסוק האומר: על הצבא לדאוג לאספקת מים. אני מודיע שלא ידאג. מה

עושים לחיילים? לוקחים אניה באילת ומביאים להם מים לאילת. הצבא

יוכל לעזור אם אלה סידורים מקומיים, שצריך לקשור זאת לאוהוף מקור

מיטמן להתקשר עם אותה האנשיה שמביאה מים לצבא. אבל הצבא לא יכול

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the effective management of any organization. This section also touches upon the legal implications of record retention and the role of various departments in ensuring data integrity.

The second part of the document outlines the specific procedures for data collection and analysis. It details the methods used to gather information and the tools employed for processing and interpreting the data. This section is crucial for understanding the practical application of the theoretical concepts discussed in the first part.

The third part of the document focuses on the challenges and solutions associated with data management. It identifies common obstacles such as data redundancy, inconsistency, and security concerns, and provides strategies to address these issues. This section is particularly relevant for organizations looking to optimize their data handling processes.

The fourth part of the document discusses the future trends in data management and the role of emerging technologies. It explores how artificial intelligence, machine learning, and cloud computing are transforming the way data is stored, processed, and analyzed. This section provides a forward-looking perspective on the field.

The fifth part of the document concludes with a summary of the key findings and a call to action. It reiterates the importance of data management and encourages organizations to adopt best practices to ensure long-term success. This section serves as a final reminder of the critical nature of the subject matter.

In conclusion, the document highlights the significance of data management in the modern business landscape. It provides a comprehensive overview of the various aspects of data handling, from collection and analysis to storage and security. By following the guidelines and recommendations provided, organizations can effectively manage their data and gain valuable insights from it.

לדאוג לזה ובבקשה לא לבנות על זאת שחצבא ידאג. זאת אני מודיע בחגיגות, שחצבא לא ידאג.

(2) בקשר לסנסה-קטרינה וחכנית הטיוולים.

במידה שזו לא רק אילת ושרם-א-שייך, אלא קשורה בקו המערבי, לסנסה-קטרינה באים עכשיו מא-טור, לא-טור מגיעים בקו של סיני. עכשיו אי-אפשר לנסוע על התעלה. אני לא חושב שזמן רב אפשר יהיה לנסוע. סגור את התנועה, סללנו איזו דרך, פרך חצי פריצה שתהיה לטווח תוחמים לאורך התעלה. אבל הענין הזה עלול להתפשט גם יותר דרומה, לא מאש ארטילריה, שאין להם אש ארטילריה לטווח זה, אלא מיקוס. עד לפני הודשיים ה-יו.ג'י.אי. היה בא לשפת התעלה, היה זמן שהסתכלתי בדאגה על הנסיעות שלנו, אם יהיה מוקש על התעלה ויפגע באיזה אוטומוס - נגמר הענין הזה. בקלות יכולים למקש דרכים, בעיקר דרכי עפר. אם תהיה תנועה אזרחית שם והמצב יחריף וילך - אז אנחנו נימצא מפסידים מכל הענין, תהיה מין דמונסטרציה של פגיעה באזרחים. ועם האכילה יבוא התיאבון.

הדבר הזה לא חל על הקו המזרחי, ז"א

על קו אילת שרם-א-שייך. במידה שעוקים חכנית לתיירות שרם-א-שייך זה לא שייך לזה ולא חל על זה - הוא חל על הקו המזרחי, בעיקר החלק הצפוני של הקו המזרחי; מבחינת מיקוס - גם החלק הדרומי.

אם רוצים לגשת לפיתוח תיירות שם - צריך

להבטיח דרכים שרחוקות מהחוף; לדעת שיש פה סיכון מסויים. סיני מאד מושך לתיירות, אבל אנחנו נמצאים עכשיו במצב כזה שזה לא פשוט.

(3) הנקודה השלישית היא בעיקר אם בונים

על סנסה-קטרינה. היום לסנסה קטרינה מגיעים רק מהצד המזרחי.

The first part of the report deals with the general situation in the country.

The second part of the report deals with the economic situation in the country.

The third part of the report deals with the social situation in the country.

The fourth part of the report deals with the political situation in the country.

The fifth part of the report deals with the cultural situation in the country.

The sixth part of the report deals with the international situation in the country.

The seventh part of the report deals with the future prospects of the country.

The eighth part of the report deals with the conclusion of the report.

The ninth part of the report deals with the appendix of the report.

The tenth part of the report deals with the bibliography of the report.

The eleventh part of the report deals with the index of the report.

- 17 -

השר מ. קול: אפשר להגיע ב"ארקיע" לשרם-א-שייך?
שה"ב מ. דייג: אפשר. היום מגיעים שם. אם צריך להגיע -

צריך לפתוח דרך וזה כרוך בתקציבים ועבודה. גם אז צריך לדעת, אם מפתחים תיירות בטיני בצד המערבי, צריך להביא בחשבון אפשרות של ניסיונות מיקוש ופגיעה במערכת היחסים עכשיו עם מצרים. זה מביא אותי לנקודה שלישית שאני רוצה

להעיר: לדעתי, מהתחלה צריך להקפיד על יחסים וקשרים נכונים עם הערבים המקומיים, עם הבידואים המקומיים. לא מספיק לנענע בראש, אני מציע שיהיה על זה פיקוח. אני מנדב פיקוח צבאי ושיהיה לו זכות ויטו. שהמסקיע הפרטי לא יכול לעשות פהג בלי שיהיה אינטרס בזה לבידואים המקומיים, לתת למישהו שם תחנה בנזין, לעשות את זאת בצורה נכונה אחת. לא הייתי מציע שכולנו נסמוך על הרצון הטוב או התבונה של "אגד" או של מסקיע פרטי, לכל אחד חשיבות שלו. מבחינה יסודית אני בעד זה, אני בעד החכנית הזאת, בעד פיתוח התיירות שם.

אני מציע את ענין המים לא לגלגל את

זאת על הצבא.

את הצד המערבי, את טנטה-קטרינה לבדוק

איך להגיע, יש שם סיכון, ולמרות שיש סיכון - אני מציע לעשות את זאת, שאנטובוט עם תיירות לא יוכל לעלות על מוקש, וזה יכול לקרות שם. זה חל לפי מהערכתי רק על הצד המערבי ולא על הצד המזרחי.

ותוך כדי פעילות זו להתקשר בדרך נכונה

עם הבידואים המקומיים, שיהיה להם ענין, ויהיו שותפים שנהנים ממפעלי התיירות שלנו.

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

1952-1953

השר י.ש. שפירא: מדוע בעצם אתה לא מתנגד לסנטה-קטרינה,

לאור הדברים שאמרת, לכל הסיכונים, אם שם יעלה אוטובוס על מוקש, מאין
חבוא עזרה ראשונה? אז מוטב, מנימוקים שלך, לא לעשות שם תיירות.

שה"ב מ. מ. דייך: אם נעשה סידורים נכונים, נאמר שלוקחים

סיכון, אולי אפשר לעשות אאאאאאאאאא תיירות, מתוכהחלק ניכר באויר.

תא"ל ש. גזית: קצת אינפורמציה, וקודם כל לענין המים.

יש פה אי-הבנה. הכוונה לא היתה שזה"ל יספק מים, אלא שיאפשר להשתמש
בשירותים שלו, שאותן האניות שמובילות מים בשבילו - יבואו את המים
על חשבונם,

שה"ב מ. מ. דייך : אאק מי זה על חשבונם?

תא"ל ש. גזית: על חשבון אותו גוף שיקים את האכסניה

בפרט-א-שייך. אותה אניה יכולה להוביל הרבה יותר מים, שלא ישכרו
אניה אחרת.

שה"ב מ. מ. דייך: בהצעה כחוב: על הצבא לדאוג לאספקת

מים למרכז התיירות בכמות מספקת.

תא"ל ש. גזית: לגבי הסיכונים. בחוץ דאגה לאפשרות של

מיקוש - דבר ראשון עומדים לשפץ את הכביש משרט-א-שייך לאבו-רודט,
שהוא משובשפוניתן למיקוש. אם הכביש ישופץ - הסיכון יקטן, ברגע
שישנו אספלט - זה מקטין את הסכנה.

כרגע נעשית בדיקה להקמת מסלול לדד

סנטה-קטרינה לצורך הטסה אזרחית. לצבא אין שם עניין. ואז חלק מהתיירים
שמגיעים למקום - יוכלו להגיע במטוסים קלים.

השר מ. בגין: כמה זה יעלה?

תא"ל ש. גזית: מדובר על סדר גודל של 400 - 300 אלף לירות.

דבר יותר רציני - יעלה יותר.

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

100-100000-100
100-100000-100

כשאתה אומר מטוסים קלים - זה מטוסי

השר י. אלון:

"ארקיע"?

לא. את ההצעה הזאת הביא אברהם יפה

חא"ל ש. גזית:

יום לפני שנפטר.

מטוס לוקח ששה אנשים, לא כדאי בשביל זה

שה"ב מ. דייק:

לפתוח אכסניה.

מה זאת נקרא ערבות פוליטית? תכניות

השר ז. ורהפטיג:

תיירות אינך התחלת ישוב, הם כולם דברים הרעיים, היום הם כאן ומחר

לא. ההסתתפות של הממשלה צריכה להיות גדולה, 75% מהלוואות פיתוח. צ

עצם הקמתם זו כבר ערבות מדינית, כי מבחינה בטחונית זה עומס על מקורות

הבטחון, צריך יהיה לשמור על זאת. זאת אני מביין, אם יתקינו זאת -

צריך יהיה לשמור. אבל מה זה ערבות פוליטית? צריך לפרט מה זה

ערבות פוליטית בענין זה. מחר יהיה מוקש - זו ערבות פוליטית, אנחנו

אחראים על כל הדברים האלה? אם כל האחריות היא על המדינה - אז

שהמדינה תעשה זאת ולא חברה פרטית.

אני לא יכול לומר שהייתי מציע לדחות את

השר י. ברזילי:

הדיון על נושא זה, אבל (השר מ. בגין: להעביר לממשלה!) אני מציע

לדחות את ההחלטה בענין זה, לאור השיקולים הכלכליים, הבטחוניים

והמדיניים כאחת. ענין המים -אומרים שזה ענין של סקר שצריך לבטוח

מכל הבחינות גם את האספקה.

אני דברתי על סקר בקשר עם ההצעות על

השר ח. גבתי:

נועיבה. ברם-א-שייך אין לעשות סקר - שם אין מים.

הענין הבטחוני לגבי סנשה-קטרינה -

השר י. ברזילי:

שמענו את הסיבוכים שישנם, והענין של האויר איננו פותר את הטוביה

הזאת.

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

17.00 - 17.00

נוסעים היום !

השר י. אלון:

מה שקורה היום - קורה. אוביקטים יוטר

השר י. ברזילי:

קבועים הם גם כוח משיכה לחבלנות, והכי פחות זה נחוץ לנו עכשיו.

גם מבחינה מדינית - יש לנו מאבק. אבל

ברגע זה, מכיון שמישהו מעלה על הדעת איזו מחשבה שהיא זרה לנו,

שאנו מתנגדים לה - אנו עונים על זאת בסידור סמי-קבע. גם אני

מקבל את ההערכה שאמר פעם השר כרמל האתן הדיונים: אם נגיע לידי שלום

ויפריע לנו איזה דבר קבוע שהקמנו אותו - נקפל אותו. אני בכלל לא

שש לדבר כזה, אבל אפילו אם להעריך שדבר כזה אפשרי - נדמה לי שזה

עכשיו לא הזמן לזה. הולכת חיירות, היו 70,000, אם המצב הבטחוני

יאפשר - יבואו עוד 70,000. אם יהיו סידורי קבע והמצב הבטחוני לא

יאפשר גישה לשם - אז הקבע לא מוסיף. אם המצב יאפשר חיירות - אז עוד

שנה יטיילו כפי שטילו, ואיש לא נרתע מזה, מי שהיה מעוניין לראות

את זאת - נסע ועובדה שבאו עשרות אלפים חיירים. ואל נמשוך עלינו גם

חומרות בטחוניות, גם חומרות כלכליות וגם חומרות מדיניות.

אני מציע לדחות את ההחלטה בענין זה.

השר מ.ח. שפירא:

כנראה שאנחנו שוכחים מידי פעם מה שמדובר

בישיבה הקודמת. מה ששמענו בישיבה הקודמת בממשלה על המצב הכספי

שלנו מפי שר האוצר, שכולנו היינו מודאגים. וחנה אנחנו רוצים

להוסיף על זאת.

אני אומר, שכל החשבונות הללו, לדעתי

אין להם ערך רב. כשאומרים שסיני זה המקום של חיירות - אז ראשית

כל לסיני באים אלה שבאו לירושלים, שבאו לשאר המקומות, הם נוסעים

גם לסיני. להגיד שסיני, אפילו הר סיני ימשוך חיירים מאמריקה - זו

רק אשליה. לו הייתי חייר לא הייתי כל כך נלהב לישון שם בקאראבן הזה.

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

אולי לו היית יוחר צעיר ל כן היית נלהב
לא באים רק הצעירים, על פי רוב באים

השר ז. שרף:

השר מ.ח. שפירא:

הזקנים לישראל.

אני אומר, אפשר לבקר בסיני, לראות את

סיני ולהזור לישון או בירושלים או במקומות אחרים.

מה שכן דרוש, לדעתי - זה שירותים, אדם

שבא לבקר שיהיו שם קצת שירותים, שיוכל להתרחץ ולסדר את צרכיו, אבל

להגיד לו שהוא מוכרח לישון בקראבנים שם, כי השקיעו בזה כך וכך -

זאת אין לעלות על הדעת.

גם מבחינה פוליטית, האם הקראבנים האלה

יקנו לנו איזו זכות במקומות הללו?

כל ישוב התחיל באהל. עכשיו מתחיל בקאראק.

השר י. אלון:

ועוד דבר, אומרים לנו שישנם שותפים לזה.

השר מ.ח. שפירא:

אני מכיר את השותפים האלה פחות או יותר. כאשר יהיה גרעון - הממשלה

תכסה אותו. אז אני אומר נגיד לכתחילה הממשלה הולכת להשקיע כספים

אלה ואלה. ולעומת העדיפויות שלנו - זה לא צריך לעמוד על סדר היום.

אם יש למישהו אשליה שעל ידי מנוחה של לילה

אחץ הוא יקבע איזה עובדה - אני לא מאמין בזה, אינני חושב שזה עלול

להכריע אתה הכף.

אני תומך בדבר אחד - לסדר שירותים באותם

המקומות ובזה להסתפק, ובלי שותפים. ונראה בעוד שנה, אם נראה שסיני

באמת מביאה לנו עוד 100.000 תיירים ויש צורך לדאוג לקליטתם במקום

אז נבוא ונדון עוד פעם. לפי שעה כל זה מיותר ולא כדאי להשקיע כסף

בזה, ואין לזה, לדעתי, כל תרומה.

SECRET

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

השר י. ספיר: בענין סנסה-קטרינה - האם מהנסיון שיש לנו - יש לנו תיירים - ואני לא מדבר על טיילים - שהם היו רוצים לשהות בשרם-א-שייך, נועיבה וסנסה-קטרינה יום יומיים או שלשה ימים, כדי להיות נופשים שם? הרוב המכריע, עד כמה שאני יודע, רוצה לראות ולחזור. ולכן אני מעורר את השאלה, אם בכלל אנחנו מדברים על תיירים או על טיילים?

אשר לסנסה-קטרינה, הייתי מומיא אותה לבמרי מהחשבון. המספר שירצה לשהות שם במשך יומיים או שלשה, שזה יצדיק אותה השקעה וקיום שירותים בצורה מתאימה לשהייה - המספר הזה יהיה קטן. מי שרוצה לראות את המינזר, וזה בחלקו נוער שנודד בכל התנאים, ותיירים שמרשים לעצמם בצורה זו או אחרת בסיור אוירי להגיע לשם, או זה שיירות של יו.ג'י.אי. שהממשלה מובילה אותן לשם - הם בין כה יגיעו. הייתי מוציא את סנסה-קטרינה, אני חושב - לא אומר שזה ארפתקני, אבל מאד מפוקפק מבחינה עניינית והכלכלית.

שונה הדבר לגבי שרם-א-שייך ונועיבה. קודם כל יש לזה קשר עם ים; שנית, שרם-א-שייך זה מרכז בסחונני; ושלישית, זה יותר אטרקטיבי ומאפשר גם שצ'יה של כמה ימים שם בכל התנאים וגם בחורף אפשר להתרחץ, יש בזה דבר מיוחד, זה מאפשר גם שהייה במקום.

הייתי אומר, במידה שישנם אנשים שרוצים לעשות אתה זאח אאצאצ ומחפשים רק הלוואה - הייתי בעד זה, לאותם השירותים ההכרחיים. אני מסכים שיובילו מים באניה, אחת מן השתים, מי שרוצה לשהות שם - זה אדם שיכול להרשות לעצמו או אדם שיכול להיות בכל התנאים, בחורים צעירים לא ישתמשו בקאראבנים, הם ישנו בחוץ - אבל אם יהיו כאלה שמוכנים לשלם יותר - יהיו מוכנים לשלם גם בעד המים היקרים. זה צריך להיות מצומצם, לפחות בהחלה, בהשקעה יחסית לא

1000 - 1000

The first part of the document is a list of names and addresses. It includes names such as John Doe, Jane Smith, and Robert Brown, along with their respective street addresses and city information. The list is organized in a tabular format with columns for name, address, and city.

The second part of the document contains a detailed description of the project. It outlines the objectives, scope, and timeline of the initiative. The text discusses the importance of the project and the resources required for its successful completion. It also mentions the roles of the various stakeholders involved in the project.

The third part of the document provides a financial overview of the project. It includes a budget breakdown, showing the estimated costs for each phase of the project. It also discusses the funding sources and the expected return on investment. The financial data is presented in a clear and concise manner, allowing for easy comparison and analysis.

The final part of the document is a conclusion and a call to action. It summarizes the key findings of the report and emphasizes the need for immediate action. The text encourages the reader to support the project and to work together to achieve the common goal. It ends with a strong statement of commitment and a vision for the future.

גדפלה, בערבות פוליטית, שפירושה היא ערבות לא מסוכנת, אם זה דבר נודד. איך שלא יהיה, לא מסנטה-קטרינה, אלא דוקא משרם-א-שייך ונועיבה אפשר להוציא את זאת משם.

בכלל הייתי אומר, בהלוואה ובערבות

פוליטית - רק בשני המקומות האלה, שרם-א-שייך ונועיבה, הייתי מוציא את ענין סנטה-קטרינה לגמרי.

השר מ. בגין: ברצוני להפנות חשומת להלב לנקודה ששמה צ

שהאב, זה מפרץ יפה מאד, כדאי ששר החיירות ישים לבו גם לנקודה זו.

שנית אני מציע, שנקבל החלטה, לדעתי

חיובית, שאין צורך לתת לה פרסום, כי מדוע צריך לפרסם על הקמת נקודות חיירות, קאראבנים, של ישוב על גלגלים.

השר מ.ל. שפירא: זה עוד לא היה בארץ שייעשה איזה דבר

מבלי שיתפרסם.

השר מ. בגין: אינני חדש בארץ ואני יודע זאת, אמנם פעם

מר בן-גוריון קרא לי בכנסת: העולה החדש.

אני מתייחס לרגישות הזאת ביחס לדבר שנקא

אספקט מדיני. האם לכל דבר יש אספקט מדיני? מה אנחנו עושים פה?

יש אנשים שרוצים לבקר בטיני, מה יש בזה שמקימים להם שירותים?

לכן אני באמת לא מציע שיקראו לזה דבר

ארעי, אלא נקודות לחיירות, בכל הפשטות, וצריך לעשות את זאת. אין

פה במה להתפאר ואין מה לפרסם. וכך אני מציע להחליט, בלי פרסום.

היום לא באים - לא באים. שר הפנים, ידיד, ייתכן ששנינו הזדקנו, שנינו

לא מבינים את כוח המשיכה של הרומנטיקה ללון בטיני, לראות את עלות

השמש שם, בשרם-א-שייך, לא בצפון. אני חושב שיש לזה כוח משיכה, מדוע

לא לאפשר להם את זאת? באמת צריך לאפשר. 88

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

... of the ... in the ... of the ...

אני חושב שיבואו צעירים ויבואו גם מבוגרים,

הן באים גם עכשיו. לצעירים זה כוח משיכה, מדוע לא לחת להם ההקלות הדרושות. אין צורך לתאר את זאת בצורה פסימיזת כל כך, שמסקיעים פרטיים ידרשו מהממשלה לכסוח את גרעונותיהם. יכולות להיות בהחלט הכנסות. הריזק שאנו מקבלים פה הוא הרבה יותר קטן מאשר במקרים אחרים. אנשים רוצים להשקיע בזאת - נאפשר להם להשקיע.

אני סובר שההצעה בעיקרה היא חיובית מאד

ואין שום צורך בהגבלות. אם יש צורך במבנה - נקים מבנה, אם אין צורך במבנה - לא נקים אותו.

השר ז. שרף: אני חושב שהעניין איננו כשר להחלטה. יש המון דברים לבדוק, ופה הועלו שאלות שונות. מתכרר, שועדת המנכלים, שאני רוכש לה כבוד אין גבול, החליטה מה טוב. אבל כמה זה יעלה, מה התנאים ומי יסדר זאת ומי יהיה אחראי - זה לא נבא.

השר מ. בגין: חסלה לי, שכחתי משהו: אני מבקש שמשרד התיירות, לאור דבריו של שר הפנים, לא יתן שום פרסום לביקורים בהר-סיני, אנו לא יודעים איפה הר-סיני, אמנם הרב גורן עלה על איזה הר ותקע בשופר, הוא חיפש מקום קרוב לאהלים ותקע שם בשופר. זה לא נאה לנו.

השר ז. שרף: דוקא להערה זו יש לי תשובה: למשרד הדתות יש מנהל כללי שהוא כל הזמן מקים במוח בארץ, ובמה אחת יותר שהוא מקים בהר סיני זה לא מוטיף ולא גורע.

אני חושב שהעניין טעון בדיקה יסודית. אני

לא מדבר על האספקט הפוליטי, אני חושב שאין לזה אספקט פוליטי, אם כן

... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..

יהיה שם קאראבן או לא יהיה, כאשר פעם ייקבעו השטחים שבידינו, זה לא יהיה הגורם הבי כבוד.

אבל למשל, שר החקלאות אמר שצריך לערוך סקר ובעקבות הסקר יתברר כמה צריך לעלות לרכז את המים. זאת לא יעשו המשקיעים. אני הייתי רוצה לשמוע מה משמעות הסקר הזה, יכול להתברר שזה עולה הרבה כסף, והואיל וכמות הכסף היא מוגבלת - גם זה שיקול. אני מעריך ששר החקלאות יטיל על מישהו לעכוך סקר ובודאי לא ידרוש תוספת תקציב אם נדרש סכום של 10 אלפים ליו"ת לעריכת הסקר, אבל ריכוז המים - איש לא יודע ממה זה צריך לעלות ונדמה לי שיש לזאת חשיבות.

ואני מציג שאלה: אני בשרם-א-שייך הייתי, אבל במסגרת קטרפינה ונועיבה לא הייתי; אילת טובלת קצת מזה שהוספנו אחרי ביקורים על ידי חוספת השטחים, אני אינני יודע איך זה ישפיע על אילת, הייתי רוצה שייערך על זה בירור, אם במרחק של 60 - 50 ק"מ מאילת יש מרכז נופש אחר ועדיין לנו לנו דאגה לגידולה של אילת. ועוד כמה דוגמאות: מה זה דארכים,

איפה זה יהיה?

לכן אני מציע שתהיה לנו ועדה, שבה אני מציע שיהיה גם נציג האוצר, והיא תעבור על כל ההצעות, ויהיה גם בה נציג שמשרד הבטחון או שר הבטחון, ועדה שתעבור על כל ההצעות ובעוד 2 - 3 שבועות נדון בזה.

רה"מ ג. מאיר: אי-אפשר לדחות את ההצעה של שר האוצר להעביר את הדבר הזה לבדיקה יותר מדוקדקת. הייתי רוצה רק להגיד דבר אחד: אני מתנגדת בכל תוקף להביא תיירים למקום שיש בו סיכון בטחוני. הם לא חייבים. תושבי הארץ יכולים לבחור להם גם להסתכן;

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the management team in ensuring compliance with regulatory requirements.

In order to achieve these objectives, it is essential that all staff members are fully trained and aware of their responsibilities. This includes regular updates on industry changes and the implementation of robust internal controls to prevent errors and fraud.

The second section outlines the specific measures that will be taken to enhance the organization's operational efficiency. This involves streamlining processes, reducing waste, and improving communication between departments.

Finally, the document concludes with a summary of the key findings and recommendations. It emphasizes the need for ongoing monitoring and evaluation to ensure that the implemented changes continue to deliver the desired results.

חיירים לא יודעים איפה מקום מסוכן, איננו חייבים להפוך אותם לגבורים, אין לנו רשות מוסרית לזאת. מבחינה פרוזאית, אם רוצים להפסיק את התיירות - אז הם והלילה אם יקרה מקרה אסון אחד - וזה מספיק. וזה לא נחוץ, אין לנו רשות לעשות דבר כזה.

ועל זאת אני מציע שנחליט, כי מקום שיש על פי שירותי הבטחון, שר הבטחון - סיכון בטחוני, מוקשים, זה רק חסר לנו שאוטובוס עם חיירים פיעלה על מוקש - הייתי רוצה שנחליט שמקומות כאלה לא באים בחשבון אפילו לבדיקה. נראה עוד שנה, יהיה מצב שונה - נשנה את זאת. אבל זה לא טוב, זה ההפך משוב, וללא כל תועלת, מחוץ לסיכון של האנשים.

אני מוכרחה להגיד, כל הכבוד באמת לתיירים שבאים לארץ, מרחוק נדמה כאילו כל המדינה מתפוצצת, שמפציצים אותה שלש פעמים ביום, והם דוקא באים ודוקא רוצים לטוס באל-על. מבחינתם זה מספיק, ואנחנו לא מחוייבים לדרוש מהם יותר.

אני באופן עקרוני בעד הפגנת מדיניות בשטח-
א-שייך. אבל אי-אפשר ולא צריך להחזיק את זאת בסוד. איש בא לסוכן נסיעות בניו-יורק והוא מבקש ממנו חכנית לביקור בארץ - קודם כל זה כלול בהוצאות, משלמים לא רק בעד הוצאות הדרך, אלא גם הוצאות מלון. ברור שכל סוכן אגניות - ולזאת צריך לדאוג משרד התיירות - צריך להוֹלִידֵע לנוסע כי יש עוד אטרקציה בארץ שאפשר ללון שם, ויש שם שירותים. זה לא יכול להיות בסוד, ולדעתי זה לא צריך להיות סוד. בכל אופן זה לא צריך להיות סודי.

ההצעה מטתכמת, לדעתי:

(א) אני מציעה ~~אצא אצא~~ שנחליט, במקומות שיש

בהם סיכון, של מוקשים - לא לקחת אותם בחשבון לתיירות;

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

(ב) על פי הצעה שר האוצר - להעביר את

זאת לוועדה יותר מצומצמת, לבדוק את כל הדברים המעשיים.

ראשית כל אני רוצה להשיב לכמה שאלות.

השר מ. קול:

נשאלה שאלה למה בכלל אנחנו עוסקים בזה? ראשית כל, גם עכשיו, אדוני שר הפנים, רבבות תיירים נוסעים לסיני, לא ליום אחד. ישנן נסיעות של "אגד" ו"ארקיע" מ-3 עד 5 ימים, והם לנים שם בסיני, רוצים דוקא בבוקר לעלות לסנטה-קטרינה לראות את הזריחה, ואנחנו לא מחליטים בשם.

הם נוסעים ואי-אפשר למנוע מהם זאת. עכשיו לא נוסעים לשטחים מסויימים -

אז לא נוסעים. אבל בזמן שנוסעים - הם נפוסעים, הם מלאי התפעלות

מזה. הם נוסעים ושוהים שם - והייתי באבו-רודס - שוהים בתנאים

הפרימיטיביים האלה, כשהשירותים הם בחוץ, ושופרים בידואים בלילה,

באבו-רודס יש שירותים, מקום לינה ומסעדה. ראשית כל אנחנו רוצים

להקל קצת על הנוסעים האלה.

לגבי שרם-א-שייך היה ברור כי הכוונה היא

להסדיר את ענין המים כמו בשביל הצבא, הוא יביא את המים באותה

האניה בה הוא מביא את המים בשביל הצבא. עכשיו זה מהווה עומס על

הצבא, כי גם עכשיו מגיעים לשם אנשים, והצבא זו הכחובת, מבקשים ללון

אצל הקצינים ומבקשים מינץ. והם לא יכולים לעמוד בעומס הזה, זה

מקום שמושך אנשים, יש שם חוף נפלא, ורוצים להתרחץ שם. ולא אנחנו נחליט

אם יסעו לשם או לא.

אני מקבל למפרע מה שאמרה ראש הממשלה,

לגבי ענין הדרכים ומיקושם. בכל מקום שצה"ל אומר שלא נוסעים - אז

לא נוסעים, זה אפריורי. עד עכשיו לא נזקק אף חייר בישראל, מאז

מלחמת ששת הימים.

חוץ מהיהודיה מארגנטינה במערת המכפלה.

שה"ב מ. דיין:

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

השר מ. קול: בדרך כלל נוסעים בכל מקום ומבקרים. ובמשך 4 החדשים האחרונים, למרות כל ההודעות והכותרות בעתונות כאילו פה מחנהלת מלחמה וכו' - באים, באו בסך הכל 10,000 פחות מאשר ב-4 החדשים בשנת השיא, בשנה העברה - מהם 60% יהודים ו-40% נוצרים, באים צליינים, והצליינים רוצים לנסוע לסנטה קטרינה. אני לא אסיע אותם, בכלל לא אני מסייע, מסיעים אותם המובילים. הם לא יסעו אם צה"ל יביד כי לשם לא נוסעים. יש מובילים העוסקים בזה. עכשיו רוצים לעשות סיורים משולבים - "ארקיע" עם "אגד", וישנה גם "ססנע" האוירונים הקטנים האלה, שיש לה חברה באילת, ודוקא אנשי אילת מאד מעוניינים בזה, כי נקצח המוצא שלהם תהיה באילת וזה עלול לתת לאילת עידוד רב. ש דברו על נועיבה - באים לאילת ומאילת נוסעים לנואיבה.

אני מציע רק להחליט באופן עקרוני. פה נחוצה החלטה מדינית, אם אין התנגדות לזאת - אז כל יתר הדברים יתבררו בוועדות. חשבתי שזה החברר בוועדת המנכ"לים. איש משרד האוצר הוא יו"ר ועדת המנכ"לים, חשבתי שזה החברר.

6 אני מבקש שבעניין הפוליטי לא צריך יהיה לחזור לוועדה הזאת שנית. אני מדבר על ההיתר בכלל לעשות את זאת. פה לא מדובר על מבני קבע, אני לא רואה בזה אספקטים פוליטיים, אני לא מכניס לזה אספקטים פוליטיים. סיני מהווה כוח משיכה גדול, רוצים לנסוע ונוסעים רבבות - אני רוצה קצת להקל עליהם, לא שפר להם שירותים מינימליים אנושיים, מתוך גישה הומניסטית וגם קצת עסקית. האוירונים הקטנים האלה שטסים לאילת מהווים אטרקציה גדולה, הוקמה חברה מיוחדת לצורך זה.

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is showing signs of recovery, but that inflation remains a serious problem. The government has implemented various measures to control inflation, but these have had limited success. The report also discusses the political situation, noting that the government is facing opposition from various groups. The overall outlook is cautious, with the possibility of further economic and political challenges in the near future.

The second part of the report provides a detailed analysis of the economic data. It shows that while the growth rate has improved, the inflation rate continues to rise. This is primarily due to an increase in the money supply and a decline in the velocity of circulation. The report also examines the balance of payments, which shows a persistent current account deficit. This deficit is largely due to a trade deficit, which is caused by a lack of competitiveness in the domestic market.

The third part of the report discusses the social and political implications of the economic situation. It notes that the rising inflation rate is causing widespread hardship for the population, particularly for the lower and middle classes. This has led to increased social unrest and demands for political reform. The government's response to these challenges is seen as inadequate, and it is argued that more radical measures are needed to address the underlying causes of the economic problems. The report concludes by suggesting that the government should focus on reducing the money supply and improving the efficiency of the public sector to achieve a more stable and sustainable economic growth.

אני מציע לקבל פה רק החלטה עקרונית, שמוחר לעשות את זאת. כל היתר - אני מסכים שיבדקו, כפי שאמר שר האוצר, אני יודע עד כמה סדר היום של הועדה עמוס, אם תהיה הסכמה מבחינות אחרות, מה שאמר שר הבטחון לגבי המגבלות, בהסכם עם המושל הצבאי, לשחף גם את הבידואים - אני מקבל את זאת. ואני מקבל גם מה ששר האוצר אמר, לבכר זאת בוועדה, אבל הייתי מבקש כי זה ייעשה תוך שבוע-שבועיים.

לא מוכרחים לעשות בשלושת המקומות בבת אחת. אני רוצה פה שיהיה היתר מצד הועדה הזאת, וכל יתר הדברים יתבררו בוועדה המנכ"לים, בשיתוף עם משרד האוצר והצבא וכו'. אין לי הסתייגות בענין זה.

מה בכל זאת החשיבות? ראשית כל רוצים לנסוע לסיני. הסיורים הם לבמה ימים, חוץ מהסיור האוירי שנמשך יום אחד. קרה הדבר מאז מלחמת ששת הימים; התיירים במוצע שוחים בישראל 11½ עימות, וזה הרבה. באירופה שוחיים 5 - 4 לילות. מאז מלחמת ששת הימים הממוצע הוא 14 יום, זה מגביר את השעות בארץ מוציאים יותר כסף. אם יש להם אטרקציות איפה להיות - זה מאריך את שעותם. לא יבואו רק למען סיני בלבד, אבל ישונו בישראל עוד כמה ימים, ויש לזה חשיבות רבה מבחינה כלכלית.

עוררו את האחזיות הפוליטית, אם אומרים לפנות את כל סיני - יצטרכו לפנות גם את המקומות האלה מהקאראבנים, זאת המסמעות של האחזיות הפוליטית, כי ההחלטה תהיה החלטה פוליטית. אני מציע ומבקש מאד שזה לא יחזור לוועדה הזאת, אלא אם כן יהיו חילוקי דעות בוועדה. אם הדבר יהיה מוסכם על הבטחון, הצבא והאוצר והתיירות - אני מבקש שלא נצטרך לשוב הנה.

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country. It is followed by a detailed analysis of the economic situation, which shows a steady decline in the production of the main products. The third part of the report is devoted to a description of the social situation, which shows a steady decline in the living standards of the population. The fourth part of the report is devoted to a description of the political situation, which shows a steady decline in the political freedom of the population.

The fifth part of the report is devoted to a description of the international situation, which shows a steady decline in the international relations of the country. The sixth part of the report is devoted to a description of the future prospects of the country, which shows a steady decline in the future prospects of the country.

The seventh part of the report is devoted to a description of the conclusions of the report, which shows a steady decline in the conclusions of the report. The eighth part of the report is devoted to a description of the recommendations of the report, which shows a steady decline in the recommendations of the report.

The ninth part of the report is devoted to a description of the appendixes of the report, which shows a steady decline in the appendixes of the report. The tenth part of the report is devoted to a description of the bibliography of the report, which shows a steady decline in the bibliography of the report.

השר י. אלון:

ועדת השרים לעניני השטחים איננה מחליפה

את ועדת השרים לעניני כלכלה או ועדת השרים לפיזור האוכלוסיה.

ישנן ועדות וכל אחד מופקדת לתחום מוגדר. זו ועדה שצריכה לבחון

ענינים בטחונים והשפעתם על מצבנו בשטחים ועל מצב האוכלוסיה הערבית

שחיה בשטחים. לכן, מה שמבקש מועדה זו לדעתי - זו הבקשה האחרונה

של שר התיירות - הוועדה צריכה לחוות דעתה מבחינה עקרונית, אם היא

מוכנה לזאת, אם ניתן לעשות את זאת או לא. כל היתר צריך להיעשות

בפרוצדורה מקובלות. ישנו משרד האוצר, ישנו משרד התיירות וישנו

משרד הבטחון. יש פרוצדורה איך מאשרים מפעל תיירות בישראל. היות

ששם הענין הבטחוני הוא ענין ממדרגה ראשונה - לכן אני מציע שאנחנו

נחליט עקרונית בחיוב. כל היתר יתברר באופן ביליטרלי, או לעל ידי

ועדה "אד הוק", בין המשרדים הקובעים בדבר.

אני מבקש בהחלטה לתת לשרם-א-שייך

עדיפות ראשונה, אני חושב ששם הדבר דרוש יותר, שם אני מחשיב את

זאת מדינית יותר, ושם גם ייתכן פחות בעיות מבחינה מדינית, כי

יושבים שם עם צבא. לכן אני מציע עדיפות ראשונה לשרם-א-שייך.

השר י. ברזילי:

אני מסכים להצעתו של שר האוצר ואני

מבקש שההצעה תובא לאישור הנה חזרה.

רה"מ ג. מאיר:

זה לא שייך. כי נניח ששר האוצר יגיד

כי מבחינה הכלכלית הכל בסדר,

אני מבקש עוד פעם להחזיר את זאת לוועדה.

השר י. ברזילי:

האספקט שלי הוא לא רק כלכלי.

רה"מ ג. מאיר: אין לזה כל קשר להצעת שר האוצר. מה שאתה

רוצה - זו הכרעה מדינית ולא כלכלית.

השר י. ברזילי: אני מבקש דחיית ההכרעה לאחר שייבדקו

עוד כל האספקטים, כולל האספקט הכלכלי.

רה"מ ג. מאיר: אנחנו צריכים עכשיו להחליט - ושיהיה

ברור מה שעומד עכשיו על סדר היום. ההצעה היא שועדת המנכ"לים

תבחון שני דברים | או בעצם דבר אחד - העניין הכלכלי, כולל עניין

המים ותו לו, אם אין הצעה שעקרונית יש לדחות את ההצעה. בעניין

העקרוני, אם פה תתקבל החלטה שעקרונית אין לעשות את זאת - אז לא

צריך לעשות סקר, לא צריך ועדת המנכ"לים שתבחון זאת, - אז לא

נחוץ שום דבר.

אז אני מבינה שאתה תגיד שאתה רוצה

להביא לממשלה את השאלה העקרונית. אז אני אגיד, שעד אז לא צריכים

לבלבל את המוח לא למשרד החקלאות ולא לוועדת המנכ"לים. כי אין

טעם שתיעשה כל העבודה הזאת, ואחר כך נחליט עקרונית שזה לא נחוץ.

השר י. ברזילי: את רוצה שאני אעביר את זאת לממשלה -

אעביר זאת לממשלה.

רה"מ ג. מאיר: אני לא יכולה לטרב לך, אם אתה אומר

שאתה רוצה שהשאלה עקרונית תובא לממשלה - אני מוכרחה לקבל את זאת.

אבל זה צריך להיות עכשיו.

השר י. אלון: אנחנו צריכים להחליט כעת. אם תהיה

החלטה - יוכל שר הבריאות לערער עליה.

רה"מ ג. מאיר: הועדה הזאת עכשיו צריכה להחליט רק

דבר אחד קודם כל, להחליט עקרונית לעניין. והיה, אם יהיה רוב

1945 - 1946   The first year of the war, and the first year of the peace. It was a year of great change and of great hope.

1945 - 1946   The second year of the war, and the second year of the peace. It was a year of great struggle and of great triumph.

1945 - 1946   The third year of the war, and the third year of the peace. It was a year of great sacrifice and of great glory. The war was over, and the peace was made. The world was at last free, and the people were at last happy. It was a year of great joy and of great peace.

1945 - 1946   The fourth year of the war, and the fourth year of the peace. It was a year of great rebuilding and of great progress. The world was at last free, and the people were at last happy. It was a year of great joy and of great peace.

1945 - 1946   The fifth year of the war, and the fifth year of the peace. It was a year of great rebuilding and of great progress. The world was at last free, and the people were at last happy. It was a year of great joy and of great peace.

1945 - 1946   The sixth year of the war, and the sixth year of the peace. It was a year of great rebuilding and of great progress. The world was at last free, and the people were at last happy. It was a year of great joy and of great peace.

1945 - 1946   The seventh year of the war, and the seventh year of the peace. It was a year of great rebuilding and of great progress. The world was at last free, and the people were at last happy. It was a year of great joy and of great peace.

1945 - 1946   The eighth year of the war, and the eighth year of the peace. It was a year of great rebuilding and of great progress. The world was at last free, and the people were at last happy. It was a year of great joy and of great peace.

נגד - אז נגמר העניין, אין צורך בכל בדיקה, לא כלכלית ולא אחרת.

השר י. ברזילי: אני לא אמרתי החלטה עקרונית, הצעתי לדחות את ההחלטה על הקמת התכנית אשר מוצעת על ידי שר החיירות, לדחות את ההחלטה על אקזאה, לאחר שייבחן כל האספקט ולהכות איזה תקופה בלוא הכי. לא אמרתי לדחות, אלא לדחות את ההחלטה על העניין גם מטעמים מדיניים וגם כלכליים.

רה"מ ג. מאיר: זה בהחלט לביטימי ומוחר לך להגיד שאתה רוצה לדחות את ההחלטה העקרונית-מדינית.

השר י. ברזילי: לא שאני שולל אותה, אלא לדחות את ההחלטה.

רה"מ ג. מאיר: אני רוצה לדעת, אם נעשה את זאת בעוד שבוע ונחליט בחיוב, אז אתה תדרוש להביא את זאת לממשלה? אם כן - מוטב שילך ישר לממשלה. אני לא רוצה להכביד עליך.

השר י. ברזילי: לאור הממצאים הרבים ולאור ההתפתחויות של השבוע שבועיים - אחליט מה דעתי. אני מבקש דחייה.

רה"מ ג. מאיר: אני רוצה להקל עליך, אבל אינני יודעת איך. נגיד כן: אני פציעה שאנחנו פה נחלט עקרונית כן או לא. והיה, אם כן - בכל זאת נחכה שבועיים ימים, והיה אם תרצה להביא את זאת לממשלה - נביא לממשלה. תחליט במשך השבוע, לא לישיבת הממשלה הקרובה, נתן עוד שבוע. אחרי זה, אם לא תרצה לערער - נראה את זאת כהחלטה ואז נפעיל את הוועדת המנכ"לים.

השר ז. שרף: ועדה המנכ"לים בשיתוף מחלקת התקציבים.

... and ...
... ...
 ...
 ...
 ...
 ...

... ...
 ...

... ...
 ...

... ...
 ...
 ...

... ...
 ...

... ...
 ...
 ...
 ...
 ...

... ...

השר מ.ח. שפירא: אני מציע לא להחליט על זאת מבחינה עקרונית, יכול להיות שחקירת הועדה תביא שבכלל אי-אפשר לעשות את זאת, למה להכנס מבחינה עקרונית לזאת? אם הועדה תמצא שזה בסדר - אז יש אפשרות לאנשים החושבים כי מבחינה עקרונית לא צריך לעשות את זאת - להביא את הענין לממשלה. אבל ראשית כל שנדע, לפני שמביאים את זאת לממשלה, נדע מה דעת הועדה, מה חקרה ומה מצאה. אף אחד מבחינה עקרונית לא יכול להגיד אכשיו - לא.

רה"מ ג. מאיר: אל תתערעם עלי. אולי הם יפסלו את זאת.

תא"ל ש. גזית: בנועיבה הכוונה לפתוח את מחנה הנופש שלהם עוד לעונת הקייץ הזו. הם הודיעו אתמול טלפונית, אם לא תפול הכרעה תוך שבוע הם יפסידו את העונה הזאת. בנושא זה של נועיבה שישנו יזם וכל הגורמים פחות או יותר הסכימו עליו - אם לא תהיה החלטה, הפסדנו את העונה. זו חברה משותפת ישראלית-צרפתית.

רה"מ ג. מאיר: מפני זה אני אומרת: אני מסכימה לדחות

את זאת לשבוע ימים, אבל שלא יגידו לנו אז, אם כך - זה יגיע לממשלה.

ולכן אני מציעה שאנחנו עכשיו נחליט

עקרונית ונפעיל את הועדה. והיחה, אם הועדה תגיד שזה בכלל לא מתקבל על הדעת - לא יהיה; אם תגיד כן - זה יהיה.

השר מ.ח. שפירא: איך הועדה יכולה להחליט עקרונית בשעה

שאיננה יודעת אתהדברים, אם יש מיס או אין,

השר ז. שרף: לא יודעים את הפרטים. נייר זה הוא לא

מכובד. אחרי שזה ייבדק בוועדת המנמ"לים.

1917-18

The first part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years. The second part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years.

1918-19

The first part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years. The second part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years.

1919-20

The first part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years. The second part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years.

1920-21

The first part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years. The second part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years.

1921-22

The first part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years. The second part of the year was spent in the usual way, but the weather was very bad and the crops were not so good as in previous years.

רה"מ ג. מאיר: במשך השבוע העבור ועדת המנכ"לים, פלוס

מי ששר האוצר ירצה לצרף - ובעוד שבוע נחליט.

השר מ. קול: על כל שלושת הפרויקטים?

רה"מ ג. מאיר: אמרנו שפרויקט אחד, על פי דברי שר הבטחון

בכלל לא בא בחשבון.

השר י. אלון: אנחנו יושבים פעם בשבועיים. אחרי זה

אני בטוח שתהיה החלטה חיובית, אחרי זה יהיה ערעור בממשלה, ויעבור

עוד שבועיים או עוד שבועיים - זה חודשים.

רה"מ ג. מאיר: אם הועדה הכלכלית תגיע לאחלצה למסקנה

שמבחינה כלכלית זה בסדר - אביא את זה ישר לממשלה, ונקפוץ על

הישיבה הזאת.

השר ח. גבתי: אני מציע לוועדה לצרף את נציב המיס.

השר ז. שרף: אני מציע כי שר העבודה ישלח את נציב

מע"ץ, פה אין שם ולא כביש ולא כלום.

מ ה ל י ט י ס להחזיר את ההצעות לפיתוח

מפעלי תיירות בסיני לוועדת המנכ"לים לשטחים המוחזקים, לבדיקה נוספת,

בשיתוף כל הגורמים הנוגעים בדבר לרבות נציג אגף התקציבים במשרד

האוצר ונציב המיס. תוצאות הבדיקה תובאנה לאישור הממשלה.

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

1945 - 1946

שט/22. שיקום ופיתוח קוניטרה

רה"מ ג. מאיר: מדוע חומר כזה לא מוגש לחברי הועדה

לפני הישיבה? (השאלה מופנית לה"ה ד. טנה ו-ד. בסט).

עכשיו נשמע את טנה וברור שלא נכנס

לשאלוח. אני לא מוכנה, איננה מסוגלת לקרוא את החומר הזה תוך

הדיון והויכוח.

מר ד. טנה: נחבקשתי בישיבה ועדת השרים לענין

השטחים המוחזקים בסוף דצמבר 1968, להגיש חומר על איכלוס קוניטה.

הגשנו את החומר בפברואר 1969.

השאלה הראשונה העקרונית היא: האם בכלל

יש מקום ליישב אתם קוניטה? בין הדיון שהתקיים בדצמבר 1968 ועד

היום, פוסד אחר - המחלקה להתישבות של הסוכנות הכינה תוכנון

איזורי של רמת הגולן, והצעת התיכנון הועברה לוועדה בין-משרדית,

בהשתתפות 12 משרדים, אשר בודקת אתם התכנית, ויהיה קשה להחליט

על קוניטרה כל זמן שהתכנית המקבילה על תוכנון איזורי לא נבדקה.

בתכנית הזאת יש 4 אלטרנטיבות:

או ליישב את העיר - כעיר גולן;

או להקים באמצע רמת הגולן עיר חדשה;

או להשתמש בקרית-שמונה או בהצור כעיר

האיזורית של רמת הגולן;

כמובן, הגורם העקרוני הוא שיהיו שם

כ-20 - 22 יושבים מקלאיים, ז"א אוכלוסיה ברמת הגולן, בלי עיר, של

כ-8000 נפש. אם משיקולים מדיניים רואים אוכלוסיה זו כיוטר מדי

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

1952 - 1953

קטנה - אפשר לשקול להקים עוד ישוב עירוני, יש אלטרנטיבה שמדברת על זאת, שישובים חקלאיים יהיו גם על בסיס תעשייתי, היות ואין ספק שמשיקול איזורי אין צורך להקים עוד איר, אלא משיקול מדיני.

כאשר אתה באומר: עוד עיר - נוסף למה?

רה"מ ג. מאיר:

או ליישב את קוניטרה או ליישב עיר גולן

מר ד. טנה:

ולעזוב את קוניטרה.

עוד הערה: אנחנו בינתיים בדקנו כמה עולה

להקים עיר, אם מיישבים את קוניטרה או בונים עיר חדשה. הנתונים מהם שעיר חדשה של כ-20,000 נפש - וזאת למדנו כי זה המינימום הדרוש כדי שעיר תוכל להתקיים בישראל - עולה בלי תעשייה, רק האינפרא-סטרוקטורה, הקמת הבתים ובניני הצבור - עולה במוצע 15,000 לירות לנפש, וזה מתקרב ל-300 מיליון לירות. החלטה עקרונית של עוד עיר - זו השקעה של עוד 300 מיליון לירות.

במקרה של קוניטרה - זו ההערה הראשונה

העקרונית בענין קוניטרה - כל החסכון בין עיר חדשה באיזה מקום שהוא ובין קוניטרה - הוא חסכון של 16 מיליון לירות, שיכולים לחסוך על ידי העיר הקיימת. לפי המחירים של היום מדברים על 300 מיליון לירות, והמספרים מתאימים גם למה שהשקענו היום בעיר חדשה כמו ערד או כרמיאל..

וישנו שיקול שלישי: לו היינו מחליטים

להקים עיר חדשה בגולן - צריך לפי הנסיון לפחות $1\frac{1}{2}$ - 2 שנים לתיכנון, לעבודות פיתוח עוד שנה מהקמת מבנים. עוד $1\frac{1}{2}$ - 1 שנים, ז"א מיום ההחלטה עד איכלוס של עיר בגולן צריכים לעבור 4 שנים, וזה היריד יוחר אומרים 5 שנים.

אם רוצים לאכלס את קוניטרה ב-1500 נפש,

... ..
... ..
... ..

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

אפשר לעשות את זאת תוך $1\frac{1}{2}$ שנה - לפי התכנית הזאת המדוברת בדיוק על 1677 נפש - צריך 11 מיליון לירות. ז"א ההתחלה יותר זולה, בעיקר הודות לחלק מהמבנים שאפשר להשתמש בהם. הייתי מבקש מראש הממשלה לאפשר למר בסט להציג את התכנית. אפשר יהיה להשתמש ברובע אחד של קוניטרה, שהוא רובע לפי רמת הדיור שלנו. רוב הבנינים בו אפשר לתקן, ואז יכולים להגיע לחסכון של זמן ולאיכלוס של 1670 נפש.

אחר כך צריך להתחיל עם בנייה חדשה.

היתה עוד הצעה - למען הסדר אומר אותה, אני לא מאמין בה - היתה הצעה, אם רוצים לאכלוס עכשיו - אפשר אולי קצת לחסוך על ה-11 מיליון לירות - לראות את זאת כישוב ארעי, עד שמקימים עיר חדשה.

לפי כל הנסיונות שלנו, אפילו ממעברות כמו אור יהודה, למדנו כי אפילו אם הקמנו מחנה אהלים - זה הפך לישוב קבע. צריכים לדעת, כי הצעה זו אפמרת שמחליטים על ישוב קבע בקוניטרה.

והערה אחרונה - מובן שישנה שאלה אחרת, אם בכלל לא רוצים ליישב את קוניטרה. וקבוץ הגולן לוחץ על כך שרוצה לצאת מקוניטרה ולעבור למקום החישובות. והשקענו בקבוץ גולן באופן זמני $1\frac{1}{2}$ מיליון לירות. ואם קבוץ גולן יוצא - תשאר זו עיר רפאים. אפשר לדחות את זאת למספר שנים, אבל אי-אפשר להשאיר את העניין כך, שחווה מיטרד, אפילו חברואתי, ומטרד בכלל. גם את השיקול הזה צריך לקחת בחשבון.

כעת אני מציע שמר בסט יגיש את התכנית.

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year. It is noted that the economy has been generally stable, with some fluctuations in the price level. The government has maintained a policy of fiscal conservatism, and the public debt has not increased significantly. The report also mentions that the government has been successful in maintaining a balance of payments surplus, which is a positive sign for the country's economic health.

The second part of the report deals with the financial position of the government.

It is noted that the government has been successful in maintaining a budget surplus.

The third part of the report deals with the monetary situation. It is noted that the money supply has increased, but this has been done in a controlled manner. The government has been successful in maintaining a stable exchange rate, which is a positive sign for the country's economic health.

The fourth part of the report deals with the foreign trade situation.

It is noted that the country has been successful in maintaining a balance of payments surplus. This is a positive sign for the country's economic health. The report also mentions that the government has been successful in maintaining a stable exchange rate, which is a positive sign for the country's economic health.

The fifth part of the report deals with the public debt situation.

It is noted that the government has been successful in maintaining a low level of public debt. This is a positive sign for the country's economic health. The report also mentions that the government has been successful in maintaining a stable exchange rate, which is a positive sign for the country's economic health.

The sixth part of the report deals with the general economic situation.

מר ד. בסט:

התבקשנו לבדוק קודם כל מה שווי מלאי הבנינים בקוניטרה - מר טנה הסביר את זאת. ונסף לזה נתבקשנו להגיש הצעה תיכונית לשקם את העיר - לעיר ברמה מודרנית. בדף האחרון רואים בצורה מאד כללית את ההצעה מעובדת בחכנית-אב של העיר. הקו האדום על השטח - הוא הקו שניתן לנובעל ידי צה"ל, שמעליו לא נפתח את העיר מזרחה. בעצם משתמשים רק ב-2/3 של שטח העיר קוניטרה.

העקרון של התכנית, הוא קודם כל רשת

כבישים שאנחנו רוצים, שיטנה אפשרות לבצע על ידי הריסת בנינים, ואפשר להקים שם רשת של כבישים מודרניים.

הפיתוח של ציר המרכז - זה שטח השירותים -

שירותי־חנוך ותרבות, וזו גישה קצת אחרת מאשר הגישה לתיכונן של ערים חדשות בארץ. אנחנו חושבים שעל ידי זה יכולים לפתור את הבעיות בשלבים ראשונים.

לפי בדיקת מצב הבנינים שעשינו - השכונה

הצפונית-מזרחית הזאת מיועדת לשיכון ראשון - 200 משפחות יכולות להכנס תוך שנה לבתים משופצים. קיימות פה 500 דירות, שפחות ממהציתן ראיות לשיפור, ואת היתר, לדעתנו, צריך להרוס. את השכונה הראשונה הזאת יכולים תוך שנה להכין לאיכלוס של 200 יחידות דיור. השכונה השניה נמצאת באיזור דרומי-מערבי. כאן

זה פחות כלכלי, אבל גם כאן יש כ-200 יחידות דיון שניתן לשקמן.

השטח המפריד, המסומן על המפה בצבע צהוב,

אנחנו חושבים שישמש לבתי-ספר, בנינים צבוריים - זה הציר המרכזי. זה המרכז הקיים של קוניטרה. אנחנו רואים אפשרות לשקם את זאת.

השלב השלישי - זו תוספת בנייה, גם בחוף

שתי השכונות. בסוף שלב ב' הצפיפות תהיה של 1,25 נפש לדונם,

1948 - 1949

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the political and economic conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The second part of the report deals with the political situation in the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the political conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The third part of the report deals with the economic situation in the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the economic conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The fourth part of the report deals with the social situation in the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the social conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The fifth part of the report deals with the cultural situation in the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the cultural conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The sixth part of the report deals with the international situation in the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the international conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

The seventh part of the report deals with the future of the country during the year 1948. It is a very interesting and detailed account of the future conditions of the time. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material which is presented in a clear and concise manner. The report is a valuable contribution to the history of the country and is well worth reading.

שזו צפיפות נמוכה מאד. אנחנו יכולים להגיע, עם תוספת מסויימת, לצפיפות של 4 נפשות לדונם, שאנחנו חושבים שזה האופטימום הכלכלי לתיכנון העיר. כבר בסוף שלש שנים ניצלנו את ערך המלאי של הבתים בקוניטרה. וזה מה שמר טנה הזכיר עכשיו, שהשווי של קוניטרה הוא בין 6 מיליון ל-12 מיליון לירות, זה תלוי בקצב הפיתוח של העיר. אבל בעצם החשיבות של השימוש בעיר הקיימת - הזו האפשרות לדחוס תוך שנתיים בערך 1500 נפש בשני המקומות.

רה"מ ג. מאיר: מה יש בכל המשבצות האחרות?

מר ד. בטט: בשלב ראשון יש לנו אפשרות להרוס בתים

באיזור זה, ליצור שטח ירוק. אין שם שטחים גדולים ירוקים - וזה טיפוסי לערים ערביות.

השטח האדום - הוא שטח המיועד לבידור

והיירות. שם נמצא גם מועדון הקצינים, ליד קבוץ גולן, השטח הזה הוא מרכז הכובד של העיר, קרוב לשטח הירוק.

הצענו שטח המיועד למלאכה קטנה. שטח התעשייה

הקיים הוא נמצא מעבר הגבול הבטחוני, בשטח המזרחי.

הצענו חכנית, שאנו חושבים שהיא מתקבלת

על דעת, שתוך זמן קצר אפשר יהיה להפוך את קוניטרה לעיר מודרנית, ביחוד זו תכנית שניתנת בשלבים ראשוניים להגיע ל-1500 משפחות. אנחנו

יודעים את כל הבעיות הקשורות בזה, הצורך להרוס הרבה בנינים

מסביב. זו תהיה כאילו נקודה מגורים בתוך עיר רפאים. לפי דעתנו זה ניתן.

רה"מ ג. מאיר: האם ההצעה היא שהורסים בקוניטרה כל מה

שלא ניתן לשימוש?

the following information, which is being furnished to you for your information only. It is requested that you do not disseminate this information to any other person or organization. This information is being furnished to you on a confidential basis. It is requested that you do not disseminate this information to any other person or organization. This information is being furnished to you on a confidential basis.

00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000

00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000

00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000

00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000
00100-00000   00100-00000

00100-00000   00100-00000

מר ד. בטט: לא הייתי אומר את זאת. אמרתי, נצטרך להרוס בגלל מצב הבנינים בערך 2/3 - שזה 2000 יחידות דיור, ישארו 1000 יחידות דיור. בשלבים הראשונים נשתמש רק בהצי.

רה"מ ג. מאיר: מה שאני שואלת: האם על פי ההצעה הזאת יכולים להשתמש בבנינים שאפשר להשתמש בהם בשני החלקים האלה - האם זה יהיה בשטח נקי, ז"א מה שאתם תחליטו שאי-אפשר להשתמש בו - זה ייהרס ולא תהיינה לנו שכונות בתוך חורבות של העיר הקיימת?

מר ד. טנה: זה נכון. התכנית הזאת אומרת שעד 1990 רוצים לבנות עיר של 20 אלף נפש.

רה"מ ג. מאיר: אני לא מדברת על זאת עכשיו. כעת אני שואלת דבר פשוט: צריכים להכנס 1500 נפש לשתי השכונות, כלומר 400 משפחות, 400 משפחות אלו יגורו בשטח ריק ונקי, או שיגורו בתוך שטח של חורבות ועכברים שיתרוצצו שם?

מר ד. בטט: השטח הראשון, אם מדברים על 200 היחידות הראשונות, השטח הזה יהיה נקי. לא נהרוס בשלב ראשון את כל יתר הבנינים, משאירים את הבנינים האחרים שמיועדים לשיקום בשלב יותר מאוחר. השיכון יהיה נקי והילדים לא יסתובבו בין חורבות.

רה"מ ג. מאיר: מה שלא ניתן לשיפוץ - ייהרס מיד?

מר ד. בטט: מיד, רק בתוך השכונה. מה שניתן להרוס,

מתוך זה שאין אפשרות לשקם - צריך להרוס מיד, ז"א 2/3 של העיר.

רה"מ ג. מאיר: אי-אפשר לעשות גבול לעכברים שלא יעברו

ממקום למקום.

השר ז. ורבהפטיג: עוד לפני שתהיה שכונה תהרוס את כל העיר?

1950 - 1951

...

...

1952 - 1953

...

...

...

1954 - 1955

...

...

...

...

1956 - 1957

...

...

...

1958 - 1959

...

...

...

1960 - 1961

...

מר ד. בטט: 40% מהבנינים לפי דעתנו צריך להרוס מיד, אין שום אפשרות כלכלית לשפץ את הבנינים. להפך, הם גורמים לבעיות של בריאות. 12% של הבנינים, הם לפי דעתנו בטוב גרוע, ז"א באופן כלכלי ספק אם אפשר לשקם אותם; יש 7½% של בנינים בבנייה שבהחלט צאא ניתן לשקם אותם. היחר הם ב-3 שלבים: 5% שאפשר להפוך אותם לבתי מגורים על ידי שיפוץ קל - טיח וסיוד; 13% שצריך להשקיע בהם יותר כסף, בעיקר לשנות את השירותים שלא עומדים על הסטנדרט והחקן הישראלי; ו-21% שזה דורש שיפוץ יסודי. מזה אנחנו רואים שהצי מן הבנינים אנחנו כבר צריכים להרוס.

לגבי שאלתך הספציפית כבוד ראש הממשלה, השכונה הראשונה אנחנו בחישובים שלנו לקחנו בחשבון שכל הבנינים - מחוץ לבנינים שנשקמם - אנו נהרוס ובשטחים האלה נסדר גנות, וזה יהיה שיכון כמו כל שיכון, רק בצפיפות נמוכה יותר, בבנינים שהם לא חדשים, אבל לעומת זאת בעלי קומה אחת, שיש בו יתרון לגבי דירות בבנינים של 3 - 4 קומות.

רה"מ ג. מאיר: אני לא מבינה למה לא הרסנו כל מה שניתן להריסה, כל מה שצריך להרוס, בלי לסכנס לדיון על בנייה חדשה? למה לנו להחזיק בדבר מכל מיני בחינות. מקום החרס - נגמר, איננו. מקום של חורבות ולכלוך הוא ^{כאן} ~~הוא~~ הבחינות דבר רע, אפילו מבחינה פוליטית. הרושם העגום ביותר עושה בנין אשר בחלקו עומד ובחלקו הרוס. מה שלא נחליט פעם לעשות שם - צריך לנקות את השטח, להרוס אותו לולנקותו. אינני יודעת מי צריך לעשות את זאת, הצבא או מישהו אחר. לדעתי, זה הדבר הראשון שצריך לעשות, כמו שעשינו בכפרים אחרי מלחמת השחרור,

10/10

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country. It is a very interesting and detailed account of the political and economic conditions. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information. The second part of the report deals with the internal situation. It is a very thorough and well-organized study of the various aspects of the internal situation. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information. The third part of the report deals with the external situation. It is a very thorough and well-organized study of the various aspects of the external situation. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information.

10/10

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country. It is a very interesting and detailed account of the political and economic conditions. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information. The second part of the report deals with the internal situation. It is a very thorough and well-organized study of the various aspects of the internal situation. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information. The third part of the report deals with the external situation. It is a very thorough and well-organized study of the various aspects of the external situation. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information.

10/10

The first part of the report is devoted to a description of the general situation in the country. It is a very interesting and detailed account of the political and economic conditions. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information. The second part of the report deals with the internal situation. It is a very thorough and well-organized study of the various aspects of the internal situation. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information. The third part of the report deals with the external situation. It is a very thorough and well-organized study of the various aspects of the external situation. The author has done a great deal of research and his knowledge is reflected in the accuracy and depth of the information.

מה שניתן להרוס - הרסנו, יש דשא, ופחדנו את הענין גם מבחינת הבריאות וגם מבחינה אסטטית וגם מבחינה בטחונית.

השר י.ש.שפירא: יש לי שאלה למר טנה: לפי החכמים, אתה

אמרת שיש 4 אפשרות: בעצם יש אפשרות או של לבנות את קריה-שמונה כמרכז עירוני לגולן, או לבנות עיר חדשה בגולן, או חצור או קוניטרה. אם נקבל אחת משלש האפשרות האחרות - מה יהיה במקום זה ששמו קוניטרה? יש שם כך וכך בתים שהם טובים לשימוש, מה יהיה שם?

מר ד. טנה: למעשה אם הולכים לעיר חדשה או לקריה-שמונה -

אז צריך להרוס את כל קוניטרה. אסור להשאיר עיר רפאים.

השר י.ש.שפירא: מדוע לא לעשות כפר במקום זה?

מר ד. טנה: היום ישנו שם קבוץ הגולן, שיושב שם באופן

זמני והוא לוחץ לעבור למקום התיישבות הקבע שלו. משיקולים של פיתוח איזורי, קוניטרה הוא מקום לא מתאים.

השר י.ש.שפירא: נניח שנהרוס את כל הבניינים הלא טובים,

נשארים כקבוצה בתים טובים, האם זה לא יכול להיות כפר? כשהבניינים של הכפר הם כפי שהם היום - אני מדבר על הבניינים הטובים. האם זה ניתן או לא ניתן?

מר ד. טנה: זה ניתן לעשות, מה שנקרא פה מושב תעשייתי,

להקים מושב או מושבה על בסיסם של 2000 תושבים, עיירה, מראש לא יודע גדולה מ-2000 תושבים, המבוססת בחלק על הקלאות ובחלק על תעשייה. אבל באותה הועדה עוד לא הגיעו לדיון על השאלה שלך.

השר ז. ורמפטיג: האם זה נכון להסיק מסקנה, כי לו לכתחילה

היה הדבר - מבחינה כלכלית ומבחינה בטחונית - אם בדקתם גם את הבחינה הבטחונית - הייתם מציעים להקים את העיר במקום אחר?

The first part of the report is devoted to a general survey of the work done during the year. It is divided into two main sections, the first of which deals with the work done in the field, and the second with the work done in the laboratory.

The first section of the report deals with the work done in the field. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the field of the study of the life history of the fish, the second with the work done in the field of the study of the life history of the bird, and the third with the work done in the field of the study of the life history of the mammal.

The second section of the report deals with the work done in the laboratory. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory of the study of the life history of the fish, the second with the work done in the laboratory of the study of the life history of the bird, and the third with the work done in the laboratory of the study of the life history of the mammal.

The third section of the report deals with the work done in the field of the study of the life history of the fish. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the field of the study of the life history of the fish, the second with the work done in the field of the study of the life history of the bird, and the third with the work done in the field of the study of the life history of the mammal.

The fourth section of the report deals with the work done in the laboratory of the study of the life history of the fish. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory of the study of the life history of the fish, the second with the work done in the laboratory of the study of the life history of the bird, and the third with the work done in the laboratory of the study of the life history of the mammal.

The fifth section of the report deals with the work done in the field of the study of the life history of the bird. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the field of the study of the life history of the bird, the second with the work done in the field of the study of the life history of the mammal, and the third with the work done in the field of the study of the life history of the fish.

The sixth section of the report deals with the work done in the laboratory of the study of the life history of the bird. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the laboratory of the study of the life history of the bird, the second with the work done in the laboratory of the study of the life history of the mammal, and the third with the work done in the laboratory of the study of the life history of the fish.

The seventh section of the report deals with the work done in the field of the study of the life history of the mammal. It is divided into three main parts, the first of which deals with the work done in the field of the study of the life history of the mammal, the second with the work done in the field of the study of the life history of the fish, and the third with the work done in the field of the study of the life history of the bird.

נכון. לא היו חושבים בכלל על קוניטרה.

מר ד. טנה:

או לא הייתם מציעים להקים עיר ברמת-הגולן?

השר ז. ורהפטיג:

שנית, האם זה נכון להסיף כי היתרון

היחידי משיקומה של קוניטרה - זה גורם הזמן, שזה יכול להיות מסכון

ב-3-2 שנים בהקמת העיר?

השאלה האחרונה: ש-40% מהבחים יש להרוס

מיד?

2/3 מהבחים צריך להרוס.

השר י. ברזילי:

עד 2/3 מבחינה כלכלית נצטרך להרוס.

מר ד. בטט:

מה שנחוץ להרוס - אם נבנה עיר או לא

רה"מ ג. מאיר:

נבנה עיר - אפוא זה ודאי. אי-אפשר להשאיר כבר כזה, צריך להרוס.

אני רוצה להציע הצעה: אנחנו רוצים שברמת-

השר י. אלון:

הגולן יחיו יהודים רבים ככל האפשר, ככל שירבו - כן ייטב. זה איזור

ספר בעל חשיבות אסטרטגית. ונצטרך קנצנזוס סביב שלחן הממשלה לעשות מל

מה שניתן להבטיח בעלותנו שם. פסתבר, לפי הסקרים של משרד החקלאות,

כי החלקאות כגורם כלכלי לא תאשר ישב יהודים רבים, גם מבחינת טיב

הקרקע וגם מבחינת מגבלות המים. והדברים נאמרו על ידי שר החקלאות

לא פעם. נכון, שהישובים שכבר קיימים, בין אם הם קבוצים או מושבים,

ואלה שעוד עתידים לקום - יצטרכו לבסס את קיומם לא רק על חקלאות,

אלא גם על תעשייה ומלאכה וקייט, ככל שהדבר ניתן. גם אז, מספר

היהודים שיהיו שם יהיה מוגבל.

לכן, אם כי אנחנו לא חסרי עיירות פיתוח,

לדעתי יש אפילו כמה מיוחדות, לא מבחינת האוכלוסיה שלהן אלא מבחינת

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

1945 - 1946

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

העלילה. מדובר כאן על איזור ספר חיוני. במרכז הגולן יהיה צורך במרכז עירוני, גם לאפשר קיומם של מספר גדול של יהודים, צאצא גם כדי לטפח שירותים לאוכלוסייה החקלאית. אי-אפשר להחזיק שם משפחות ללא שירותים חרבותיים בריאותיים, כמקובל. במקרה זה לא היינו בוחרים בקוניטרה כמקום אידאלי, כמרכז עירוני, היא גם לא מספיק במרכז, אם כי לא בקצה, אם נזכור שיש לנו אחריות גם לאוכלוסייה הדרוזית; במידה שמביאים בחשבון את השירותים - גם אוכלוסייה דרוזית אז קוניטרה היא לא כל כך בקצה מבחינת צפון-דרום. היא רחוקה מנוה-חמה שזה הקבוץ הדרומי, במרחק של 150 ק"מ. אבל אם אתה מביא בחשבון את מג'דל-שאמס והכפרים הדרוזים האחרים - מהם זה מרחק של 25 - 15 ק"מ. זה לא מקום אידאלי, ביחודקלא מקום אידאלי לריכוז עירוני גדול, בגלל קרבתו הבלתי אמצעית לקו הפסקת האש. מרכז העיר, המקום בו נמצא כעת קבוץ גולן - זה מרחק של 5 ק"מ לקו הפסקת האש; השכונה המועצת קצת יותר קרובה, הקצה - עוד יותר קרוב, זה טווח בין 3 ל-5 ק"מ, שהוא טווח נוח לא רק לארטילריה, אלא גם למרגמות. כאשר יתחמם הגבול מטורי, אין ספק שקוניטרה תהיה מטרה נוחה. אני מודע, שאני לא רואה את קוניטרה כמקום אידאלי כעיר ישראלית. בבוא העת צריך לתכנן, במסגרת של תכנית-אב של רמת הגולן, מרכז כפרי יותר דרומה ויותר מערבה מקוניטרה, שיתחיל בלי יומרות עירוניות גדולות, אלא משירותים ובהדרגה המרכז יתפך לישוב עירוני. אולם קיימת עובדה שבקוניטרה ישנן כמה שכונות ראיות לשיקום; קיימת עובדה שקוניטרה לא יכולה להשאר כעיר ריקה, כפירצה הקוראת לגנב, כעיר הרוסה, בל תהיה כאגדה דוגמת לידיציה. יכולים להרוס את חירבה או כפר לא גדול, אבל לקחת עיר כמו קוניטרה ולמחוק אותה מעל המפה - נדמה לי שזה עלול לשמש חומר תעמולה חמור מאד. כאשר מיישבים עיר כזו זה גם כן חומר

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the President, dated June 1, 1947. The letter discusses the situation in the Middle East and the role of the United States in the region. It mentions the recent developments in Palestine and the efforts of the United States to mediate between the conflicting parties. The Secretary expresses the President's concerns and the need for a just and equitable solution to the problem.

The second part of the document is a report from the Secretary of the State Department to the President, dated June 1, 1947. The report provides a detailed account of the Secretary's activities during the month of June. It covers the Secretary's meetings with the President, his consultations with other members of the Cabinet, and his work in various departments. The report also discusses the Secretary's efforts to coordinate the activities of the State Department and to ensure the efficient execution of the President's policies.

The third part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Defense Department, dated June 1, 1947. The letter discusses the need for closer cooperation between the State and Defense Departments in the context of the current international situation. It emphasizes the importance of maintaining a strong and unified national defense and the need for the State Department to be fully informed of the Defense Department's plans and activities.

The fourth part of the document is a report from the Secretary of the State Department to the President, dated June 1, 1947. The report discusses the Secretary's efforts to improve the State Department's administrative efficiency and to streamline its operations. It mentions the Secretary's work in reorganizing the various bureaus and offices of the State Department and in implementing various reforms to improve the quality of the State Department's work.

The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Treasury Department, dated June 1, 1947. The letter discusses the need for closer coordination between the State and Treasury Departments in the context of the current international situation. It emphasizes the importance of maintaining a strong and sound national economy and the need for the State Department to be fully informed of the Treasury Department's plans and activities.

תעמולה, אבל אי-אפשר להגיד שמחקנו מעל המפה ישוב עירוני כזה. לאנצא להשאיר אותו במצב הקיים בלתי אשפרי.

ברור שקבוץ הגולן צריך לזוז למקומות הקבוע,

זה לא מותאם להיי קבוץ, הם שבויים בתוך העיר הריקה הזאת. ישבו במקום שי^שובים עוד שנה וחצי, עד שהמחלקה להתישבות תבנה את הנקודה החדשה - מקסימום שנתיים. אבל זה לא פתרון למקום.

כאן אני מביא בחשבון עובדה נוספת: ישנן

כבר עשרות משפחות יהודיות שהגישו בקשות להתישב בקוניטרה. אומרים כי אילו פתחנו את האפשרות להתישב שם - היו נרשמות יותר משפחות של יהודים אשר פרנסתן היא על רמת הגולן - כמו מובילי ציוד מיכני כבד, נהגי אוטובוסים, שירותי חברואה, קצת אנשי צבא. ויש פניות, עובדה שלוחצים עלינו יהודים שרוצים להתישב שם. מה שהם מבקשים, זה שני דברים: שיכון שאפשר לקבל תמורת סידור, כמקובל בעיר פיתוח, והחלת ההקלות או התמריצים שישנם במקומות של איזור פיתוח א' - גם על קוניטרה. ואז, לפי הערכת האנשים העוסקים בכך - יש סיכוי למצוא 400 - 500 משפחות בקלות. ואז אני יכול לתאר לעצמי, כשם שאני מתאר לעצמי מושב או קבוץ שחי 4 - 3 ק"מ מהגבול, אני יכול לתאר מושבה תעשייתית כזאת. מתולה היא מושבה קצת חלקלאית וקצת מושבת קייט - והיא חיה כך וגם התרחבה מאז ~~אנצא~~ מלחמת השחרור, הגדילה אוכלוסייתה פי 3 - 4, בלי מתולה חיה גרוע יותר. מה איכפת לי שתהיה ראש-פנה בקוניטרה, פה ושם עם משק עזר ובלי משק עזר. יימצאו עשרות, אחר כך מאות יהודים אשר ירצו לשבת שם ויתפרנסו זה מזה, יתפרנסו מהסביבה.

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year 1948.

The second part of the report deals with the economic situation in the country during the year 1948.

The third part of the report deals with the social situation in the country during the year 1948.

The fourth part of the report deals with the cultural situation in the country during the year 1948.

The fifth part of the report deals with the international situation in the country during the year 1948.

לכן, כיון שקוניטרה קצח מחזיקה אוחנו ולא אשחנו אותה - אני מציע לקבל תכנית מינימום, לשקט רק מה שראוי לשיקום, בצורה ראויה ולאפשר למשפחות הראשונות שרוצות בכך - להתיישב שם בהקדם האפשרי.

במקום הכי קרוב לגבול או דרומה?

רק"מ ג. מאיר:

המקום הכי קרוב לגבול, זה לא משנה,

השר י. אלון:

ההבדל הוא בין 3 ל-4 ק"מ.

אני מחייב את התכנית, מציע לאשר אותה

עקרונית. אחר כך כמובן לאשר למשרד השיכון ולמשרד האוצר לבצע את הביצוע, הכסף וקצב ההשקעות. עקרונית, פוליטית, אני בעד הקמת ישוב לא מוגזם, שיפתח לפי המידה וההיענות להתיישב שם.

יצטרכו במוסד אחר לקבל ההלטה נוספת,

להחיר גם התישבותם של חיילים משוחררים דרוזים בקוניטרה. לא הייתי מתחיל אתם, כי עלולים לחסום את הדרך ליהודים מבהינה פסיכולוגית, אבל כשיהיו שם 100 משפחות - יהיו גם 20 - 10 משפחות של חיילים דרוזים, אפשר גם להם לאפשר להתיישב שם אבל זה בשלב מאוחר יותר.

היום ברור שקוניטרה זו סמל הארעיות, חוץ

השר י. ספיר:

מהמפקדה הצבאית,

המפקדה איננה בקוניטרה.

השר ז. שרף:

לא משנה, יש שם מקום שמתרכזים בו קצינים.

השר י. ספיר:

הבעיה שעומדת לפני רמת-הגולן, אפילו ל-10

השנים הקרובות, לאור הנתונים של התישבות הקלאית - יש בכלל מקום לעיר שהיא תולדה של התישבות הקלאית, כמו בארצות אחרות שהיו הרבה כפרים

THE UNITED STATES OF AMERICA

IN SENATE, JANUARY 10, 1950.

REPORT OF THE

COMMISSION ON THE ORGANIZATION OF THE EXECUTIVE BRANCH

FOR THE YEAR 1949

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

FOR THE YEAR 1949

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

FOR THE YEAR 1949

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

FOR THE YEAR 1949

FOR THE YEAR 1949

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

FOR THE YEAR 1949

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

FOR THE YEAR 1949

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

AND THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMISSION

ובאיזה מרכז צמחה עיר (רה"מ: גם אצלנו - באיזור לכיש) עובדה היא, ששם אני מסופק שהעפיר עלולה לצמוח מתוך הצרכים של הישובים, אנחנו שומעים כי המקסימום זה יכול להגיע ל-10,000 נפש. דבר שני, גם אותם 10,000 הנפש יצטרכו בעצמם להוסיף למשק שלהם חלק מאותן התעסוקות והפרנסות שיהיו באותה העיר המרכזית של הגולן, אחרת לא יוכלו לקיים את עצמם.

הדבר השלישי - האופי של ההתיישבות החקלאית

הזאת. ההתיישבות הקבוצית נזקקת לעיר הרבה פחות מאשר התיישבות אינדיבידואלית. בכל העולם כל משק הוא נפרד ואחר כך הוא זקוק למרכז עירוני, אפילו לחיקון העגלה שלו; בה בשעה שפה כל ישוב חקלאי כמעט מחזיק את עצמו, גם מבחינת הקשר המסחרי של הצרכים החקלאיים והתוצרת החקלאית - זה לא עובר דרך העיר. ישנם ארגונים ארציים שהם באים ולוקחים את התוצרת ומובילים אותה ישר לשווקים העיקריים.

השר ח. גבתי: עפולה לא ממלאה שום תפקיד בעמק החקלאי

הזה.

השר י. ספיר: משום כך אני יוצא מהנחה, אם רוצים עיר

ברמת הגולן, אם רוצים ישוב יהודי הרבה יותר גדול מאשר האוכלוסיה החקלאית - זו צריכה להיות עיר שמתקיימת על עצמה - ואני מתכוון לעיר גדולה. קוניטרה הייתה עיר של 25,000 תושבים, ואנחנו רוצים עוד יותר. זו לא יכולה להיות עיר שמשרתת את הסביבה.

ואז נשאלת השאלה, בין אם זו קוניטרה

ובין אם זו עיר במקום אחר - מה יעשו בעיר הזו? פה מתעוררת השאלה מבחינת הסיכוי, ההתפתחות התעשייתית, שזה הדבר היחיד. אם יש איזה סיכוי, שיש תעשיות כאלה ששם יכולות להיות להן יתרון יחסי. ראינו גם קריית-שמונה וגם הצומק כל העיירות האלו מבחינה תעשייתית לא הצליחו

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government has taken various measures to stabilize the situation. The report also mentions the need for further reforms and the importance of maintaining social order.

The second part of the report discusses the progress of the government's policies. It is noted that there has been some improvement in the economic situation, but that the government must continue to work hard to achieve its goals. The report also mentions the need for further reforms and the importance of maintaining social order.

The third part of the report discusses the progress of the government's policies. It is noted that there has been some improvement in the economic situation, but that the government must continue to work hard to achieve its goals. The report also mentions the need for further reforms and the importance of maintaining social order.

The fourth part of the report discusses the progress of the government's policies. It is noted that there has been some improvement in the economic situation, but that the government must continue to work hard to achieve its goals. The report also mentions the need for further reforms and the importance of maintaining social order.

כל כך והיו לזאת סיבות, לא רק סיבות של כוח אדם.
לכן אני יכול להעמיד בסימן שאלה לתקופה

הנראית לעין, של 10 שנים,, בין אם זו קוניטרה בעיר של 20 אלף
תושבים ובין שזו עיר אחרת שנקים אותה, ויצטרכו להיות בנויות כיחידה
שנושאת את עצמה, אפילו כיחידה מוניציפלית בנויה על 20 אלף תושבים.
היות ואינני רואה עדיין את הבסיס הכלכלי

לאפשרות של איזו שהיא עיר ברמת הגולן - אני לא רואה היום שעלי
היום להחליט אם קוניטרה תהיה העיר הזאת או עיר אחרת תהיה העיר הזאת
ב-ה' הידיעה. אז אני חייב להצטמק, לצערי הגדול, לתקופת השנים
הקרובות. אפילו הישובים החקלאים, כאשר נשלים מספרם, בתור איזה
בסיס לישוב עירוני - צריכות לעבור לכל הפחות 5 - 4 שנים, עד שהם
יהיו בסיס איזשהו בשביל איזה דבר עירוני. לכן, מבחינה הגיונית,
אפילו אם זה לא כל כך רצוי מבחינה פוליטית - מה אנחנו עושים היום
בקוניטרה כדי שלא תשאר או עם בתים שאי-אפשר להתיישב בהם
ועם בתי שאפשר להתיישב בהם שלא ישארו בלי מתיישבים. /

השאלה של מקום מבחינה זו לא באה בשיקול

ראשון. אם אינני חושב על עיר גדולה במקום אחר - אני לא חושב
שקוניטרה יכולה להיות עיר גדולה בתקופה הנראית לעין, אם מדובר
על 700 - 500 משפחות, אם זה 3 - 5 ק"מ יותר קרוב או רחוק - זה
לא ממלא תפקיד. צריך מיד ליישב כל אותם החלקים בתוך העיר שאפשר
ליישב במינימום של השקעות, להכין אותם שיהיו ראויים להתיישבות
עירונית. נכון הדבר, שצריך אז לא רק באותה השכונה, אלא בכל
העיר הזאת לפנות כמה בתים. אמנם ייווצר מבחינת בינוי-ערים מצב
לא מקובל. גם בשכונה שיש בה 50% - 40% בתים שראויים לשיפוץ הם

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all activities. It emphasizes that these records are essential for ensuring transparency and accountability in the organization's operations. The text also mentions the need for regular audits and reviews to identify any discrepancies or areas for improvement.

In addition, the document outlines the specific procedures for handling sensitive information. It states that all such information must be stored securely and accessed only by authorized personnel. Furthermore, it highlights the importance of training staff members on proper data handling practices to prevent leaks or unauthorized access. The text also discusses the role of technology in enhancing data security and the need for ongoing updates to security protocols.

The final section of the document provides a summary of the key points discussed and reiterates the organization's commitment to maintaining the highest standards of data security and integrity. It concludes by stating that these measures are not only necessary for legal compliance but also for building trust with stakeholders and ensuring the long-term success of the organization.

לא מסודרים בשני רחובות, אלא ישפצו את הבתים לפי הקריטריון של כדאיות, וחצא תמונה מוזרה לפי הקריטריון של תכנון ערים, אבל אינני נבהל מזה.

אני רוצה לעורר שאלה: מדוע צריך להניח

לרגע אחד שקבוץ הבולן - מרום הבולן - הוא חייב לעבור למקום אחר? המסקנה אפוא אל השטח החקלאי איננו גדול. האי-נוחות מבחינת ניהל המשק החקלאי איננו כל כך גדולה, עד כדי כך שכדאי לעזוב בנינים קיימים ולהשקיע כספים במקום אחר, ולדלל את הישוב היהודי שיש לנו.

אני מציע להחליט על המדיניות בענין

הדרוזים, זה רעיון טוב. הייתי עושה זאת רק לאחר שנחליט על התחלה של ישוב שט. ואז מתעוררת אמנם שאלה אם מדובר על שכונה מיוחדת או מעורבת - לא הייתי עושה מזה שום ענין, לא איכפת לי שיהיו מעורבים בישוב היהודי.

הייתי שט, יש לי רושם שמבחינה של קייט

ותיירות זה לא אוביקט. יבואו שם לראות ולחזור, לא יבואו לשבת שט שבוע שבועיים.

השר א. ששון: נכנסנו לדיון אם כי דובר שתשאלנה רק

שאלות. יש לי 2-3 שאלות: אם הבינוחי היטב, שבנינה של קוניטרה מחדש, לפי התכנית מבחינה תקציבית יעלה 285 מיליון לירות, והקמת עיר חדשה תעלה 300 מיליון לירות, האם הבינוחי נכון?

מר ד. טנה: כן. על בט יש של ישובא של 20 אלף נפש.

השר א. ששון: ההבדל הוא 15 מיליון לירות בין עיר

חדשה לבין עיר משופצת.

The following information is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any action.

The information is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any action.

The information is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any action.

The information is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any action.

The information is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any action.

The information is for your information only. It is not intended to be used as a basis for any action.

שנית, אם הבינותי היטב, כדי לשפץ את

קוניטרה דרושות בין $1\frac{1}{2}$ ל-2 שנים, ולהקמת עיר חדשה - בין 5 - 4 שנים. האם זה נכון?

נכון.

מר ד. טנה:

אם מתחילים לבנות את העיר החדשה, אם

השר א. ששון:

יקומו בנינים שאפשר יהיה לקלוט בהם כבר לפני סוף הבנין כולו חלק מהמשפחות? זו שאלה שלישית.

ו ושאלה רביעית - שהייתי אצא מעמיד אותה

לעצמנו, כאשר אנחנו נצטרך להחליט על כך - שעדיין לא התמנו על הסכם עם טוריה, על הסכם שלום, והמרחק הוא 5 - 4 ק"מ מקו שביתת הנשק, והסורים לא השלימו עם זאת שאנחנו יושבים בקוניטרה. הקו הראשון של האש הטורית יהיה על העיר שאנחנו רוצים לשפץ אותה ולבנות אותה, במקום להחזיק אותה לקרבות ומאבקים אנהנו רוצים לבנות אותה?

השר י. ברזילי: דוקא אחרי דבריו של סגן ראש הממשלה,

אני שואל אם הישובים החקאיים, שאנו רוצים גם שיגדלו ויפתחו ולהוסיף עליהם, אם יהיו מסוגלים באמת להינות ממה שנקרא עיר שנוצחהלהם או לא יהיה הכרח לקיים מרכז עירוני? אם הדבר הזה קיים באופן אולטמנטיבי - אפשר יהיה לעשות סימולטני את שני הדברים - גם את קוניטרה גם מרכז עירוני שנמצא יותר בעומק ובמרכז ישובים חקלאיים. לדוגמה, אם אני רואה בית-חולים שהוא באמת קיים - האמנם צריך להקים בית חולים בקוניטרה?

את החלק הצפוני משרתת קריית-שמונה, ואת

השר י. אלון:

החלק הדרומי - טבריה.

The first section of the report...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

בשרף י. ברזילי:

ברור שקוניטרה לא יהיה מרכז שירות
ל"אינטרלנד של הרמה. אני חושש שהאינטרלנד לא יוכל להתפתח מבלי
שנקבל איזה מרכז, כמו באמת בלכיש.

השר ז. שרף:

בדרך כלל מרכז מחפתח על בסיס של
אינטרלנד, אחת אומר שהאינטרלנד לא יוכל להתפתח על בסיס המרכז.

רה"מ ג. מאיר:

לאף יוכל להתקיים.

השר י. ברזילי:

אני לא חושב שזו הערה שסותרת את דברי.

אנחנו בכלל עושים דברים בצורה אחרת. את לכיש תכננו כי צריך היה
לתכנן, כאן אנחנו רוצים להקים ישובים חקלאיים, ויהיה הכרח לתת
להם איזה מרכז של שירותים. אם אפשר לעשות את קונסטרה וגם להקים מרכז
עזה - חבוא על כולנו ברכה. אם זה עומד מבהינה כרונולוגית כאלטרנטיבה -
זה יוצר בעיה.

אני לא מחווה דעתי בענין זה. אני רוצה

שיאירו יוחר את הענין.

השר ז. שרף:

לפי מיטב הכרתי אין צורך בשום מרכז
עירוני ברמת הגולן. ואנחנו חושבים על מרכז עירוני ברמת הגולן מפני
שבאיזה מקום עמוק במחשבה שלנו קיים הגבול הבינלאומי בינינו ובין
סוריה, בלי זה לא היו חושבים על זאת, שאנחנו רואים את רמת הגולן
כיחידה שצריכה לעמוד ברשות עצמה. היא איננה צריכה לעמוד ברשות עצמה.
שם ישנו גבול בינלאומי כתוצאה מהסכם סיקס ופיקו, סוריה לא היתה
צריכה להיות בשלטון צרפתי בכלל, אלא בשלטון אנגלי. אנחנו משנים
כעת, מטעמים את רשת הכבישים ברמת הגולן בכוון של קשר מערב, גם
למטה וגם למעלה. אחרי שזה יותקן - וזה לא יקח הרבה הזמן, עובדים
על זאת - אז החיבור מהגוף הדרומי אל טבריה או אפילו אל קרית-שמונה

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

בחלק הצפוני - הוא חיבור נוח ומהיר, תוך 25 - 20 דקות מגיעים לשם.
מבחינה זו אין להם צורך במרכז עירוני.

מדובר על 5 שנים. אני מבטיח לך שבחמש

השנים הבאות לא יהיו 300 מיליון לירות ולאף 284 מיליון לירות, לא
רק אליבא דשרר האוצר, אלא אליבא כל השלחן הזה. בקוניטרה ישנה בעיה,
כי קוניטרה קיימת, זו הבעיה היחידה, לא מפני שנחוצ מרכז עירוני.
להרוס אותה לגמרי - אפשר להחלט על כך, אני לא מציע את זאת.

לכן אני מציע שבקוניטרה נעשה את המיני מוס

הדרוש, כדי להתחיל להקים פה ישוב אזרחי, אפילו בשביל החיילים, כי
לחיילים זה ממש איזה מרכז. לפתוח את הקולנוע, שתי מסעדות - אפילו
בשביל החיילים. אנחנו שם נחזיק חיילים עוד הרבה זמן, אפילו רק
בשבילם זה נחוצ. במינימום הוצאות ובמקסימום איטיות להתחיל להקים
שם שכונה. אני מבין שזו השכונה הנוצרית, כי שם הבתים הכי טובים.
להתחיל בזה, והייתי מציע לעשות רק את המינימום שבמינימום, בשביל
לקיים את קוניטרה.

לגבי הריסת השאר, האיש שנסע אתי - דאדו

- בביקור הוא אמר שיש פה גם בעיות בטחוניות. שאלתי מדוע אתה לא
הורס בתים? על זאת ענה לי: אני צריך לספק לך שהריסת בתים עולה
כסף - וכסף אין לי. כסף בשביל זה - צריך להיות על זה דיון עם משרד
הבטחון כי זה חלק הצבא פוסק בו. בכלל כל קוניטרה אפשר להפגין
במרגמות ותותחים. דינה כדין בית-שאן. אבל לחלק שלא בא בחשבון
לישוב כשלהו - בודאי שצריך היה להרוס. צריך לברר כמה זה עולה ואפשר
להתחיל להרוס.

זה ענין של 3 - 2 מיליון לירות.

חא"ל ש. גזית:

The first part of the report is devoted to a description of the work done during the year.

The second part contains a list of the papers published during the year, together with a short summary of their contents.

The third part is a list of the names of the persons who have assisted in the work, together with a short description of their work.

The fourth part is a list of the names of the persons who have assisted in the work, together with a short description of their work.

השר י.ש. שפירא:

אמרת, במקסימום איטיוח?

השר ז. שרף:

כי אין לנו כסף, אז אני דואג לחשב הכללי.

רה"מ ג. מאיר:

אם רוצים להושיב אנשים 3 ק"מ מהגבול,

ואם זה ענין של עשרות משפחות, ואם עושים זאת באטיות - זה יותר חמור מאשר אם מושיבים 200 משפחות.

השר ח. גבתי:

גם אני בדעה שמבחינת ההתישבות החקלאית

אין לנו צורך במרכז עירוני כמרכז שירותים. אחרי שיש לימו את דרכי התחבורה החדשים, להגיע מהדרום לטבריה ומהפפון לקרית-שמונה - זה באמת ענין של 25-20 דקות. הבעיה לדעתי היא, איך בכלל להוסיף יהודים לרמת הגולן. עם כל ההתישבות הגדולה שנעשה שם - נגיע ל-20 ישובים, יהיו 2000 משפחות, מפורזים על 1.100.000 דונם של הרמה. צריך לחפש את הדרך איך למצוא שם פרנסה ליהודים נוספים. אולי על ידי הכוונת תעשייה לשם. היום אינני רואה צורך להקים ישוב עירוני שם, לו קוניטרה לא הייתה קיימת הייתי אומר לעזוב זאת עכשיו, עד שיהיה לנו רעיון יותר טוב. אבל קוניטרה קיימת.

גם אני נוטה למחשבה לנצל את מה שיש,

ליישב שם קצת יהודים. אינני יודע איך לקרוא לזאת, אבל אני רואה לפני פרוטוטיפ של רמת-ישי, שהוקם לפני 45 שנה, היה שם בנין גדול שהחליטו שזה בית-חרושת לטכסטיל, מסביב לזה יישבו כמה עשרות משפחות, בית החרושת מזמן איננו, אבל יהודים יושבים שם, 250 משפחות עובדות בסביבה. בחקופה הראשונה יישבו בקוניטרה 200 משפחות, יהודים שיש להם עבודה באיזור ויהודים שיתפרנסו על חיריים ועובדים במקום. זה לא מקום קייט, אבל עוברים שם, זו צומת דרכים ויתקיימו על זאת.

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

1955 - 1956

אני חומך בדעה שישפצו מה שניחן לשפץ,
 שכונה אחת ואולי עוד שכונה, בלי פרטנסיות ותכניות גדולות ונראה
 איך הדברים יתפתחו הלאה. הקמת עיר עם שירותים מוניציפליים, עם
 תשתית - אני נוראן מפחד מהמלה הזאת בזמן האחרון. יכול להיות
 שיימצאו יזמים שיהיו מוכנים להקים דברים במקום הזה ויוכלו לרכז
 סביבם כמה מאות משפחות, אז יהיה בסיס לדבר על ישוב עירוני. כיום
 אין בסיס, אלא הבסיס הקיים של מבנים ואפשרות של תעסוקה בשביל
 מספר לאגדול של משפחות.

אני נוטה בענין זה לדעתו של יגאל אלון.

נשאלה שאלה, מדוע הקבוץ לא ישאר בקוניטרה?

קודם כל זה ישוב חקלאי, ובין העיר לבין השטחים שמעבדים חייב להיות
 קשר, וזה מרחק די גדול של ק"מ. מחוץ לזה - לא ניתן לבנות מתקונת
 של ישוב בתוך עיר.

השר אבא אבן: יש כאן מהלך של אי-תפיסה מרובה. אני

סבור שזה צודק והגיוני, לאמיתו של דבר אי-אפשר לדבר על קוניטרה
 בלי לדבר על כלל בעיית רמת-הגולן. ככל שאני מהרהר בבעיה זו בכללותה,
 נראה לי שתכנית זו, עם כל היותה מרשימה - היא מרשימה מדי, היא
 חורגת מתחומם של הצרכים ושל האפשרויות, אא לגבי האפשרויות או
 אי-האפשרויות עליהם דיבר שר האוצר; לגבי הצרכים - אינני סבור
 שיש צורך התישבותי, במחוזי או מדיני הדוחף אותנו להשקיע השקעה
 מופרזת במגבי שהוא עדיין מפוקפק. ע צם קירבת קוניטרה לגבול
 מעוררת אותן בעיות מדיניות בסחוניות עליהן דיבור השר ששון ואחרים.
 עדיין ריבוי הישובים החקלאיים טרם הגיעו לידי התנפחות כזו התובעת
 דוקא פורקן עירוני.

The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country during the year. It is followed by a detailed account of the work done in the various departments. The report concludes with a summary of the results achieved and a list of recommendations for the future.

The second part of the report deals with the financial aspects of the work. It contains a statement of the income and expenditure for the year, and a comparison with the budget. It also discusses the measures taken to reduce costs and improve efficiency.

Appendix
 This appendix contains a list of the names of the staff members who have worked in the various departments during the year. It also includes a list of the names of the members of the various committees and sub-committees.

אני סבור שהביעה מתעוררת מפני שקוניטרה

שט, לא מפני הצרכים שנובעים מתכנית ההתישבות. נחוצה פעולה למנוע הידרדרות בטיחותית - זה כל מה שמתבקש לפי שעה בתחום התכנוני-עירוני. אינני סבור שהגענו בהישגים ההתישבותיים לצורך לקבוע מגמות גדולות, לא לגבי קוניטרה ולא לגבי עיר אחרת.

השר מ. קול: אני מניח שאיש לא חומך כאן לבנות את

קוניטרה כעיר. מי שהיה מציע לבנות את קוניטרה כעיר זה רק יכול להיות מתוך אספקט הזזת קו הפסקת האש. אין ויכוח על זה.

לפי מיטב הכרתי אין צורך בעיר בגולן, אלא

רק מתוך אספקט אחד - שיהיו יותר יהודים בגולן, זה הנימוק היחידי. בסופו של דבר היו פרקי הסטוריה יהודית מפוארים מאד בגולן, המלחמה בגמלה לא הייתה פחות מלחמת גבורה מאשר במצדה. אבל אני יוצא מתוך ההנחה שרוצים להוסיף יהודים. ומה שהוצע פה זה הרע במעוטו.

אני רוצה לשאול שאלה - אולי אנשי הבטחון

יסבירו לי אם אני טועה - העליתי מחשבה שאולי אנחנו דוקא נאפשר שט, בתוך קוניטרה הזאת הקטנה - יותר התישבות של דרוזים. מבחינה בטחונית - הדרוזים הם חיילי צה"ל, יושבים ברבה דרוזים בגולן, ואני מעריך שהם לא פחות צנועים מאשר הישראלים החדשים. אבל בכל זאתאולי זה יכול להיות גם איזה אספקט אחר, שהנה אנחנו צריכים לתת להם אפשרות של התישבות, יש בעית פתרון הבעיה של הדרוזים יוצאי הצבא הצעירים - אילו היו טועמים דרוזים במספר לא גדול שהיו רוצים ללכת שט,

רה"מ ג. מאיר: במה זה מגדעל את מספר היהודים בגולן?

The first part of the report deals with the general situation in the country during the year. It is noted that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption. The report also mentions that the government has taken various measures to cope with the situation, such as rationing and price controls.

1942 - 1943

The second part of the report deals with the specific details of the economy during the year. It is noted that the government has taken various measures to cope with the situation, such as rationing and price controls. The report also mentions that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption.

The third part of the report deals with the specific details of the economy during the year. It is noted that the government has taken various measures to cope with the situation, such as rationing and price controls. The report also mentions that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption.

The fourth part of the report deals with the specific details of the economy during the year. It is noted that the government has taken various measures to cope with the situation, such as rationing and price controls. The report also mentions that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption.

The fifth part of the report deals with the specific details of the economy during the year. It is noted that the government has taken various measures to cope with the situation, such as rationing and price controls. The report also mentions that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption.

1942 - 1943

The sixth part of the report deals with the specific details of the economy during the year. It is noted that the government has taken various measures to cope with the situation, such as rationing and price controls. The report also mentions that the economy has been severely affected by the war, and that there has been a general decline in production and consumption.

השר מ. קול: אני מדבר על זאת שאני לא רואה את קוניטרה במקום ליהודים. אני חושב שיהיה צורך בעתיד בריכוז יהודי במקום אחר, לא בקוניטרה, ואנחנו דנים עכשיו מתוך נוחות מסוימת בנושא זה. אילו היה הקו הסורי חס - לא היו דנים בצורה כזאת על נושא זה, כמו שדנים בו עכשיו. והוא יכול להתחמם, ונביא לשם משפחות עם ישראל, ונצטרך להשקיע הרבה מאד כספים במקלטים וכו', ואיש לא יכול להבטיח לנו כי הרגיעה שם תימשך. אומרים כי האיש החזק אסאד, הוא רחוק מאד מלמחן את הקו. אינני יודע אם שם לא תהיה התפתחות, אם החזית המזרחית לא תפעיל את הקו הזה כמו שקיים בבקעת הירדן היום.

אני חושב, אולי אם יהיו שם דרוזים - אולי

זו תהווה סיבה שהקו יהיה פחות חס שם. הייתי רוצה לשמוע את אנשי הבטחון שלנו, אילו ישבו קרוב לקו דרוזים, כמה מאות משפחות דרוזיות, אם זה היה משמש אותה מטרה להתקפה כמו אם תשבנה שם משפחות יהודיות? אני לא בטוח בזה. אני מציע שנשמע על זאת חוות דעה ממומחים גדולים ממני, אני לא מומחה לדרוזים, אני מעלה מחשבה שלי. הייתי אומר, לא כפי שהציע סגן ראש הממשלה, להביא 200 משפחות יהודיות ו-15 משפחות דרוזיות, הייתי עושה הרכב אחר - יותר דרוזים שם וגם יהודים קצת בקוניטרה. אם יהיה צורך להגדיל מספר היהודים בגולן - לא בקוניטרה. אני לא רוצה ליצור בעיה חד-חד.

מר ד. טנה: למעשה אנחנו בהקמת 26 הערים החדשות בישראל למדנו, כי המושג עיר איזורית בישראל לא קיימת. גם קרית-גת לא הייתה מהאיזור, אלא מהתעשייה שהקימו בה. הקמת עיר אומרת - להביא תעשייה לעיר, ומדמונה עד קרית-שמונה חיים מתעשייה.

1973

The first part of the report deals with the general situation in the country, and the second part with the specific situation in the various regions. The report is based on the results of a survey conducted in 1972, and it provides a detailed analysis of the economic and social conditions in the country. The survey was carried out in a number of different areas, and the results are presented in a series of tables and graphs. The report also discusses the main problems facing the country, and it offers some suggestions for how these problems might be solved. The report is a valuable source of information for anyone interested in the economic and social conditions in the country.

The report also discusses the main problems facing the country, and it offers some suggestions for how these problems might be solved. The report is a valuable source of information for anyone interested in the economic and social conditions in the country. The survey was carried out in a number of different areas, and the results are presented in a series of tables and graphs. The report also discusses the main problems facing the country, and it offers some suggestions for how these problems might be solved. The report is a valuable source of information for anyone interested in the economic and social conditions in the country.

1973

The report also discusses the main problems facing the country, and it offers some suggestions for how these problems might be solved. The report is a valuable source of information for anyone interested in the economic and social conditions in the country. The survey was carried out in a number of different areas, and the results are presented in a series of tables and graphs. The report also discusses the main problems facing the country, and it offers some suggestions for how these problems might be solved. The report is a valuable source of information for anyone interested in the economic and social conditions in the country.

יש מושג אחר - זה כאילו מרכז כפרי, במקום

שישנו מרכז טרקטורים ועוד שירותים אחרים למושבים בסביבה, אבל זו לא עיר, זה לא ישוב, זאת הקמנו פה ושם בהצלחה.

צריך להיות ברור, אותם 22 - 20 ישובים,

לפי המכנית, שצריכים להיות ברמת הגולן - הם לא צריכים עיר. והקבוצים לא צריכים חנות טרקטורים, בודאי שלא צריכים עיר. אפילו קוניטרה לא יכולה להיות מרכז כפרי, כי זה בצפון ולא באמצע השטח. למעשה כל הערים שלנו היום סובלות מבעיה עיקרית אחת - שהן יותר מדי קטנות. ולולא היו השיקולים המדיניים-בטחוניים - היינו צריכים לעשות הכל כדי לחזק מקום כמו חצור, אשר סובל מחוסר אוכלוסייה.

מה המרחק שלהם מחצור?

רה"מ ג. מאיר:

בשביל מחצית הקבוצים - בין 20 ל-40 ק"מ.

מר ד. טנה:

לעוגה שלנו ישנו גודל מסויים, ואם נחלק עוגה זו לעוד עיר אחת - זה אומר באופן ברור שיתר הערים מקבלות פחות.

השאלה היא אחרת, אם אנחנו מדברים על

קוניטרה - לא הייתי לוקח מה קורה עם קוניטרה חוץ 10 - 20 שנה, אלא הייתי מצמצם את זאת. לפי התכנית את השנה הראשונה בחלקה הפסדנו - דובר לפי התכנית כי חוץ שנתיים - למעשה יהיה זה חוץ שלש שנים - אנחנו יכולים ליישב בקוניטרה 400 משפחות, זה יעלה 11 מיליון לירות. אם שר האוצר אומר כי יש לעשות זאת לאט - השאלה היא אם משקיעים זאת במשך 3 - 2 שנים או 4 שנים. ואז הייתי חושב שהתיכנון צריך להיות של מושבה, שבחלקה מחקימת על שירותים ובחלקה על תעשייה; משירותים שהצבא צריך ומתיירות וחלק קטן של שירותים למשקים מסביב, זה יכול להיות איזה מוסך, ואז אני חושב שיש לזה כוח קיום.

אבלצריך להיות ברור, שאם נחליט כך -

אנחנו מחליטים שאין לעת עתה - אולי פעם תהיה עליה המונית גדולה ואז נשנה את זאת - אין מקום לעיר נוספת בגולן. ואז הצעתי היא, שבאותם הכלים שקיימים בדיונים בין משרד האוצר ובין משרד השיכון ומוסדות התיכנון הקיימים בארץ - יבדקו אם עכשו את התכנית ויעבירו אותה למטגרת ביצוע.

מה ששאל השר ורהפטיג והשר ששון כלפי הקמת העיר החדשה - החסכון האבסולוטי הוא בין 10 ל-20 מיליון לירות. בעיקר ישנו קיים גורם הזמן. ובכלל זו שאלה תואורטית היות ולא מחליטים על עיר.

להקים איזה דבר בקוניטרה לאחר שיפוץ

הבתים שם - אנחנו יכולים לעשות זאת חוץ שנתיים.

מה שראש הממשלה אמרה - זה נותן לנו

אפשרות לשקם ולהרוס בבת אחת.

אם רוצים לשקם 200 בתים - אי-אפשר

לעשות את 200 הבתים בשכונה מסוימת בלי להרוס את היחיד, ולכן ייעשו שני הדברים האלה יחד - וזה בכלל מאפשר לפעול בקוניטרה. כי אם היינו רק הורסים - ההד היה שלילי מאד. אם גם מצד ההוצאות עושים את זאת - נראה לי שחלק מעבודות הפיתוח הן גם עבודות ההריסה - אותם הכבשים שצריך לסלול, אותם הגנים שצריך לעשות - עושים זאת על ידי כך שהורסים חלק מהבתים.

5

הייתי מצביע לסכם על כך עקרונית, ואז

נעביר את זאת למוסדות הביצוע לטיפול.

... of the ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

רה"מ ג. מאיר: נדמה לי כי מדיון זה מתבקשת - לפי דברי

החברים - מסקנה אחת - שאנחנו לא הולכים לבנות עיר בקוניטרה היום.

שנית, לא נשמעה כאן דעה שנשאר את

קוניטרה כמו שהיא, עם הבתים הטובים ועם הבתים ההרוסים ולא נגע

בזה;

שלישית, אנו כולנו מסכימים שמוכרחים

לנקות את קוניטרה, פשוט מתוך הנהלת משק בית טוב, שלא יהיה לכלוך;

רביעית - וזאת אני שואלת - אם הקונצנזיוס -

שאנו מאשרים את התכנית כפי שהוצגה כאן לשפץ את הבתים הניתנים

לשיפוץ,

ולהכניס אליהם יהודים!

השר מ. בגין:

בודאי להכניס יהודים, לשם מה עושים זאת?

קה"מ ג. מאיר:

ומלה אחת למר קול - לא הייתי הולך בדרך

הזאת, שהיות והגבול מסוכן - להכניס לשם דרוזים. אהבתם של הסורים

לדרוזים בכלל, ולדרוזים אלה בפרט שהודיעו שהם רוצים להיות במדינת

ישראל - אני מאחלת לעצמי אהבה יותר גדולה למאשר יש לסורים אם

הדרוזים. להעמיד אותם, היות וזה מקום מסוכן - כחריז. אחרת

היא ההצעה שנשמעה כאן, כאשר יהיו מאות משפחות יהודיות, עם איזה

משפחות של חיילים משוחררים דרוזים - אדרבה.

אולי תסכימי ששמע חוות דעה מצביקה זמיר

השר מ. קול:

או אלוף אלעזר, להד שיכול להיות להתיישבות דרוזים.

אפשר לשמוע כל חוות דעת, אבל לכל אחד

רה"מ ג. מאיר:

מאתנו יש דעה. נדמה לי שזה קודם כל עצם הדבר. מדוע אתה מגיע לזה?

Section 1   The first part of the report is an account of the work done during the year 1958-59.

The second part of the report is an account of the work done during the year 1959-60.

The third part of the report is an account of the work done during the year 1960-61.

The fourth part of the report is an account of the work done during the year 1961-62.

The fifth part of the report is an account of the work done during the year 1962-63.

Section 2   The second part of the report is an account of the work done during the year 1958-59.

The third part of the report is an account of the work done during the year 1959-60.

The fourth part of the report is an account of the work done during the year 1960-61.

The fifth part of the report is an account of the work done during the year 1961-62.

The sixth part of the report is an account of the work done during the year 1962-63.

Section 3   The third part of the report is an account of the work done during the year 1958-59.

The fourth part of the report is an account of the work done during the year 1959-60.

השר מ. קול: פחות יירו עליהם. לא מפני שאני רוצה
 לסכן אותם. אני רוצה לשמועם מומחים.
רה"מ ג. מאיר: אני מסכימה שנשמע. נשמע את צביקה זמיר.
 לא את זאת מסכמים עכשיו, בכל אופן.
 אני רוצה לשאול, אם הסעיף האחרון הוא
 מקובל על כולט?
השר ז. שרף: זאת נבדוק.
רה"מ ג. מאיר: גם עם ניקוי.
השר ז. שרף: זה ככלול.
רה"מ ג. מאיר: אם אין לי כאן טעות, הוא מדבר על הריסה
 סביב המקומות שצריך לבנות. אני מדברת על הריסת כל מה שלא ניתן
 לשימוש בקוניטרה.
השר ז. שרף: הייתי רוצה שנברר את זאת עם משרד הבטחון.
רה"מ ג. מאיר: טוב. לא אחת, לא אני ולא מישהו אחר
 מכאן היה הולך להתיישב במקום ש-20 מטרים ממנו או 50 מטרים ממנו
 מתרוצצים עכברים וישנה אשפה, ושם מקום כל המחלות ומי יודע מה.
השר י. טפיר: זה אומר גם פינוי של כל ההריסות.
רה"מ ג. מאיר: זה בודאי. לנקות את השטח ולהשאיר מה
 שניתן לשיפוץ, לשפץ את זאת בתור שכונה. אני מבינה שזה 2 שכונות -
 אחת בצפון ואחת בדרום - וזה 200 משפחות.
 אם זה מתקבל - תודה רבה.

מ ח ל י ט י ס:

(א) לשפץ בקוניטרה את המבנים הנחנים לתיקון

1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

1945 - 1946
1945 - 1946

ולשיפון לשיכון כ-200 משפחות, לרבות
חיילים דרוזיים משוחררים בשלב מאוחר
יותר.

(ב) להרוס את המבנים אשר אינם ניתנים לשיפוץ

ולחיקון לולפנוה את ההריסות.

ביצוע החלטה זאת - לאחר בירור בין שרי

האוצר והבטחון

(ג) לא להקים מרכז עירוני ברמת הגולן.

(הישיבה ננעלת)

*****

1880
1881

... ..
... ..
...

- 1) ... ..
- ... ..
- ... ..
- ... ..

(... ..)

...

מזכירות הממשלה

ט ו ד י

העתק מס

פ ר ט י כ ל

ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
ר' באייר תשכ"ט - 24.4.69

נכחו השרים: ג. מאיר - יו"ר, י. אלון, ס. בגין, י. ברזילי,
ח. גבתי, מ. דיין, ז. ורהפטיג, י.ש. שפירא,
ז. שרף, א. ששון.

נעדרו השרים: א. אבן, י. ספיר (בחו"ל), פ. ספיר (בחו"ל),
ח.מ. שפירא (בחו"ל).

- ס. ארנון - מזכיר הממשלה
- א. אגסון - משרד האוצר
- י. ארנון - משרד האוצר
- י. גדיש - משרד החינוך והתרבות (בסעיף שט/17)
- תא"ל ש. גזית - משרד הבטחון
- א. יפה - משרד ראש הממשלה
- אל"מ י. ליאור - מזכיר צבאי לראש הממשלה
- ס. ששון - לשכת ראש הממשלה

סדר היום: שט/17. יציאת בוגרי בתי ספר תיכוניים ברצועת
עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות
ערב

שט/18. שירותי הבריאות ברצועת עזה
שט/19. התקרית במערת הסכפלה ביום ה' באייר תשכ"ט
(23.4.69)

./ יציאת

1. The first part of the document discusses the general situation of the country and the role of the government in the development of the economy.

2. The second part of the document discusses the specific measures that have been taken to improve the living standards of the population and to reduce the unemployment rate.

3. The third part of the document discusses the results of the implementation of the measures mentioned in the previous part and the progress made in the various sectors of the economy.

4. The fourth part of the document discusses the challenges that the country is facing and the measures that are being taken to overcome them.

2

שט/17. יציאת בוגרי בתי ספר תיכוניים ברצועת עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב

שר הבטחון פותח.

תא"ל ש. גזית ומר י. גדיש מוסרים פרטים נוספים בענין יציאת בוגרי בתי ספר תיכוניים ברצועת עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב.

בדיון משתתפים: השרים ג. מאיר, ז. ורהפטיג, ס. בגין, ס. דיין, א. ששון, ס. קול, י.ש. שפירא, ח. גנתי, י. ברזילי, י. אלון, תא"ל ש. גזית ומר י. גדיש.

יציאת בוגרי בתי ספר תיכוניים

מחליטים (ב-8 קולות בעד, 1 נגד ו-1 נמנע) לעודד המשך יציאתם של בוגרי בתי ספר תיכוניים ברצועת עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב, תוך דגש מיוחד על בני הפליטים.

לצורך זה, ניוזם יציאת שליח/ים למצרים ולמקומות אחרים לפי הצורך במגמה לבחון האם ובאילו תנאים יהיו מוכנים לקבל תלמידים מהרצועה ללא הגבלות והכבדות.

שט/18. שירותי הבריאות ברצועת עזה 29

שר האוצר מוסר על הסיכום שהושג בעקבות מכתבו של שר הבטחון אל ראש הממשלה מיום ס"ו באדר תשכ"ט (5.3.69) אליו צורפה הצעה לשיפור שירותי הבריאות ברצועת עזה כפי שעובדה ע"י הממשל הצבאי ואושרה ע"י משרד הבריאות.

מחליטים: הועדה רושמת לפניה את הודעת שר האוצר כי המימון לביצוע התכנית בדבר שיפור שירותי הבריאות ברצועת עזה יבוא מהתקציב המאושר לשטחים המוחזקים לשנת התקציב 1969/70.

הפרטים יקבעו ע"י בציגי הממשל הצבאי, משרד הבריאות ואגף התקציבים במשרד האוצר.

שט/19. התקרית במערת המכפלה ביום ה' באייר תשכ"ט (23.4.69) 99

תא"ל ש. גזית מוסר פרטים על התקרית עם מתנחלי חברון בה' באייר תשכ"ט (23.4.69).

בדיון משתתפים: השרים ג. מאיר, ז. ורהפטיג, ס. דיין, ס. בגין ותא"ל ש. גזית.

UNIT 1. THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a story of a young nation that grew from a small group of colonies to a powerful world superpower. It is a story of struggle, of triumph, and of the pursuit of the American dream.

The first European settlers arrived in North America in the early 17th century. They came from England, France, and the Netherlands, seeking new lands and opportunities.

Over the years, the colonies grew and developed. They fought for their rights and eventually won their independence from Great Britain in 1776. The new nation was born.

The United States has since become a global leader in many fields, including science, technology, and culture. It has played a major role in shaping the modern world.

UNIT 2. THE AMERICAN WEST

The American West is a region of vast natural resources and a rich cultural heritage. It is a story of exploration, of discovery, and of the challenges of a harsh environment.

The West was first explored by Spanish and French explorers in the 16th and 17th centuries. It was later settled by pioneers seeking new lands and opportunities.

The West played a crucial role in the development of the United States. It provided the raw materials and labor that fueled the nation's growth.

UNIT 3. THE AMERICAN SOUTH

The American South is a region of deep history and a rich cultural heritage. It is a story of slavery, of the Civil War, and of the struggle for civil rights.

The South was first settled by European colonists in the early 17th century. It became a major center of the plantation economy, based on the labor of enslaved people.

מ ח ל י ס י ם :

- (א) תופעל כל השפעה אפשרית על המתנחלים לקיים את הסדר בחברון בהתאם להוראות הממשל הצבאי.
- (ב) הממשל הצבאי יבטיח קיום הסדר הציבורי מצד המתנחלים כפי שהוא עושה זאת לגבי כל מפר סדר אחר.

ה י ש י ב ה ב נ ע ל ת

... ..

... ..

... ..

... ..

מזכירות הממשלה

סודי

העתק מס' 19

פ ר ט י כ ל

ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
ו' באייר תשכ"ט - 24.4.69

נכחו השרים: ג. מאיר - יו"ר, י. אלוץ, מ. בגין, י. ברזילי, ח. גבתי, מ. דיין,
ז. ורהפטיג, י.ש. שפירא, ז. שרף, א. טשון.

נעדרו השרים: א. אבן, י. ספיר (בחול), פ. ספיר (בחול), ח.מ. שפירא (בחול).

- מ. ארנון - מזכיר הממשלה
- א. אגמון - משרד האוצר
- י. ארנון - משרד האוצר
- י. גדיש - משרד החינוך והתרבות (בסעיף טס/17)
- תא"ל ש. גזית - משרד הבטחון
- א. יפה - לשכת ראש הממשלה
- אל"מ י. ליאור - מזכיר צבאי לראש הממשלה
- מ. טשון - לשכת ראש הממשלה

- סדר היום: טס/17. יציאה בוגרי כתי ספר תיכוניים ברצועת עזה ללימודים
אוניברסיטאיים בארצות ערב
- טס/18. סירותי הבריאות ברצועת עזה
- טס/19. התקריח במערת המכפלה ביום ה' באייר תשכ"ט (23.4.69)

• / יציאה

SECRET

SECRET

SECRET

1. The purpose of this document is to provide a comprehensive overview of the current state of the project and to identify the key challenges that must be addressed in order to ensure its successful completion.

2. The project has made significant progress since its inception, with several key milestones having been achieved. However, there are a number of areas where the project is currently lagging, and these must be addressed as a matter of priority.

3. The following table provides a detailed breakdown of the project's progress to date, highlighting the areas where the most significant challenges are currently being faced.

Area	Current Status	Key Challenges
Phase 1	Completed	None
Phase 2	In Progress	Resource constraints, unclear requirements
Phase 3	Not Started	Dependency on Phase 2 completion
Phase 4	Not Started	Dependency on Phase 3 completion
Phase 5	Not Started	Dependency on Phase 4 completion

4. It is clear that the project is currently facing a number of significant challenges, and these must be addressed as a matter of priority. The following actions are recommended in order to ensure the project's successful completion:

5. The project team should focus on addressing the key challenges identified in the table above, and should ensure that these are addressed as a matter of priority.

6. The project team should also ensure that the project is kept up-to-date, and that all stakeholders are kept informed of the project's progress.

סס/17. יציאת בוגרי בתי ספר היכוניים ברצועת עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב

סר הבטחון פותח.

תא"ל ס. גזית ומר י. גדיס מוסרים פרטים נוספים בענין יציאת בוגרי בתי-ספר היכוניים ברצועת עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב.

בדיון משתתפים: הסרים ג. מאיר, ז. ורהפטיג, מ. בגין, מ. דיין, א. שטון, מ. קול, י.ס. שפירא, ח. גבתי, י. ברזילי, י. אלון, תא"ל ס. גזית ומר י. גדיס.

(ההחלטה שמורה במזכירות הממשלה.)

סס/18. שירותי הבריאות ברצועת עזה

סר האוצר מוסר על הסיכום שהושג בעקבות מכתבו של סר הבטחון אל ראש-הממשלה מיום ט"ו באדר תשכ"ט (5.3.69) אליו צורפה הצעה לסיפור שירותי הבריאות ברצועת עזה כפי שעובדה ע"י הממשל הצבאי ואושרה ע"י מסרד הבריאות.

מ ח ל י ט י ס : הועדה רוסמת לפנייה את הודעה סר האוצר כי המימון לביצוע התכנית בדבר סיפור שירותי הבריאות ברצועת עזה יבוא מהתקציב המאושר לשטחים המוחזקים לשנת התקציב 1969/70.

הפרטים יקבעו ע"י נציגי הממשל הצבאי, מסרד הבריאות ואגף החקציבים במסרד האוצר.

סס/19. התקרית במערת המכפלה ביום ה' באייר תשכ"ט (23.4.69)

תא"ל ס. גזית מוסר פרטים על התקרית עם מתנחלי חברון בה' באייר תשכ"ט (23.4.69).

בדיון משתתפים: הסרים ג. מאיר, ז. ורהפטיג, מ. דיין, מ. בגין ותא"ל ס. גזית.

מ ח ל י ט י ס :

א. תופעל כל הטפעה אפטרית על המתנחלים לקיים את הסדר בחברון בהתאם להוראות הממשל הצבאי.

ב. הממשל הצבאי יבטיח קיום הסדר הציבורי מצד המתנחלים כפי שהוא עושה זאת לגבי כל מפר סדר אחר.

1941. Journal of the American Medical Association
Chicago, Illinois, 5, 1941

In 1941, the American Medical Association published a report on the status of the medical profession in the United States. The report was a landmark document in the history of the medical profession, as it was the first time that the medical profession had been subjected to a comprehensive and critical analysis. The report was a result of a long and arduous process, and it was a testament to the courage and determination of the medical profession to face the challenges of the future.

1942. Journal of the American Medical Association
Chicago, Illinois, 5, 1942

In 1942, the American Medical Association published a report on the status of the medical profession in the United States. The report was a landmark document in the history of the medical profession, as it was the first time that the medical profession had been subjected to a comprehensive and critical analysis. The report was a result of a long and arduous process, and it was a testament to the courage and determination of the medical profession to face the challenges of the future.

1943. Journal of the American Medical Association
Chicago, Illinois, 5, 1943

In 1943, the American Medical Association published a report on the status of the medical profession in the United States. The report was a landmark document in the history of the medical profession, as it was the first time that the medical profession had been subjected to a comprehensive and critical analysis. The report was a result of a long and arduous process, and it was a testament to the courage and determination of the medical profession to face the challenges of the future.

פנדי ביוחד

האזטה לא/רח

יציאת בוגרי כחי ספר היכונים ברצועה עזה
ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב

מ ח ל י ס י מ (ב- 8 קולוח בעד, 1 נבד ו- 1 נמנע) לעודד
המשך יציאתם של בוגרי כחי ספר היכונים ברצועה עזה ללימודים
אוניברסיטאיים בארצות ערב, הוך דגש מיוחד על בני העליטים.

לצורך זה, נישום יציאת שליח/ים למצרים ולמקומות אחרים למי
הצורך במגמה לבחון האם ובאילו חנאים יהיו מוכנים לקבל הלמידים
מהרצועה ללא הגבלות והכבדות.

ס ו ד י

פ ר ט י - כ ל

ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
יום ה', ו' באייר תשכ"ט (24.4.69 - ת"א
(בשעה 09.00)

נ כ ח ו השרים:

- י. אלוך
- מ. בנין
- י. ברזילי
- ח. גבתי
- מ. דייך
- ז. ורהפטיג
- י.ש. שפירא
- ז. שרף
- א. ששון

נעדרו השרים:

- א. אבן
- י. ספיר (בחול)
- פ. ספיר (בחול)
- ח.מ. שפירא (בחול)

- מ. ארנון - מזכיר הממשלה
- א. אגמון - משרד האוצר
- י. ארנון - משרד האוצר
- י. גדיש - משרד החינוך והתרבות (שט/17)
- תא"ל ש. גזית - משרד הבטחון
- א. יפה - משרד ראש הממשלה
- אל"מ י. ליאור - מזכיר צבאי לראש הממשלה
- מ. ששון - לשכת ראש הממשלה

רשמה ל. צ'סנר

סדר-היום:

- שט/17. יציאת בוגרי בתי-ספר תיכוניים בקצוע עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות-ערב - 2
- שט/18. שירותי הבריאות ברצועת עזה - 29
- שט/19. החקירת במערת המכפלה כיום ה' באייר תשכ"ט (23.4.69) - 29

SECRET

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
This document contains information that is classified as CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION under Executive Order 13526, 3 CFR, 2011 Edition, 1.1(c).

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]
5. [illegible]
6. [illegible]
7. [illegible]
8. [illegible]

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
9. [illegible]
10. [illegible]
11. [illegible]
12. [illegible]
13. [illegible]
14. [illegible]
15. [illegible]
16. [illegible]
17. [illegible]
18. [illegible]
19. [illegible]
20. [illegible]

CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION
21. [illegible] - 22
22. [illegible] - 23
23. [illegible] - 24

שט - 24.4.69

סודי ביותר

2.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: אני פותחת את הישיבה.

אנחנו נשב בוועדה זו רק עד שעה 10.30,

ואח"כ נקיים ישיבה של ועדת השרים לענייני בטחון. חשבנו שועדת הבטחון

תשב רק בשבוע הבא, אבל הדברים אינם רגילים, ונהיה מוכרחים לנהוג

היום כך.

שט/17. יציאת בוגרי בתי ספר תיכוניים ברצועת עזה
ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב

הטעיף הראשון בסדר-היום עוסק בענייני

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר:

חינוך, אבל אני רואה ששר הבטחון מביש אותו

ולא שר החינוך.

יש שני נושאי חינוך, האחד שהשר ארן אמר

השר מ. דיין:

שהוא אינו רוצה להביאו וביקש ממנו להביא

אותו, וזה בנוגע לתלמידי בתי-ספר תיכוניים ברצועת עזה. אני מוכן

לפתוח בנושא זה.

שר החינוך לא יכול היה להגיע והוא ביקש

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר:

אח מר גדיש להציג כאן את הבעיה מבחינת

משרד החינוך.

אם מר גדיש רוצה לפתוח אינני מתנגד.

השר מ. דיין:

אם שר החינוך ביקש ממך, אני אומר את דברי

מר י. גדיש:

אחר-כך.

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

1948

השגר מ. דייגן:

שר החינוך ביקש בעיקר שלא יהיה

הפזחה בסעיף זה.

השאלה היא זאת, ישנם בעזה תלמידי

בוגרי בתי-ספר תיכוניים שרובם, נדמה לי שזה 60%, לומדים בבתי-

הספר של "אונרא". בעבר הם היו נוסעים להמשיך את לימודיהם

באוניברסיטאות במצרים. המצרים גם נתנו מענק גבוה לתלמידים

שבאו מרצועת עזה, ובעיקר דאגו להחזקתם שם, וכך נתנו להם הקלות

אחרות. התוצאה הייתה שרובם אצא לא היו חוזרים יותר לרצועת עזה.

לאחר שהם למדו מקצוע רובם היו נשארים שם.

מה שקרה עכשיו הוא, כי לאחר ש"אונרא"

ססכימה אתנו לקיים שם את תוכנית הלימודים הישראלית, המצרים

הודיעו שלימודים אלה אינם תואמים את המשך תוכנית הלימודים

באוניברסיטה במצרים. אינני חושב שהם אמרו זאת מתוך כוונת-

סבוטג'ה, אלא הם אמרו שכדי להתקבל באופן אוטומטי לאוניברסיטה

בקהיר כהמשך ללימודים בבית-הספר התיכון, הרי תוכנית הלימודים

צריכה להיות מאושרת על-ידי האוניברסיטה, אז הם בלי בחינות

או עם בחינות קלות מתקבלים לאוניברסיטה. אם ישנה תוכנית

לימודים אחרת, ההתקבלות לאוניברסיטה אינה אוטומטית.

דבר שני שאולי בא כתוצאה מזה, ישנה

שאלה שהם מכבידים עכשיו בכמה דברים אחרים, ונדמה לי שאחד מהם

זה הפסקת המענק הכספי. בכל אופן, ישנה עכשיו גם שאלה שלעזרה

כספית.

...

...

...

...

אצלנו התעוררה השאלה האם אנחנו מוכנים,

בעיקר בבתי-הספר של "אונרא", לאמר שאנחנו מסתפקים בכך שבספרי הלימוד שלהם לא יהיו קטעים אנטי-ישראליים, - על זה גם "אונרא" וגם "אונסקו" שומרים - ושלא ילמדו לפי תוכנית הלימודים הישראלית - אבל אינני רוצה לראות בפליטיאעזה אזרחים ישראליים שאנחנו צריכים לנסות לכפות עליהם את תוכנית הלימודים הישראלית. ואני שם^{אל} הדגיש על הפליטים. פה אולי יש חילוקי דעות. אני מראש אינני רוצה לראות בפליטים בעזה אזרחים ישראליים, אינני רוצה להתחייב כלפיהם בשום התחייבות.

זו שאלה אחת. אם מקבלים הצעה זו אז

אנחנו צריכים לסגת ממה שאנחנו אמרנו קודם, להסכים לשינוי תוכנית הלימודים בעזה, וזה עלול לחול גם על בתי-הספר המקומיים, כי כפי שאמרתי רק 60% מהתלמידים הם בני פליטים.

השאלה הראשונה היא: האם אנחנו מוכנים

לסגת מההישג שלנו, ששם הדברים לא יתנהלו לפי תוכנית לימודים בספרי לימוד ישראליים, ולהסתפק בתוכנית הלימודים המצרית שאין בה קטעי הסחה נגד ישראל.

אם כן, אם נהיה מוכנים לכך, אז נציגים

של תושבי עזה או של הפליטים, מוכנים לנהל משא-ומתן במצרים כדי להגיע שם להסדר לקבלת תלמידי התיכון מעזה לאוניברסיטה שם. כפי שאמרתי, קודם לכן הדבר היה אוטומטי, עכשיו שוב אין זה דבר אוטומטי, שכל בוגר בית-ספר תיכון בעזה יכול להיכנס לאוניברסיטה במצרים, אלא רוצים לעשות להם בחינות נוספות, סלקציה וכו'.

במידה אאאאאא ואנחנו

השר מ. דיין:

מסכימים, זה נושא למשא-ומתן. השאלה היא אם אנחנו מסכימים שנציגים מעזה יסעו למצרים על-מנת לנהל משא-ומתן על כך שיקבלו את החלמידים שלהם להמשך הלימודים שם.

אז עלולה לעמוד גם השאלה הכספית.

נניח שמסכימים ל- א' ומסכימים ל- ב', והמצרים באים להסכם עם הפליטים, אז יבואו אלינו תושבי עזה, נציגי העירייה והאחרים ויאמרו: בעבר יכולנו לעשות זאת, כי קיבלנו מענק כספי, גם חלק מהוצאות הדרך. עכשיו זה יותר מסובך. אין לנו כסף. האם נוסף על כך שאתם תוותרו על תוכנית הלימודים הישראלית, התנו לנו לנהל משא-ומתן עם המצרים, תהיו מוכנים נוסף על כך גם לתח לנו כסף למענקים?

אני מציג את השאלה בצורה חריפה כדי

להציג את הבעיה על כל צדדיה. אני מבקש את תת-אלוף גזית לעמוד

על גופם של דברים. אני ביקשתי להביא דבר זה להנהל, כי ביטודו

של דבר אני בעד זה, בגלל האפשרות השנייה. אם זה מסתדר, ונניח

קם שזה במסגרת של מענק כספי ^{ומלגות} חלק של ^{הוצאות} הנסיעה, אז 5,000 ל-6,000

מחנער הזה נוסע בחקוזה שלא נראה אותם בחזרה. אם אנחנו עושים

תוכניות להגירה, זו ההגירה החשובה ביותר, כי זה הציבור המתפרע

ביותר. כפי שאמרתי אני תומך בדבר מסיבה זו, כדי להיפטר מהם, כי

רצועת עזה זהו מקום שצריכים להוציא ממנו אנשים. זו סיבה אחת.

הסיבה השנייה, וכאן אני שואל מה יהיה

אם לא נעשה זאת. ירדן וכמעט אינה נוחנת לתושבי עזה להיכנס לירדן.

הסיבות מורכבות ולא ניכנס ^ל עכשיו. הירדנים אינם רואים בעין יפה

את העזתים, וארצות ערביות יותר רחוקות כמו כווית ואחרות, עוד

פחות מזה. הם רואים בהם אלמנט שמאלני. הירדנים טוענים שיש להם

10

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

השר מ. דיין:

דרכון עזתי ואינם רוצים לקבל אותם, חוץ מאשר מביקורים קצרים.
לגבי האוניברסיטאות שלנו, אפילו אם חלק

מהם ירצו ללכת אליהן, אין לנו אוניברסיטאות לערבים ואין לנו
גם יכולת קליטה. נניח שנקבל אותם באוניברסיטאות שלנו כל תלמיד
יעלה לנו הרבה יותר מאשר לשלוח אותם לקהיר. אנחנו יודעים כמה
עולה לנו כל תלמיד שלנו באוניברסיטאות שלנו. בכל אופן, אין לנו
מקום אף לקלוט 5,000-6,000 תלמידים, ואף אוניברסיטה שלנו לא
תכיר בתעודת הבגרות של עזה בשביל לקבל אותם. זה לא ריאלי.
התוצאה תהיה שכל התלמידים האלה, בוגרי

בתי-ספר חיכון ישבו בבתי-קפה, ויהפכו לציבור המתסיס ביותר ויטענו:
היינו מוכנים ללכת ללמוד במצרים, היתה מלחמה, נותקנו ממצרים,
אינני יכולים לנטוע ללמוד שם. זה יהיה הציבור הפחות נוח לנו
גם מפני שהוא בעל השכלה וגם מפני שאין לנו עבודה בשבילו, עם כל
החסרונות, עם כל הפוטנציאל ה"פתחי", הטרור וההסתה האנטי-ישראלית
לגבינו.

השר י. ברזילי:

כמה מהם מוכנים לנסוע?

השר מ. דיין:

תיאורטית כולם מוכנים. יש אחדים
שרוצים ללכת לאוניברסיטה בירושלים,

ואני בעד זה שנעזור להם.

זו הבעיה באופן כללי, אני בכל זאת

מבקש את תח-אלוף גזית להציג את הבעיה ביסודה, כי אני מסרתי

כאן רק את ההגדרות, יכול להיות שהדברים שונים.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the effective management of any organization. This section also touches upon the legal implications of record retention and the role of technology in modern record management systems.

The second part of the document provides a detailed overview of the various types of records that an organization might generate. It includes a list of common record categories such as financial records, human resources files, and legal documents. Each category is briefly described, highlighting its specific characteristics and the methods used to collect and store these records.

Record Retention

The third part of the document focuses on the critical issue of record retention. It explains how to determine the appropriate retention period for different types of records, taking into account factors such as legal requirements, business needs, and the cost of storage. The text also discusses the importance of regularly reviewing and updating retention schedules to ensure compliance with current regulations.

Record Disposal

The final part of the document addresses the process of record disposal. It outlines the steps involved in safely and securely destroying records that have reached the end of their retention period. This section also discusses the importance of maintaining a clear audit trail of disposal activities to demonstrate compliance with record management policies and external regulations.

תת-אלוף ש. גזית:

קודם כל אני רוצה למסור את הנתונים

המדוייקים. ברצועת עזה יש כל שנה

3,500 תלמידים, מזה 70% הם ילדי פליטים. מתוך המספר הזה הנוהג היה שבין 2,000 ל- 2,200 היו יוצאים וממשיכים את לימודיהם במצרים. לא כולם היו ממשיכים בלימודים, חלק לא היו עומדים במבחנים, אבל היוצאים היו קרוב ל- שני שלישי ממספר הבוגרים בין 2,000 ל- 2,200.

החינוך התיכון ברצועת עזה הוא כולו

ממלכתי. ה"אונרא" אינו מקיים בתי-ספר העל-יסודיים ולכן זה כאילו אחריות מוחלטת שלנו לבתי-הספר התיכוניים. בזמן שלטון המצרים שם,

כאשר בוגר בתי-ספר תיכון מעזה היה מגיע לאוניברסיטה בקהיר הוא

היה מקבל חינוך היגס או כיסוי מלא של הוצאות לימוד באוניברסיטה

של מצרים, ונוסף לזה היו כל מיני קומבינציות של מענקים כטפיים

או הלוואות בתנאים נוחים. התלמיד לא היה צריך להחזיר את ההלוואה

אלא לאחר גמר הלימודים ולאחר שהיה מסתדר בעבודה. היה גם מענק

של "אונרא" שאיפשר לתלמידים לגמור את הלימודים ללא הוצאות של

ממש.

אלה הנתונים העובדתיים. לגבי ספרי הלימוד...

השר מ. דיין:

אתה אומר שכל שנה יש 2,000 תלמידים,

כמה יש היום לאחר שנתיים אלה?

תת-אלוף שת גזית:

במשך השנתיים האלה היו צריכים להיות

4,000 ומתוך זה יש מספר גדול שאיננו

מסוגל לצאת, וחם שעוררו את הבעיה. הם באו לשם ואמרו להם: עכשיו

אתם צריכים שנה שלמה ללמוד כדי שתהיו ראויים להחקבל באוניברסיטה

במצרים אם תעמדו במבחני הכניסה. הנתונים האלה עדיין נכונים

Section 1

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 1 of the Act provides that...

Section 2

Section 2 of the Act provides that...

Section 2 of the Act provides that...

Section 3

Section 3 of the Act provides that...

Section 3 of the Act provides that...

Section 3 of the Act provides that...

Section 3 of the Act provides that...

Section 3 of the Act provides that...

תת-אלוף ש. גזית:

דאונקיס טה רח צויין
 לגבי שנת הלימודים הקודמת, כי את הלימודים הסדירים לעזתים הפסיקו רק באוגוסט 1968, חלק הספיק עוד לצאת בשנה שעברה עם סיום שנת הלימודים ביוני. ברור שהשנה התנאים יהיו שונים. זה לא אותו "דור המבול" שרק את השנה השמינית עשה במערכת החינוך שלנו, אלא שנתיים למדו לפי מערכת החינוך שלנו, ואלה אנשים שלא יוכלו לצאת באופן הופשי לירדן, אלא רק אם יוכיחו שהם יכולים להקתבל ללימודים במצרים, ירדן התן להם להיכנס, אחרת לא יוכלו לעבור את הגשר.

לגבי ספרי הלימוד - אנחנו במצב

שאנחנו ברצועת עזה מלמדים בשתי מערכות חינוך שונות. לא היתרנו שם המשך הלימוד בספרי הלימוד המצריים לבתי-הספר הממלכתיים, פרט למספר קטן מאוד של ספרים שאנחנו אישרנו אותם בשלב ראשון. אישרנו בעצם פחות מ-30%, ויותר מ-70% מספרי הלימוד הם בלתי מאושרים, במגמה^ל לכפות עליהם את ספרי הלימוד הישראליים.

במקביל וללא כל קשר ביקשנו את

"אונסקו" לבדוק את ספרי הלימוד הנהוגים במחנות הפליטים המקויימים על-ידי האו"ם. אנשי "אונסקו" קיימו בדיקה כזאת וקבעו מה המצב לגבי ספרי הלימוד במצרים, בירדן ובלבנון. כתוצאה מבדיקה זו כ-60% מהספרים המצריים נפסלו, 25 ספרים אושרו, ומהיתר הם התחייבו להוציא קטעים אנטי-ישראליים. במחנות הפליטים לא שונו ספרי הלימוד, הם לא קיבלו את ספרי הלימוד שאנחנו אישרנו, והם עד היום אינם לומדים מהספרים האלה (היו"ר דה"פ מי זה הם?) "אונרא" לא קיבל, אבל הם קיבלו על עצמם לא ללמד מתוך ספרי הלימוד המצריים, אלא הם מלמדים על-ידי דפי שיעור שמכינים אותם באופן שוטף.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The second part covers the process of reconciling bank statements with the company's ledger to ensure that all entries are correctly recorded and balanced.

It is also noted that regular audits are essential to identify any discrepancies or errors in the accounting system. The document provides a detailed list of the steps involved in conducting an internal audit, from planning to reporting. Finally, it discusses the role of the accounting department in providing financial information to management for decision-making purposes.

The document concludes by stating that a strong accounting system is the foundation of a successful business. It encourages all employees to adhere to the highest standards of accuracy and integrity in their financial reporting. The final section provides contact information for the accounting department and offers assistance to anyone who may have questions or need further guidance.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: כאשר הם פסלו את ספריה לימוד המצריים,

זה היה רק בגלל זה שהיו בזה דברים

נגד ישראל?

תת-אלוף ש. גזית: בהחלט, הוציאו רק דברים נגד ישראל.

הבקשה היתה לבדוק אם יש הטחה ודברי

בלע בספרי הלימוד. זו היתה בדיקה של ועדה שהינה מחייבת את מחלקת

החינוך של "אונרא". הבעיה שאנחנו מתלבטים בה היא איך להתייחס

לדין-וחשבון זה, ואם אנחנו נדרוש מ"אונרא" לקבל אותו. עד כאן

הנתונים העובדתיים.

השר מ. בגין: אנחנו עשינו גם בדיקה של ספרי הלימוד

הצדה, אני מבין שמשרד החינוך עשה זאת,

מה היו תוצאות הבדיקה הזאת?

מר י. גדיש: התוצאה היתה כמעט זהה.

תת-אלוף ש. גזית: כאן היו אותם הנתונים.

כל הנתונים שאנחנו אומרים כלפי מצרים

אינם בדוקים עד הסוף. כדי לבדוק אותם ממש בעצם צריך לשלוח מישהו

מוטמן שיכול להיפגש עם אנשי החינוך במצרים ולבדוק אם יתנו להם

להיכנס. אם ניהן להם להיבחן בחינות בגרות, ואם יתנו להם תעודת

בגרות, הם יוכלו לקבל מענקים כספיים וסעד כספי. יכול להיות

שהמצרים יגידו שמבחינתם הרצועה אינה אשויכת להם, אינם זכאים לשום

דבר, לא יסגרו את שערי מצרים בפני בוגרי הרצועה, אבל הם יהיו

מבחינת סטודנטים זרים עם כל מה שחל עליהם.

1944-45

1944-45

1944-45

1944-45 ...

1944-45 ...

1944-45 ...

1944-45 ...

1944-45 ...

חח-אלוף ש. גזית:

אצא

לכן השאלה היא אם לבחון דבר זה מתוך מגמה כזאת, כי איננו בטוחים עדיין שזה ניתן. לא רצינו לשלוח מישהו לבדוק את הדברים שם, לפני שיש נכונות מצידנו ללכת לקראת זה. כל עוד לא החלטנו אין טעם לשלוח. אחרי שנחליט לא תהיה בעיה לשלוח מישהו. מנהל מחלקת החינוך ברצועת עזה הוא אותו איש שניהל את מחלקת החינוך בתקופת המצרים ולא יהיה קושי לשלוח אותו למצרים לנהל משא-ומתן.

השאלה היא של תעודות הכגרות שאנחנו

נותנים לפי בחינות שאנחנו בוחנים בניגוד, למה שנקבע בגדה, שם הקמנו ועדה בחינות מרכזית מאנשי המקום, שהם מעבדים את תוכנית הבהינות עבור התושבים. אני מניח שהם בעצם מקבלים את הבהינה הירדנית ושמים עליה את החותמת שלהם.

בפגישות שהיו לנו עם אנשי עזה ועם

ד"ר מ. דיין:

אנשי מחלקת החינוך, זה כה שהם אמרו :

תנו לנו לנסוע למצרים, אנחנו ננהל משא-ומתן על בחינות, ונקבע שועדה מקומית או גוף כזה שיהיו מקובלים על המצרים, יאשרו את הבהינות, ואז אם תהיה חותמת כזאת על תעודה שלנו נוכל לשלוח את הילדים שלנו להמשך הלימודים במצרים. זה כמובן באותם התנאים שאמרתי קודם שהם ילמדו לפי הספרים של "אונסקו", ואינם מעלים על דעתם שיאמרו כי ספרי הלימוד יהיו הספרים המקובלים עליהם, וכמובן שלא יהיו בספרים דברי הסתה נגד ישראל. רק אחר-כך יוכלו לנהל משא-ומתן, ואז יחזרו ויגידו אם המצרים מוכנים לקבל את התנאים או אינם מוכנים, באיזה תנאים כספיים וכו', אחרת אנחנו תקועים כאן עם הבנים האלה.

The first part of the report...

The second part of the report...

The third part of the report...

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: אני מבינה שכאן יש דבר שהוא כדאי לנו מבחינתנו בתנאי שהם ישארו שם.

השר מ. דיין: לאו דוקא שם בלבד, גם במקומות אחרים.

מר י. גדיש: משרד החינוך מצטרף לצורך להקל על

בוגרי בתי-הספר התיכוניים בעזה לצאת

להמשך לימודים מחוץ לעזה. אני מסכים גם לחלק האינפורמטיבי ששמענו כאן. אני רוצה להעיר כמה הערות.

דבר ראשון, ביולי 1968, אחרי שערכנו

את הבחינות של תשכ"ח, בחודשים יוני-יולי יצאו 1,800 בוגרי בתי-

ספר תיכוניים בעזה מחוץ לעזה; מאוגוסט 1968 עד ל-10 באפריל 1969

יצאו 605 תלמידים נוספים. זאת אומרת שלמעשה יצאו 2,405 תלמידים

במשך שנה זאת. חלק יצא בדרכים שונות, בעיקר יצאו דרך הגדה המזרחית.

עכשיו זה יותר קשה, כי ירדן אינה מסכימה להכניס אותם לגדה המזרחית.

דבר שני ביחס לתעודה. עד מלחמת ששת

הימים מצרים היתה מקבלת את תעודת הבגרות של רצועת עזה ומכניסה

את התלמידים לאוניברסיטאות. אלה שבאו אחרי מלחמת ששת הימים ועברו

שתי שנות לימוד, היו מחייבים אותם בלימודי ייסוד במשך כמעט שנה,

בה היו חוזרים על בחינות הבגרות ורק אלה שהיו מצליחים היו נכנסים

לאוניברסיטה. במלים אחרות, אינם מכירים עכשיו בתעודות הבגרות

ששלטונות עזה נותנים לבוגרים. רובם אפונים למצרים.

לקראת שנת הלימודים תשכ"ח החליטו

שבעזה תהיה מערכת לימודים ישראלית כמו בירושלים, אבל בהבדל אחד

שבירושלים אנחנו כפינו תוכנית זאת והכנסנו אותה בבת אחת, ואילו

ברצועת עזה היתה החלטה שנכניס זאת באופן הדרגתי בהתאם למצב הפנימי

בעזה.

1944-1945

...

1944-1945

...

1944-1945

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

השר י.ש. שפירא:

מי החליט?

מר י. גדיש:

זו היתה החלטה של שר החינוך ושר הבטחון.
 סוכם שהמפקד באיזור יקבע את שלבי הביצוע.
 עד היום אין בעזה ספרי לימוד אמנם כל

12 אלא שנות הלימוד. אנחנו היתרנו 28 ספרי לימוד מצריים שאנחנו
 תיקנו אותם, והכנסנו 20 ספרי לימוד שלנו לשנת הלימודים תשכ"ח
 ו-תשכ"ט.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: כאשר אתה אומר תיקנו, האם תיקנו את

ספרי הלימוד גם במקצועות שאין להם

שייכות ליחס לישראל?

מר י. גדיש:

אנחנו בדקנו את הספרים והיתרנו רק

אלה שאין בהם שום דבר נגד המדינה

ונגד עם ישראל. את אלה השארנו גם בחרוץ, בהבדל קטן, שלא היה
 על זה סמל המדינה אלא סמל הממשל הצבאי במקום. תיקנו בעיקר
 ספרים בגיאוגרפיה, היסטוריה ולימודי החברה. באלה הוצאנו את קטעי
 השטנה והדפסנו אותם מחדש, כדי שהילד לא יראה שעשינו שינויים בספרים.
 בעזה הכנסנו 28 ספרי לימוד שלנו, ובחלק אחר הוצאנו קטעים. מפקד
 האיזור בעזה לא מצא לנכון להכניס תוך שתי השנים האלה את כל הספרים
 אאלא הישראליים, בגלל המצב ברצועה. אם אנחנו עכשיו נחליט שמתירים
 ל"אונסקו" להעביר בחינות זה לא פותר את הבעיה, כי לאונסקו"יש
 בתי-אספר לשני הדרכים הראשונים, לכיתות א' עד ו' וכיתות ז' עד ט',
 והחלק של י"ב - י"ג הוא החלק הממשלתי. יהיה מצב שילדים אלא בבית-הספר
 של "אונסקו" למדו בשלב הראשון מ- א' עד ו', ובשלב השני מ- ז'
 עד ט' לפי ספרים מצריים מתוקנים, ואחר-כך כאשר יבואו לבית הספר
 הממשלתי בכיתות י', י"א, י"ב, יצטרכו ללמוד מתוך ספרי לימוד

THE 1950 EDITION

of 1950

OF 1950

The 1950 edition of the book is a revised and expanded version of the 1947 edition. It contains new material on the development of the atomic bomb and the role of the United States in the development of nuclear energy.

The book is a comprehensive survey of the history of nuclear energy from its discovery to the present. It covers the scientific, technical, and political aspects of the subject. The author is a leading expert on the subject and has written several other books on nuclear energy.

THE 1950 EDITION

of 1950

of 1950

THE 1950 EDITION

of 1950

The 1950 edition of the book is a revised and expanded version of the 1947 edition. It contains new material on the development of the atomic bomb and the role of the United States in the development of nuclear energy. The book is a comprehensive survey of the history of nuclear energy from its discovery to the present. It covers the scientific, technical, and political aspects of the subject. The author is a leading expert on the subject and has written several other books on nuclear energy.

מר י. גדיש:

ישראלים, מתוך הנחה שאנחנו פעם נבצע החלטה זו. אי אפשר לשאת כלפי חוץ מבווינה חינוכית לאורך הרבה שנים שלא יהיו ספרים ישראלים ברצועה ולא נוכל להסביר זאת. זה גם ענין של חומר לימוד ובחינות, ורק בכיתה י" יוצא שהתלמיד לומד לפי מערכת הלימוד הישראלית. אם אפילו נסכים שבמסגרת בתי-הספר של "אונרא" נלמד לפי ספרים מצריים מתוקנים זה לא פותר את הבעיה.

כאשר החלטנו על הכנסת הספרים הישראלים

לירושלים היו שתי דעות, ולמעשה שלש דעות. היחה דעה אחת שצריך להכניס זאת בהדרגה, דעה אחת שאמרה להכניס זאת בבת אחת, ודעה שלישית אמרה להשאיר את ספרי הלימוד כמו ביהודה ובשומרון, כלומר, ספרי לימוד ירדניים מתוקנים. אני מטיל ספק, אם לא היינו מכניסים את ספרי הלימוד הישראלים בבת אחת, אם היינו מצליחים להכניס אותם במשך תקופה מסויימת. אומנם במשך השנתיים האלה לא הכנסנו בעזה את ספרי הלימוד הישראלים, אבל אם ניסוג עכשיו יהיה קשה מאוד להכניס אי פעם בעתיד את ספרי הלימוד הישראלים בעזה. Z נוסף לזה אני הושב שגם מצרים לא תסכים לזה. לא נו"ה לנו לשלוח אצא נציג למצרים שיביא תשובה שלילית. אין סכנה בתשובה שלילית, אבל אם תהיה תשובה חיובית לא נוכל להגיד אז שאנחנו¹² מסכימים. לכן אנחנו צריכים להחליט לפני שאנחנו שולחים איש למצרים, אם מסכימים לכך או לא מסכימים.

היו"ר רה"מ ג. מאיר: לא ברור מה אתה מציע, האם אתה מבטחך

להצעה של משרד החינוך או שתנגד לה?

מר י. גדיש: עם כל הרצון שלנו שתלמידי עזה יצאו

מעזה, אנחנו מציעים לא לקבל את "אונסקו" כשותף לבחינות: ראשית, כדי לא להשאיר^{לכניס} גורם בינלאומי בעזה; שנית, כדי

1942

The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is followed by a detailed account of the military operations in the various theaters of war.

The second part of the report is devoted to a study of the economic situation of the country. It discusses the effects of the war on the economy and the measures taken to cope with the situation. The author also analyzes the social and political conditions of the country during this period.

Conclusion

1942

The author concludes that the country has made significant progress in the war and that the economic situation is improving. He expresses confidence in the future of the country.

מר י. גדיש:

שבמשך הזמן אנחנו נבצע את ההחלטה להכניס את ספרי הלימוד הישראליים ברצועת עזה.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: אני מבינה שאתה מתנגד להצעה זאת.

השר מ. קול:

אני מבין שלפנינו דלימה מאוד חמורה. מצד אחד אני מבין את משרד הבטחון שממליץ על כך שננקוט במדיניות שיש בה כדי להיפטר מהדור הצעיר שנולד בעזה, ונעזור לו ללכת למצרים. זה גורם מתסיס מאוד ומוטב שלא ישאר. מאידך אין ספק בזה שההצעה הזאת מגבירה את הקשר בין מצרים ובין הרצועה, ואנחנו רוצים לנתק את הרצועה ממצרים. גם מצרים בכל מקום אומרת שהיא מוכנה לוותר על הרצועה, אומנם לא למעננו אלא למען חוסיין. אם נקבע שתלמידים מעזה באופן קבוע יסעו ללמוד במצרים, חלק בודאי ישאר שם או יעבור לארצות אחרות, חלק ירצה לחזור, וכאן צאצאאאאאאאאא ינוחק הקשר בין המשפחות ברצועה לבין הבנים במצרים, והקשר יגבר עוד יותר מאשר עכשיו. במקום שנחליש את הקשר בין הרצועה לבין מצרים אנחנו נגביר אותו.

אני מבין לרצונם^{le} אנשי משרד הבטחון,

אבל אני רואה סכנה ברצון זה.

מצד שני אני שואל האם ההצעה הזאת של שר הבטחון ושל תת-אלוף ש. גזית אינם רואים^{מלכ} כהצעה שתחזק לנוגדת את המגמות המדיניות של ישראל לגבי הרצועה?

השר מ. דיין:

קודם כל, זו הצעה שלי ולא של תת-אלוף ש. גזית. שנית, כן, היא קול גדול.

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

1954-1955

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: נניח שזה לא מתאים למדיניות, מה עושים

עם בוגרי בתי-הספר התיכוניים שרוצים

להמשיך בחינוך גבוה?

שהאוניברסיטה העברית בירושלים תארגן

השר מ. קול:

קורסים בשבילם ברצועה, זה מתאים יותר

מבחינה המגמות המדיניות.

אצא ואז הם יצאו ובקלות יקבלו עבודה

השר מ. דיין:

בלוב?

גם אני רוצה להיפטר מהם, אבל השאלה היא

השר מ. קול:

אם זה לא נוגד את המדיניות שלנו מצד

שני. זו דלימה קשה מאוד.

אני רוצה להדגיש את מה שאמרת קודם,

השר מ. דיין:

מבחינה העמדה העקרונית אינני רוצה ^{לומר}

בפליטים פוטנציאל של אזרחי ישראל, ו-70% מאלה הם פליטים. לא

הייתו מציעא זאת אם היו יותר מהאחרים. אבל לגבי הפליטים זה

להיפך, אני רוצה להדגיש שאינם אזרחי ישראל, ו-70% מאלה הם פליטים.

לעצם העניין אני מחייב כל הצעה שיש בה

השר א. שרון:

כדי להביא להגירת ערכים מהארץ. אם

כאן לפנינו אפשרות להוציא 4,000-5,000 בחורים בני 17-18, בין אם

הם פליטים ובין אם הם תושבים, יש להניח שאחר-כך לא יחזרו. יש לנו

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

100 - 10.1.10

השר א. שרון:

נסיון מן העבר. במשך עשרים השנה שרצועת עזה היתה בידי מצרים
יצאו מאות אלפים מבני עזה ללמוד במצרים. אני חושב שאם נבדוק בעזה
נראה שהם ~~אם~~ לא חזרו (השר מ. קול: בחלקם חזרו). אני חושב שהם לא ~~יכלו~~^{יכלו},
והייתי מציע ~~אם~~ לשרד החינוך ~~ואם~~ לשרד הבטחון לערוך סקר ואז תיווכחו
שלא רק ^לשחזרו, אלא אחדים מהם אף הוציאו את משפחותיהם. נוסף לזה
אם הם יצאו ללמוד ענין חזרתם היא בידנו, ואם כעבור שלש ארבע שנים
ירצו לחזור נוכל להסכים או לא להסכים.

לדעתי צריך לשים דגש על ענין הפליטים.

אם תושב עזה יכול לבוא ולטעון שהוא בן עזה והוא רוצה לחזור
למשפחתו, הפליט לא יוכל לטעון זאת, כי הפליט אינו תושב עזה.
אני כמעט בטוח שמצרים לא תסכים לכך.
אם נראה כאילו יש הסכם בין מצרים ובין ירדן שעוה תעבור לירדן,,
יכול להיות שלא יסכימו. אם יכוונו זאת לירדן, אולי זה הרבה יותר
טוב, כי אז אלה יטעו לבירות או ישארו בירדן וזה ינתק את הקשר עם
מצרים.

ברצוני לשאול האם בדברנו על רצועת עזה

גם אל-עריש כלולה בזה? תושבי אל-עריש ~~אאאאאאאאאאאא~~ הם מצריים,
לעומת זה אנשי חאן-יונס הם תושבי עזה. האם גם אלה כלוליים?

כרגע זה אותו דבר.

תח-אלוף ש. גזית:

אני בעד לעשות כל מאמץ אפשרי כדי שאלה

השר י.ש. שפירא:

יצאו. עד כמה שאני זוכר ישנה החלטה

של ועדת שרים לעניני בטחון בעניני החינוך. דנו בזה בכמה ישיבות

והחלטנו שבירושלים תוכנס מיד תוכנית הלימודים הישראלית. לגבי הגדה

השר י.ש. שפירא:

ורצועת עזה החלטנו להשאיר את תוכנית הלימודים הקודמת אבל להוציא את ספרי ההסתה. יהיה מה שיהיה, לי ברור שלא בחינות אלו או כאלו יקבעו את גורל עזה ואת גורל הגדה. הדברים יקבעו באופן אחר. אבל אם יש אפשרות, ואם המצרים יסכימו לזה, ויחכך שהם יסכימו, אנחנו מצידנו צריכים לעשות מקסימום מאמץ. אינני רואה בזה שום פגיעה אם בחלק מן הארץ לומדים לפי שיטת לימוד אחת ובחלק אחר לפי שיטה אחרת, אם זה אינו כולל הסתה נגד המדינה. לא אכפת לי שילמדו גאומטריה בצורה אחת וטריגונומטריה בצורה אחרת. אני בעד הצעת שר הבטחון.

השר מ. בגין:בסוגיה זו יש שמא ויש ~~זמנאות~~ ^{זמנאות} ~~בין~~ ^{בין} הברית

הוא הדבר שאנחנו מוכנים לקבל אותו, לשוב אחורה ולאשר את תוכנית הלימודים המצרית, לאחר שהוסדר שיש תוכנית לימודית ישראלית וערבית; לא תוכנית יהודית לימודית, ^לתוכנית לימודים ערבית עם אוטונומיה חרבותית מלאה. השמא הוא האם אצא הם באמת יתקבלו באוניברסיטאות המצריות? האם אצא יצאו במספר ניכר והאם ישארו שם במספר ניכר? כל זה בסימן שאלה. השמא אינו בידינו. אבל אני רוצה לציין שמלמדים לא רק על פי ספרים, מלמדים מורים, ויותר מכפי שהם מלמדים על פי ספרים כתובים הם מלמדים על פי האוירה הכללית הנוצרת בבית-הספר. אני מבקש שתאר לעצמנו מה יקרה באותם בתי-הספר התיכוניים לאחר שיוודע למורים ולתלמידים שחזרנו בנו וחזרנו לתוכנית הלימודים המצרית. שום דבר שנעקור מבחינת האיבה לא יועיל. שם תתנהל הסתה כזאת בעל-פה, שנקבל על עצמנו דבר מסוכן מאוד.

השר מ. קול:

הם יפרשו זאת כחלק מהנסיגה הישראלית.

השר מ. בגין:

אני יכול לתאר לעצמי את הרוח שתיווצר

שם כאשר המורים יגידו: אנחנו חוזרים

לתוכנית הלימודים הקודמת כפי שהיתה נהוגה לפני 18 שנה.

אז עקירת דברי ההסתה לא תשנה.

מבחינה מדינית^ח אצ זה דבר מסוכן. כל

התוכנית היא פרגמטית. כולנו מחייבים את הקליטה. לפעמים אצ יש

פרגמטיקה שסותרת את הקו התכליתי. איזו משמעות מדינית תינתן לעובדה

שהחזרנו את תוכנית הלימודים המצרית? מה נאמר? - עשינו זאת

כדי שיתקבלו לאוניברסיטאות בקהיר ולמקומות אחרים. מה נשאר מבחינה

מדינית? אנחנו מקשרים מבחינה תרבותית את הערבים יושבי חבל א עזה

עם מצרים. אין מנוס מהפירוש הזה. מה קרה לפתע?

אני מצטער שאני צריך להגיד בניגוד

לידי^י ישראל המשפטים שאני כולי נגד תוכנית ד־אח. אני בכל זאת מוכן

לשקול את השאלה המעשית מה לעשות עם התלמידים, ולזה צריך לתת תשובה.

אני סבור שעל כך צריך לשבת ולדון, אולי בכל זאת לגבי חלקם יהיה

משא-ומתן עם אנשי "אונסקו" ואנשי "אונרא", אולי אפשר להשפיע עליהם

שינהלו משא-ומתן עם המצרים שם, וישאלו מדוע לא נוחנים להם ללמוד.

נסיון כזה צריך לעשות, ואולי ניתן להעביר אותם לאוניברסיטאות

אחרות במדינות אחרות, ואולי בבתי-אא אולפנא שלנו.

נראה לי שהד־ך שהציע שר הבטחון אינה

טובה, כי אאאאא אומנם אינם מבטלים בחינה זאת, אבל לפי דעתי הם

קובעים^ל לכן אני שולל זאת.

Section 1

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

Section 2

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

The following information was obtained from the records of the Department of Justice.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר:

אני רוצה לשאול שאלה, ואם יש בזה ממש
אולי זה יועיל.

בעצם מה שנחוץ לאוניברסיטה במצרים,

חוץ מהשיקולים האחרים, שבוגר יוכל להיכנס לאוניברסיטה על-פי
תעודה בגרות. ברצוני לשאול, אם נבדוק ויתברר שמצרים עקרונית
תהיה מוכנה לקבל אותם, האם בלתי אפשרי שבוגרי התיכון, על-פי
תוכנית הלימודים של היום, יעברו קורס של קיץ על-מנת להכין אותם
לבחינות, בעיקר אלה שירצו לצאת למצרים ללמוד? כמו שאצלנו אם
מישהו ירצה לצאת לקולומביה והוא אינו מתאים בדיוק, מכינים אותו
באולפן אקזיץ כדי שיוכל לעמוד בבחינות הכניסה, כך אולי נעשה לגבי
אלה שירצו לצאת ללמוד באוניברסיטה במצרים.

תת-אלוף ש. גזית:

אני מבקש הערה עובדתית. קודם כל

לא במקרה מסרתי על הנושא של בדיקה

הספרים שנעשתה על-ידי "אונסקו", משום שיש לה משמעות הרבה יותר
כבדה. אחרי שביקשנו את "אונסקו" לעשות את הבדיקה לא נוח לנו
לבוא ולאמר: תודה בעד פעולתכם, אבל אנחנו לא רוצים שאתם תלמדו
על-פי ספרי הלימוד שאתם אישרתם. אנשי הלימוד באים ואומרים, שאם
הם ילמדו לפי ספרי הלימוד ש"אונסקו" אישרה, - כלומר, תוכנית הלימודים
המצרית לגבי הרצועה, ותוכנית הלימודים הירדנית לגבי הגדה, - אי אפשר
שש שנים ללמד לפי תוכנית א' ובשלוש שנים האחרונות ללמד לפי תוכנית ב',
שהיא תוכנית הלימודים שלנו. זה יוצר משבר חינוכי. במידה ונאשר
ל"אונסקו" ללמד את הפליטים תשע שנים על-פי תוכנית הלימודים המצרית,
אי אפשר לעבור לכך, שבשלוש השנים האחרונות תלמידים ילמדו לפי תוכנית
הלימודים שלנו.

1944 - 1945 ...

... ..

1944 - 1945 ...

... ..

תת-אלוף ש. גזית:

הקושי נוצר ללא קשר עם הבעיה המצרית. תוכנית הלימודים היום ברצועה היא לא תוכנית ישראלית. על הכוונה להנהיג את תוכנית הלימודים הישראלית גם פה הוחלט בממשלה, אבל זה לא מבוצע בשטח. בשטח הרצועה, לאחר ספרי הלימוד המצריים שאישרנו, נדמה לי שהוספנו רק סכר מצומצם, אולי 20, ספרים ישראליים, וכל השאר זו תורה בעל-פה, והמורה העזתי ממשיך ללמד על-פי התוכנית המצרית. כך שהנסיון מבחינת בית-הספר כמעט שאין לה משקל.

לבני השאלה של ראש הממשלה - הבעיה היא

בדיוק זאת: היום החלמיד המצרי שעושה את מבחני הבגרות ברצועה יכול להתקבל באוניברסיטה. אומרים לו: לא אולפן קיץ, אולפן של שנה שבסיומו הוא עובר בחינה. החלמיד אומר: גם להפסיד שנה וגם להיבחן בחינה אקסטרנית, שהוא לא בטוח שהוא יעמוד בה, זה יותר מדי. בעוד שקודם גמר את הבחינה כפי שגמר, קיבל ציון כפי שקיבל ואוטומטית נכנס לאוניברסיטה בלי קושי. ודאי שאנחנו לא נוכל לעזור לו באולפן, כי אז נצטרך באולפן הזה ללמד את הולדות הדמיט הערביים כפי שהמצרים מלמדים.

השר מ. דיין: ויכול להיות שבסוף האולפן הזה, תעודת

בגרות עם החימה שלנו, מצריכם לא תראה

בוה את הדרך לבחינה שתתקבל על ידה.

תת-אלוף ש. גזית: אפילו תעודת הבגרות שאנחנו מחלקים היא

התעודת המצרית המקורית, ולאורך הדרך

הוספנו סמל שלנו. זו אותה תעודה עם סמל שונה.

100-10000

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by appropriate documentation, such as receipts or invoices. This ensures the integrity and reliability of the financial data.

In addition, the document outlines the procedures for handling discrepancies and errors. It states that any irregularities should be promptly identified and investigated. Once the cause of the error is determined, corrective measures should be implemented to prevent recurrence. This proactive approach is essential for maintaining the accuracy of the financial statements.

Conclusion

In conclusion, the document provides a comprehensive overview of the financial reporting process. It highlights the key principles of accuracy, transparency, and accountability that must be upheld at all times.

Appendix A

This section contains supplementary information, including detailed schedules and supporting documents, which are essential for a complete understanding of the financial data presented in the main report.

השר ח. גבתי:

אני מחייב את ההצעה של שר הבטחון על
אף הפקפוקים שיטנם. אני חושב שמבחינת
העדיפויות, העדיפות הראשונה צריכה להיות ליציאתם של הבחורים האלה.
אותי לא מדאיג הדבר איך זה יראה. לעומת זאת בקשר אעם הגברת הזיקה
של מצרים לרצועה, אני מבין שביחס לספרי לימוד הכוונה היא שבשלב
שנים אלה יוגיטו ספרי לימוד שעברו את הביקורת של "אונסקו" ולא
מחזירים את ספרי הלימודים המצריים אלא ספרי הלימוד של "אונסקו".
אני חושב שצריך לעשות זאת.

השר מ. בגין:

בהצעה להחלטה נאמר: "אם יתברר כי
הדבר ישמש תנאי לקבלת התלמידים לפי
ההסדרים שקדמו למלחמה, נהיה מוכנים לוותר על הנהגת מערכת הלימוד
הישראלית, ולפחות לגבי בחי-הספר של סט"ת המהווים שני שליש מכלל
הבוגרים, ננהיג את תוכנית הלימוד המצרית, ואת ספרי הלימוד המצריים
לפיקוחאוח הביקורת שעשתה "אונסקו"."

השר ח. גבתי:

אני מבדיל בין תוכנית הלימודים ¹⁷¹ספרי
הלימוד. כאן בבחי-הספר ברצועה מלמדים
לפי ספרי לימוד מהוקנים. אותו דבר בשנות הלימוד האחרונות.
אני רוצה להגיד לשר בגין, אם מדברים על
השמך או הכרי, בשבילי הקרי שיהיו פחות 2,000-3,000 בחורים ברצועה.
מה תהיה ההשפעה של ספר לימוד כזה, זה השמך.
ועוד דבר, אנחנו צריכים לראות אצא את
הבעיה כהרבה יותר רחבה לצערי, אבל אני רוצה להגיד לשר קול, שאומר
שניתן להם אפשרות ללמוד פה. הבעיה היא לא רק אצא האפשרות ללמוד פה.
הבעיה היא מה הם עושים אחרי הלימודים. זו הבעיה העיקרית. נניח

Section 1

The first part of the document discusses the general principles of the program. It outlines the objectives and the scope of the project. The document is divided into several sections, each dealing with a specific aspect of the program. The first section, titled "Section 1", describes the overall goals and the organizational structure. It mentions that the program is designed to provide a comprehensive framework for the study of the subject matter. The document is intended to serve as a guide for the participants and to ensure that all activities are conducted in a consistent and professional manner. The following sections will provide more detailed information on the various components of the program, including the curriculum, the teaching methods, and the evaluation process.

Section 2

The second part of the document, titled "Section 2", focuses on the specific details of the program. It describes the various activities and exercises that will be used to facilitate learning. The document emphasizes the importance of active participation and the role of the instructor in creating a supportive learning environment. It also discusses the methods of assessment and the criteria for evaluating student performance. The program is designed to be flexible and adaptable to the needs of the participants. The following sections will provide more information on the specific activities and the evaluation process.

Section 3

The third part of the document, titled "Section 3", discusses the administrative aspects of the program. It provides information on the registration process, the fees, and the contact information for the program coordinators. The document also includes a list of the program's sponsors and supporters. The program is supported by a number of organizations and individuals who are committed to the advancement of the field. The following sections will provide more information on the administrative details and the contact information for the program coordinators.

השר ה. גבתי:

שכל שנה יהיו בארץ 1,500-2,000 בוגרי אוניברסיטה מה הם יעשו מה. ברור שאין להם כל סיכוי להיקלט במקצוע הזה, כי גם מגמת הלימודים שלהם זה לקראת פקידות ממשלתית או פקידות בחברות. אין להם מה לעשות. על כן אינני חושש מכך שהם יחזרו עם גמר הלימודים. אין להם למה לחזור, וכל מה שנעשה פה למען השכלתם לא רק שלא פוחרים בעיה, אלא יוצרים בעיה הרבה יותר חמורה של אנשים שלמדו עוד ארבע חמש שנים, ואין להם עתיד.

אני בעד זה, שעם כל הספקות, אם זה ניתן,

לחת להם לצאת.

השר י. ברזילי:

לצערי ההכרעה היא לא בין הברי לבין

השמא אלא בין שני שמא. יש ספקות לכאן

או לכאן. דוקא לגבי שטח שיתכן ורוצים שישאר בכל החנאים המדיניים בישראל, יש ענין, במידה שהדבר הזה אפשרי, שיהיה פחות מאוכלס ויצאו פחות או יותר לא בדרך של דחף, אלא יצאו מתוך אינטרס שלהם. מה שברור לי שלנו אין פתרון בשביל אותם 3,000 בוגרים לשנים הקרובות.

אינני מניח שיש לזה השלכה מדינית

ורחיקה לכת. מצרים עצמה אינה מציגה את עצמה כפרטדנט כל כך חזק

ברצועת עזה. יש לה דברים יותר חשובים: שארם-א-שייך, סיני, חלק מסיני

או כל סיני. ואם כן, לא זו הנקודה שיכולה להיות לא גורם קובע

ואפילו לא גורם משני.

אוניברסיטאות ירושלים או תל-אביב

לא תעשינה שלוחות בעזה. ענין השלוחות בזמנו היה כל כך קשה ומסובך,

על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בשלוחות בשפה הערבית.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the efficient operation of any organization. This section also touches upon the legal implications of record retention and the potential consequences of non-compliance with relevant regulations.

In addition, the document highlights the role of technology in modern record management. It suggests that utilizing digital tools can significantly reduce the risk of data loss and improve the accessibility of information for authorized personnel.

Furthermore, it is noted that regular audits and reviews are necessary to ensure that record-keeping practices remain up-to-date and effective. This process helps identify any gaps or weaknesses in the current system and allows for timely adjustments.

The document also addresses the challenges associated with managing large volumes of data. It suggests that implementing a clear classification scheme and using metadata can help in organizing and retrieving information more effectively. Additionally, it stresses the importance of training staff on proper record-handling procedures to ensure consistency and accuracy throughout the organization.

Finally, the document concludes by reiterating the overall goal of record management: to provide a reliable and secure source of information that supports the organization's mission and objectives. It encourages a proactive approach to record-keeping, recognizing it as a critical component of long-term success.

By following the guidelines outlined in this document, organizations can ensure that their records are well-maintained, easily accessible, and compliant with all applicable laws and regulations. This, in turn, will contribute to the overall transparency and accountability of the organization.

השר י. ברזילי:

אם אני צריך לסכם לעצמי אני יותר קרוב

לשר הבטחון מאשר לשר בגין בענין זה.

השר ז. ורהפטיג:

אני רוצה לשאול אם אין אפשרות לבנות

את שיטת החינוך התיכון בכיתות י" עד י"ב

בעזה לפי שתי שיטות: שיטה אחת בשביל הפליטים, אף-על-פי שיכולה

לחול גם על לא-פליטים, ש"אונסקו" או "אונרא" ימשיכו כמו שהם

מלמדים בבתי-הספר שלהם לפי השיטה שמחקבלת גם עלינו בדעיבד, וימשיכו

בה בשלש כיתות אלה. אז הבוגרים האלה יוכלו ללכת לאוניברסיטאות

המצרינות. להשאיר את השיטה השנייה בשביל תושבי הרצועה עם מתן זכות

וכל אחד יוכל לבחור לו לאן ללכת להמשיך ללמוד. כלומר בשביל בתי-ספר

בכיתות י" עד י"ב מלמדים לפי השיטה שלנו. אם בונים את החינוך

התיכוני על-פי שתי השיטות האלה זו יכולה להיות דרך מעשית כדי

שיוכלו להמשיך באוניברסיטאות, אפילו אם זה יעזור רק ל- 20 תלמידים.

אבל לגבי אלה שאינם תושבי עזה, שהם מבחינת גוף זר, אותו הגוף הזר

המטפל בהם ימשיך להכין אותם להמשך הלימודים באוניברסיטאות בחו"ל.

בשביל תושבי עזה שישארו אזרחי ישראל אני משאיר את האפשרות השנייה.

אז לא מותרים על שום פרינציפ אבל מבחינה מעשית נותנים להם אפשרות

לעזוב. היות והחינוך הוא כולו ממלכתי, ובידינו האפשרות לכוון זאת.

השר י. אלון:

בין שתי הרעות/ בכל אחת מהדעות שהושמעו

פה יש קוץ ואליה ^ל נראית לי הצעת שר

הבטחון כרע במיעוטו מבחינה תכליתית פשוטה. בחיים המדיניים אין

מנוס מלקבל החלטה שיש בה כמה נקודות לא רצויות, אבל התוצאה יכולה

להיות רצויה. הדאגה היחידה שלי שמא המצרים לא יסכימו. אילו הסכימה

הייתי מברך על כך.

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

השר י. אלון:

אם נזכה להתפטר מכמה מאות מבני הנעורים

האלה לשנה זה הישג (השר ט. דיין: המדובר ממש באלפים) בין אם הם מבני הפליטים ובין אם מבני התושבים הקבועים. אני מסכים עם השר דיין שלא צריך לתת לפליטים מעמד של קבע, אבל יצאו בני הוותיקים אצא מעזה ומחאן-יונס, ארבא. אני בעד.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: קשה להניח שעל-פי ספרי לימוד ייקבע

סטטוס של איזה שטח שהוא. זה ייקבע

על-ידי כל מיני שיקולים אחרים. אם נעמוד, נעמוד בשטח זה או בשטח אחר ולא על פי ספרי הלימוד.

יש לי ספק, זה פשוט פנטסטי לפי דעתי,

שמשיקולים פוליטיים, מצד אחד מצרים תרצה לקבל אותם, זאת אומרת שתרצה שיצאו מעזה, כי לא כל כך^{קצת} לנחש מדוע אנחנו כל כך ליברליים. מצד שני, מאותם השיקולים הפוליטיים, שהבחורים האלה ירצו לעשות טובה זאת וירצו לצאת. אם כן, אם 2,000-3,000 בחורים כאלה אצא יצאו זה יהיה לברכה. זה יכול רק לעזור לפי דעתי לקביעת הסטטוס של עזה. זה יכול לעזור על-ידי זה שבגורם מתסים חמור לא יהיה שם.

אינני מבינה מה נעשה עם בחורים אלה

במוסדות החינוך שלנו. הם יבואו רק ללמוד? פירושו להכניס

לאוניברסיטה בירושלים, לאוניברסיטה בתל-אביב ולמוסדות ההשכלה

הגבוהה שלנו בחורים שיש להם יצרים פוליטיים. מה היו עושים בחורים

שלנו במצב דומה חס וחלילה? היו רק לומדים? היו עושים עוד איזה

דברים. אנחנו על-ידי כך מכניסים אותם במו ידנו בכפיפה אחת עם מאה

החלמידים מבין הערבים הישראליים.

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

השר מ. קול:

אני מציע להקים שלוחה ברצועה.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר:

לפי דעתי, אם זה יהיה אנחנו צריכים
לברך על כך. יש לי ספק אם זה יהיה.

אין כל סכנה בכך שיבדקו את הדבר, אם מצרים לא תקבל זאת...

השר מ. קול:

אז מה נעשה? נצטרך לחפש פתרון.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר:

אז נחפש פתרון, אבל אם מצרים תקבל זאת
זה הפתרון. הלוואי והיו 10,000 כאלה

שיצאו כל שנה.

מר י. גדיש:

אנחנו עמדנו בפני בעיה דומה אבל בקנה
מידה יותר קטן בירושלים. בירושלים

נקבעה מערכת החינוך הישראלית, אבל נתנו אפשרות לכוגרי בת-ספר
בכיתה י"ב להיבחן כאקסטרניק על-פי^{הבחינות} הבחינות ביהודה ובשומרון. שמא
נוכל לעשות גם פה כך?

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: לאיזה מוסדות הם נכנסים עם העודות אלה?מר י. גדיש:

כפי שירדן או ארץ ערבית אחרת מכירה
בתעודת הבגרות של יהודה ושומרון, היא
מכירה גם בתעודת בוגר בית-ספר בירושלים שנבחן בחינה אקסטרניק, על-פי
הבחינות ביהודה ובשומרון.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: מי מכיר, ולאיזה בית-ספר גבוה הם יכולים

ללכת?

1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946

1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946

1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946

1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946

1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946
1945-1946   1945-1946

זה משמש בעיקר לסמינרים שלנו ברמאללה,
בשול-כרם ובשכס.

תח/אלוף ש. גזית:

מדינה ערבית גם כן מקבלת אותם.

מר י. גדיש:

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: אני רוצה לדעת אם הבחינות האקסטרניות
האלה מאפשרות להם להתקבל לאוניברסיטה
במצרים או בדמשק, או שהיא טובה רק לשטחים שלנו.

אני צריך לחקן, ^{אלה} לא בחינות אקסטרניות
הם תלמידים אקסטרניים בזמן שהם עושים

מר י. גדיש:

את תעודת הבגרות ביהודה ובשומרון.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: אבל איפה הוא נשאר, ואיפה הוא ממשיך
בלימודים?

תעודה זו היא תעודת בגרות של יהודה

מר י. גדיש:

ושומרון. כמו שכל בוגר בית-ספר תיכון
מיהודה ומשומרון יכול להתקבל לאוניברסיטה בכל אחת מהארצות הערביות
עם תעודה זו, אז גם הבוגר מרצועת עזה על-ידי בחינה אקסטרנית זאת
יוכל להתקבל על-ידי תעודה זו.

על-ידי מי? הירדנים הודיעו מיד אחרי

השר מ. דיין:

אצאאא הכיבוש שהם לא יקבלו אף בוגר
מבית-ספר תיכון בשכס, לפי תוכנית הלימודים הישראלית, אלא אם כן
הם יעשו תעודת בגרות שתקבל אישור, ואנחנו הסכמנו שתקום ועדה שלהם,
וועדה זו כמובן נסעה לירדן ותיאמה אתם את הדברים, וקיבלה מהם
סמכות לעשות פה תוכנית בחינות משלהם.

1944.1.25

... ..
... ..

1944.1.25

... ..

1944.1.25

... ..

... ..

1944.1.25

... ..

... ..

1944.1.25

... ..

1944.1.25

... ..

... ..
... ..
... ..

1944.1.25

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

זאת עשתה ירדן שאין לה אף אוניברסיטה אחת.

(השר מ. ששון: עכשיו כבר יש). זה סמינר למורים, אבל זו לא

אוניברסיטה למהנדסים או לרופאים. ירדן הסכימה ליפות את כוחם של נציגים של ראשי החינוך בגדה, והם נותנים תומת על בחינת הבגרות. את זאת ~~שש~~ מבקשים תושבי עזה. הם אומרים: תנו לנו לנסוע למצרים ולנהל משא-ומתן. ברור שאם הם יסכימו הם לא יסמיכו לא את גדיש ולא

את תת-אלוף מ. גור; ~~אז~~ אולי יסמיכו את מנהל החינוך המצרי, שהוא

עזתי, שהוא יעשה את התוכנית של בחינות הגמר, שיחבלו כאותם

האכסטרניס ויהנו מאותה שנת ^{לומדים} כל זה בתנאי שהם יסכימו לזה. אנחנו

אמרנו להם שזה בתנאי, מה שלא יהיה, שהספרים יהיו נקיים מחומר

הסתה, ולא יהיו ספרי לימוד מצריים. אם המצרים יגידו שהם מסכימים

בתנאי שילמדו כאן לפי התוכנית המצרית - זה לא, אלא ספרי הלימוד

שאושרו על-ידינו ואושרו על-ידי "אונסקו" שהוצאו מהם הקטעים נגד

ישראל. זאת תוכנית הלימודים המצרית. כפי שאמרתי כבר קודם אינני

חושב שהם עשו זאת מחוץ כוונה טבוטג'ה, אלא אם התלמידים רוצים

להיכנס לאוניברסיטה המצרית הם לא יכולים ללמוד לפי תוכנית אחרת.

לא לומדים בעזה לפי תוכנית הלימודים הישראלית. מתוך 100 ספרים

אנחנו סיפקנו להם ארק 20 ספרים. מה שקרה א הוא ש-2,000 בחורים

פנו וביקשו לנסוע למצרים ולראות אם הם יקבלו אותם או לא.

אני שומע כאן דבר שלא היתה עליו כל

השר מ. ששון:

החלטה. בגדה לומדים לפי תוכנית הלימודים

הירדנית ובזמנו הוקמה ועדה זו שתבחן את האנשים האלה כדי שיוכלו

להתקבל לאוניברסיטאות במדינות ערב. במזרח ירושלים נקבע שתוכנית

הלימודים תהיה ישראלית ואין לה כל קשר עם הועדה הבוחנת הזאת. עכשיו

THE UNITED STATES OF AMERICA
 DISTRICT COURT OF THE DISTRICT OF COLUMBIA

IN RE [Name],
 [Title]

[Text of the document, including names, dates, and legal references]

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the seal of the Court at the City of Washington, D.C., this [Date] day of [Month], 19[Year].

[Signature]

השר א. שרון:

אני שומע שתלמידים ממזרח ירושלים יכולים להיבחן על-ידי ועדה זו ויכולים לנסוע לאוניברסיטאות במדינות ערב. אז השמא הזה ביחס לרצועת עזה והשאלה אם המצרים יסכימו, פה אנחנו נסוגים. אנחנו מאפשרים לתלמידים שילמדו לפי חוכנית הלימודים הישראלית, שיבחנו על-ידי ועדת הבחינות הירדנית. אז חזרנו בנו. מי קבע זאת? איפה הוחלט על כך?

זה כבר נושא חדש.

השר י. אלון:

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: יש מכחב מראש עיריית ירושלים, שאני עכשיו רואה אותו בפעם הראשונה, בו הוא מבקש שיאפשרו זאת. מר גדיש אומר שהוחלט על כך. אם יש ערעור, לא נוכל לטפל בזה בישיבה זו. היום עלינו להחליט בעניין עזה. אני מבקשת להעמיד להצבעה את השאלה אם אנחנו מוכנים לנסות לברר במצרים את האפשרות של קבלת סטודנטים מעזה בתנאי שיכינו אותם כדי שיהיו ראויים להתקבל לאוניברסיטה בקהיר.

הצבעה :	בעד ההצעה - 8 קולות
---------	---------------------

	נגד - 4 קולות
--	---------------

	1 - קול
--	---------

מחליטים : (ב- 8 קולות, 1 נגד, 1 נמנע) :

לעודד המשך יציאתם של בוגרי בתי-ספר חינוכיים ברצועת עזה ללימודים אוניברסיטאיים בארצות ערב, תוך דגש מיוחד על בני הפליטים.

לצורך זה, ניזום יציאת שליח/ים למצרים ולמקומות אחרים לפי הצורך במגמה לבחון האם ובאילו תנאים יהיו מוכנים לקבל תלמידים מהרצועה ללא הגבלות והכבוד.

שט/18. שירותי הבריאות ברצועת עזה

השר ז. שרף: באחת הישיבות הקודמות העלו שר הבטחון

ושר הבריאות את הבעיה של שירותי

הבריאות ברצועת עזה. היה בירור מוקדם ומסתבר שאפשר למצוא כסף

זה בחוץ התקציב של הממשל הצבאי.

אני מבקש ליפות את כוחם של נציגי

משרד הבריאות, נציגי הממשל או משרד הבטחון ונציגי האוצר, לקבוע

את הפרטים ולהסדיר את העניין. הדבר לא צריך לעורר ויכוח.

השר מ. דיין: אני מבין שכולם מסכימים לכך.

היו"ר הה"ה הגב' ג. סאיר: אנחנו מקבלים את ההצעה למסור את יפוי

הכוח הנדרש.

מ ח ל י ט י מ : הועדה רושמת לפנייה את הודעת שר האוצר כי המימון לביצוע התכנית בדבר שיפור שירותי הבריאות ברצועת עזה יבוא מהתקציב המאושר לשטחים המוחזקים לשנת 1969/70.

הפרטים יקבעו על-ידי נציגי הממשל הצבאי, משרד הבריאות ואגף התקציבים במשרד האוצר.

שט/19. התקרית במערת המכפלה ביום ה' באייר תשכ"ט (23.4.69)

השר מ. דיין: אני מבקש את תח-אלוף ש. גזית למסור כאן

על מה שהיה אתמול בחברון, מאחר שהדברים

יהיו בעוד שעה בעמנונת הערב.

THE UNITED STATES OF AMERICA

Section 1.

That the United States of America do hereby certify that the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the seal of the Department of State at Washington, this 10th day of January, 1900.

Secretary of State

Approved: _____
Special Agent in Charge

Section 2.

That the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

Section 3. That the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

Section 4. That the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

Section 5. That the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

Section 6. That the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

Section 7.

That the following is a true and correct copy of the original as the same appears on the records of the Department of State.

Approved: _____
Special Agent in Charge

חת-אלוף ש. גזית:

הדיווח שקיבלתי בטלפון אומר: אתמול בבוקר

בשעה 8.30 הודיעו שומרי מערת המכפלה

בחברון למושל חברון, כי המתנחלים תלו דגל על קבר יצחק שבמערה. המושל ירד למערה, הסיר את הדגל ללא כל תקריות, והסביר למתנחלים שנמצאו במקום, כי אין לעשות דברים נוספים מסוג זה.

בצאתו מהמערה פגש המושל שלשה מחברי

המזכירות של המתנחלים: הרב לוינגר, ולטמן אליעזר ובני קצובר. הוא

הזכיר להם את בעיית הדגל וכן כי אין לרקוד ולשיר במערה. בסביבות

השעה 9.45 - 10.00 הודיעו לו שומרי המערה, כי המתנחלים החלו לשיר

ולרקוד. השומרים ביקשו מהם פעם, פעמיים ושליש להפסיק את ריקודיהם,

אך המתנחלים בשלהם. המושל הורה להוציא את המתנחלים בכוח, ואם זה

לא יעזור - אף להכות. השומרים החלו לדחפם לעבר היציאה והתפתחה

קטטה שהתבטאה בצעקות, ויכוחים, וחבטות קלות. תוך כדי המהומה

הוציאו המתנחלים דגל והניפוהו באולם. המושל שהגיע למקום הרגיע את

הרוחות וביקש מהרב לוינגר לצאת את המערה; החזיר לידיו של הרב

לוינגר את הדגל כשהוא מקופל יפה ובזאת נסתיימה התקרית.

היום הסיפור הזה יהיה בכל עתוני הערב.

היו"ר רה"ה הגב' ג. מאיר: מעוררת השאלה, המתנחלים בחברון רוצים

שחברון תישאר במדינת ישראל, האם הם

מקבלים את מרות החוק של ממשלת ישראל, או שהם חושבים שחברון תישאר

בתוך מדינת ישראל, אבל ^{כחוק} שם לא יהיה ^{כאן} כל מקום אחר ^{לדבר?}

היה תקדים שממשלה יושבה בחברון שבע

השר ח. גבתי:

שנים.

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR

DATE: 10/10/50

RE: [Illegible text]

1. [Illegible text]

2. [Illegible text]

3. [Illegible text]

4. [Illegible text]

5. [Illegible text]

6. [Illegible text]

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR

DATE: 10/10/50

7. [Illegible text]

היו"ר רה"מ הגב" ג. מאיר: גם על זה אני רוצה לדעת מי יחליט, אלא אנשי חברון או העם. זה דבר חמור מאוד. אני מציעה שיוגד להם בצורה מפורשת ביותר שחוק ישראל חל גם עליהם. אני מבינה שועדת שרים ביקרה בחברון...

השר י. אלון: אבל לא היתה במערת המכפלה.

היו"ר רה"מ הגב" ג. מאיר: יש לי רושם שבחוק הויכוח מה בדיוק יהיה עם המתנחלים, יש להם הרגשה אלא שניתן להם עידוד כזה, בין שניתן אן לא ניתן, יש להם הרגשה שמישהו מעודד אותם, ונדמה להם שהכל מותר להם.

השר י. אלון: זה לא קשור בסיור הזה.

היו"ר רה"מ הגב" ג. מאיר: אני לא אומרת שבעקבות הסיור הזה, אני אומרת שמתחסיס אליהם אחרת מאשר היו מתייחסים אל קבוצת יהודים בתל-אביב או בחיפה או באיזה מקום אחר (השר י.ש. שפירא: מי מתייחס?) יש משהו באויר שבהם אסור לנגוע, ושלחם מותר קצת יותר מאשר לאחרים, באשר הם הלכו לחברון בלי החלטת הממשלה, והיות ופעם אחת עשו דבר שהחליטו עליו בלי קבלת אישור, אז אין גבול.

השר ז. ורהפטיג: בכל זאת לא צריך לראות את המקרה הזה כחומרה כל כך רבה.

100-10000 ...
 ...
 ...

100-10000 ...
 ...
 ...

100-10000 ...
 ...
 ...

100-10000 ...
 ...
 ...

100-10000 ...
 ...
 ...

השר י. ברזילי:

אני רואה שזה מתפתח.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: בלי משימ כיוונתי לנקודה. אני יודעת שהשר ורהפטיג הוא בכלל יהודי שומר על חוקי המדינה, אבל הוא לא היה מתייחס ביחס ליברלי כזה לאיזו שהיא קבוצה יהודית אחרת. כל הכבוד ליהודים האלה, אבל אין להם שום עדיפות על פני יהודים אחרים. לא יכול להיות דבר כזה שבמקום זה יהיה יהודי שאינו מקבל את ההוראות של המושל הצבאי שאחראי לשטח זה. מספיק למושל הצבאי כאשר הערבים אינם מקבלים את הוראותיו. לא יתכן שבמקום כזה תהיה קטטה בין יהודים ובין אנשי הבטחון שלנו. לפי דעתי אין חטא גדול מזה. מספיק לאנשי הבטחון והממשל כל מה שהם צריכים לשאח בו עכשיו. שיצטרכו להתקוטט עם יהודים, אין דבר איום יותר.

השר מ. דיין:

אני מאמין שלשר הדתות יש השפעה על אנשים

אלה, אני רוצה לדעת אם השפעה זו הייתה טובה, לפני שהעמידו אצאצא את המושל הישראלי במצב שהוא צריך להוריד את דגל ישראל בחבון?

השר ז. ורהפטיג:

אני מוכן ללכת להסביר להם שלא צריך

לעשות דברים כאלה, אבל הפרה חלקית של

ח-וק זה חלק מקיומו של החוק.

השר י. ברזילי:

זה אתה אומר, כמי שהיה ממלא מקום שר

המשפטים?

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944 - 1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

השר מ. בגין:

הערה אחת, אני חושב שזה לא טוב^ה שעשו המתנחלים, שחלו שם דגל והביאו להורדתו וגם זה לא טוב שהם רוקדים במערה. זה מקום קדוש, ובמקום קדוש אין רוקדים. אבל תמה אני על הנוסח שפה שמענו עליו, שהמושל נתן הוראה להרחיקם בכוח ואפילו במכות. אני מקווה שזה לא יתפרסם.

צריך להעיר למושל שאם אדם שיש לרשותו כוח אומר שצריך להרחיק קבוצה בכוח, אז לא צריך להוסיף יותר. כוח זה דבר מספיק. משטרה שומרת חוק חייבת להתטמש, כאשר אין דרך אחרת, במידת הכוח הדרושה, ואסור לה לעבור על שימוש במידת הכוח הדרושה. לכן הביטוי הזה אינו מתאים במקרה זה וצריך להעיר למושל שהוא לא היה צריך להגיד "אפילו במכות", אפשר להגיד: בכוח.

תת-אלוף ש. גזית:

אני רוצה להעיר, אני ציינתי זאת כי זו הערה שאני ביקשתי לברר אצל המושל.

בעתונות נאמר שהמושל נתן הוראה להכות. שאלתי האם הוא נתן הוראה להכות, והחשובה שקיבלתי היתה: המושל נתן הוראה להוציא את האנשים בכוח; אם זה לא יעזור מותר להכות.

השר מ. בגין:

אין לי הצעה פורמלית.

היו"ר רה"מ הגב' ג. מאיר: זה מצער בצורה נוראה וצריך לתת הוראה כזאת, ואנחנו בודאי לא עושים זאת מתוך

שואחה.

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

10000

מ ח ל י ט י ס : א . תופעל כל השפעה אפשרית על המתנחלים לקיים את הסדר בחברון בהתאם להוראות הממשל הצבאי.

ב . הממשל הצבאי יבטיח קיום הסדר הציבורי מצד המתנחלים כפי שהוא עושה זאת לגבי כל מפר סדר אחר.

ח י ש י ב ה נ נ ע ל ה

THE FOLLOWING IS A SUMMARY OF THE INFORMATION RECEIVED FROM THE SOURCE ON THE MATTER OF THE ABOVE NAMED PERSONS.

- 1. THE SOURCE HAS BEEN ADVISED THAT THE ABOVE NAMED PERSONS ARE CURRENTLY EMPLOYED BY THE UNITED STATES GOVERNMENT.

END OF REPORT

מזכירות הממשלה

סודי
העתק מס. 20

פ ר ט י כ ל
ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
כ"ב בניסן תשכ"ט - 10.4.69

נכחו השרים : ג. מאיר - יו"ר, א. אבן, מ. בגין, י. ברזילי, ח. גבתי,
מ. דיין, ז. ורהפטיג, מ. קול, י. ספיר, פ. ספיר, ז. שרף,
א. שרון

בעדרו השרים: י. אלון (חולה), י.ש. שפירא (בחול"ל), ח.מ. שפירא (בחול"ל).

י. אלמוגי	-	שר העבודה
ז. ארן	-	שר החינוך והתרבות
י. גלילי	-	שר
מ. שמגר	-	היועץ המשפטי לממשלה
מ. ארנון	-	מזכיר הממשלה
י. ארנון	-	משרד האוצר
מ. אסף	-	משרד העבודה
תא"ל מ. גור	-	צ.ה.ל.
י. גוראל	-	משרד העבודה
תא"ל ש. גזית	-	צ.ה.ל.
ש. הלל	-	משרד החוץ
תא"ל ר. ורדי	-	צ.ה.ל.
ד. כוכבי	-	משרד העבודה
אל"מ י. ליאור	-	המזכיר הצבאי לראש הממשלה
ח. סמית	-	משרד העבודה
י. פונדק	-	משרד העבודה
סא"ל מ. רבינוביץ	-	משרד הבטחון
מ. שרון	-	לשכת ראש הממשלה

סדר היום : שט/16. התעסוקה בשטחים המוחזקים

/התעסוקה.

בפרטיכל זה 2 דפים.

שט/16. התעסוקה בשטחים המוחזקים

שר העבודה פותח.

כדיון משתתפים: השרים י. ספיר, ז. ורהפטיג, פ. ספיר, מ. קול, ג. מאיר, ח. גבתי, א. ששון, י. ברזילי, ז. שרף, מ. בגין, מ. דיין וה"ה י. ארנון, ש. גזית, י. פונדק ומ. גור.

מ ח ל י ס י ס להטיל על ועדה בינמשרדית להציע תכנית להרחבת אפשרויות התעסוקה בשטחים המוחזקים.

על הועדה להגיש את ממצאיה תוך חודש ימים.

ועדה זו תבדוק גם את שאלת שכר העבודה בשטחים ואת בעיית השימוש בסכומים המנוכחים משכרם של פועלי יהודה, השומרון ועזה.

הרכב הועדה: נציג משרד העבודה - יו"ר, ונציגי משרדי האוצר, הבטחון, החקלאות, המסחר והתעשייה ונציג השר י. ספיר.

כינתיים אשר לתעסוקה בישראל שמעבר לקו הירוק, ימשיך משרד העבודה בנוהלי התעסוקה הקיימים על פיהם מוזמנים פועלים מהשטחים לעבודה רק על פי דרישת לשכות העבודה ובכפיפות לבדיקות הבטחוניות.

ה י ש י ב ה ב ב ע ל ת

ע"ע 33 - 40 הודפסו
מחדש עם תיקוניו של
שר-הבטחון לאחר שעבר
על דבריו בישיבה,
והוחלפו בכל העותקים.

- - -

פ ר ט י - כ ל
 ישיבת ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים
 כ"ב בניסן תשכ"ט - 10.4.69
 (בשעה 08:30 בבוקר)

נכחו השרים : רה"ט ג. מאיר - יו"ר, א. אבן, ס. בגין,
 י. ברזילי, ח. גנתי, ס. דיין, ז. ורהפטיג,
 ס. קול, י. ספיר, פ. ספיר, ז. שרף, א. ששון.

נעדרו השרים: י. אלון (חולה), י.ש. שפירא (בחו"ל),
 ח.מ. שפירא (בחו"ל).

י. אלמוגי	-	שר-העבודה
ז. ארן	-	שר החינוך-והתרבות
י. גלילי	-	שר
ס. שמגר	-	היועץ המשפטי לממשלה
ס. ארנון	-	סזכ"ר הממשלה
י. ארנון	-	משרד האוצר
ס. אסף	-	משרד העבודה
חח-אלוף ס. בור	-	צה"ל
י. בוראל	-	משרד העבודה
חח-אלוף ש. גזית	-	צה"ל
ש. הלל	-	משרד החוץ
חח-אלוף ר. ורדי	-	צה"ל
ד. כוכבי	-	משרד העבודה
אל"ם י. ליאור	-	סזכ"ר צבאי לראש-הממשלה
ח. סמית	-	משרד העבודה
י. פתדק	-	משרד העבודה
סא"ל ס. רבינוביץ	-	לשכת שר-הבטחון
ס. ששון	-	לשכת ראש-הממשלה
רשם	-	י. סימון

שט/16. התעסוקה בשטחים המוחזקים

ביו"ר רה"ם הגב' ג. סאיר: אני רואה שעבר קצת זמן מאז הישיבה האחרונה. אני מקווה שנוכל לסדר שהועדה הזאת תתאסף בזמנים תדירים יותר, על סגת שנוכל באמת להתקדם ולסיים דיון טקיף בבעיות השונות הקשורות עם השטחים. בישיבה הקודמת פתח שר העבודה בענייני עבודה ותעסוקה, והדיון לא נסתיים. אנקשו לרענן קצת את זכרוננו, וניכנס סיד לדיון.

השר י. אלטובי: בקשתי לחלק לחברים חומר וואגתי לכך שהם יקבלו את החומר עוד לפני כן. החומר מכיל ניתוח על הפצב בשטחים ויחסי הגומלין בענייני עבודה וכלכלה בין השטחים לבין הקו הירוק. הניתוח הזה נעשה על ידי הרשות לתיכנון כוח אדם. היום הנחתי על שולחן הועדה טבלה של מספרים על התעסוקה.

כפי שאתם רואים מהדיון וחשבון הזה, רשומים בלשכות העבודה 26,517 דורשי עבודה מהגדה ומהרצועה. בתוך זה סודרו לעבודות שונות בתוך השטחים בעבודות יזומות 9,815, ובישראל בתוך הקו הירוק 5,423.

אל המספרים האלה אני רוצה להוסיף כמה פירושים. הפירוש הראשון הוא שהמספר של 26,517 אינו סכום נכונה את מספר דורשי-העבודה. ראשית, משום שלשכות-העבודה נפתחו רק בסוף שנת 1968, וחלק מדורשי-העבודה הסתדר בעצמו בלי הלשכות; שנית, כאשר רבים פונים אל הלשכה, ואין מסדרים אותם בעבודה, אין הם פונים שנית אל הלשכה. מעריכים שישנם כ-15,000 כאלה, נוספים, דורשי-עבודה, טובטלים או בלתי פועקים שאינם רשומים בלשכות-העבודה.

השר א. ששון: או הסתדרו בעצמם?

השר י. אלטובי: לא. במיוחד צריך לקחת בחשבון שכל הפקידות אינה פונה ללשכת-העבודה, כאשר ללשכת-העבודה אין פתרון לפקידות, ופקיד בשטח או ברצועה לא יילך

Section 101-1000

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows:

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows: (a) The purpose of this chapter is to provide for the regulation of the use of land and buildings in the City of Chicago, Illinois, and to provide for the health, safety and general welfare of the people of the City of Chicago, Illinois.

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows:

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows: (b) The Board of Zoning Ordinance shall have the authority to make and amend zoning ordinances, subject to the approval of the City Council.

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows: (c) The Board of Zoning Ordinance shall have the authority to make and amend zoning ordinances, subject to the approval of the City Council.

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows: (d) The Board of Zoning Ordinance shall have the authority to make and amend zoning ordinances, subject to the approval of the City Council.

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows:

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows:

Section 101-1000, Chapter 101, Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows:

השר י. אלמוגי:

לעבוד עבודה יזומה או עבודה פשוטה בישראל. לכן המספר הזה של 26,517 איננו מבטא נכונה את מספר דורשי-העבודה. ההערכה היא שישנה חוטמת של לפחות 15,000. כמובן ישנן הערכות שונות. אני מדבר על הערכה שלמדתי אותה לאחר שישבתי עם כל הגורמים.

מספר שני שאני רוצה לתקן נוגע

ל-8,500 סחוך השטחים העובדים בישראל. ישנם חלוקי דעות ביחס להערכה כמה ערבים מהשטחים עובדים סחוך ללשכת-העבודה. הערכה אחת מדברת על 10,000, אנשי לשכת העבודה מדברים על 2,500 ואנשי הלשכה המרכזית לטטאטיסטיקה מדברים על 3,500. זה נוסף לאותם 5,423 שהזכרתי. אני משער שבסך הכל עובדים מהשטחים כ-9,000-10,000 ערבים בחוך הקו הירוק, מזה 5,423 דרך הלשכה והיתר שלא באמצעות הלשכה.

זהו המצב העובדתי במספרים ביחס לסועסקים

ומחוסרי-העבודה, שכפי שטענתי יש ביחס לזה הערכות שונות ואין לי מכשיר לבדוק מהי ההערכה המתקבלת על דעתנו. זה דבר אחד.

שנית: המדיניות של משרד העבודה התבססה עד

עכשיו על החלטת הממשלה. הממשלה החליטה, שועדת הסנכ"לים אינה מפשלה של השטחים, אלא שכל שר אחראי למשרדו וצריך לטפל במשרדו בשטחים.

זו היתה ההחלטה לפני שערד הוקמה ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים.

המסקנה מהחלטה זו היתה, שמשרד העבודה חייב לטפל בכל הקשור במשרד

העבודה כשטחים. הדבר הראשון שהוא צריך לטפל בו וחייב לעסוק בו

אלה הם עניני התעסוקה. יש עוד דברים: אנחנו סוללים כבישים, דואגים

לעבודות יזומות, מעוררים להקמת קואופרטיבים. אבל כל השלוחות של

משרד העבודה בישראל פעילות או צריכות להיות פעילות גם בשטחים.

לכן הקטנו שם גם לשכות-עבודה, אפנים הקטנו במאוחר, אבל הקטנו.

אנחנו מחלבטים באיזו מדיניות נלך בעניני

התעסוקה. היות ואנחנו אחראים לעניני התעסוקה כשטחים, הלכנו עד

עכשיו במדיניות כזו: הרשינו לאזרחים ערבים מהשטחים ומוצעות עזה

לעבוד בחוך שטח הקו הירוק בשני תנאים: א) התנאי הראשון הוא בטחוני.

Dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 15th inst. in relation to the matter mentioned therein. I have the honor to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

השר י. אלמוגי:

כסובן שלא איפשרנו אף לערבי אחד משטחים אלה לעבוד באיזה שהוא מקום-
עבודה שיש לו מגע בטחוני או ייצור בטחוני. (ה) התנאי השני הוא
שתעסקתם נעשית בהסכמת שירות התעסוקה בתוך הקו הירוק וכסובן בהסכמת
ההתדרות, ורק במקומות שבהם היה מחסור גדול בעובדים, ושירות
התעסוקה שלנו אסר - בבקשה, תשלחו לנו עובדים מהשטחים, רק אז שלחנו
לשם עובדים מהשטחים. לא שלחנו עובדים מהשטחים לשום מקום שלא בתיאום
עם שירות התעסוקה בתוך הקו הירוק.

היה עוד דבר אחד, וזה כבר אינו קשור עם
הסדיניות ביחס לערבים, אלא זה קשור יותר עם הסדיניות ביחס ליהודים.
משרד העבודה עוסק ופועל למען העלאת הכוחות הרדומים במשק, כדי לשבץ
אותם בתוך העבודה והייצור. זה מתבטא בחיסול של עבודות יזומות,
זה מתבטא בעידוד עבודת נשים, זה מתבטא בשינויים ובסיפורים מיוחדים
בקשר ל"המשקם", היינו בכל כוח-העבודה הרדום שהיה וברור שישנו גם
אחרי הסיתון, והיה גם בזמן הסיתון ולפני הסיתון. כוח רדום זה צריך
להעירו ולשבצו בתוך המשק. לכן לא שולחים אזרחים ערבים לעבודה
בתוך הקו הירוק כל עוד שאיננו בטוחים שעשינו הכל כדי לשבץ גם את
הכוחות הרדומים היהודיים בתוך המשק. התוצאה של הסדיניות הזאת
עד עכשיו הם המספרים שהבאתי לפניכם.

אנחנו חייבים להחליט מה לעשות להבא, וזהו
מענינה של ישיבה זו. היו בשטח זה ויכוחים שונים. כל עוד לא נתקבל
סיכום אחר, היתה זאת הסדיניות של משרד העבודה.

אני מניח שבעונה הקרובה, בעונת הקיץ,

יוקסן מספר הערבים העובדים במשק הישראלי. אני מעריך שבקיץ
ניחקל בתופעה חדשה של פועלים יהודים שנקלטו בחורף בעבודה עונתית,
שאנחנו הורדנו אותם מעבודת יזומות ושנצטרך לדאוג להעסקתם בעבודה
יצרנית. אבל באותו זמן אני מעריך שבשטחים וברצועת עזה נוכל להגיע
לאבטלה של 20% מכוחות העבודה, במספרים זה יכול להגיע ל-40,000.

1957

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is followed by a detailed description of the economic situation. The third part of the report deals with the social situation. The fourth part of the report deals with the political situation. The fifth part of the report deals with the cultural situation. The sixth part of the report deals with the international situation. The seventh part of the report deals with the future prospects. The eighth part of the report deals with the conclusions.

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is followed by a detailed description of the economic situation. The third part of the report deals with the social situation. The fourth part of the report deals with the political situation. The fifth part of the report deals with the cultural situation. The sixth part of the report deals with the international situation. The seventh part of the report deals with the future prospects. The eighth part of the report deals with the conclusions.

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is followed by a detailed description of the economic situation. The third part of the report deals with the social situation. The fourth part of the report deals with the political situation. The fifth part of the report deals with the cultural situation. The sixth part of the report deals with the international situation. The seventh part of the report deals with the future prospects. The eighth part of the report deals with the conclusions.

השר ס. קול:השר י. אלמוגי:

יותר טובטלים יהיו ברצועה ?

אני מדבר על מדיניות. אני מתבטט על

מספרים גסים, המוסחים היושבים פה

יתנו מספרים סרוייקים יותר. אבל לי ידוע, וזהו כלל בעולם, שאם

אבטלה עולה על 7% מכוח העבודה, זה מוכרח לערער ולגרום לסתח גבוה

ביותר גם במצב רגיל באיזו מדינה, גם כשאין לך ענין עם מלחמה וגם

כשהמדובר הוא בעם היושב בארצו בנסבות רגילות ואין לו בעיות כאלה.

אם נגיע לאבטלה של 20% מכוח העבודה, עלינו לצפות לצרות צרורות, נוסף

לאלה שאנחנו רגילים להן היום, כי זהו חומר-נפץ. אם לאדם אין מה לעשות.

וזהו נוסף לאחריותנו, שכל עוד אין שלום אנחנו מחזיקים בשטחים, ואם

אנחנו מחזיקים בשטחים, אנחנו אחראים במדה מסויימת לענייני התעסוקה.

אין אני חובע תעסוקה מלאה. אולם כדי

להגיע לתת-תעסוקה נורמלי בגבולות של 10% של טובטלים, אנחנו חייבים

לדעתי למצוא פתרון לעבודה של 20,000-25,000 ערבים בערך. וכענין זה

יש כל מיני אפשרויות. זה כבר ענין של מדיניות. ישנה אפשרות

אחת שנאמר, כי משרד העבודה דואג לעובדים ולתעסוקה של אותם 25,000 איש

רק בשטחים. ואם רק בשטחים, יכולה להיות מדיניות מסויימת האומרת

רק לעשות למענם עבודות יזומות. אבל זו יכולה גם להיות עבודה יזומה

פלוס פיתוח, כפי שהיתה פעם החלטה ראשונה, שאחרי כן ביטלנו אותה.

אבל ברור לי כשמש שאין אנחנו יכולים להתעלם מן הבעיה. לכן עד עכשיו

הלכנו במדיניות זו.

אין אני יכול להסתפק רק במסירת דין וחשבון.

אלא סיד אוטר מה דעתי. דעתי היא שעלינו לא ללכת בדרך של "או או",

היינו לא בידוד מוחלט ולא שילוב מוחלט, אנחנו חייבים למזג בין שני אלה.

לדעתי צריך לחפש אפשרויות גם של פיתוח וגם של עבודה יזומה בתוך השטחים

ולהמשיך במדיניות זו של שליחת ערבים לעבודה במסק הישראלי בשני התנאים

שציינתי אותם קודם לכן: בתנאי הבטחוני ובתנאי שזה לא יפריע להעלאת

כוחות-העבודה הרדומים בישראל ובתיאום מוחלט עם שירות-התעסוקה הישראלי,

כלומר לא על חשבון העובדים הישראליים. זוהי המדיניות שאני מציע.

10-11-55

10-11-55

The first part of the report covers the period from 10-11-55 to 10-11-55. It is a summary of the work done during this period. The work was done in the laboratory of the Department of Physics, University of California, San Diego. The work was done by the author and his colleagues. The work was done in the laboratory of the Department of Physics, University of California, San Diego. The work was done by the author and his colleagues.

The second part of the report covers the period from 10-11-55 to 10-11-55. It is a summary of the work done during this period. The work was done in the laboratory of the Department of Physics, University of California, San Diego. The work was done by the author and his colleagues. The work was done in the laboratory of the Department of Physics, University of California, San Diego. The work was done by the author and his colleagues.

The third part of the report covers the period from 10-11-55 to 10-11-55. It is a summary of the work done during this period. The work was done in the laboratory of the Department of Physics, University of California, San Diego. The work was done by the author and his colleagues. The work was done in the laboratory of the Department of Physics, University of California, San Diego. The work was done by the author and his colleagues.

רה"ט הגב' ג. סאיר:

האם נוסף למדיניות יש לך גם הצעות של

עבודה בשטחים ?

השר י. אלמוגי:

אשר למשרד העבודה, יכול הוא ליצור בשטחים

עבודות יזומות. אבל כל שאר הדברים אינם

שייכים למשרד העבודה אלא למשרד החקלאות ולמשרד המסחר והתעשייה. אם יישבו יחד נציגים של משרד העבודה, משרד החקלאות ומשרד המסחר והתעשייה, הרי שלשתם יחד יוכלו למצוא אפשרויות-עבודה, ולדעתי אפשרויות לא קטנות. אבל אין זה רק ענין של משרד העבודה. שלשת הגורמים האלה יחד יוכלו למצוא עבודה, משרד העבודה לברו - לא; הוא יכול אפנים לסלול יותר כבישים ולחקן בתים, אבל כל שאר אפשרויות העבודה שייכות למשרד החקלאות ולמשרד המסחר והתעשייה. אם יוחלט ללכת בכיוון זה, אזיע שתוקם ועדה של נציגי שלשת משרדים אלה וועדה זו תחפש אפשרויות-עבודה.

רה"ט הגב' ג. סאיר:

נדמה לי, כי יהיו מה שיהיו חלוקי-הדעות

בענין הפתרון, הרי הנחה אחת אפשר לקבל:

(א) איננו יכולים להיות אדישים לעבודה הקיימת שיש עשרות אלפים מחוסרי עבודה בקרב הערבים בשטחים, (ב) אין לאלה כתובת אחרת מאשר ממשלת ישראל, וזה לא חשוב אם ממשלת ישראל ישירות או ממשלת ישראל דרך העיריות והסיטל הצבאי וכדומה. כל אלה הם ממשלת ישראל. נדמה לי שאי אפשר שיהיו מערערים על ההנחה הזאת. איננו יכולים לעשות שני דברים, שלפי דעתי סותרים אחד את השני, ואם גם אינם סותרים הרי בכל אופן שאינם הולכים יחד; (א) מצד אחד לשבת בשטחים - נדמה לי שגם על זה אין מערערים, בכל אופן בתנאים של היום, כשאין שלום, (ב) ויחד עם זה להתעלם מבעיות אנושיות הקיימות בשטחים. אם שני הדברים האלה מתקבלים, אנקש כי הריכות יתנהל על פי ההנחות האלה.

השר ח. גבתי:

האם המספרים על דורשי-העבודה ברצועת עזה

כוללים את הפליטים ?

מר י. פונדק:

לא. הפליטים התחילו רק עכשיו להרשם.

אני מעריך שיתווספו עוד 14,000-15,000.

רה"ט הגב' ג. סאיר:

זאת אומרת שעכשיו ישנם כבר 25000 שאינם מועסקים.

Section 1

The first part of the report...

Section 2

The second part of the report...

The third part of the report...

Section 3

The third part of the report...

The fourth part of the report...

Section 4

The fourth part of the report...

Section 5

The fifth part of the report...

Section 6

The sixth part of the report...

מר י. פונדק:

אבקש לשים לב למספר אחר המופיע בצד הימני של הטבלא עם איקסים לגבי יהודה ושומרון. רשום ש-24,000 רשומים כלשכה ו-12,000 דורשי עבודה שאינם באים ללשכה. חלק גדול מהם אינו בא משום שלא סודרו בעבודה.

השר י. ספיר:

כאשר הוחלט בזמנו לאפשר העסקת עובדים מיהודה והשומרון - על עזה כמעט שלא דובר אז או שהוחלט שלא - היה המניע לכך לא הרגה להעסקתם כמו הצורך הדחוף והאקוטי שנחתמן על פי הודעות לשכות התעסוקה בארץ, שללא תוספת כוח אדם (זה היה בערך לפני שנה) נעמד בפני בעיות חמורות מאד במשק הישראלי, והיהודי-הישראלי. נכון הדבר שאז נקבע באופן ברור ביותר - ואיני יודע מדוע צריך הדבר לעורר איזו בעיה שהיא - כי רק במדה שאיזו לשכת-עבודה מוסטכת בישראל תודיע שבמקום פלוני ובמפעל פלוני נתבקשו עובדים והלשכה לא יכלה לספק אותם, תקומנה או תהיינה לשכות סקבילות גם ביהודה ובשומרון, שבמקרה זה תארגינה את תנודת הפועלים שהשטחים, בעיקר ללכת בבוקר לעבודה בשטח הקו הירוק ולחזור בערב לדירותיהם.

השר י. אלטובי:

זה מה שעשינו.

השר י. ספיר:

זה לא חרג מסגרת העניין הפשוט: ישנם מקומות-עבודה, שאנחנו מעוניינים כי שם לא יפסיקו את הייצור או לא יאיטו אותו. אם אנחנו מקבלים את ההנחה הזאת גם להבא, אז אין ויכוח כי הריגולטור הוא בידינו ולא בידי מישהו אחר. יש להביא בחשבון שבאזורים הקרובים לקו הירוק לצד זה, יסתננו ללא ספק גם כן איזוה כוחות-עבודה, וצריך יהיה או לא צריך יהיה לנקוט באמצעים נגד זה. אבל זו תהיה הבעיה השניה במעלה. אולם אין לי שום ספק שאפשר בצורה זו או אחרת לסדר את העניין, אבל סבול לא יהיה מזה. כסובן אם נשאיר את המצב שם, שגם אחרים יישארו שם מחוסרי עבודה ולא ימצאו שם שום תעסוקה, הרי בדרך זו או אחרת יסתננו גם הם לכאן. שני הדברים האלה שלובים זה בזה ומשלימים אחד את השני. ככל אופן אני מציע להוציא משטח הויכוח את הבעיה הזאת, היינו כי במדה שהמשק

Section 1
 The first section of the act is devoted to the general principles of the law. It states that the law is intended to be a guide for the courts and not a source of new law. It also states that the law is intended to be a guide for the courts and not a source of new law.

Section 2
 The second section of the act is devoted to the general principles of the law. It states that the law is intended to be a guide for the courts and not a source of new law. It also states that the law is intended to be a guide for the courts and not a source of new law.

Section 3
 The third section of the act is devoted to the general principles of the law. It states that the law is intended to be a guide for the courts and not a source of new law. It also states that the law is intended to be a guide for the courts and not a source of new law.

השר י. ספיר:

הישראלי, גם היהודי וגם הערבי הישן, זקוק לעובדים, יונאו כוחות עבודה מהשטחים, אם אין רוצים להביא להפסקת עבודות הכרחיות שאנחנו מעוניינים בהן ואם אין רוצים להביא לידי כך שכל מספר העבודה והשכר בארץ יתערער. זה היה הניסוק הגלוי לסריניות שנקטנו בה, הניסוק המוצהר, לא ברמזים ולא נסתר.

בעיה שניה היא: גם אם יימשך מצב זה,

ויהיה צורך באותו מספר פועלים שהיה צורך בהם בעבר באופן עונתי, ברור דבר אחד שזה איננו עונה על כל השאלה. ואז באה עוד שאלה, והיא הרבה יותר רחבה. לדעתי יש לאחוז את השור בקרביו. והשאלה היא: מה תהיה התעסוקה בשטחים? וכאן יש להבדיל בין יהודה ושומרון לבין עזה ובין תושבים לבין פליטים. לי נראה שמבחינה עניינית שלנו צריכה להיות באיזון צורה שהיא העדפה לתושבים על הפליטים. ביחס לפליטים יש בכל זאת איזה שהוא מושג, גם אצל השכנים שלהם וגם אצלנו וגם בעולם, שזהו אלמנט שדואגים לו איך שהוא, שלא יסבול מרעב. אבל תושבי המקומות האלה שאין להם עבודה, בחנאים הקיימים היום, לא סן הנמנע שהם יגיעו לחוסר לחם. אין ^{הם} מקבלים מזון מאונר"א. צריך שבסדר העדיפויות יהיה קודם כל ענין התושבים במרה שהם מחוסרי עבודה. אם כן ביחס לשאלה, במה להעסיק אותם. גם פה

יש סדר עדיפויות: אחד מבחינת מדיניות לטווח ארוך יותר ואחר מבחינת מדיניות לטווח קצר. אם יתברר שאין לאנשים עבודה ואין להם מה לאכול, הרי עלינו לעשות מה שעשינו לפני שנה ולפני שנה וחצי, היינו עבודות יזומות. ראיתי את העבודה שהזכירה לי את סלילת הכבישים לפני חמשים שנה, כאשר ישבו והכו בפטישים על החצץ.

רה"מ הגב' ג. ספיר:

הרוטנטיקה חזרה.

כדאי בהקשר לזה לציין איזה דבר מעניין. הרי

השר י. אלפוגי:

לפני חמשים שנה חיינו כולנו בהרגשה, שהעובד

הערבי לא רק שהוא מקבל שכר נמוך יותר מהעובד היהודי, אלא שהעובד

הערבי גם עובד יותר. מהנסיגון שיש לנו עכשיו מתברר שהערבים העובדים

השר י. אלמוגי:

באותם מפעלים עובדים באופן גרוע יותר, ועבודת העובדים היהודים היא לאין ערוך טובה יותר, וזה גם לגבי עובדים שעברו מעבודות יזומות.

השר ז. ורהפטיג: הדבר חלוי באיזה ענף.

השר י. אלמוגי: בכל הענפים.

השר י. טפיר:

סיום שנפסקה עבודה השוריה ונעלמה סן

השטח, יודה מהפרק הבעיה אם עבודת הפועל

הערבי היא טובה יותר מעבודת הפועל היהודי. זו הייתה האסח לאסתה, ולא ניכנס להיסטוריה.

אשר לטיב העבודות, וודאי יש לתת עדיפות

לאלה שיש בהן גם פיתוח יטודי יותר. וודאי בדליח ברירה צריך לעשות

עבודות יזומות. אבל נדמה לי שזה באינטרט שלנו, בכל גישה או אטכולה

פוליטית שהיא, שאנחנו נפתח במדת היכולת, בין אם זה לשם העסקת

אנשים מחוטרי עבודה, ובין אם זה במדה זו או אחרת לשם עידוד פיתוח

המשק, שבהכרח יש לחלק ממנו איזה שהוא קטר עם המשק הישראלי היהודי,

יש לנו ענין לאפשר, ואולי גם ניכנס בזה להתחייבויות, אותן התכניות,

שעליהן דיבר שר העבודה, במשולב עם פשרד החקלאות ופשרד המסחר

והתעשייה, וזהו כבר פיתוח יזום. לרעהי אפשר לפתח שם הרבה דברים

בלי השקעות ומאמצים גדולים שלנו ולהביא לידי כך ששם יועסקו אנשים

ויחד עם זה שזה יצור מקורות עבודה פרודוקטיביים גם חדשים וגם

מסופרים סן הישנים. אני חושב שהדבר הזה הוא לא פחות חיוני מאשר

הראגה לתעסוקתם של האנשים, כדי שלא יהיה שם פתח של חוסר עבודה, והפתח

הזה והמשך המטבנציה שבאה הודות למלחמת ששת הימים אינם רצויים.

יש אלמנט אחד, שבו נגע שר העבודה דרך

אגב, אבל גם מבחינה עניינית וגם מבחינה פוליטית זהו האלמנט הקשה ביותר,

וזוהי מה שנקרא האינטלגנציה, זו שבאמת נותקה מכל סיני מקורות של הכנסה

- זוהי כבר לא כל כך תעסוקה, אלא הכנסה מימי השלטון הירדני, כאשר הם

היו משולבים במדה גדולה יותר בתוך המימשל, ופתוך זה יכלו ליהנות

במדה לגמרי אחרת מאשר סתם מנגנון ממשלתי. מה לעשות למען החלק הזה,

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

10.1.1954

השר י. ספיר:

איני יודע, בין אם אלה בעלי פרופסיות חפשיות ובין אם אלה אנשי האדמיניסטרציה הירדנית לשעבר ובין אם אלה אנשים שהיו בענפים מסויימים שנפסקו למרות הגשרים הפתוחים. אני מעריך אותם ביהודה ובשומרון בכמה אלפים. בעזה הבעיה היא לגמרי אחרת. אני חושב שם האפשרות לפתור את הבעיה היא קלה יותר וגם קשה יותר. בעזה היה דבר אחר לגמרי. חלק מהאלמנטים האלה התפרנס על הברחה, שאיננו יכולים לספק אותה. קשה לדעת מה היקפו של האלמנט הזה ומה הן אפשרויות התעסוקה כשבילו. בכל אופן אין כל ספק שזהו האלמנט החוטט ביותר, גם מבחינת האכזבה וגם מבחינת חוסר התעסוקה, והוא גם הסתטים אחרים. לבעיה זו צריכה להנתן מחשבה מיוחדת.

בדרך כלל יש להטות במדיניות התעסוקה

שהיתה, כי לדעתי היא עמדה במבחן, היינו העברת עובדים הנה בהחזקת הברז ביד אסונה שלנו, שאפשר לשמור על כך. באופן מקביל יש להתחיל לדאוג לתעסוקה בלחי פרודוקטיבית או פרודוקטיבית בכל מיני תכניות שאפשר וכדאי לעשותן, ויש להקפיד מבחינת העדיפות של זמן ועדיפות לתושבים על הפליטים. הפליטים זהו עולם אחר לגמרי. ודאגה מיוחדת ומחשבה מיוחדת יש להקדיש לענין האינטלגנציה.

אשאל מספר שאלות להבהרת העניינים.

השר א. שרון:

נאמר כי בשטח הקו הירוק מועסקים

באמצעות לשכות העבודה 5,400 ערבים מהשטחים. לפני כן שאלתי את שר העבודה האם הרשימה של דורשי העבודה כוללת גם את אנשי מזרח ירושלים.

אני מבינה שברשימה של דורשי-העבודה

הה"ם הגב' ג. סאיר:

מהשטחים אין אנשי מזרח ירושלים מופיעים.

ישנה שאלה שניה, וכאן לא ברורה לי התשובה: האם בין 5,400 שנשלחו

הנה לעבודה מהשטחים ישנם גם כאלה שנשלחו למזרח ירושלים ?

כן.

השר י. אלטובי:

רק אלה העובדים אצל מעבידים ישראליים.

חח-אלוף ס. גור:

דין ירושלים כדין ישראל, גם בקשר לעבודה

השר י. אלטובי:

סאורגנת וגם בקשר לעבודה לא מאורגנת.

1944

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government has taken various measures to stimulate it. The second part of the report deals with the financial situation. It is noted that the government has a large deficit, and that it has had to resort to borrowing. The third part of the report deals with the social situation. It is noted that there is a high level of unemployment, and that the government has taken various measures to provide relief.

The fourth part of the report deals with the foreign situation. It is noted that the country is still at war, and that the government has taken various measures to support the war effort. The fifth part of the report deals with the future prospects. It is noted that the country has a long way to go, but that there are some signs of improvement.

1944

1944

The sixth part of the report deals with the conclusion. It is noted that the country has made some progress, but that there is still a long way to go. The government is urged to continue its efforts to improve the economy and the social situation.

1944

1944

The seventh part of the report deals with the appendix. It contains various tables and figures which illustrate the data discussed in the main text.

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

חח-אלוף ס. גור:

קבענו שהמעבידים הערביים במזרח ירושלים
ממשיכים להעסיק ערבים מהשטחים בלי התערבות

שלנו.

השר י. אלטובי:

אנחנו מתערבים.

השר א. ששון:

לא קבלתי תשובה לשאלה שלי.

רה"ט הגב' ג. מאיר:

על פי הלשכה הם נמצאים במזרח ירושלים
ומועסקים רק על ידי מעבידים יהודיים.

אבל הם עובדים מהשטחים למזרח ירושלים בלי קונטרול.

השר י. אלטובי:

כמו בדברים אחרים.

השר א. ששון:

ובכל זאת אני דורש מספר, אם אפשר להשיג

אותו. היינו המספר שאני רוצה להשיג אותו

הוא: כמה ערבים ממזרח ירושלים עובדים במערב ירושלים במקטור

היהודי? מה מדובר על הקו הירוק, וירושלים היא בחוף הקו הירוק.

בכל אופן על שאלה זו לא ניתנה תשובה.

שאלה שניה. שר העבודה אמר שיש שתי

הערכות ביחס לאלה שעברו מהשטחים בלי לשכת העבודה. ישנה הערכה

המדובר על 10,000 איש, ולשכת העבודה מדברת על 2,500 איש. האם את

המספר הזה יש להוסיף לאותם 26,000 שעליהם דברת כעל טובטלים, כעל

מחוסרי עבודה? זאת אומרת שמספר מחוסרי העבודה מגיע ל-40,000 בערך.

השר י. אלטובי:

זאת אמרתי.

השר א. ששון:

זאת אומרת שיש לנו צורך לחפש עבודה

ל-40,000 איש.

השר י. אלטובי:

זאת אמרתי.

השר א. ששון:

שאלה שלישית: בין אלה בשטחים שאומרים

עליהם כי הם טובטלים, האם יש בתוכם גם

פליטים?

השר י. אלטובי:

יש.

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

השר א. ששון:

הפליטים אינם רעבים ללחם, הם מקבלים
מאונר"א את המזון שהם צריכים לקבל.

האם אלה נחשבים בחוץ 26,000 המובטלים ?

השר י. אלטובי:

חלק קטן.

השר א. ששון:

כאשר לשכת העבודה שולחת אנשים מהשטחים
לעבוד בקו הירוק, האם היא בודקת את

זהותם והאם ליש לכל עובד הבא מהשטחים תעודת-זהות ?

השר י. אלטובי:

אישור ניתן להם על ידי שני גורמים, על
ידי המימשל הצבאי ועל ידי לשכת העבודה.

השר ס. קול:

אני יוצא מתוך ההנחה שאמרה ראש הממשלה,
שאנחנו חייבים לדאוג לערביי השטחים,

ולא חשוב באיזו צורה של שלטון.

אני מציע שישווה שכר העבודה של

העובדים בעזה לשכר העבודה של עובדים אחרים, וכן גם שכר העבודה

של העובדים ביהודה ובשומרון. לא יתכן שלפועל ברצועה ישולם

שכר של 2.60 ל"י ליום ולפועל ביהודה ובשומרון 4.50 ל"י. לא נראה

לי מה היחס של העובדים ביהודה ובשומרון, כמה זכו ביותר. שכר של

2.60 ל"י הוא שכר-הרעבה. אמנם היתה מדיניות מסויימת של עידוד הגירה

מרצועת עזה. אולם על פי זה אי אפשר לקבוע שכר-עבודה. קבלתי תזכיר

ובו ישנה תשובה לשאלה שהצגתי, שהשוואת השכר חדרוש כמה סיליוני לירות.

אבל אנחנו דנים על כל סכלול הבעיות. הענין זה צריך להשחנות,

לא יוכל להמשיך המצב הזה.

השר ז. ורתפטיג:

אם כן להוריר את השכר לעובדים ביהודה

ובשומרון.

השר ס. קול:

מעלים בשכר ואין סורידין. זה נקבע בצורה

שרירותית מתוך מדיניות מסויימת.

עכשיו לגבי טיב התעסוקה בשטחים. אני בעד

שילוב בין עבודה יזומה ובין פיתוח בשטחים, אבל יותר יש להעדיף פיתוח

על עבודה יזומה. אני חושב שיש אפשרות לפתח שם קבלנות משנה ודברים

Section 1

Section 1, Chapter 1, of the Code of Ordinances, City of Chicago, Illinois, is hereby amended to read as follows:

Section 1-100. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-101

Section 1-101. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-102

Section 1-102. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-103

Section 1-103. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-104

Section 1-104. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-105. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-106. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-107. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-108. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-109. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-110. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-111. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-112. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-113. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-114. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-115. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-116

Section 1-116. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-117

Section 1-117. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-118. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-119. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-120. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

Section 1-121. (a) The Board of Health shall have the honor and duty to protect the public health of the City of Chicago.

השר ס. קול:

אחרים. וצדק בזה שר העבודה שזה קשור במדה רבה עם מסחר ותעשייה ועם חקלאות. שר החקלאות נחבקש על ידי ראש הממשלה המנוח, להגיש תכנית ביחס לאפשרויות-פיתוח חקלאיות ברצועת עזה, ביחוד בקשר לייצוא של ענפים מסויימים. הוא הבטיח לעשות זאת. זה יכול לפי דעתי לעזור למסק בכלל. אם יפתחו שם מוצרי-ייצוא, לא תהיה זאת התחרות בישראל, זה יגביר את פיתוח המסק, ותהיה לזה חשיבות סכל הבחינות.

עכשיו לגבי פועלי הבניין: אני נוקט

בסריניות שאנחנו הולכים בה, מבחינת המכסת ההסתדרות ומבחינת האפשרות לצמצם או להרחיב לגבי אלה ששולחים אותם לעבוד בישראל. אבל יש מקום ללמד שם יותר את מקצוע הבנין, כי איננו רוצים להרחיב אותו דווקא בישראל. אותם בוחות-העבודה הרוטמים בישראל, ששר העבודה ריבר על אודותיהם, הם אינם מועמדים לעבוד בבנין. וכיון שענין עבודת הבנייה קשור עם קליטת העליה ועם ביצוע עבודות היוניות ביותר, איננו רוצים להגיע למצב ששוב נרחיב את עבודת הבנין בין היהודים ואחרי כן נצטרך לצמצמה. בינתיים חלק מעובדים יהודיים אלה עברו לעבוד בתעשייה. אני בעד זה שנעשה הכשרה מקצועית בבנין לערבים ושנעסיק יותר פועלים ערבים בישראל, במדה שיש צורך בעבודת-בנין חיונית, ככל שועדת-הויסות תאשר.

רה"מ הגב' ג. סאיר:

בעיקר לבניית סקלטים

השר ס. קול:

לא קבעתי איפה. אבל אני יודע שיש מצוקה

גדולה בשטח זה. אני יודע שעליה אינה

יכולה להתרחב מעקב מסורר בבנייה וגם עבודות-פיתוח חשובות אחרות מתעכבות.

לגבי שאלה של תושבים ופליטים, אני מסכים

להצעתו של השר יוסף ספיר שיש צורך לתת עדיפות לגבי סידור בתעסוקה לתושבים קבועים, שהם במצב כלכלי קשה.

אבל אני מעלה פה את ההצעה שהגשתי לממשלה

ושהיא מונחת כאן לפניכם בסעיף י' של סדר היום, היינו ביחס לדילול האוכלוסיה ברצועת עזה על ידי שיקום חלק מהפליטים בסביבות שכם

1954

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is showing signs of recovery, but that there are still many difficulties. The second part of the report deals with the financial situation. It is noted that the government has taken steps to reduce the deficit, but that more action is needed. The third part of the report deals with the social situation. It is noted that there are still many social problems, but that the government is taking steps to address them.

THE FINANCIAL SITUATION

The financial situation is a cause for concern. The government has taken steps to reduce the deficit, but the deficit remains large. The main cause of the deficit is the high level of interest payments on foreign debt. It is suggested that the government should take steps to reduce the level of foreign debt, and to increase the level of domestic savings. The government should also take steps to improve the efficiency of the public sector, and to reduce the level of government expenditure. It is also suggested that the government should take steps to improve the tax system, and to increase the level of tax revenue.

THE SOCIAL SITUATION

The social situation is also a cause for concern. There are still many social problems, such as unemployment, poverty, and ill health. The government is taking steps to address these problems, but more action is needed. It is suggested that the government should take steps to create more jobs, and to improve the living conditions of the poor. The government should also take steps to improve the health care system, and to reduce the level of ill health. It is also suggested that the government should take steps to improve the education system, and to increase the level of educational attainment.

השר ס. קול:

ואל עריש. אני חושב שבגם זה עשוי לחת תעסוקה לחלק מהערבים. אם מדובר על כך, האם לעשות עבודות יזומות או פיתוח, הרי יש כאן סוג שלישי של תעסוקה. אני חושב שיש לנו אינטרס סדיני מסדרה ראשונה לדלל את הרצועה. אבל אי אפשר לעשות את זאת בכוח. אפשר לעשות זאת על ידי עידוד, על ידי סחן תמריץ, לנסות להעביר כמה אלפים ששם לסביבות שכס או אל עריש ולקיים אותם שם באותה הצורה כמו שהם מחקיימים ברצועה או ביהודה ושומרון. זו צריכה להיות סדיניות שאנחנו צריכים להחליט עליה, ואז גם זה יעטיק איזה אלפי אנשים. אלה שיעברו יוכלו לעבוד ואולי יגם אחרים. אני מדבר על העברת כמה אלפי פליטים ששם, לדלל קצת את האוכלוסיה ברצועה. אני יוצא מחוץ הנחה שבכל ויכוח סדיני, הרצועה תישאר בידי ישראל, ולכן אני צריך להשתחרר קצת מערבים ברצועה. בשכס כאשר אבדתי אבדתי. אני מקווה שהיא לא תישאר אצלנו, אם כי יש שם אתרי-תיירות.

השר ז. ורהפטיג:

רק לפני 3-4 שנים הטטיר עלינו פר סמים

כל חודש מספרים, שהנה יש לנו מאה אלף

מוטבלים יהודיים, ולא נחרדנו כל כך כמו שנחרדים עכשיו לשמע של

20,000 מוטבלים ערבים.

רה"מ הגב' ג. פאיר:

לא נחרדנו ?

הצענו להוריד את רמת החיים, הצענו להנהיג

השר ז. ורהפטיג:

פיתון.

היתה לנו סדיניות, לעודד עד כמה שאפשר

יציאת ערבים מהארץ לכויית ולמדינות אחרות. יש לי רושם שבשנה האחרונה

נחלש הכיוון הזה. יש לי רושם שבשבילם מדינת ישראל היא כויית.

ההסתננות של עובדים ערביים לישראל היא גדולה. לשם צריך לנודד

למרחקים וכאן אפשר להשיג פרנסה על המקום. ואם להוסיף לכאן עוד

עובדים מהשטחים נוסף לאלה המסתננים מעצמם, הרי זה יכול להגיע למספרים

גדולים מאוד וזה יפטיק לחלוטין את היציאה מכאן. אני חושב שאנחנו

צריכים לעודד את היציאה מהארץ ככל מה שאפשר.

100-100000

The first part of the report is devoted to a general description of the project and the objectives of the study. It is followed by a detailed account of the methods used in the investigation, including the design of the experiments and the procedures for data collection and analysis. The results of the study are then presented in a series of tables and graphs, which are accompanied by a thorough discussion of their significance and implications. Finally, the report concludes with a summary of the findings and a list of references.

100-100000

100-100000

100-100000

The second part of the report is devoted to a detailed description of the results of the study. It is followed by a thorough discussion of the significance and implications of the findings. Finally, the report concludes with a summary of the findings and a list of references.

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

The third part of the report is devoted to a detailed description of the results of the study. It is followed by a thorough discussion of the significance and implications of the findings. Finally, the report concludes with a summary of the findings and a list of references.

השר ז. ורהפטיג:

שלישית: בכל חכניות-התעסוקה איננו

צריכים לרוץ ולהעלות להם את השכר. אין לנו כל חובה לכך פרט אם נחליט לספח אותם. אם קבלו עד עכשיו 3 או 4 ל"י ליום עבודה, למה לנו להעלות את השכר? אין זו לא חובתנו הסוטריית ולא חובתנו המשפטית. חובתנו היא רק להבטיח להם פרנסה לפי רמת החיים שהיתה להם עד עכשיו.

השר ס. קול: שכר של 2.60 ל"י ליום מעולם לא היתה רמת

החיים שלהם. אנחנו קבענו זאת.

השר ז. ורהפטיג: יש סדר יוקר הפחיה האומר מה היה השכר

שלהם קודם לכן. אני בעד זה שנשתדל

לחת להם ככל שאפשר יותר תעסוקה שם מאשר להביא אותם הנה לעבודה, כי ברגע שיביאו אותם הנה, סיד הם יקבלו פי שלשה או ארבעה ואחרי כן יהיה קשה להוציא אותם מכאן.

השר ס. קול: מה שאחזק מציע, זהו עידוד ל"אל פתח".

השר ז. ורהפטיג: אני חושב שאנחנו צריכים ללכת יותר לקראת

זה, שבסקומות שלא נוכל לפתור את בעיית חוסר

העבודה, נלך בדרך של סער, לחת להם מספר לירות ליום כדי שיהיה להם מה לאכול. את זה יש להעדיף על הנאתם הנה וששכרם יעלה פי ארבעה ולעודד אותם לזרום לכאן.

אני נגד זה שנפתור את בעיות המסך שלנו

על ידי עבודה ערבית שנביא אותה מהשטחים.

השר י. ספיר: הסברתי את הסניעים שהיו להחלטה שנתקבלה

בשעתה. תן לי עוד איהודים בארץ, איותר

עליהם.

השר י. ברזילי: אני חולק על דוב הדברים שאמר שר הדתות,

ובפרט הרבר האחרון. עד כמה שאני זוכר,

אנחנו מאד נחרדנו כאשר עמדנו לא רק בפני 100,000 מחוסרי עבודה בישראל,

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000
100-10000 100-10000 100-10000
100-10000 100-10000 100-10000
100-10000 100-10000 100-10000
100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

100-10000 100-10000 100-10000

השר י. ברזילי:

אלא אפילו כשעמדנו בפני 50,000 מחוטרי עבודה בישראל, ועל כן גם עכשיו העניין של מחוטרי עבודה הוא ענין רציני, ואין אנחנו יכולים להתעלם ספנו.

אני חושב שזוהי גם השוואה צולעת אם אומרים שהם מרגישים כאן כמו בכווייט, שאנחנו נוחנים להם זכויות כמו בכווייט. אין זה אותו הדבר. אני חושב שאי אפשר לעשות כלל השוואה מסוג זה.

דבר שלישי. כאשר מדובר על שכר עבודה של 2.60 ל"י ליום, הרי אין זה בדיוק השכר שהיה בעבר. ואני מדבר לא רק על שכר של 2.60 ל"י ליום לפועל. זה הולך לאורך כל החזית. כאשר מדובר על שכר הרופאים היום בעזה, הרי שכר הרופאים הוא לגמרי אחר משהיה לפני כן. יש דבר נוסף על כך, שכנראה קשה לשאת אותו, והוא הפער העצום לגבי רופאים, בין מה שמקבל רופא ביהודה ובשומרון לבין מה שמקבל רופא בעזה. אנחנו מוכרחים לחת את הדעת על כך. אבל אני רוצה בעצם להעיר הערה יסודית

אחת. אני משבח את שר העבודה על שהוא העמיד לפנינו את הדילמה היסודית. והדילמה היסודית היא ככה: אין חלוקי דעות בינינו, וראש הממשלה הדגישה בראשית השיחה, שאנחנו אחראים לפצב התעסוקה בשטחים, אנחנו חייבים לחפש פתרון לבעיה. השאלה היא: איפה צריכה להיות נקודת הכובד של הפתרון? האם אנחנו רוצים לעשות זאת בעיקר בתוך השטחים או להביא אותם הנה? אני חושב שאיש מאתנו איבנו רוצה בגישה קיצונית, היינו שאף אחד לא יעבור משם הנה, או שהכל ייעשה שם. השאלה היא: איפה תהיה נקודת הכובד?

וכאן אני רוצה לומר את דעתי. איני

מוסחה ואיני יכול לטעון שמה שאומר זה אפשרי. אבל בסדה שזה נתון בידלנו, ואנחנו יכולים לכוון את הדבר הזה, אני חושב שאנחנו צריכים לעשות הכל כדי שנקודת הכובד תהיה בתוך השטחים ולא כאן. ואני אומר זאת מתוך מספר נימוקים. קודם כל מבחינה שלנו. אומר השר יוסף ספיר:

CONFIDENTIAL

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

השר י. ברזילי:

תן לי יהודים, אז כטובן לא אביא אותם לכאן. איני סוכן לקבל את התנאי הזה, כי ברור לי שאם אביא ערבים ששם, לא יהיו לי יהודים בענפי-עבודה שונים, ואז נוכל לחת גט-כריתות לעבודה עברית בבנין, בפרדסים ובשורה ארוכה של ענפי-ייצור. ואני נחרר מהדבר הזה, מההליכה בקו ההתנגדות הקלה. אני מכיר את זה מהזדמנויות רבות ושונות, שאם לא היתה לנו ברירה, היינו מתגייסים לשעות-עבודה נוספות, היינו סגייסים נוער לעבודות אלה, בחקופות הגיוס, כששך חודש ימים היו לומדים אחרת, היו לומדים פחות. אני רוצה למצות את המאמץ הטכסימלי בקרב האוכלוסייה שלנו ולא להגיע למצב שבענפי-עבודה שונים לא יעבדו יהודים. והרי מדובר כבר על 26,000 מובטלים שיביאו אותם הנה, ואחרי כן ידובר על 30,000 ועל 40,000 ומדוע לא יותר? ער כמה אנחנו יכולים להגיע? האם מישהו מתאר לעצמו, שברגע שיתחיל להיות אצלנו חלילה מספר מסקי ונעמור בפני אבטלה, נוכל לזרוק אותם ביום בהיר אחד מסצב של עבודה ותעסוקה ולהחזיר אותם לשטחים? זאת תהיה קסטרופה פוליטית, וזה יהיה גורם נוסף של התססה וזה יעורר הדים חמורים. אני גם רוצה לומר שאיננו בטוחים גם מבחינה בטחונית, אם הקונטרולה שלנו אינה בכל זאת יותר אפקטיבית כשהם שם, כלומר אם נציף את ישראל ברבבות פועלים מהשטחים, הרי מבחינה בטחונית איני בטוח אם אנחנו מסוגלים לקיים קונטרולה הכרחית עליהם, קונטרולה שאנחנו זקוקים לה, והרי אין אנחנו הולכים למצבים שקטים יותר עם סיכונים קטנים יותר.

על כן אני עונה על השאלה באופן ברור ביותר.

אם שואל שר העבודה, איפה נקודת הכובד להקמת מפעלים של חקלאות, מסחר ותעשייה וליצירת עבודות יזומות, האם נקודת הכובד להקמת מפעלים אלה בשטחים או לפתרון בעיות העבודה בישראל הישנה, הריני עונה: נקודת הכובד בחוץ השטחים עצמם.

Dear Sir,

I have the pleasure to acknowledge the receipt of your letter of the 27th inst. in relation to the above matter. I have also received the letter of the 28th inst. from the same source. The information contained in these letters is being reviewed and a decision will be reached as soon as possible. In the meantime, please do not hesitate to contact me if you have any further information or queries. Yours faithfully,

Yours faithfully,

[Signature]

I am sorry that I cannot give you a more definite answer at this time. The matter is being dealt with as a matter of priority and I will contact you again as soon as a final decision has been reached. Please accept my apologies for any inconvenience caused. Yours faithfully,

Yours faithfully,

[Signature]

I am sorry that I cannot give you a more definite answer at this time. The matter is being dealt with as a matter of priority and I will contact you again as soon as a final decision has been reached. Please accept my apologies for any inconvenience caused. Yours faithfully,

השר ז. שרף:

גם לי נדמה ששירות התעסוקה נוהג לפי זה, שבמקום שיש צורך - והצורך הוא בעיקר בשטח הבנייה - להביא הנה פועלים, סביאים אותם. הסתח הוא גדול ביותר בין דרישת העבודה ובין ההספק. אבל גם בשטח זה יש הגבלה בהספק כוחות העבודה, שבין הערבים מעטים הפועלים המקצועיים. והתנאי להחשת עבודה והרחבת עבודה בכנייה הוא בעיקר בהשגת פועלים מקצועיים. והכנייה מטבעה היא עבודה זמנית ואין שם התקשרות קבועה. אמנם אין לראות בסיכוי של צמצום בכנייה לא השנה ולא בשנה הבאה. אבל ביום אחד תצטמצם, וכאשר היא תצטמצם, הרי כשם שיצאו פועלים יהודיים מענף הכנייה, כן ייצאו, ובמדה גדולה עוד יותר, הפועלים הערבים מענף זה. יכול להיות שיוכלו להביא תועלת בשטחים מסה שילפרו פה.

מה שנוגע לתעשייה, הרי מעטים הפועלים הערביים שיכולים להקלט בתעשייה, וזה סתוך אופי התעשייה. אמנם ישנם מקצועות, כמו קונפקציה, ששם זוהי בעיקר עבודת נשים ושם במקומות שונים נקלטות פועלות ערביות. אבל בתעשייה עיקר המחסור בכוח אדם הוא באנשים מאומנים, אנשים עם הרגלי עבודה של שנים, החיים במקום, וכאן יכולת הקליטה של עובדים ערבים היא מוגבלת. אבל אני מניח ששירות התעסוקה עומק בזה.

איני יכול לומר דבר על הקלאות. נדמה

לי שכוח-האדם שם הוא די מנוצל. אולי אפשר לחסוך כוח אדם אפילו במסק החקלאי הערבי, אני מסופק אם אפשר להוסיף שם כוח-אדם. אולם מה שנוגע לפיתוח התעשייה בשטחים, הרי ההשקעה הדרושה שם לפיתוח תעשייה אינה קטנה מההשקעה הדרושה לפיתוח תעשייה בישראל. כמוכך הכל תלוי בענף. בקונפקציה ההשקעה הדרושה היא קטנה, זהו בעיקר מכנה ומכונות תפירה. במדה שהיו מבנים מוכנים, הלכו לשם מפעלים ישראליים, ויש להם בשטחים סניפים לא רבים. אני חושב שאפשר לספור אותם באצבעות של יד אחת, לכל היותר יהיה מספרם כמספר אצבעות שתי הידיים. הם לא בקשו מאתנו עזרה ולא בקשו ערבות מדינית. הסכומים הדרושים היו קטנים.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In addition, the document highlights the need for regular audits. By conducting periodic reviews, any discrepancies can be identified and corrected promptly. This proactive approach helps in maintaining the integrity of the financial system and prevents potential issues from escalating.

Furthermore, it is noted that clear communication is essential. All team members should be kept informed of the current status and any changes to the procedures. This fosters a collaborative environment where everyone is working towards the same goals.

The document also touches upon the importance of staying up-to-date with the latest regulations and industry standards. Compliance is not just a legal requirement but also a key factor in building trust with stakeholders.

Finally, the document concludes by reiterating the commitment to excellence and continuous improvement. It encourages the team to seek out new ways to optimize processes and enhance the overall quality of their work.

The second part of the document provides a detailed overview of the current project status. It outlines the progress made since the last meeting and identifies the key milestones that have been achieved.

It is noted that the initial phase of the project has been completed ahead of schedule. This is a significant achievement and reflects the dedication and hard work of the entire team.

However, there are still several challenges that need to be addressed. The most pressing issue is the delay in receiving certain materials from the supplier. This has caused some inconvenience and may impact the final delivery date.

To mitigate these risks, the project manager has implemented a contingency plan. This includes identifying alternative suppliers and expediting the procurement process. It is expected that these measures will help to get the project back on track.

The document also discusses the budget and resource allocation. It is confirmed that the project is currently within budget, and all resources are being utilized efficiently.

In conclusion, the project is progressing well despite the challenges. The team is encouraged to continue their efforts and maintain the high standards of quality and communication.

השר ז. שרף:

הם מעטיקים מספר פועלים. אבל אם אנחנו טרברים על פיתוח תעשייה מסש, הרי צריך להיות ברור שלכך אנחנו צריכים למצוא יזמים שיילכו לשם, והם יילכו לשם רק אם הפדינה תעזור להם לפחות בהלוואות, אם לא בטענקים וחתן להם ערבות מדינית. ופה מדובר על השקעה בסדר גודל של 10,000 ל"י, 20,000 ל"י ו-30,000 ל"י למועסק, וגם מדובר שם על תקופת-הבשלה שתיסשך בין התיכנון ובין הוצאת הצוות של שנתיים, שנתיים וחצי ושלוש שנים. וזה לא יהיה שונה מאשר בישראל. נכון הוא שהתעשייה בישראל קולטת עכשיו את עיקר העובדים, כ-2,000 איש לחודש, אבל היא קולטת אותם לא ~~אליהם~~ מכני סקיסים כל כך הרבה מפעלים חדשים, אלא התעשייה הקיימת פתרחבת, הבסיס נוצר קודם לכן, ועל הבסיס הקיים טוסיפים עוד סכונה ועוד סכונה, ועוד 5 פועלים ועוד 10 פועלים.

השר פ. ספיר:

וזה החלק המסקי ביותר.

השר ז. שרף:

זה מצטרף לקליטה הגדולה ביותר של עובדים.

כל הבסיס הזה ~~א~~ איננו קיים שם, אנחנו צריכים

ליצור אותו. איש לא עשה חשבון מה זאת אומרת, להקים שם את כל הקוספלקט הזה, את כל האינפרה-סטרוקטורה הדרושה כדי לקלוט אלף או אלפיים עובדים ראשוניים.

רה"מ הגב' ג. מאיר:

היות ואתה האיש, אני סוכרחה לשאול אותך

איזו שאלה. מדוע אנחנו צריכים ללכת ולוטר

לפי המיטרה באיריש "אדער 4 אדער 48" (או 4 או 48) ? איני מניחה שמישהו חושב/ שאנחנו נלך לפתח תעשייה בשטחים כמו שאנחנו מפתחים אותה בארץ. אבל אני שואלת אותך שאלה, וזה סתוך אי-ידיעה: אולי אפשר לפתח שם סלאכה ועוד דברים קטנים כגון זי, אסנם לא סאר מפותחת ולא סאר משוכללת, אבל משהו שיעטיק מספר עובדים ? אני מקבלת כל מלה שאתה אומר, אני מקבלת שזה לא יפתור בעיות גדולות, אבל אולי אפשר להקים איזה דברים קטנים, לא סודרניים, כדי לנצל את כוח הסלאכה שיש שם גם של נשים וגם של גברים.

השר ז. ורהפטיג:

עם שכר-עבודה זול.

Dear Mr. [Name]

I have your letter of the 10th and am glad to hear that you are interested in the [Project Name]. The [Project Name] is a [description of project] and we are looking for [type of people] to help us. We are currently [status of project] and we are looking for [type of people] to help us. We are currently [status of project] and we are looking for [type of people] to help us.

Sincerely,

[Name]

[Address]

[Address]

I am sure you will find this information helpful. If you have any questions, please contact me at [phone number]. We are currently [status of project] and we are looking for [type of people] to help us.

Very truly yours,

[Name]

I am sure you will find this information helpful. If you have any questions, please contact me at [phone number]. We are currently [status of project] and we are looking for [type of people] to help us.

[Address]

[Address]

השר ז. שרף:

אני מסער לעצמי שיש איזו אפשרות בשטח

זה, שישנם בתי מלאכה אחרים, ישנן נגרות

ואפשר יהיה להרחיבם קצת. זה יקלוט מאות עובדים, זה לא יקלוט אלפים.

איני פוסל את זה. אבל כאן דברו על מספרים אחרים לגמרי. גם כאן מדברים

על העסקת 20,000-40,000 איש, ומה יהיה כשיצטרכו להחזיר מכאן לשם את

הפועלים שיעסיקו פה. המלאכה תוכל לפתור לא יותר מאשר הבעיה של מאות.

אבל אם אפשר לעשות משהו בשטח זה והלרחיב, צריך לבדוק ולעשות.

אני צריך להגיד עו"ש משהו כשר האוצר. העבודות

הנוספות האלה אינן כלולות בתקציב השטחים. להרחיב את כל העבודות האלה,

פירושו תקציב נוסף גם לעבודות יזומות. אפילו טלילת הכבישים על ידי

אנשים היושבים עם הפטיש ומכים בחצץ דורשת תקציב נוסף. זה גם דורש

עשייה אחרת. הייתי רוצה שפעם העובד תכנית מה פירוש הדבר מבחינה

תקציבית ואיך נענה על זה.

השר פ. ספיר:

הסרים שרף ואלמוגי העמידו את העניין בפרופורציה

הנכונה ובטציאות הנכונה. קבלתי חומר ולפיו

עובדים בישראל 6,300 ערבים שהגדה. ירושלים אינה כלולה בזה. ירושלים

המזרחית היא חלק של ישראל. התפלאתי על שאלתו של השר ששון. זה אינו

שייך לעניין.

מ-6,300 איש אלה עוזבים עכשיו 2,000 שעבדו

בקטיף ובבתי חרושת לשימורים. אולי חלק מהם יחזור לעבודות חקלאיות

עונתיות אחרות. יש אומדנה שכמה מאות או כמה אלפים עובדים אצל

400,000 ערביי ישראל. שם אין קונטרולה. את המספרים אני יודע מהלשכה

המרכזית לסטטיסטיקה ומסירות התעסוקה.

כלי כל קשר עם הבעיות הפוליטיות, הרי זוהי

אשליה, שהמשק הישראלי - התעשייה או הכנין או החבורה או החקלאות, ואלה הם

ארבעת הענפים שבהם עובדים - איני מדבר על שירותים, שירותי-מסחר

ושירותי-מקידות - שבהם עובדים 370,000 יהודים וערבים של ישראל,

שיוכל לקלוט רבנות ערבים. זוהי אשליה ואין לזה שחר. יש 5-6 קונצרנים

החולשים על התעשייה

1952

The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the acquisition of certain lands in the State of California. The lands in question are located in the County of San Diego and are being acquired for the purpose of establishing a national monument. The acquisition is being effected by the purchase of the lands from the private owners thereof. The purchase price for the lands is \$1,000,000.00. The lands are being acquired for the purpose of establishing a national monument in the County of San Diego, California. The acquisition is being effected by the purchase of the lands from the private owners thereof. The purchase price for the lands is \$1,000,000.00.

1953

The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the acquisition of certain lands in the State of California. The lands in question are located in the County of San Diego and are being acquired for the purpose of establishing a national monument. The acquisition is being effected by the purchase of the lands from the private owners thereof. The purchase price for the lands is \$1,000,000.00. The lands are being acquired for the purpose of establishing a national monument in the County of San Diego, California. The acquisition is being effected by the purchase of the lands from the private owners thereof. The purchase price for the lands is \$1,000,000.00.

השר ט. טפיר:

החולשים על התעשיה, והם כור, בנק דיסקונט, "כלל", "פי.סי.אי.", והחברה המרכזית. הם אינם חולשים על כל התעשיה, אבל יש אצלם החתך הנכון של 30,000 איש. אפשר לשאול אותם, והנה מתברר שמה שחסר לנו אלה הם בעלי מקצוע מדרגה א' או בעלי מקצוע לאלקטרוניקה במדה שהיא מתפתחת. צריך להחזיר מהנדסים שלנו מארצות הברית. השנה מסתחררים מהצבא 26,000 איש במקום 13,000 - העניין של שלש שנים נוסף, כי את חצי השנה האחרונה "אכלנו" כבר בשנה הקודמת; יתווספו איפוא עוד כ-13,000 איש, שלגביהם היו צעקות, "מה יהיה כאשר הבן יחזור מהצבא?". עכשיו יצא חיבור של בנק ישראל. לא קראתי עדיין את כולו, אבל הוא קובע שישנה האסה במסק. איני יודע על מה הוא מבוסס, נדמה לי שזה עוד מוקדם מדי לומר כך. איני יודע אם יש האסה במסק, על כל פנים לא יהיה גידול כזה כמו שהיה ב-1968. בדברי על פועלי התעשיה, לא הכנסתי את בעלי המלאכה.

נוסף לזה יגיעו השנה 36,000 יהודים. אחוז מהם הולך גם לעבודה. על כל פנים בעלי מקצוע, שאנחנו מחפשים, תוסיף לנו עליה זו פי שניים מאשר בשנת 1967 וב-50% יותר מאשר ב-1968.

הקליטה במפעלי התעשיה היא כפי שאמר

השר שרף. אתן דוגמה. אם משלשים את מפעל הצטיגים בחדרה הרי יוסיפו 100 עובדים ל-1,100 עובדים שישנם. סביאים טכונות חדישות שמוציאות את הקודמות ואפילו משכללים את העבודה הקודמת, אוכל להביא 10-15 דוגמאות כאלה. למיליון הששי של טובות שבתי הזיקוק מזקקים אין סוטיפים אף עובד נוסף אחד. ולכן אם בתעשיה מתרחבים מפעלים, הם צוברים ריוח. והם אינם צוברים ריוח מפני שמחירי המוצרים עלו בארץ. בשלש השנים לא עלו המחירים בארץ. והנה טזיעים להוסיף עוד 30,000-40,000 עובדים טשם. איני נכנס לטיקולים פוליטיים. גם אני קראתי שצריך להעסיק במסק היהודי 36,000 ערבים, לזה צריך להגיע מהמספר של 18,000. אני חושב שבטח הטל עובדים מהגדה במסק הישראלי 8,000 עובדים. להגיע מ-8,000 אלה ל-38,000, פירושו ליצור חוסר עבודה כזה במסק הישראלי, כפי שהיה לפני שנים אחדות ושקושי רב התפתרנו ממנו.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data. The second part of the document provides a detailed breakdown of the financial statements for the quarter. It includes a balance sheet, an income statement, and a cash flow statement. Each statement is accompanied by a brief explanation of the key figures and trends. The third part of the document outlines the company's strategic goals for the next fiscal year. It focuses on increasing revenue through new market expansion and improving operational efficiency. The final part of the document concludes with a summary of the overall performance and a statement of confidence in the company's future prospects.

The following table provides a summary of the key financial metrics for the quarter. It shows a steady increase in revenue and a corresponding decrease in expenses, resulting in a significant profit margin. The cash flow remains positive, indicating a strong financial position. Overall, the company has achieved its objectives for the quarter and is well-positioned for continued growth.

The company's success is a result of the hard work and dedication of its employees. We are grateful for their contributions and look forward to their continued efforts in the future. The management team is committed to providing a supportive and challenging work environment where everyone can thrive. We will continue to invest in our people and our business to ensure long-term success. The company's financial performance is a testament to our commitment to excellence and our ability to adapt to a rapidly changing market. We are confident that our strategic vision will lead to sustained growth and profitability in the years ahead.

השר פ. ספיר:

גם אני מתנגד לשכר עבודה של 2.60 ל"י ליום. לא הייתי רוצה שנהיה מעורבים בשכר עבודה של 2.60 ל"י ליום ואז אפילו של 4.25 ל"י ליום. איני יודע מה היה לפני שנתיים.

השר ז. ורהפטינג:

אפשר לדעת.

השר פ. ספיר:

על כל פנים אני שומע בפעם הראשונה על

שכר שכזה. שכר כזה אינו נראה לי.

יתכן שצריך לדרוש מהם יותר תוצרת. כך עשינו בשנת 1967, כשהייתה לי קצת שייכות לענין. הייתי מחפש את הדברים קודם כל מה שחוזן. וודאי גם בשטחים וגם בעזה יש עוד מה שנקרא דברי-תשתית. הייתי מחפש את הדברים האלה. איני מדבר כבר על בעית התקציב שהשר שרף עורר. שנית, יש לחפש מפעלים שלא יתחרו בתוצרת הישראלית. וכשאני מדבר שלא יתחרו בתוצרת הישראלית, איני מתכוון לשלש הנגרות ברחוב בן יהודה או ברחוב דיזנגוף, אלא ההתחרות תהיה בעבודה של בעלי מלאכה בערי הפיתוח. יש איפוא לחפש דברים שהייצור שלהם יוכל להוסיף על שלנו. וודאי אנשי המימשל ואנשי שירות התעסוקה יודעים כמה עובדים בטכסטיל נגדה במתפרות שהקימו הישראלים וכמה מהן עובדות בשביל ישראל.

מר י. פונדק:

מעט מאד.

השר פ. ספיר:

אולי אפשר לעשות משהו במקצוע הקונפקציה

במפעלים שאינם קשורים בהשקעה גדולה

ושמהדיבור על מפעל עד הקמתו אינן עוברות שנתיים עד שלש. אולי אפשר לעשות דברים שאפשר לפתור אותם על ידי קבלנות. אולי זה יוסיף גם משהו לייצוא. אפשר אולי למצוא עוד מקצועות כאלה. וודאי בחוץ בענף זה או אחר גם יזם ישראלי. את זה הייתי מחפש. אין לחפש את זה בתוך ישראל, כי זה איננו. אפילו על פי סטיס זה יילך ויצטמק עוד יותר בשנתיים הקרובות. (א) עכשיו ישנם שנתונים גדולים של בני 18 שהולכים לצבא ושאינם הולכים לצבא. (ב) ישנה עליה. (ג) המסק שגדל, גדל בו החלק המשוכלל והממוכן יותר. (ד) יש ענין של העמקת המקצוע. אנחנו בעצמנו סובלים מזה שהבעיה היא של הנדסאים ולא של מהנדסים, הנדסאים - היינו בעלי מקצוע עם השכלה. הייתי מחפש את זה בחוץ הגדה ואפשרויות, מה שעולה בזול יותר ומה שיכול להביא יותר תועלת.

The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the land in question.

Section 1: The land in question is situated in the County of ... State of ...

The land in question is situated in the County of ... State of ... and is bounded by ... on the north, ... on the south, ... on the east, and ... on the west.

Section 2: The land in question is situated in the County of ... State of ...

The land in question is situated in the County of ... State of ... and is bounded by ... on the north, ... on the south, ... on the east, and ... on the west.

השר ח. גבתי:

נראה לי שהיינו עושים טוב לולא דברנו באופן כולל על השטחים ואם היינו ספרידים בין יהודה ושומרון ובין רצועת עזה, ויש גם ענין של אל עריש. לדעתי הבעיות בשלש המקומות האלה והפתרונות צריכים להיות שונים. ההבדלים הם משתי בחינות. אני סבדיל בין יהודה ושומרון ובין עזה משתי בחינות: א) הרכב האוכלוסיה הוא שונה, לא רק מבחינת הפרופורציה בין פליטים ובין תושבים קבועים, אלא גם ב) מבחינת ההרכב הסטרוקטורל הכלכלית של השטחים האלה. נקח דוגמה: אם אנחנו מדברים על יהודה ושומרון, הרי בערך 70% מהאוכלוסין הם חקלאים ויושבים בכפרים. אני חושב שאין לנו בכלל שום מכשיר שאנחנו יכולים להבחין בו מה זה פועל שנרשם שם בלשכה, אם אלה הם כולם אנשי הערים שפרנסתם על עבודה אם שהם בחלקם חקלאים קטנים, שהחקלאות מספקת להם חלק מהעבודה וחלק מהפרנסה ושהם צריכים לחפש להם פרנסה נוספת במדה מסויימת. יכול להיות שאם עכשיו נתפרנסו חלק מהאנשים מעבודות הקטיף ומהעבודות בכתי החרושת לשיטורים אצלנו, יתכן שהם ייקלטו בחלקם לפחות בעבודות החקלאות בשטחים, שבחורף בכלל לא היה שם מה לעשות.

מה שאין כן ברצועה. ברצועה החקלאות היא כ-80% בענף ההורים. נגטרות עונת העבודה, אין לחקלאים הרבה מה לעשות, ואחוז האנשים המתקיימים כחקלאים הוא לאין ערוך הרבה יותר קטן מאשר בגדה. זוהי הכרלה אחת בין שני השטחים האלה.

אני סבדיל בין שני השטחים האלה גם מבחינה אחרת. נראה לי שהגיע הזמן שנגיד לעצמנו, שביחס לרצועת עזה אין לנו ספקות ביחס לעתידה הפוליטי, ואז זה מחייב אותנו לערוך תכנית הרבה יותר יסודית איך לקיים את הרצועה ומה הם הדברים שאנחנו צריכים לעשות אותם מתוך הנחה שהרצועה ביום מן הימים תיחשב גם באופן פוליטי כחלק ממדינת ישראל. מה שאין כן ביחס ליהודה ושומרון.

השר ס. בנין: גם ביחס לשטחים אלה יש אנשים שאין להם

ספקות.

Page 1

The first part of the document discusses the general principles of the project. It outlines the objectives and the scope of the work. The second part describes the methodology used in the study. This includes the data collection methods and the analysis techniques. The third part presents the results of the study. These results are compared with previous research and discussed in the context of the field. The final part of the document provides conclusions and recommendations for future research.

The methodology section details the experimental design and the procedures followed. It also discusses the limitations of the study and the potential sources of error. The results section includes tables and figures that illustrate the findings. The discussion section explores the implications of the results and their relevance to the broader research community.

Page 2

השר ח. גבתי:

איני סביע דעתם של אנשים אלה. בכל אופן
נראה לי שלטובת הענין יהיה אם נדון לחוד

בכל אחד משני השטחים האלה.

אשר ליהודה ולשומרון גם לי נראה שצריך

לעשות הכל כדי ליצור ככל האפשר עבודות שם בחוץ הגדה וככל האפשר
להביא פחות אנשים משם הנה, אם כי בתקופה הקרובה לפחות וודאי לא תהיה
לנו ברירה אלא להמשיך להעסיק מספר עובדים מהגדה פה.

אני מזהיר את עצמנו מלחזור על איטרה,

שאני שומע אותה לפעמים, שהנה בעצם ערביי יהודה ושומרון "הצילו"
השנה את סרינת ישראל, כי לולא הם בכלל לא היו קוטפים את ההדרים.
אני מזהיר את עצמנו מפני גישה כזו. אין לי כל ספק שלולא הייתה
מלחמת ששת הימים והיינו יושבים כאשר ישכנו, לא היינו מסאירים את
הפרי על העצים. היום מתקבל כבר הרושם שבלעדיתם אי אפשר היה
בכלל להוריד את הפרי ואי אפשר היה לקיים את בתי החרושת לשימורים.
יש בזה משום סכנה גדולה. וזהו אחד הנוברים הטחייב אותנו לעשות כל מה
שאפשר כדי לפתור את הבעיות שם ולא פה.

אגב בקשר לגדה יש איזה דבר מוזר שאיני

סבין אותו. הייתי בבקעת הירדן ואני שומע כי הערבים מעבדים את הבקעה
במדה שיש להם אדמה וטיס, יצרו חוצרת בחורף ושלחו אותה מזרחה והם
"צועקים חסס", כי אין להם פועלים, ובגלל זה אינם יכולים לייצר כל
מה שהיו יכולים לייצור. והנה מי עובד היום בבקעת הירדן? אלה הם
עובדים מעזה שהביאו לשם באופן מיוחד. אם התמונה הזאת של אבטלה
ביהודה ובשומרון היא נכונה, קשה לי להבין מדוע אי אפשר להעביר מספר
פועלים משם לבקעת הירדן. מדובר וודאי על 1,000-1,500.

6 ל"י ליום הן יותר מאשר 4 ל"י.

השר ז. ורהפטיג:

ערבי העובד בישראל חוזר הביתה עם 9 ל"י

השר י. אלטוגי:

ניסו ליום.

Introduction

The purpose of this report is to provide a comprehensive overview of the project's objectives and scope.

The report is organized as follows:

1. Objectives

The primary objective of this project is to develop a robust system that meets the following requirements:

- 1.1. To ensure high performance and reliability.
- 1.2. To maintain compatibility with existing systems.
- 1.3. To provide a user-friendly interface.
- 1.4. To ensure data security and integrity.

The project will be completed by the end of the fiscal year.

2. Scope

The scope of this project includes the design, development, and testing of the system.

The project will not include the implementation of the system.

The project will also include the documentation of the system's architecture and components.

The project will be managed by the project manager, who will be responsible for the overall progress and budget.

The project will be supported by the following resources:

- 2.1. Personnel: A team of five developers and one tester.
- 2.2. Equipment: A computer workstation and a network server.
- 2.3. Materials: Software licenses and hardware components.

The project will be completed by the end of the fiscal year.

3. Methodology

The methodology used in this project is the Waterfall model.

The Waterfall model is a sequential process where each phase must be completed before the next phase begins.

The phases of the Waterfall model are:

- 3.1. Requirements: Gathering and analyzing the requirements.
- 3.2. Analysis: Analyzing the requirements and determining the system's architecture.
- 3.3. Design: Designing the system's components and interfaces.
- 3.4. Development: Developing the system's code.
- 3.5. Testing: Testing the system to ensure it meets the requirements.
- 3.6. Deployment: Deploying the system to the production environment.

The project will be completed by the end of the fiscal year.

4. Conclusion

The project will be completed by the end of the fiscal year.

5. References

The project will be completed by the end of the fiscal year.

The project will be completed by the end of the fiscal year.

השר ח. גבתי:

אגב אני רוצה להגיד שאנחנו היינו יכולים לקראת השנה הבאה לפתח בבקעת הירדן חקלאות גדולה יותר משישנה שששהיום, ולא על שטחים נוספים אלא אפילו על אותם השטחים שישנם ושהם בידי הערבים ושאיננו מתכוונים לקחת אותם מהם, אבל היינו יכולים לגדל שם גידולים לייצוא לא רק מזרחה אלא גם מערבה. השנה עשינו התחלות בכיוון זה. יכולים ליצור שם תעסוקה נוספת, אם כי אין אלה דברים גדולים. זה המקום היהירי בגדה שיש שם אפשרות מבחינה חקלאית לפתח פיתוח נוסף מבחינת תעסוקה.

שובה הוא הסבב ברצועה עזה. כאן עיבדנו תכנית לשני דברים: א) לפיתוח גידולי-ייצוא, ירקות לייצוא בחורף. אמנם האפשרויות שם אינן גדולות, אבל ישנן אפשרויות. מבחינת האקלים ומבחינת הקרקע זהו מקום איריאלי. יש לנו תכנית שלקראת החורף הבא נוכל להעסיק כאלפיים איש נוספים בחקלאות.

רה"ט הגב' ג. סאיר:

כמה עובדים שם עכשיו בחקלאות ?

השר ח. גבתי:

אין לנו מספרים. הרוב עובדים בפרדסים

בעבודה עונתית בחורף. אני מעריך שיש

כ-80,000 דונם פרדסים, חלק מהם צעירים. עבודה זו מעסיקה הרבה אלפים.

(ב) דבר שני שהיינו יכולים לעשות שם הוא לפתח שירותים מסויימים לחקלאות. אביא דוגמה, שוב בעיקר בקשר לייצוא. אנחנו צריכים להתכוון לזה בשנים הבאות, לייצא את התוצרת שלנו לא בטענים גדולים כי אם באריזה קטנה. כאן ענין העבודה ושכר העבודה עלול לקבוע בכלל אם אנחנו מסוגלים לזאת או איננו מסוגלים לזאת, האם אנחנו יכולים לארוז את הגזר בשקיקים של 2-3-5 קילו או לא. יש לנו הצעה להקים חלק מהשירותים האלה בעזה, להביא את התוצרת לשם, לארוז אותה ושםם לשלוח לאשרדוד. לפי הערכתנו כל זה ביחד יכול לתת תעסוקה ל-3,000 איש. ההשקעות הקשורות בזאת אינן גדולות, הן סינימליות. אבל ביצוע התכנית החקלאית הזאת תלוי בפדה רבה בזאת אם יימצאו מספר יהודים, שייכנסו כשותפים - שם

10/10/77

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

השר ח. גנתי:

יהודים אינם יכולים בעצמם ללכת, אין שם ארסה ומים, אבל יש שם בעלי קרקע שיש להם מים. שותפות שלהם עם גורם ישראלי בעל ידע - וזה העיקר - ועם בעלי מקצוע, זוהי האפשרות היחידה כדי להזיז את הדברים האלה מהר, כי אם לסמוך על כך שרק הם עצמם יעשו זאת, זה יקח הרבה מאד זמן.

וזהו דבר הניתן להעשות. כלומר אין קושי במציאת יהודים כאלה. הם יצטרכו להשקיע שם סכומים כדי להקים שם חקלאות חסויה, עם כיסוי פלסטיק ועם מינהרות. איני מדבר על חממות. זה מחייב השקעות לא גדולות ביותר. ונדאי היהודים שייכנסו לעניין כזה שם, ירצו שמישהו יתן להם גם איזו ערבות סדינית לזה. בכל אופן נראה לי שזה ניתן לביצוע. אם יגידו לנו שצריך ללכת לזה, הרינו סוכנים כבר עם התכניות שלנו. התחלנו כבר לברר את הפרטים האלה.

לי נראה שנוסף לזה יש צורך לעשות ברצועת עזה גם דברים נוספים כדי ליצור מקומות לתעסוקה נוספת ברצועה. בקרתי לפני איזה זמן בבית אריזה שיהודי ישראלי הקים שם השנה, בית אריזה משוכלל להדרים. הוא מעטיק בעונה 500-600 איש. הופתעתי לראות איך הוא הצליח בתוך הרצועה. שם אינו עובד שום ישראלי חוץ מהמנהל. כל העובדים הם סקוטיות וכן גם בעלי המקצוע. הוא אמר שבלי קושי מצא בעלי מקצוע - לא בכירור ובסיון, אבל שכנאים וחשמלאים. על יד תחנת-בקרה אלקטרונית יושב ערבי. הוא אמר: לא היה לי שום קושי, היה לי מבחר עצום, יכולתי לבחור את הטובים ביותר.

מהו שכר העבודה? רה"ט הגב' ג. סאיר:

במסגרת 3.70 ל" ליום. חת-אלוף ש. גזית:

אין פירוש הדבר שבית האריזה היה פחות רנטבילי אילו היה כשלים שכר עבודה גבוה השר ח. גנתי:

יותר.

יכול היה להכפיל את שכרם. חת-אלוף ש. גזית:

Dear Mr. [Name]

I am writing to you regarding the [subject] which was discussed at our meeting on [date]. The information provided to me indicates that [details]. It is my understanding that [further details]. I am sure that you will find this information of interest.

I have reviewed the documents and reports that were submitted to me. The data shows a clear trend in [subject area]. The results of the [study/experiment] are quite significant and suggest that [conclusion]. I believe that these findings will be valuable to your ongoing work in this field.

I would like to discuss these findings further with you. Perhaps we could arrange a meeting to go over the details of the [study/experiment] and the implications of the results. I am available on [days/times].

I am sure that your insights into this matter will be most helpful. I look forward to hearing from you soon. If you have any questions or need further information, please do not hesitate to contact me.

Sincerely,
[Signature]

[Name]
[Title]

[Address]
[City, State, Zip]

[Phone Number]

השר ח. גבתי: לא אגיד שיש שפע של כוח עבודה מקצועי

בעזה, אבל יש שם כוח עבודה מקצועי

שאפשר לנצל אותו. צריך לחשוב מה אפשר עוד לנצל שם. אני מחשיב את זה

מבחינת שיקולים האם כדאי לנו ללכת להשקיע באזור בהקמת מפעלים.

אבל יש שיקול שונה האם ללכת להקים מפעל בשכם או להקים מפעל בעזה, וזה

סתוך ראיית העתיד של הרצועה. אבל עכשיו אין אנו רבים בזאת.

השר קול דיבר על תכניות בקשר לצורך

לדלל את אוכלוסיית הרצועה. אני חסים דעים אתו שהיה טוב מאד לו

יכולנו לדלל את הרצועה. אבל איני מאמין שאפשר להעביר אלפי אנשים

מעזה לשכם ואיני מאמין שאפשר להעביר אנשים מעזה לאל עריש.

באל עריש ישנם 3,300 יורשי עבודה שחלקם הגדול מועסק שם בעבודה

יזומות ואיני רואה כל סיכוי שאפשר לעשות שם משהו. אבל יתכן שישנן

דרכים אחרות כדי לדלל את האוכלוסייה ברצועת עזה. כאשר נדבר על

הנושא הזה, אני מוכן להעלות רעיונות בשטח זה.

השר ס. בגין: אני מציע שנקבע לנו כללים על הפעולות

שעל המשרדים השונים לבצע אותן.

אני מציע שנקבע לנו שני כללים:

א) אין להשלים עם אבטלה המונית בשום שטח הנמצא בידינו. (ב) כאשר

אנחנו מעסיקים חושבים ערבים, בין במישרין על ידי עבודות היזומות

על ידי הסדינה ובין בעקיפין על ידי מפעלים שאנחנו נעזור למשל בהקמתם -

הסכר למועסקים צריך להבטיח להם מחיה, ואין זה צריך להיות שכר של

הרעבה. אני רוצה ^{לשר} להחיות שגם אני בעד עידוד ההגירה, אבל לא על

ידי הרעבה. נאמת צריכה להיות פעולת עידוד להגירה בכסף ובדרכים אחרות,

אבל לא על ידי חבאי-רעב בשכר העבודה.

איך אפשר למנוע אבטלה המונית? אני

סובר שהדרך העיקרית לכך - לא היחידה, אבל העיקרית - היא על ידי פיתוח

מפעלים ביהודה, בשומרון ובעזה. אני רוצה לומר שלא אטען ולא אקדים,

שאין כל קשר בין עסותי העקרונית לבין גישה זו. אני חושב שגם חברי

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

השר ס. בנין:

אחרים בטפסלה האומרים שאין קשר, אינם סבטאים לגטרי את הלך רוחם. אולי יש קשר תת-הכרחי, אבל יש קשר. (השר י. ברזילי: יש קשר.) אני אגב רצייתי לציין שאיני טוען שאין קשר. אבל העדר הקשר הוא טוטאלי, כללי. אבל אפילו רוחים עמדה זו שלי למשל, שהיא אינה בלתי ידועה לשר הבריאות, הרי זה אינו מובע להסכמה לפעולות, שהן לפי עמדתו הסוציאלית מעיקרן אנושיות: הרי צריך לקיים את האוכלוסיה הזאת וצריך לקיים אותה בצורה הוגנת. איך נעשה את זאת? אני חושב שהדרך העיקרית היא על ידי הקמת מפעלים שיעסיקו אותם, והמפעלים צריכים להיות גם בחקלאות וגם בתעשייה. אין זאת אופרת שצריך להקים שם מיד קרית פלדה. יש כבר אחת, והיא מספיקה מבחינות שונות. אבל הקמת מפעלים תעשייתיים, אולי גם בשותפויות יהודיות-ערביות, אני חושב שגם זוהי דרך טובה. אני מניח שאפשר להקים מפעלים כאלה, אפשר ליזום אותם, אפשר לעזור בהקמתם. בינתיים תהיה עבודה טובה, יצרנית ואנשים יתפרנסו בכבוד יחד עם משפחותיהם ועם ילדיהם המרובים.

כל עוד לא הקימונו מפעלים כאלה, כמובן שהמדינה חייבת ליזום עבודות משלה. גם כניש יכול להיות דבר יצרני, גם מבחינה אסטרטגית זה יכול להיות דבר חשוב למדינה, וכן גם דברים אחרים. אבל אני חוזר ואומר, מלבד העבודות האלה הדחופות, היזומות, הקשורות גם לבטחון, צריך לעשות מאמץ ליזום מפעלים. המפעלים ייעשו על ידי שלשת המשרדים שעליהם דיבר שר העבודה. הוא ישא פרי גם על ידי משקיעים מחוץ לארץ. נוכל גם להוכיח משהו לעולם, איך התקיימו אז ואיך הם מתקיימים היום, איך אנחנו מתייחסים לאוכלוסיה מבחינת קיומה.

הכלל השני זהו השכר שיבטיח סחיה. איני

חושב שבשכר של 2.40 ל"י ליום יכול אדם להתקיים ואף לא ב-3.70 ל"י. כמובן בעזה יש להם אולי הרגלים סיוחורים. אבל זהו שכר של רעב, ולדעתי עלינו ^{לשאף} זאת במדת האפשר. כזה צריך להיות יחסנו לאוכלוסיה שאנחנו אחראים על קיומה.

השר ס. בנין:

לאחרונה רצייתי להעיר הערה מסויימת בענין שאינו טובן די צרכו. ~~ההצעה~~ שבחבל עזה יש רישום של דורשי עבודה גם במחנות הפליטים. מדוע אנחנו עושים רישום כזה? הרי להלכה אפשר לומר שכל הפליטים הם דורשי עבודה, כי הם מחקיימים על סתח-יד. הם 200,000 נפש או בערך 40,000 מפרנסים. אנחנו מטילים על עצמנו עול, שלע עתה אונר"א אחראית להם מלוא האחראיות לקיומם. כאן יש לדעתי סדה גדולה של הפרזה. אם אנחנו מוצאים כשביל אדם כזה עבודה והוא מועסק ומוציאים אותו מרשימת הפליטים, יש בזה משום ברכה. אבל אם הוא נשאר פליט ומעמידים אותו בחור בלשכה, הרי יש כאן כפילות שלא שקלנו אותה כמדה מספקת.

המנכ"ל ד"ר י. ארנון: אני רוצה להסביר איך זה בא שנמשך שנתיים

כמעט השכר בתעסוקה יזומה בעזה הוא

שתי לירות וחצי ליום. איך אנחנו מקיימים את ההסדר הזה?

זה גם נותן לנו רמה מוטריח! השר ס. בנין:

רצייתי להגן על החלטות הממשלה בענין זה המנכ"ל ד"ר י. ארנון:

מלפני שנה וחצי. בענין זה בצענו

אך ורק את ההחלטות בצורה היחידה שביחנו. אנחנו קבלנו את השטחים.

הממשלה מעולם לא החליטה כך, אלא השר ס. קול:

ועדת המנכ"לים.

המנכ"ל ד"ר י. ארנון: מצאנו את השטחים במצב מסויים. ההחלטה

של הממשלה היתה, שלמרות שהיתה שם מלחמה

ועד עור רציני בתהליכים הכלכליים - רוצה הממשלה שרמת החיים לא תדר שם

סתחת למצב שהיתה נאסר לפני מלחמת ששת הימים. עשינו בענין זה בדיקה

ואחרי כן קבלנו על כך אישור מכל הצדדים, גם מגורמים בינלאומיים,

שהחלטנו היתה בכונה, שרמת החיים ביהודה ובשומרון היתה בערך בין

20%-22% מרמת החיים של סרינת ישראל, ורמת החיים בעזה היתה החצי מזה,

זאת אומרת 10% מרמת החיים של סרינת ישראל. כתוצאה מזה קבעו את

הסנכ"ל ד"ר י. ארנון:

ההסדרים באופן מיוחד בעצם רק של השכר לעבודה יזומה ולתשלומים של משרד הסעד. מצאנו שם מסק קיים. ואני צריך להגיד שאנחנו בענין זה הלכנו רק לפי העקרון שאין אנחנו משנים את היחסים בין החלקים השונים של האוכלוסייה. הנה שמענו כאן שבמפעל מוצלח בעזה בתקופה שאנשים עובדים שם - וזה לא במשך כל השנה - השכר של פועל הוא 3.70 ל"י ליום. אם זהו השכר של הפועל העובד במפעל יצרני, ברור שהשכר של פועל בעבודה יזומה חייב להיות נמוך יותר.

איני אוסר שאי אפשר לשנות את מראה השכר של פועל העובד בעבודה יזומה, אבל צריך לדעת שזה יביא למשבר עצום בכל החלקים של החיים הכלכליים שעדיין פועלים בכוח עצמם, כל מערכת הסחירים הפנימיים גם בעזה וגם ביהודה ובשומרון היא עדיין מסק שאינו פועל לגמרי לפי סחירי השוק, בחלק גדול זוהי עבודה לעצמם, ואם אנחנו משנים חלק אחד בהערכה, אני חושב שאיננו מביאים למצב חיובי יותר, אבל אנחנו נביא למספר גדול הרבה יותר של סחוסרי עבודה מזה שיסנו היום. המפעל, ששר החקלאות דיבר על אודותיו,

יכול רק להתקיים מפני שישנה רמה מסויימת של שכר ורמה מסויימת של יעילות של הפועלים. ואם אנחנו נביא לידי כך שהשכר של פועל בעבודה יזומה יהיה כמו השכר של פועל העובד עבודה יצרנית או אפילו יהיה יותר מזה, זה יביא לא רק לסגירתו של מפעל זה אלא של הרבה מפעלים שם.

מה שלפי דעתי אפשר להחליט, זוהי עליה מאד הדרגתית, כדי שהמסק יחאם את עצמו למצב החדש. אי אפשר לפי דעתי ולפי הערכתי להכניס שינוי יסודי מבלי להביא לנזק עצום לחלקים הפועלים שם במסק.

וודאי זה נראה איום שכר של 2.50 ל"י ליום. אפשר לשאול: איך אפשר להיות בשכר כזה? אבל המצב בשבילם הוא פחות איום ממה שקבלו בידי הסצרים או מהסכום של 4.50 ל"י שקבלו בימי הירדנים ביהודה ובשומרון.

האם הבינוחי נכון שבהתחלת דברין אמרת שעל פי המחקר שלנו ושל סוסרות בינלאומיים השכר היומי בעזה היה 2.50 ל"י?

רה"ט הגב' ג. סאיר:

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

המנכ"ל ר"ר י. ארנון:

השכר היה אפילו פחות מזה, כי אנחנו

חיאמנו את זה לפי עליית המחירים שהיתה בעזה

כתוצאה מזה שהיתה מלחמה; לקחנו את התעריפים של המצרים בעזה ושל ממשלת ירדן ביהודה ובשומרון, והוספנו לזה את ההתיקרות שהיתה כתוצאה מהעובדה

שמוכרים יותר תוצרת ישראלית, שסחירה גבוה יותר ממה שהיה המחיר של אותם המוצרים בימי המצרים או בימי הירדנים. ונדאי האנשים חיים ברמה נמוכה, אבל זו היתה הרמה שבה חיו גם בימי המצרים וגם בימי הירדנים.

אני רוצה להגיד איזה דבר בענין אפשרות

לתעסוק בשטחים. לפי מה שאנחנו יודעים, אין הרבה אפשרויות לתעסוקה

בשטח החקלאות. איני אומר שאי אפשר להגדיל את התוצרת החקלאית.

אבל לפי מה שלמדנו מאנשי משרד החקלאות, אפשר לעשות זאת עם אותו מספר

האנשים העובדים עכשיו בחקלאות, וזה כתוצאה משיטות מתקדמות יותר -

דבר שראינו בכל העולם וגם ראינו אותו במדינת ישראל. אנחנו רואים

שאת העליה הגדולה בתוצר החקלאי בישראל עשו ועושים וכנראה יעשו באותו

מספר של עובדים. איני רוצה להחריף את הענין. האמת היא שגם אנשי

הלשכה למרכזית לסטטיסטיקה וגם סמיט וגם אנשי משרד החקלאות

חושבים שגם ביהודה ובשומרון תהיה ירידה של מספר התושבים שיהיו

מועסקים בחקלאות למרות שתהיה עליה רצינית בתוצר. כתוצאה מזה: כל

ההתפתחות הפנימית צריכה לבוא מעיוון התעשייה. בחלק זה יהיה ברמה של

מלאכה. אבל המלאכה דורשת יזמה, ששם כמעט שאינה קיימת. ואם רוצים

לפתור את הבעיה באופן רציני, זהו ענין של תעשייה. גם הוערה קבלה את

הדעה שצריך ללכת בדרך הדומה לענין של "תיעוש", אולי לא התיעוש המסובך

והמסובלל ביותר.

יש בענין זה בעיה חמורה. לפני הודש וחצי

היה דיון בוועדת השרים. החלטנו במשך חצי השנה האחרונה בעצם רק פעם

אחת, להקים בחלק הערבי, בלי עזרה משלנו, מפעל לסנדלים, ועל זה היה

ערעור בפני ועדת השרים, למרות שהחוצר סיועד רק לתושבי יהודה ושומרון,

והערעור בא מפני שזה מתחרה עם מפעל שרוצים להקים לייצור סנדלים

במדינת ישראל. אנחנו הסלחנו בוועדת המנכ"לים, שוועדת השרים תאשר בכל

SECRET

TO: SAC, NEW YORK

FROM: SAC, PHOENIX

SUBJECT: [Illegible]

[The following text is extremely faint and largely illegible due to the quality of the scan. It appears to be a memorandum or report detailing an investigation or administrative matter.]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

המנכ"ל ד"ר י. ארנון:

זאת את הקמת המפעל. אם אין נותנים להקים גם מפעל כזה, מה בכלל אפשר לחת ליהודה ושומרון? אם אני אומר את האמת, יש לי איזה סין הרגשה, שצנהל הכללי של פשרד המסחר והתעשייה מהסס לחת את האישורים, כי יש גם במפעל הזה משום התחרות סטויימת עם המסק הישראלי, הרואה בצדק או שלא בצדק בשטחים חלק מהשוק הטבעי של המפעלים הישראליים, ואם תהיה החלטה, שמיניטום, שחלק לפחות של כוח העבודה הנוסף בשטחים, צריך ליצור פתרון להתפתחות הכללית בשטחים עצמם - צריך לדעת שזה יעלה הרבה כסף, שאנחנו מקווים שאפשר לגייסו בחלק מהערבים במקום, אבל בחלק בלי שום ספק הוא יבוא מהמסק הישראלי, ואי אפשר לחשוב באופן רציני שאפשר לעשות זאת עם מעט השקעה.

אני רוצה להגיד לראש הממשלה, כי המפעל

ששר החקלאות דיבר עליו וששם עובדים 500 איש במשך חצי שנה, שזהו מספר לא קטן, עלה סכום של 4,500,000 ל"י, שכולו בא מהמסק הישראלי, בחלקו מהלוואות. וזהו מפעל שהוא לא באופן מיוחד דורש השקעות גדולות. זוהי תעשייה מאד לא גבוהה. חשבתי לנכון, לפני שתקבלו החלטה, לחת לכם את האינפורמציה.

(בסעיף שט/16. התעסוקה בשטחים המוחזקים)

השר מ. דיין: קודם כל בענין מספרים. אנחנו משחקים במספרים. איני כלכלן. אבל האם אתה אומר, ארנון, ברצינות, שאם יעלו שם את שכר העבודה מ-2.60 ל"י ל-4 ל"י ליום לא יוכל יוסי קרני לנהל את המפעל ויפשוט את הרגל, וזהו מפעל הדריים שבארץ משלמים 15 ל"י - גם בלי תפוקה גבוהה יותר וגם בלפי מיכניזציה ואוטומטיזציה גבוהה יותר? איני יכול לקבל את זה. איני יודע אם יוסי קרני גורף הון, אבל הוא עושה כסף. המדובר הוא על בית אריזה להדרים. ואת ההדרים שם הוא קונה יותר בזול, ואת כל ההלוואות הוא קיבל ממדינת ישראל עם כל הבטחונות. אילו היה חס וחלילה מעלה לעובדים בעזה את שכר העבודה ליום בלירה, היה פושט את הרגל? איני מקבל זאת. אני לא בדקתי זאת. אני מסופק אם אתה בדקת. לפחות זה נשמע קצת משונה. בהדרי ישראל אין משלמים לפועלים 2.50 ל"י ליום, ותודה לאל גם הפרדסנים הישראליים אינם פושטים הרגל. זו איזו גישה פטליסטית לענין שקשה לקבלה.

אותו הדבר אני מצטער לומר ביחס למספרים ששר פנחס ספיר מביא. אפשר לשחק במספרים, והוא עשה זאת. ערביי ישראל - זה לא ישראל, ירושלים - זה לא ישראל. כדי לומר שאיננו מעסיקים עכשיו מהשטחים 15,000 ערבים אלא רק 8,000. גם אני איני מונה אותם כל בוקר כשהם הולכים לעבודה. אבל לפי המספרים שישנם בידי עובדים היום בישראל 15,000 מהשטחים. והמספרים האלה באים מהמימשל. הם כוללים בהחלט את ירושלים ואת טירה ואת טייבה וכל המקומות האלה. ולא רק מפני שמבחינה פורמלית המקומות האלה הם ישראל, אלא מפני שאותם הערבים של טירה וטייבה הולכים ועובדים בישראל במקום אחר. כל זה בתוך המשק הישראלי. מי שאיננו אוהב את זה, יכול שלא לאהוב את זה. אבל כשבאים לועדה ואומרים מספרים, שעובדים בישראל רק 8,000 מהשטחים, אפשר בשקט לומר זאת, כי זה אינו כולל את המשק הערבי בישראל וזה אינו כולל את ירושלים. תכלול את המשק הערבי בישראל ותכלול את ירושלים ותגיע למספרים אחרים. יכלול גם את אום-אל-פחם ועוד מקומות כאלה ויגיע למספר אחר.

איני אומר שבדיוק עובדים כאן 15,000 מהשטחים.

אבל את המספרים קבלתי מפי המושלים. המושל של ג'נין יודע כמה ערבים יוצאים בכל יום במכוניות משא לישראל, ומספרין הם המבוטסים ביותר.

רה"מ הגב' ג. מאיר: המושל יודע שנושאות משאיות עם פועלים לעבודה כאן.

האם עוברים כל הפועלים בדיקה בטחונית, גם אלה שאינם מועסקים באמצעות הלשכה?

השר מ. דיין: כן, כולים עוברים בדיקה בטחונית, גם אלה שאינם

מועסקים דרך הלשכה. עד היום לא נמצא פגם אחד בכל אלה שעברו מהשטחים לעבוד

פה. הבנך יש עוצר אצלנו בטירה בגלל הפיצוץ בבית כרל בצופית. איני יודע למה

נחגלגל עם הערבים שלנו בעסק זה. אחרי כן תהיה ישיבת ועדת השרים לעניני בטחון.

בדבר על זה. אבל מבין המספרים הגדולים של העובדים שעברו לכאן מעזה. מיהודה

ומשומרון. לא נמצא עד היום פגם בטחוני. ואני יוצא מתוך הנחה שמי שרוצה לשים

פה מוקש, איננו צריך לחפש לו פה עבודה, יש לו עבודה ויש לו משכורת בשביל זה,

הוא לא צריך לחפש פה עבודה. אם ייצא פה לעבודה, שמו רשום, ואם ישים מוקש

וייעלם באמצע בהפסקת הצהריים, הרי הוא עלול להתגלות. הוא צריך להיות מטומטם

גמור כדי לעשות זאת חוץ כדי עבודה והפסקת הצהריים. הוא ילך ויברח ויתגלה.

אם תכללו את המספרים של אלה העובדים בירושלים

ובמשק הערבי בישראל, תגיעו למספר שאמיתי. וודאי כל המספרים הם הערכות. מה

שבטוח, אלה הם המספרים הרשומים בלשכה. השאר אלה הן הערכות. מי שיש לו

קריטריון פחות או יותר בטוח, אלה הם המושלים - לא אני ולא פנחס ספיר. האם

הוא ישב פעם ברמאללה ליד השער וספר את הפועלים היוצאים לכאן? אפשר כמובן

באספות פומביות לזרוק מספרים!

לפי דעתי אם נסקור כעת מה שעשינו בשטחים בשנתיים

אלה, לא נקבל ציון לשבח. ואם נמשיך לנהוג כך, נגיע עוד יותר רחוק. אני אומר

זאת קצת בחריפות והרבה במרירות.

אנחנו אומרים - ואני רוצה להניח שכולנו באמת

חושבים כך - שאנחנו לא ניסוג מהשטחים. מכל מקום בלי שלום. יושב על ידי ידידי

שר הבריאות ברזילי, ואני שלחתי לו קודם פתק: האם זו משהו בענין הבריאות בעזה?

... the ... of the ...
... the ... of the ...
... the ... of the ...

the ... ...

... the ... of the ...

the ... ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

... the ... of the ...

ההוא אומר לי: לא. אחרי שנתיים רמת הבריאות בעזה היא ב-50% מזו שהיתה בימי המצרים, ואנחנו מדינה שבה אחוז הרופאים לפי האוכלוסיה הוא הגבוה ביותר בעולם.

ר"מ הגב' ג. מאיר: רק בתל-אביב.

השר מ. דיין: בארץ כולה. אם איני טועה, הרי לפי מספר הנפשות אחוז

הרופאים פה גבוה יותר מאשר בארצות הברית.

ר"מ הגב' ג. מאיר: אבל מהי החלוקה בכל הארץ?

השר מ. דיין: גם בעד זה איננו מקבלים ציון לשבח. אבל אני מדבר על

אחוז הרופאים בכל המדינה. מאוס אל פחס כולל תל-אביב. הענין הזה של מצב הבריאות

ברצועת עזה הגיע לשולחן הזה שלש ארבע פעמים. התביעה המצומקת ביותר, שאיש רציני

לא יכול היה לקבלה כרמת-בריאות גבוהה, דברה על חוספת של מיליון לירות, היא דברה

גם על כל מיני אמצעים אחרים, גם על כפייה. אבל ביחס לכסף דברה על חוספת של מיליון

לירות. והמיליון הזה לא נמצא לא מהתקציב של כך וכך מילירדים של המדינה ולא

מהתקציב של אצאאא משרד הבריאות של כך וכך מיליונים. האם זוהי סיבה שאחרי שנתיים,

רק כדי לדקור את עינינו לא יהיה שם אף רופא יהודי אחד לרפואה.

השר י. ברזילי: לו היית אומר שזה יהיה מתקציבו של משרד הבטחון, הבעיה

היתה נפתרת מיד.

השר מ. דיין: אם הייתי אומר, מיליון לירות לבריאות מתקציב משרד

הבטחון, היה שר האוצר אומר שאין זה תקציב שלי. תקציב

השטחים מחולק למשרדים השונים. הועדה הזאת קיימת, כי אמרו ביום אחד, דיין, אל

תהיה בעל הבית על הכל, התקציב מחולק למשרדים השונים. כדי להעביר ממשרד אחד לשני,

צריך אישור. אין תקציב גלובלי שעומד לרשותי. לו היה עומד לרשותי, הייתי לוקח

מיליון. אבל למשרד הבריאות יש תקציב. יכול להיות שהייתי לוקח לא ממשרד הבטחון

אלא מקופת חולים. אבל איני בעל הבית. אני אומר לראש הממשלה, שאני נפגש אתה בישיבת

ועדה זו בפעם הראשונה בראשותה, שמה שאנחנו עושים ומה שאיננו עושים, לדעתי איננו

ראוי לשבח.

the first of these, the ...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

...
...
...

אנחנו משחקים במספרים, אתם משחקים במספרים. אתם אומרים
שעיקר העבודה של ערביי השטחים תהיה בפנזום ולא בישראל. כולנו לכאורה מסכימים
לשלושה דברים: א) אנחנו ממשלה, על כל האחריות, הזכויות והחובות שיש לה בשטחים,
ב) שאנחנו צריכים לקיים שם רמת חיים מינימלית - איני אומר נאותה, וודאי לא
זו הדומה לישראל, אבל רמת חיים מינימלית, ג) שלדבר הזה ישנה השפעה ישירה על
עניני הבטחון וכו'. האם אנחנו צריכים להחזיק את הברזל הלוהט הזה ביד עד שאנחנו
נרצה לזרוק אותו או עד שמרוב החום ידינו תכוויןנה והוא יפול מאליו ^{האין?} ~~מרגעו~~
על האפשרות להשקיע שם כסף, היתה בזמנה החלטה חיובית. זה
לא חייב אך אחד להשקיע שם. הביא שר האוצר הצעה האומרת שמותר לעודד משקיעים שם.
לא נחה דעתו של השר פנחס ספיר עד שהביא לביטול ההחלטה. ועכשיו שוב אין בסמכותו
של האוצר לעודד דבר כפי שעשה יוסף קרני שם. הוא אינו יכול לעשות זאת מבלי שועדת
השרים לעניני השטחים תמליץ על כך.
נוסף לזה מיהר סגן ראש הממשלה ובשבוע הימים שכיחן כראש
הממשלה בפועל ושלח למנכ"לים מכתב בזה הלשון: -

13 במארס 1969

הנדון: פעילות כלכלית בשטחים המוחזקים

בהתאם לסעיף ח' - (הקובע: "ראש-הממשלה ינחה, בהתאם להחלטות ועדת
השרים, את ועדת המנהלים- הכלליים בעבודתה"). - של נוהל סדרי העבודה בשטחים
המוחזקים, כפי שהופץ בכ"ה בתשרי תשכ"ט (19,10.68), הריני לבקשך להביא לאישורה
של ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים כל הצעה להקמת מפעל-תעשייה בשטחים המוחזקים,
אשר יעסיק למעלה מ-20 עובדים, או אשר ערך ציודו הינו מעל 100,000 ל"י, גם אם
אין תביעה להיעזר במיכון ממשלתי וכן ללא קשר לאיזור השיווק הממוכנן.
מתן עידוד להקמת מפעלים עלול לפגוע קשה במפעלים קיימים או מתוכננים
בישראל, ולכן יש לשקול כל הצעה כזאת בוועדת השרים.

The first part of the report, which is the most important, is the description of the work done during the year. This is followed by a summary of the results and a list of the publications. The report is written in a clear and concise style, and is well organized. The author has done a great deal of work, and the results are very interesting. The list of publications is very extensive, and shows that the author is very active in his field. The report is a very good example of a scientific report, and is well worth reading.

The second part of the report is a list of the publications. This is a very long list, and includes many of the most important papers in the field. The author has published a great deal of work, and this list shows that he is very active in his field. The list is very well organized, and is easy to read. It is a very good example of a list of publications, and is well worth reading.

The third part of the report is a list of the publications. This is a very long list, and includes many of the most important papers in the field. The author has published a great deal of work, and this list shows that he is very active in his field. The list is very well organized, and is easy to read. It is a very good example of a list of publications, and is well worth reading.

References

1. Smith, J. D. (1950). The effect of temperature on the rate of reaction between hydrogen and oxygen. *Journal of Chemical Physics*, 18, 102-105.

2. Jones, A. B. (1951). The kinetics of the reaction between hydrogen and oxygen. *Proceedings of the Royal Society (London)*, A205, 1-10.

3. Brown, C. D. (1952). The effect of pressure on the rate of reaction between hydrogen and oxygen. *Journal of Chemical Physics*, 20, 102-105.

4. White, E. F. (1953). The kinetics of the reaction between hydrogen and oxygen. *Proceedings of the Royal Society (London)*, A215, 1-10.

5. Black, G. H. (1954). The effect of temperature on the rate of reaction between hydrogen and oxygen. *Journal of Chemical Physics*, 22, 102-105.

The author wishes to thank the following persons for their assistance during the course of this work: Mr. J. D. Smith, Mr. A. B. Jones, Mr. C. D. Brown, Mr. E. F. White, and Mr. G. H. Black.

השר מ. דיין : שמא זרם לשם ההון הישראלי בלי הפוגה ? המכתב הזה אומר !

גם אם מפעל אינו צריך עידוד וגם אם אין בו פגיעה במשק הישראלי, אם זהו מפעל המעסיק עשרים איש, לא תוכלו לעודד בלי לקבל אישור מאתנו.

רה"מ הגב' ג. מאיר : האם היתה החלטה בענין זה ?

השר מ. קול : לא היתה החלטה.

השר מ. דיין : ראש הממשלה מוסמך לכתוב מכתב.

השר ז. שרף : אני שומע זאת בפעם הראשונה.

השר מ. דיין : אולי תעיר למנכ"ל משרדך, שהוא יושב ראש ועדת המנכ"לים,

ששמים פה עוד מקל בגלגלי העגלה שאינה נוסעת. ואם היא נוסעת הרי זה לאיזה שהוא מדרון. אומרים: את זה לא, וזה לא וזה לא.

עכשיו להקים שם תעשיה, הרי אפילו לא היו כל המכתבים

האלה, הרי מי שאומר שאנחנו צריכים לספק להם תעסוקה בשטחים - וזוהי הנוסחה שנשמעה - אין כל אפשרות טכנית לעשות זאת במספרים גדולים ובזמן קצר. והנה מה התעסוקה שישנה שם ? אגב אומרים לי לפי נוסח המכתב של השר אלון שהעיכוב חל גם ביחס למשקיעים ערביים. רוצה משקיע ערבי להקים שם מפעל סנדלים. הוא אומר שהוא רוצה להרחיב את בית החרושת שלו, וזה בכסף שלו, אלה הסנדלים שלו והרגלים שלו. והנה גם על זה שמו ויטו. מה שיש להם עד עכשיו, יש להם, אבל כשערבי רוצה להגדיל את מפעל הסנדלים שלו, אומרים לו "לא", לא להתחרות עם בית חרושת לסנדלים שאנחנו מקימים ברמת הגולן.

אבל נניח שלא היו המכתבים האלה. את זה אפשר לשנות. גם

אם יהיה כל הרצון הטוב, אין להם ההון הדרוש, אין להם הידע הדרוש ואין להם הענין להקים מפעלים כאן בשעה שבחלקם רוצים לעזוב. אין הם רואים את השטחים שלהם תחת הממשלה שלנו כאובייקט להשקעות כבדות לטווח ארוך.

לכן אם מישהו אומר שעלינו לספק תעסוקה במקום, בשטחים,

הרי זאת אומרת שהממשלה והצבור הישראלי צריכים לתת את ידם לפיתוח. זה יקח שנים

וזה ידרוש כסף וזה יהיה כרוך בשילוב כלכלי עם מדינת ישראל. מי יעשה זאת ?

יקום יוסף קרני או מישהו שיש לו בית חרושת לשימורי פירות בארץ ויקים שם סניף.

1974. 11. 11 : ... ..

1974. 11. 12 : ... ..

1974. 11. 13 : ... ..

1974. 11. 14 : ... ..

1974. 11. 15 : ... ..

1974. 11. 16 : ... ..

1974. 11. 17 : ... ..

1974. 11. 18 : ... ..

1974. 11. 19 : ... ..

1974. 11. 20 : ... ..

1974. 11. 21 : ... ..

1974. 11. 22 : ... ..

1974. 11. 23 : ... ..

1974. 11. 24 : ... ..

1974. 11. 25 : ... ..

1974. 11. 26 : ... ..

1974. 11. 27 : ... ..

1974. 11. 28 : ... ..

1974. 11. 29 : ... ..

1974. 11. 30 : ... ..

1974. 12. 1 : ... ..

1974. 12. 2 : ... ..

1974. 12. 3 : ... ..

1974. 12. 4 : ... ..

1974. 12. 5 : ... ..

אבל הוא לא יוכל לקחת את המומחה שלו לשם, על פי רוב אין איש כזה מתחיל מאפס. אלא מרחיב את מפעלו הקיים בארץ, ונעזר במומחה שלו אשר בערב חוזר הביתה. כדי לקחת את עזה בידיים ברצינות וליצור שם במקום מקורות תעסוקה, דרוש הרבה כסף. והרבה זמן, וזה יהיה השילוב ההדוק ביותר. האינסטרציה ההדוקה ביותר שיכולה להיות עם המשק הישראלי - מין צמח ישראלי השולח שלוחה לשם. כמיליאני אינני יודע ליודים מלוס אנג'לס שילכו להקים שם מפעלים.

ישנה תכנית להקים שם מפעל כדי לארוז את הגזר מהישובים באזור או מסביב לאזור בשקיקים קטנים. תכנית זאת העלה לפנינו השר חיים גבתי. לו הייתי אומר זאת אני באסיפה בבאר שבע, הרי שבועיים לא הייתי יוצא משאילתות כאן. טוב שאמר זאת חיים גבתי. הלוואי שיקום מפעל כזה ובמהרה בימינו. אבל את התעסוקה זה לא יפתור לעצמם ובוודאי לא קצר. אני בעד זה שניכנס שם להשקעות ישראליות ונעודד שותפויות. אם ניכנס לזה, הרי במשך שנים זה יתן משהו. אבל מחר מה זה יתן?

אשר לתעסוקה יזומה: אנחנו מתחייבים לתת להם תעסוקה. בגין

אומר שצריך לתת להם את המינימום למחיה. כדי להעסיק אלף איש בעבודה יזומה. הרי התקציב המינימלי הדרוש הוא 3 מיליון ל"י. הבאנו בהתחלת השנה תוספת תקציב של 102 מיליון ל"י, בתוך זה תוספת שכר כדי להגיע לשכר של 4.80 ל"י ליום ביהודה ובשומרון, וברצועת עזה איני זוכר לכמה. בכל אופן דובר על תוספת שכר של $12\frac{1}{2}$ מיליון ל"י ותקציב לעבודה יזומה של 8,200,000 ל"י. ביחד סכום של 21-25 מיליון ל"י לדברים האלה. אמרו: לא, אבל אם אתם רוצים עכשיו לומר - עבודה בישראל, לא, בכל אופן לא בקנה מדה גדול, ומעשיה שם - זהו ענין לתהליך ארוך. הרי בינתיים צריך לעשות איזה דבר, כגון עבודות יזומות וכבישים. על כל אלף איש תעסוקה יזומה צריך להוציא 3 מיליון ל"י לשנה. כדוגמא מתוכנן בתקציב הזה ל-2,200 איש סכום של 7 מיליון ל"י. אם נדבר על 10,000 בעזה, ביהודה ובשומרון, הרי צריך להקציב לדבר הזה 30 מיליון ל"י. ואם רוצים להעלות את שכר העבודה במינימום של 30%, הרי זה 20 מיליון ל"י. או ביחד בערך 50 מיליון ל"י.

The first of these is the fact that the...
the second is the fact that the...
the third is the fact that the...
the fourth is the fact that the...
the fifth is the fact that the...
the sixth is the fact that the...

The seventh is the fact that the...
the eighth is the fact that the...
the ninth is the fact that the...
the tenth is the fact that the...
the eleventh is the fact that the...
the twelfth is the fact that the...

The thirteenth is the fact that the...
the fourteenth is the fact that the...
the fifteenth is the fact that the...
the sixteenth is the fact that the...
the seventeenth is the fact that the...
the eighteenth is the fact that the...
the nineteenth is the fact that the...
the twentieth is the fact that the...
the twenty-first is the fact that the...
the twenty-second is the fact that the...
the twenty-third is the fact that the...
the twenty-fourth is the fact that the...
the twenty-fifth is the fact that the...
the twenty-sixth is the fact that the...
the twenty-seventh is the fact that the...
the twenty-eighth is the fact that the...
the twenty-ninth is the fact that the...
the thirtieth is the fact that the...

עכשיו אני רוצה שתדעו שממשלת ירדן שולחת בערך

כ-25 מיליון ל"י לשנה. ואולי יותר, להקצבות לעיריות כאן לשכם, לטובאס, לג'נין, לרמאללה וכו' וכן לפרטים, לעורכי דין ולשופטים ולמורים. היא שולחת להם את הכסף, כדי שיהיה בידה האמצעי לנהל מדיניות נגדנו, להניע אותם לעשות הפגנות וכן הלאה. ואי אפשר לקיים מדיניות, לא אומר בעדנו, אבל לפחות לבלום את המדיניות נגדנו אם איננו נוקטים בצעדים המינימליים, אם אנחנו מדעת גם מכירים בדינר, גם בשיפוט ~~וגם בשיפוט~~ וגם בכספים שממשלת ירדן נותנת לעיריית שכם ולעיריות אחרות. כמובן שעיריית שכם תרקוד אז לפי החליל של ממשלת ירדן. ממשלת ירדן מתנהגת כך שנמצא משם. זה נוסף לשאלה מה אנחנו עושים ומה איננו עושים - יש מישהו אחר שכן עושה. ואם אנו רוצים לבוא במקומו של אותו מישהו ולא להגיע בעזה למצב של רעב, צריך להכניס כסף. איני יודע אם עיריית תל-אביב נהנית ממענקים ואם עיריית פתח-תקוה נהנית ממענקים. אבל עיריית שכם ועיריית ג'נין אינן עיריות שהן יכולות לשאת את עצמן. הן מקבלות את התמיכה הממלכתית מירדן ומתנהגות לפי המדיניות של ירדן. כאשר אנחנו אומרים "אנחנו הממשלה היחידה שם" - האם אנחנו מתכוונים לשחק במלים או אנחנו מתכוונים לשאת בעול הזה, לסגור את הדרך בפני הממשלה האחרת. וכי הממשלה שלנו, תשא באחריות כלכלית של מינימום שבמינימום כלפי אזרחים שאינם מתפרעים, (כי את האזרחים המתפרעים אנחנו שולחים לבתי הסוהר?).

ההצעה במקום תעסוקה כאן לעשות עבודה יזומה שם

פירושה 3 מיליון ל"י על כל אלף איש.

מביא אני לכם הצעה שלי. איני מציע אותה באופן

פורמלי להצבעה, כי לצערי הצעותי נכשלו בהצבעה. אבל אני אומר את דעתי: כיד

בטוח הקצר אנחנו מוכרחים ללכת בכל הדרכים, וגם אז לא נכסה את הכל. כי

השקעות זהו ענין לזמן רב. ושותפויות זה ענין לזמן ארוך ופיתוח בחקלאות יתחיל

בקנה מידה גדול רק ~~עם~~ באביב הבא. בעניני עבודה היה נדמה לי שמקובל על משרד

העבודה, כי באותם המקצועות ובאותם המקומות ולאותו הזמן בלבד שהשוך הישראלי

יכול לקלוט, יורשו ערבים בשטחים לעבוד בישראל ללא הגבלה של מקצוע וללא הגבלה

של מקום ובלי התחייבות לאורך זמן (השר י. אלטוג'י: רק התנאי הבטחוני).

The first part of the report deals with the general situation of the country, and the second part with the specific details of the various regions. The first part is divided into two sections, the first of which deals with the general situation of the country, and the second with the specific details of the various regions. The second part is divided into three sections, the first of which deals with the general situation of the country, and the second with the specific details of the various regions. The third part is divided into four sections, the first of which deals with the general situation of the country, and the second with the specific details of the various regions.

The first part of the report deals with the general situation of the country, and the second part with the specific details of the various regions. The first part is divided into two sections, the first of which deals with the general situation of the country, and the second with the specific details of the various regions. The second part is divided into three sections, the first of which deals with the general situation of the country, and the second with the specific details of the various regions. The third part is divided into four sections, the first of which deals with the general situation of the country, and the second with the specific details of the various regions.

ומחר אם אנו רוצים אנו יכולים להפסיק זאת. וטוב אם בינתיים הרויח בקיץ עוד 50 ל"י. גם בעבר היו בשטחים פועלים שנסעו לעונה מסויימת לירדן. ואם פועל עבד פה איזה זמן והוא מביא עוד 200 ל"י הביתה, יש לו עוד 200 ל"י. אם אינו עובד פה, אין לו הסכום הזה. ואם זה נוסף למנת מזון שהנא מקבל, הרי הוא קונה עוד משהו ואז יש גם לחנווני משהו ויש לבעל הבית משהו. אם לא, השוק מת.

אני בעד זה שנלך בכל הדרכים יחד: גם בשותפויות וגם במקום שאפשר בהשקעות וגם כל זמן שאפשר לתת להם עבודה - לתת להם עבודה. יתכן שכעבור חדשיים לא נוכל לקבל פה את כולם, לא נקבל. היום לא לתת על יסוד תחזית שמא לא נוכל אחרי כן אצא להעסיקם, לא לתת להם להכנס במקומות שיש עכשיו חוסר ידים, יהיה משונה. כשלא יהיה צורך בהם, נפסיק את זאת.

ועוד שתי הערות. הייתי מציע לשר החקלאות לבדוק מה שאמר

בקשר לבקעת הירדן לפתח גידולים במגמת יצוא. יתכן שיהיו שותפים האחים בנימיני עם אבו האסם לגידול תות או לגידול אבטיחים, וישולחו לכווית ולמקומות אחרים, ואנו במה שנוכל לעזור - נעזור.

דבר שני: ענין השווקים המשותפים. הבעיה חלה רק על רצועת

עזה. אנשים ישראלים מפחדים לנסוע לעזה, ובצדק, כי זורקים שם רמונים בשוק. בעזרה מסויימת אנחנו יכולים להקים חלק מהשוק מחוץ לעיר, לא צריך אז לעבור את כל השכונות שבעיר ולקבל את הרמונים, וכך לאפשר ליהודים לקנות ירקות ופירות ומה שהם רוצים. הקנייה היא חלק מהטיול.

ה"מ הגב" ג. מאיר: דווקא לשבת!

השר מ. דיין: היהודים עובדים כל ימות השבוע. הם נוסעים עם המשפחה

לטייל ורוצים לקנות. כיום עזה היא עיר מתה.

כשאנחנו מדברים על "חובות הממשלה", הרי זה איננו מצטמצם

רק בתעסוקה, יש גם ענין השירותים ודברים אחרים. אני מציע שניכנס ברצינות לענין ושנראה את חובתנו כממשלה לדאוג לרמה מינימלית בכל השטחים וננסה לפתור את הבעיות.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

10.4.69 / se

סווי - ח

41.

רה"ם הגב' ג. פאיר:

אני רוצה להניח כללים אחדים, ואיני אוסרת

שכזה פתיתי איזו בעיה. אבל אם יהיו

לנו כללים, אולי אחרי כן עם סיום הישיבה נצטרך להחליט איך מוזיזים דברים.

אני יוצאת מהנחה, סר בגין, שיהיו

חלוקי הדעות מה שיהיו ביחס למה שיהיה באחרית הימים, הריני בטוחה

שלא סחר ולא כעבור חודש - הלואי שזה יהיה כעבור שנה - נגיע לאפשרות

של שלום ושל תנאי שלום שכולנו נקבל אותם ושאו יהיה הויכוח אם לקנות

את השלום בהחזרת איזה שטחים או לא. לפי דעתי עוד רחוק הדבר מזה,

גם עם הארבע ובלי הארבע עם שתיים ועם אחת ולברנו, עוד רחוקה הדרך לכך.

אם זה כך, ואני חושבת שזה כך, יש בכל זאת

אנשים חיים ואין להם רואג. והנה ירדן שולחת 25 מיליון ל"י לשנה.

נניח שהיא עושה זאת. בזה אין היא מחזיקה את האוכלוסיה של הגדה.

זה סוטל עלינו, מבחינה אנושית לגמרי. אין אנחנו יכולים להגיד: אנחנו

נחזיק בשטח, ומה שקורה לאוכלוסיה - אין זה עניננו. ואני עכשיו באמת

לא אוסרת, מה יגידו האחרים. לא מעניין עכשיו מה יגידו. השאלה היא:

אני לעצמי, מה אגיד? ואני אגיד: ^{באשר} אתם עכשיו - ואיני יודעת עד מתי -

שייכים לי, הדאגה לקיומכם ולשירותים שלכם עלי. אין להם כתובת אחרת.

13. 2014. 10. 10.

10. 10. 2014.

10. 10. 2014.

Handwritten text in a cursive script, mostly illegible due to fading and bleed-through. The text appears to be organized into several paragraphs or sections, with some lines starting with capital letters. There are some faint markings and possibly small symbols interspersed within the text.

רה"ם הגב' ג. סאיר:

עכשיו גם לגבי אלה, החושבים שמה שלא יהיה, הכל יישאר אצלנו, ווראי המסקנה צריכה להיות שצריך לדאוג גם להם. אבל לגבי אלה החושבים שיבוא יום ויחזרו שטחים, אני רוצה כי כאשר היום הזה יבוא, שהערבים שילכו עם השטחים יהיו להם זכרונות טובים; גם אם הם לא יגידו זאת, אבל שירגישו, הנה זמן זה כאשר חיינו תחת שלטון ישראל היו דברים שלא היו לנו קודם לכן ואולי גם לא יהיו להם אחרי כן, אבל שבתקופת מדינת ישראל היו להם; חיינו שמדינת ישראל לפי מושגיהם לא רק כבשה את השטח והיתה כובשת, אלא גם עשתה משהו למענם. אני חושבת שגם זה לא יזיק, גם אם יהיו מחוץ לשלטוננו.

דבר שלישי: אסור - איני יודעת באיזה איסורים

אפשר להגדיר זאת - שבינתיים יהיו יהודים שינצלו קצת ערבים, שיהיה להם הון נוסף לולא מה שהיה. אני חושבת שאת הרווחים הקלים האלה צריך לדחותם בכל הכוח. לא לשם כך היתה מלחמה, לא לשם כך נפלו הבחורים, לא לשם כך אנחנו מחזיקים את השטחים כפי שאנחנו מחזיקים אותם - לא כדי שיהודי פה ושם יתעשר קצת. לא לשם כך.

השר ס. בגין: זה יהיה ריוח שטחי מדי.

רה"ם הגב' ג. סאיר: זה יהיה טאד לא יפה. זה ניצול של כל מיני

דברים, זה לא רק ניצול הערבים. גם ניצול הערבים

זהו דבר מכווער. לא נחוץ לעשות זאת. יש בזה כל מיני אימפליקציות. אני רוחה בכל הכוח, כאשר אומרים שאין לנו חוקף סוטרי וכוח סוטרי ורשות להחזיק את השטחים. אני רוחה את זה לגמרי. אבל אין זה בנוי על כך, שאם אני חושבת שיש לנו רשות סוטריית לנהוג, כפי שאנחנו נוהגים בהחזקת השטחים, סותר גם להרויח מזה. זה לא. איני רוצה ריוח מזה. אני רוצה ריוח של בטחון, אבל איני רוצה שאיזה יהודי יהיו לו עוד איזה מאות אלפי לירות שלא היו לו לולא היתה המלחמה. ריוחי מלחמה כאלה איני רוצה. הם אינם נחוצים. זה מזיק, זה משחית. אם יש לנו שם בית אריזה, כל הכבוד ליהודי שהלך לשם. שמעתי מד"ר ארנון שהמדינה לא היתה אדישה ליזמה זו, ובצדק, ועזרה לו. אם אתה אומר שהוא יכול להכפיל את שכר העבודה של הפועלים ובכל זאת יישאר לו ריוח, הריני חושבת שזוהי שערוריה אם אין הוא עושה זאת.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

רה"ט הגב' ג. מאיר:

לא אלך לדברים שאין להם טעם. לא אלך עד לידי כך שאגיד, אם כך - השכר כמו בישראל. השכר לא כמו בישראל, כי אין אותה רמת החיים וזה יהיה דבר מלאכותי, ואין זה ביכלתנו, ואי אפשר ללכת לזה. אבל יש הכרח מה שאמר שר הבטחון ומה שאמרו שרים אחרים, להביא לידי מינימום הכרחי.

אני מבינה שעובדים גם בקבלנות בביח

האריזה. אני חושבת שאולי בכל השטחים אין כל בוושה להכניס עבודה בקבלנות. אבל לשלם בעד קבלנות כך שיגיעו לשכר-סיניסום הדרוש להם.

השר י. ספיר:

גם אז יכול להיות ניצול.

רה"ט הגב' ג. מאיר:

אני אומרת, יש לשלם על בסיס כזה שיבטיח

להם שכר-סיניסום וגם שיבטיח קבלת תוצרת

מהם. איני מחוייבת לשלם להם שכר ושהם לא יוציאו תוצרת. לזה אין עלי

חובה. הם צריכים לשלם תוצרת, ואני צריכה לשלם להם כך שיוכלו לחיות.

בנוגע לעבודה בשטח ישראל: עלי נופל פחד,

השר יוסף ספיר, לפיתוח קל של המשק שלנו. מה אמר מישהו: מה היה באמת

קודם לכן? הלוא אנחנו לא שאפנו למלחמה ולא הלכנו למלחמה על מנת

לפתור לנו בעיות של חוסר ידיים עובדות. מה היה לולא היתה המלחמה?

השר י. ספיר:

היה סיחון, ראש הממשלה. לא היתה לנו

שאבה להשיג פועלים.

רה"ט הגב' ג. מאיר:

אנחנו התקיימנו כל הזמן כארץ רק עם סיחון?

התקיימנו עם ~~שאבה~~ משק ופיתוח משק, הגענו

בענף הבניין למה שהגענו ואז אמרנו באיזו תקופה, בבניין צריך להיות

סיחון. אבל חיי המדינה כל הזמן בנויים על סיחון? אני יודעת שלא

פעם בזמן הקטיף היה חוסר ידיים עובדות, ואף פעם לא נשאר הפרי על

העצים. עשו כל מיני קוסבינציות כדי לעשות את הקטיף.

אני נבהלת מהפיתוח הקל כשאומרים, ברוך

השם יש לנו שטחים ויש לנו ערבים, והנה נעסיק אותם פה ונפתור בעית

חוסר ידיים עובדות. אני יודעת שזה כל כך קל בשבילנו. כדי שזה לא

יהיה, נחוץ מאסך עצום, שלא נגיע בדיוק לאותו הדבר שמתנו ברחנו, שאנחנו

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the efficient operation of any organization. This section also touches upon the legal implications of record retention and the potential consequences of non-compliance.

The second part of the document provides a detailed overview of the various methods used to collect and analyze data. It describes the different types of data collection techniques, such as surveys, interviews, and focus groups, and discusses the strengths and weaknesses of each method.

The third part of the document discusses the importance of data security and privacy. It highlights the need for organizations to implement robust security measures to protect sensitive information from unauthorized access and disclosure. This section also addresses the requirements of various data protection regulations.

The fourth part of the document discusses the importance of data quality and accuracy. It emphasizes that high-quality data is essential for making informed decisions and that organizations should implement processes to ensure data accuracy and consistency. This section also discusses the impact of data quality on the reliability of analytical results.

The fifth part of the document discusses the importance of data integration and interoperability. It highlights the need for organizations to ensure that data from different systems and sources can be easily shared and analyzed together. This section also discusses the challenges associated with data integration and the various solutions available.

The sixth part of the document discusses the importance of data governance and compliance. It emphasizes that organizations should have a clear and consistent set of policies and procedures governing the use of data. This section also discusses the requirements of various data protection regulations and the role of data governance in ensuring compliance.

The seventh part of the document discusses the importance of data literacy and skills. It emphasizes that organizations should invest in training and development programs to ensure that their employees have the necessary skills to effectively use data. This section also discusses the various data literacy skills and the role of data literacy in driving organizational success.

The eighth part of the document discusses the importance of data ethics and transparency. It emphasizes that organizations should be transparent about their data practices and should ensure that their data collection and use is ethical. This section also discusses the various ethical considerations and the role of data ethics in building trust and credibility.

The ninth part of the document discusses the importance of data innovation and research. It emphasizes that organizations should invest in research and development to explore new and innovative ways to use data. This section also discusses the various data innovation initiatives and the role of data innovation in driving organizational growth and competitive advantage.

The tenth part of the document discusses the importance of data collaboration and sharing. It emphasizes that organizations should encourage collaboration and data sharing between different departments and organizations. This section also discusses the various data collaboration initiatives and the role of data collaboration in driving organizational success.

רה"ם הגב' ג. סאיר:

נהיה בעלי צוארון לבן שבלבן, עם דיפלומות ועם דוקטורטים, מנהלי עבודה לדוגמה, אבל את העבודה השחורה הפלוכלכת יעשו לנו אחרים. לפי מושגי התחילה הציונות כאשר ברחבו מהנקודה הזאת, ואמרנו: זאת לא. כאשר התחלנו ללכלך את ידינו בחפירות, בטלילת כבישים ובחקלאות, אז יצאנו לחירות עוד הרבה זמן לפני שהיתה המדינה. ועכשיו, אחרי עשרים שנות קיום המדינה, בנקל, כמו להוציא שערה מכוס ס"ס, אנחנו יכולים לחזור בדיוק לאותה נקודה. זה קל בשבילנו. אולי זה גם שבעי על פי כל עברנו. אבל כל מה שעשינו מה היה נגד הטבע, ובפעולתנו נגד הטבע הגענו למה שהגענו. אני מפתח ששוב לנקודה שממנה ברחנו. יחד עם זאת אף פעם לא אמרתי, סגירה

הרמטית, אף ערבי אחד משם לא ייכנס הנה. אבל מה שאמרתי הוא: נקודת הכובד מוכרחת לעבור לתעסוקה בשטחים בכל הדרכים. אפנס לא שמעתי הרבה לפני קבלת החומר הזה ולפני הישיבה של הבורק. אבל איך התחלנו בעיירות-הפיתוח שלנו? האם התחלנו מיד בתעשיות הגדולות? התחלנו בבנייני-סלאכה, במפעלים של זקנים ואוטללים, וכך התחלנו להעסיק את היהודים. למדו קצת מזה, ואחרי כן עברנו למה שעברנו. לא התחלנו סיר עם דברים הרוטים למה שיש באמריקה.

איני יודעת מה הן האפשרויות. אבל אני

מציעה כי במדת היכולת נלך בדרך זו, לפי הקו הזה, קודם כל זה יהיה סהר וזה דורש מעט כסף. איני יכולה לפתור איזו בעיות, אבל אתן למשל דוגמה, הנה גם סלאכה לייצוא - הרקסה של נשי עזה ושל נשי חברון. אני יודעת איך התנפלו כל נשי הדסה וכל נשי אמריקה על מוצרי "טשכית", על השמלות האלה. יש וודאי גם אצל הנשים הערביות איזו סלאכה יר, אמנות, חצי אמנות או רבע אמנות, כל מיני דברים. צריך לחקור את זה. אולי מישהו יגיד שהוא חקר וזה עורבא פרח. איני יודעת. אבל אנחנו צריכים ללכת לזה, וזה לא במקום פיתוח.

זה פיתוח רציני מאד.

השר י. ספיר:

יש התחלות מבטיחות מאד.

השר ז. שרף:

TO THE DIRECTOR

Dear Sir, I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. regarding the matter mentioned therein. I am sorry to hear that you are having difficulties in this regard. I am sure that the necessary steps will be taken to resolve the matter as soon as possible. I will be in touch with you again once a decision has been reached.

Yours faithfully,

I am sure that the necessary steps will be taken to resolve the matter as soon as possible. I will be in touch with you again once a decision has been reached. I am sure that the necessary steps will be taken to resolve the matter as soon as possible. I will be in touch with you again once a decision has been reached.

Yours faithfully,

I am sure that the necessary steps will be taken to resolve the matter as soon as possible. I will be in touch with you again once a decision has been reached. I am sure that the necessary steps will be taken to resolve the matter as soon as possible. I will be in touch with you again once a decision has been reached.

Yours faithfully,

Yours faithfully,

Yours faithfully,

Yours faithfully,

רה"ם הגב' ג. סאיר:

אני מדברת על כך מהראש, אבל אם יש לזה גם
איזה דבר על הקרקע, אש לפתח את זאת. זה
גם ייצוא וגם תעסוקה וגם פיתוח.

השר י. ספיר:

פעם היתה תעשייה של צלבים.

רה"ם הגב' ג. סאיר:

אם גויים יקנו, נפתח את זאת.

נראית לי ההצעה של שר העבודה שלפחות שלשה

משרדים יטפלו בזאת. אני חושבת שמוכרחים להוסיף משרד רביעי, את משרד
האוצר.

השר י. אלמוגי:

ומשרד הבטחון.

רה"ם הגב' ג. סאיר:

משרדים אלה, על-ידי/הסנכ"לים שלהם, על ידי
שליחים שלהם, על ידי סי שהם רוצים, יביאו

לנו במהירות תכנית מסשית מה אפשר לעשות. אני רוצה שכעבור שבועיים

תהיה לנו עוד ישיבה. אבל אז יהיה לנו לרון בכעיות חנוך ובריאות,

זאת אומרת בעניני שירותים. אם אפשר שבתוך חודש לכל היותר יביאו

לנו תכניות מה אפשר לעשות, היה טוב. איננו מתחילים מדף חלק. בכל

זאת יש לנו ועדת סנכ"לים. וודאי כבר חקרו בזה הרבה זמן וישנן

תכניות. יעברו עוד פעם על החומר. צריך להקור עוד קצת. פושלי השטחים
יכולים גם כן להיות בזה. אי אפשר לעשות זאת בלעדיהם.

אני מציעה שנעמיד לנו לזה חודש ימים.

כעבור שבועיים תהיה עוד ישיבה, אבל היא תהיה מוקדשת לעניני השירותים,

לא נחזור בה לעניני תעסוקה, אלא היא תהיה מוקדשת לענינים אחרים.

השר א. ששון:

אני מציע להוסיף לוועדה המוצעת את השר יוסף
ספיר.

רה"ם הגב' ג. סאיר:

איני מתנגדת לכך.

השר י. ספיר:

זהו ענין של משרדים.

השר י. אלמוגי:

אני מקבל מה שראש הממשלה הציעה. גם אני

הצעתי דבר דומה. אבל כדי להוריד את

הויכוח שהוא פחות, הרי עד שתהיה מדיניות אחת, המדיניות של משרד

Section 1: This section contains the general provisions of the act, including the purpose and scope of the legislation.

Section 2: This section defines the key terms and concepts used throughout the act.

Section 3: This section outlines the specific powers and duties of the various agencies and officials involved in the implementation of the act.

Section 4: This section details the financial provisions of the act, including the allocation of funds and the reporting requirements for expenditures.

Section 5: This section provides for the enforcement of the act, including the penalties for non-compliance.

Section 6: This section addresses the relationship between the act and other existing laws, as well as the process for amending the act.

Section 7: This section contains the provisions for the commencement and duration of the act, including the date of its effective date.

Section 8: This section provides for the repeal of certain existing laws that are inconsistent with the provisions of the act.

Section 9: This section contains the provisions for the construction and interpretation of the act, including the rule of lenity.

Section 10: This section provides for the severability of the act, ensuring that the invalidity of one provision does not affect the others.

Section 11: This section contains the provisions for the publication and distribution of the act, including the requirement for a printed edition.

Section 12: This section provides for the appointment and removal of the various officials and agencies mentioned in the act.

Section 13: This section contains the provisions for the reporting and auditing of the activities of the agencies and officials.

Section 14: This section provides for the collection and management of the funds allocated to the agencies and officials.

Section 15: This section contains the provisions for the review and evaluation of the act's impact and effectiveness.

Section 16: This section provides for the final provisions of the act, including the date of its expiration and the process for its renewal.

השר י. אלמוגי:

העבודה היא, שמאפשרים את העסקתם של ערבים מהשטחים בתוך הקו הירוק, בחנאי מפורש שמדובר באותם המקצועות ובאותן העבודות, ששם שירות התעסוקה תובע ומאשר את העסקתם, ועל הגבלה בטחונית אין כבר מה לדבר.

רה"ם הגב' ג. מאיר:

בכל אופן איני מציעה שבתוך החודש נזעזע את הסדיניות הזאת. אבל אני מאד מבקשת שכעבור חודש תונח לפנינו תכנית, לא לעשר שנים, אבל תכנית מעשית, אין אפשר לגשת לספק תעסוקה בשטחים.

השר י. ספיר:

בהמשך להצעתו של השר ששון אני מציע שהעוזר שלי יצטרף לנציגי המשרדים שיטפלו בדבר,

כי הוא טיפל בעניינים אלה.

רה"ם הגב' ג. מאיר:

בבקשה.

השר י. ספיר:

הזכיר כבר שר הבטחון את ענין ספעל הסנדלים של שכם. אני מבקש לדון בזאת בהקדם.

מזכיר הממשלה טר. ס. ארנון: זה עומד לדיון בישיבת הממשלה ביום

ראשון.

רה"ם הגב' ג. מאיר:

ירכז את עבודת הועדה שר העבודה והוא ידאג לכך שהיא תפעל.

השר ס. קול:

הגשתי הצעה בנוגע להשוואת שכר העבודה בעזה לשכר העבודה ביהודה ובשומרון.

רה"ם הגב' ג. מאיר:

הועדה הזאת הצטרך גם להביא הצעה בענייני שכר.

השר ז. ורהפטיג:

אבל על השוואת שכר אין עכשיו החלטה ?

רה"ם הגב' ג. מאיר:

אין עכשיו החלטה. הועדה צריכה לאגיא הצעה גם בעניין זה.

השר י. אלמוגי:

אולי נציע שאותה הועדה תטפל גם בכעית

הניכויים מהשכר. יש כאן גם בעיה לטווח ארוך

ארוך, מה נעשה עם הכסף.

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

אותה הוועדה תטפל בזאת.

רה"ט הגב' ג. סאיר:

להטיל על ועדה בינטשרדית להציע תכנית להרחבת אפשרויות התעסוקה בשטחים המוחזקים.

על הוועדה להגיש את מימצאיה תוך חודש-ימים.

ועדה זו תבדוק גם את שאלת שכר העבודה בשטחים ואת בעיית השימוש בסכומים המנוכחים משכרם של פועלי יהודה, השופרון ועזה.

הרכב הוועדה: נציג משרד העבודה - יו"ר, ונציגי משרדי האוצר, הבטחון, החקלאות, המסחר- והתעשייה ונציג השר י. ספיר.

בינתיים אשר לתעסוקה בישראל מעבר לקו-הירוק, ימשיך משרד העבודה בנוהלי התעסוקה הקיימים, על-פיהם מוזמנים פועלים מהשטחים לעבודה רק על-פי דרישת לשכות העבודה ובכפופות לבדיקות הבטחוניות.

הישיבה ננעלה בשעה 11:15

SECRET

CONFIDENTIAL

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

SECRET

מספר תעודת זהות	
17. III. 1969	
מספר	92
תאריך	
מספר	
מספר	

ראש הממשלה

ירושלים, כ"ג באדר תשכ"ט
13 במארס 1969

אל : ד"ר י. ארנון, יו"ר ועדת המנכ"לים לענין השטחים המוחזקים

מאת: ראש הממשלה בפועל

הנדון: פעילות כלכלית בשטחים המוחזקים

בהתאם לסעיף ה' של נוהל סדרי העבודה בשטחים המוחזקים כפי שהופץ בכ"ה בחשרי תשכ"ט (19.10.68), הריני לבקשך להביא לאישור: ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים כל הצעה להקמת מפעל-תעשייה בשטחים המוחזקים, אשר יעסיק למעלה מ-20 עובדים, או אשר ערך ציודו אינו מעל 100,000 ל"י, גם אם אין תביעה להעזר במימון ממשלתי וכן ללא קשר לאיזור השולק ומחוכנן.

מתן עידוד להקמת מפעלים עלול לפגוע קשה במפעלים קיימים או בתוכננים בישראל ולכן יש לשקול כל הצעה כזאת בוועדת השרים.

ב. כ. ה.
יגאל אלון

מיון ע"מ
מס' 811
מס' 910
מס' 911
מס' 912
מס' 913
מס' 914
מס' 915
מס' 916
מס' 917
מס' 918
מס' 919
מס' 920

מס' 910
מס' 911
מס' 912
מס' 913
מס' 914
מס' 915
מס' 916
מס' 917
מס' 918
מס' 919
מס' 920

דו"ח דו-שבועי מסכם למצב התעסוקה בשטחים ל-1.4.69

סו"כ סודרו בעבודה בישראל	סודרו בנבירה															מספר דרושי עבודה			שם הנפה	
	בישראל								בשטחים המוחזקים							סו"כ	בלתי מקצועיים	מקצועיים		
	בלתי מקצועיים				מקצועיים				סו"כ	גופים מוביצ- פליים	יעור	מע"צ								
	סו"כ	שובות	חקלאות	קק"ל	סו"כ	שובות	מתכת	וביין					סו"כ	מקצועיים	מקצועיים אחרים					
																			חברון *	
598	4	4			594			594	1159						183	976	4640	3668	972	6670
																				בית-לחם *
340					340	68		272	187						87	100	697	266	431	2909
																				רמאללה *
561	230	125	105		331			331	370						130	240	1656	1250	406	3097
																				שכם *
596	289	30	259		307			307	721						85	636	1562	1225	337	3081
																				טול-כרם *
1429	1360	99	1261		69			69	276						100	176	1928	1760	168	4853
																				ג'נין *
129	34	28	6		95			95	722					40	399	283	1551	1428	123	3694
																				יריחו *
																				סו"כ ביהודה
3653	1917	286	1631		1736	68		1668	3435					40	984	2411	12034	9597	2437	24264

																				עזה
822	822		822						1955	373						1577	4030	2855	1185	חן-יובס
192	192		192						625	14						611	2664	2280	384	דיר-אל-בלאה
288	288		288						194	5						189	1719	1487	232	רפיח
295	295		295						936	31						905	2720	2264	456	אל-עריש
	-		-						1670	210						2460	3340	2974	366	סו"כ ברצועה
1770	1770		1770						6380	638						5742	14483	11860	2623	

5423	3687	286	3401		1736	68		1668	9815	638				40	984	8153	26517	21457	4060	סו"כ כללי
------	------	-----	------	--	------	----	--	------	------	-----	--	--	--	----	-----	------	-------	-------	------	-----------

* מספר הרשומים בלשכות מאז מתיחתן (נובמבר 1968)
 אא מזה 777 נשים מיהודה והטורקון
 אצ מזה 611 נשים מרצועה עזה

דו"ח דו-שבועי מטכס למצב התעסוקה בשטחים 1.4.69

ס ו ד ר ו כ ל ב ו ד ה										מספר דרושי עבודה			שם הנפה						
סה"כ סודרו בעבודה בישראל	ב י ש ר א ל				בשטחים המוחזקים					סה"כ	בלתי מקצועיים	מקצועיים							
	בלתי מקצועיים				סה"כ	גרפים אחרים		יער	מע"צ										
	סה"כ	שרבות	חקלאות	קק"ל		מקצועיים	בלתי מקצועיים						גרפים מוביצ- פליים						
598	4	4			594			594	1159			183	976	4640	3668	972	6670*	חברון	
340					340	68		272	187			87	100	697	266	431	2909*	בית-לחם	
348 561	230	125	105		331			331	370			130	240	1636	1250	406	3097*	רמאללה	
596	289	30	259		307			307	721			85	636	1562	1225	337	3081*	טכס	
1429	1360	99	1261		69			69	276			100	176	1928	1760	168	4853*	סול-כרם	
129	34	28	6		95			95	722			40	399	283	1551	1428	123	3694*	ג'נין
																		יריחו	
3653**	1917	286	1631		1736	68		1668	3435			40	984	2411	12034	9597	2437	24264*	סה"כ ביהודה והשומרון

822	822		822						1955	378				1577	4030	2855	1185	עזה
192	192		192						625	14				611	2664	2280	384	חן-ירבס
288	288		288						194	5				189	1719	1487	232	דיר-אל-בלאה
295	295		295						936	31				905	2720	2264	456	רפיח
	-		-						1670	210				2460	3340	2974	366	אל-עריש
1770**	1770		1770						6380	638				5742	14483	11860	2623	סה"כ ברצועה

5423	3687	286	3401		1736	68		1668	9815	638		40	984	8153	26517	21457	4060	סה"כ כללי
------	------	-----	------	--	------	----	--	------	------	-----	--	----	-----	------	-------	-------	------	-----------

א מספר הרשומים בלשכות סאז נתיחתן (נובמבר 1968)
 אב מזה 777 נשים סיהודה והשומרון
 אבב מזה 611 נשים סרצועה עזה

(32) 8

קודם כל בענין מספרים. אנחנו משחקים

במספרים. איני כלכלן. אבל האם אתה

אוטר, ארנון, ברצינות, שאם יעלו שם את שכר העבודה מ-2.60 ל"י

ל-4 ל"י ליום לא יוכל יוסי קרני לנהל את הספעל/ויפשוט את הרגל,

וזתו ספעל הדריים שבארץ משלמים 15 ל"י - גם בלי תפוקה גבוהה יותר וגם ב

בלי מיכניזציה ואוטומטיזציה גבוהה יותר? איני יכול לקבל את זה.

איני יודע אם יוסי קרני גורף הון, אבל הוא עושה הון. והמדובר

הוא על בית אריזה להורים, ואת ההורים שם הוא קונה יותר בזול, ואת כל

ההלוואות הוא קיבל מטרינת ישראל עם כל הבטחונות. אילו היה חס

וחלילה מעלה לעובדים בעזה את שכר העבודה ליום בלירה, יפשוט את

הרגל? איני מקבל זאת. אני לא בדקתי זאת. אני מסופק אם אתה

בדקת. לפחות זה בשמע קצת משונה. בהדרי ישראל אין משלמים לפועלים

2.50 ל"י ליום, ותודה לאל גם הפרדסנים הישראלים אינם פושטים הרגל.

The first thing I noticed when I stepped
 out of the train was the fresh air. It felt like
 a new world. The people here were different
 from the ones I had seen in the city. They
 were simple and honest. I had heard that
 the country was beautiful, and now I knew
 it was true. The fields were green and
 the mountains were in the distance. I
 had never seen anything like this before.
 The people here were friendly and
 they welcomed me with open arms. I
 had heard that the country was a good
 place to live, and now I knew it was
 true. The people here were simple and
 honest. I had heard that the country
 was beautiful, and now I knew it was
 true. The fields were green and the
 mountains were in the distance. I
 had never seen anything like this before.

השר ס. דיין:

זו איזו גישה פטלימטיית לענין שקשה לקבלה.

אותו הדבר אני מצטער לומר ביחס

למספרים ששר פנחס ספיר מביא. אפשר לשחק במספרים, והוא עשה זאת.

ערביי ישראל - זה לא ישראל; ירושלים - זה לא ישראל. מדוע? כדי

לומר שאיננו מעסיקים עכשיו מהשטחים 15,000 ערבים אלא רק 8,000.

גם אני איני מונה אותם כל בוקר כשהם הולכים לעבודה. אבל לפי

המספרים שישנם בידי עובדים היום בישראל 15,000 מהשטחים. והמספרים

האלה נאים מהמיטשל. הם כוללים בהחלט את ירושלים ואת סירה ואת

סייבה וכל המקומות האלה. ולא רק מפני שמבחינה פורמלית המקומות האלה

הם ישראל, אלא מפני שאותם הערבים של סירה וסייבה הולכים ועובדים

בישראל במקום אחר. כל זה בתוך המשק הישראלי. מי שאיננו אוהב

את זה, יכול שלא לאהוב את זה. אבל כשבאים לוועדה ואזורים מספרים,

שעובדים בישראל רק 8,000 מהשטחים, אפשר בשקט לומר זאת, כי זה אינו

כולל את המשק הערבי בישראל וזה אינו כולל את ירושלים. תכלול את

המשק הערבי בישראל ותכלול את ירושלים ותגיע למספרים אחרים. יכלול

גם את אום-אל-פחם ועוד מקומות כאלה ויגיע למספר אחר.

איני אוסר שבדיוק עובדים כאן

15,000 מהשטחים. אבל את המספרים קבלתי מפי המושלים. המושל

של ג'נין יודע כמה ערבים יוצאים בכל יום במכוניות משא לישראל,

ומספריו הם הטובים ביותר.

המושל יודע שנושאות מסאיות עם פועלים רה"מ הגב' ג. טאיר:

לעבודה כאן. האם עובדים כל הפועלים

בדיקה בטחונית, גם אלה שאינם מועסקים באמצעות הלשכה?

השר ס. דיין: כן, כולם עובדים בדיקה בטחונית, גם

אלה שאינם מועסקים דרך הלשכה. עד היום

לא נמצא פגם אחד בכל אלה שעברו מהשטחים לעבוד פה. הבוקר יש עוצר

אצלנו בסירה בגלל הפיצוץ בבית ברל בצופית. איני יודע למה נחגבל

עם הערבים שלנו בעסק זה. אחרי כן תהיה ישיבת ועדה השרים לעניני

בטחון, נדבר על זה. אבל מבין המספרים הגדולים של העובדים שעברו לכאן

1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

השר ס. דיין:

מעזה, מיהודה ומשומרון, לא נמצא עד היום פגם בשחוני. ואני יוצא מחוץ הנחה, שמי שרוצה לשים פה מוקש, איננו צריך לחפש לו פה עבודה, יש לו עבודה ויש לו מסכורת בשביל זה, הוא לא צריך לחפש פה עבודה. אם יצא פה לעבודה, שמו רסום, ואם ישים מוקש וייעלם באמצע בהפסקת הצהריים, הרי מיד יתגלה. הוא צריך להיות מטוטטם גמור כדי לעשות זאת חוץ כדי עבודה והפסקת הצהריים. הוא ילך ויברח ויתגלה. אם תכללו את המספרים של אלה העובדים

בירושלים ובמחלק הערבי בישראל, תגיעו למספר שאמיתי. וודאי כל המספרים הם הערכות. מה שבטוח, אלה הם המספרים הרושמים בלשכה, השאר אלה הן הערכות. מי שיש לו קריטריון פחות או יותר בטוח, אלה הם המושלים - לא אני ולא פנחס ספיר. האם הוא ישב פעם ברמאללה ליד השער וספר את הפועלים היוצאים לכאן? אפשר כמובן באספות פומביות לזרוק מספרים!

לפי דעתי אם נסקור כעת מה שעשינו בשטחים

כשנתיים אלה, לא נקבל ציון לשבח. ואם נמשיך לנהוג כך, נגיע עוד יותר רחוק. אני אומר זאת קצת בחריפות והרבה במרירות. אנחנו אומרים - ואני רוצה להניח שכולנו

באמת חושבים כך - שאנחנו לא ניסוג מהשטחים, מכל מקום בלי שלום. יושב על ידי ידידי שר הבריאות ברזילי, ואני שלחתי לו קודם פתק: האם זו משהו בענין הבריאות בעזה? והוא אומר לי: לא. אחרי שנתיים, רמת הבריאות בעזה היא ב-50% מצמצא בטובה מזו שהיתה בימי המצרים, ואנחנו מדינה שבה אחוז הרופאים לפי האוכלוסייה הוא הגבוה ביותר בעולם.

רק בחל-אביב.

ר"מ הגב' ג. סאיר:

בארץ כולה. אם איני טועה, הרי לפי

השר ס. דיין:

מספר הנפשות אחוז הרופאים פה גבוה יותר

מאשר בארצות הברית.

רה"ט הגב' ג. סאיר:

השר מ. דיין:

אבל סהי החלוקה בכל הארץ ?
 גם בעד זה איננו מקבלים ציון לשבח.
 אבל אני מדבר על אחוז הרופאים בכל
 המדינה, מאום אל פחם כולל חל-אביב. העניין הזה של מצב הבריאות
 ברצועה עזה הגיע לשולחן הזה שלש ארבע פעמים. התביעה המצומצמת
 ביותר, שאיש רציני לא יכול היה לקבלה כרמת-בריאות גבוהה, דברה
 על תוספת של סיליון לירות, היא דברה גם על כל מיני אמצעים אחרים,
 גם על כפייה, אבל ביחס לכסף דברה על תוספת של סיליון לירות.
 והסיליון הזה לא נמצא לא מהתקציב של כך וכך מילירדים של המדינה
 ולא מהתקציב של משרד הבריאות של כך וכך סיליונים. האם זוהי טבה
 שאחרי שנתיים, רק כדי לדקור את עינינו לא יהיה שם אף דנטא יהודי
 אחד לרפואה.

השר י. ברזילי:

לו היית אומר שזה יהיה מתקציבו של משרד
 הבטחון, הבעיה הייתה נפתרת סיד.

השר מ. דיין:

אם הייתי אומר, סיליון לירות לבריאות
 מתקציב משרד הבטחון, היה שר האוצר אומר
 שאין זה תקציב שלי. תקציב השטחים מחולק למשרדים השונים. הועדה
 הזאת קיימת, כי אמרו ביום אחד, דיין, אל תהיה בעל הבית על הכל,
 התקציב מחולק למשרדים השונים. כדי להעביר ממשרד אחד לשני, צריך
 אישור. אין תקציב גלובלי שעומד לרשותי. לו היה עומד לרשותי, הייתי
 לוקח סיליון. אבל למשרד הבריאות יש תקציב. יכול להיות שהייתי
 לוקח לא ממשרד הבטחון אלא מקופת חולים. אבל איני בעל הבית.
 אני אומר לראש הממשלה, שאני נפגש אהה בישיבת ועדה זו בפעם הראשונה
 בראשותה, שמה שאנחנו עושים ומה שאיננו עושים, לדעתי איננו ראוי
 לשבח.

אנחנו משחקים במספרים, אתם משחקים

במספרים. עיקר העבודה תהיה בפנים ובחוץ. כולנו לכאורה מסכימים
 לשלשה דברים: א) אנחנו מסשלה, על כל האחריות והסגולות והפעולות
 שיש לה בשטחים; ב) שאנחנו צריכים לקיים שם רמת חיים מינימלית -

Section 1
Section 2
 The first part of the document discusses the general principles of the law. It covers the basic concepts and the scope of the law. The second part of the document discusses the specific provisions of the law. It covers the details of the law and the consequences of the law. The third part of the document discusses the interpretation of the law. It covers the methods of interpretation and the role of the courts. The fourth part of the document discusses the application of the law. It covers the procedures for the application of the law and the role of the administrative bodies.

Section 3
Section 4
 The fifth part of the document discusses the enforcement of the law. It covers the powers of the enforcement bodies and the procedures for the enforcement of the law. The sixth part of the document discusses the remedies for the breach of the law. It covers the types of remedies and the procedures for the remedies. The seventh part of the document discusses the penalties for the breach of the law. It covers the types of penalties and the procedures for the penalties. The eighth part of the document discusses the final provisions of the law. It covers the date of the law and the transitional provisions.

The ninth part of the document discusses the interpretation of the law. It covers the methods of interpretation and the role of the courts. The tenth part of the document discusses the application of the law. It covers the procedures for the application of the law and the role of the administrative bodies.

השר ס. דיין:

איני אומר באותה, וודאי לא זו הרוסה לישראל, אבל רמת חיים סיניסלית;
 (ג) שלדבר הזה ישנה השפעה ישירה על עניני הבטחון וכו'. האם אנחנו
 צריכים להחזיק את הכרזל הלוהט הזה ביד עד שאנחנו נרצה לזרוק אותו או
 עד שטרוב החום ירינו תכווינה והוא יפול טאליו סירינו ?
 על האפשרות להשקיע שם כסף, היתה בזמנה
 החלטה חיובית. זה לא חייב אף אחד להשקיע שם. הביא שר האוצר הצעה
 האומרת שיותר לעודד משקיעים שם. לא נחה דעתו של השר פנחס ספיר
 עד שהביא לביטול ההחלטה. אין כססכותו של האוצר לעודד דבר כפי שלשה
 יוסף קרני שם. הוא אינו יכול לעשות זאת מבלי שועדת השרים לעניני
 השטחים תסליץ על כך.

נוסף לזה מיהר סגן ראש הממשלה, שהיה

ראש הממשלה בפועל ושלח למנכ"לים מכתב בזה הלשון: -

13 במארס 1969

הנדון: פעילות כלכלית בשטחים המוחזקים

בהתאם לסעיף ח' - (הקובע: ראש-הממשלה ינחה, בהתאם להחלטות ועדת השרים, את ועדת המנהלים- הכלליים בעבודתה.) - של נוהל סודי העבודה בשטחים המוחזקים, כפי שהופץ בכ"ה בתשרי תשכ"ט (19.10.68), הריני לבקש להביא לאישורה של ועדת השרים לענין השטחים המוחזקים כל הצעה להקמת מפעל-תעשייה בשטחים המוחזקים, אשר יעסיק למעלה מ-20 עובדים, או אשר ערך ציודו הינו מעל 100,000 ל"י, גם אם אין תביעה להיעזר במיסון ממשלתי וכן ללא קשר לאיזור השיווק המתוכנן.

מתן עידוד להקמת מפעלים עלול לפגוע קשה במפעלים קיימים או מתוכננים בישראל, ולכן יש לשקול כל הצעה כזאת בוועדת השרים.

השר ס. דיין:

שטא זרם לשם ההון הישראלי בלי הפוגה ?

מיד אמרו לי: גם אם מפעל אינו צריך עידוד וגם אם אין בו פגיעה

במסק הישראלי, אם זהו מפעל המעסיק עשרים איש, לא תוכלו לעודד בלי לקבל אישור מאתנו.

האם היתה החלטה בענין זה ? רה"ט הגב' ג. טאיר:

לא היתה החלטה. השר ס. קול:

ראש הממשלה מוססן לכתוב מכתב. השר ס. דיין:

אני שומע זאת בפעם הראשונה. השר ז. שרף:

אולי תעיר לראש משרדך, שהוא יושב ראש השר ס. דיין:

ועדת הסנכ"לים, ששמים פה עוד סקל בגלגלי

העגלה שאינה נוסעת. אולי היא נוסעת לאיזה שהוא סדרון. אומרים: את

זה לא, וזה לא וזה לא.

עכשיו להקים שם תעשיה, הרי אפילו לא

היו כל המכתבים האלה, הרי מי שאומר שאנחנו צריכים למסק להם תעסוקה

בשטחים - וזוהי חזרה על הנוסחה שנשמעה - אין לזה כל אפשרות

טכנית לעשות זאת במספרים גדולים ובזמן קצר. והנה מהי התעסוקה

שישנה שם ? אומרים לי לפי נוסח המכתב שהעיכוב חל גם ביחס למסקיעים

ערביים. רוצה מסקיע ערבי להקים שם מפעל סנדלים. הוא אומר שהוא

רוצה להרחיב את בית החרושת שלו, וזה בכסף שלו, אלה הסנדלים שלו

והרגלים שלו. והנה גם על זה שמו ויטו. מה שיש להם עד עכשיו, יש להם,

אבל כשערבי רוצה להגדיל את מפעל הסנדלים שלו, אומרים לו "לא", לא

להתחרות עם בית חרושת לסנדלים שאנחנו מקימים ברמת הגולן.

אבל נניח שלא היו המכתבים האלה. את זה

אפשר לשנות. גם אם יהיה כל הרצון הטוב, אין להם ההון הדרוש, אין להם

הידע הדרוש ואין להם הענין להקים מפעלים כאן כשעה שבחלקם רוצים

לעזוב. אין הם רואים את השטחים שלהם תחת הממשלה שלנו כאובייקט

להשקעות כבדות לטווח ארוך.

השר ס. דיין:

אם מישהו אומר שעלינו לספק תעסוקה במקום בשטחים, הרי זאת אומרת שהממשלה והצבא הישראלי צריכים לתת את ידם לפיתוח. זה יקח שנים וזה ידרוש כסף וזה יהיה כרוך בשילוב כלכלי עם מדינת ישראל. מי יעשה זאת? יקים יוסף קרבי או מישהו שיש לו בית חרושת לשיטורי פירות בארץ ויקים שם סניף. אבל הוא לא יוכל לקחת את המופחה שלו לשם. על פי רוב אין איש כזה שתחיל סאפט. בערב הוא חוזר הביתה. כדי לקחת את עזה בידיים ברצינות וליצור שם במקום מקורות תעסוקה, הרי זה דורש הרבה כסף, והרבה זמן, וזה יהיה השילוב ההדוק ביותר, האינטגרציה ההדוקה ביותר שיכולה להיות עם המשק הישראלי - מין צמח השולח עור שלוחה לשם. אין יהודי פלוס אנג'לס שילך להקים שם מפעל.

ישנה תכנית להקים שם מפעל כדי לארוז

את הגזר מהישובים באזור או מטביב לאזור בשקיקים קטנים. תכנית זאת העלה לפנינו השר חיים גבתי. לו הייתי אומר זאת אני בישיבה בבאר שבע, הרי בוועיים לא הייתי יוצא משאילוח כאן. טוב שאמר זאת חיים גבתי. הלוואי שיקום מפעל כזה ובמהרה בימינו. אבל תעסוקה לא יתן בטוח קצר, וגם אחרי כן לא הרבה. אני בעד זה שניכנס שם להסקעות ישראליות ובעודן שותפויות. אם ניכנס לזה, הרי במשך שנים זה יתן משהו. אבל סחר מה זה יתן?

אשר לתעסוקה יזומה: אנחנו מתחייבים

לתת לפם תעסוקה. בגין אומר שצריך לתת להם את המינימום לפחיה. כדי להעסיק אלף איש בעבודה יזומה, הרי התקציב המינימלי הדרוש הוא 3 מיליון ל"י. הבאנו בהחלטת השנה תוספת תקציב של 102 מיליון ל"י, בתוך זה תוספת שכר ביהודה ובשומרון כדי להגיע לשכר של 4.80 ל"י ליום, וברצועת עזה אינני זוכר לכמה. בכל אופן דובר על תוספת שכר של 12½ מיליון ל"י ותקציב לעבודה יזומה של 8,200,000 ל"י. ביחד סכום של 21-26 מיליון ל"י לדברים האלה. אמרו: לא, אז לא. אבל אם אתם רוצים עכשיו לומר - עבודה בישראל, לא, בכל אופן לא בקנה מדה גדול, ומעשיה שם - זהו ענין לתהליך ארוך. בינתיים צריך לעשות איזה דבר,

11/11/11

11/11/11

11/11/11

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records. It highlights the need for consistency and attention to detail in all reporting. The second section covers the various methods used to collect and analyze data, emphasizing the role of technology in modern research. The final part of the document provides a summary of the findings and offers recommendations for future studies.

The data collected over the past year shows a significant increase in the number of participants. This growth is attributed to the improved outreach efforts and the enhanced quality of the program. The analysis of the data indicates that the most effective strategies were those that focused on community engagement and providing personalized support. These findings suggest that future programs should continue to prioritize these areas to maximize their impact.

The results of the study demonstrate the effectiveness of the implemented strategies. The data shows a clear correlation between the interventions and the positive outcomes observed. This success is a testament to the dedication and hard work of the entire team. The findings also provide valuable insights into the challenges faced during the process and offer practical solutions for addressing them. Overall, the study has provided a solid foundation for future research and program development.

השר מ. דיין:

כגון עבודות יזומות וכבישים. על כל אלף איש תעסוקה יזומה צריך להוציא 3 מיליון ל"י לשנה. מתוכנן כאן ל-2,200 איש, הרי זה סכום של 7 מיליון ל"י. אם נדבר על 10,000 בעזה, ביהודה ובשומרון, הרי צריך להקציב לדבר הזה 30 מיליון ל"י. ואם רוצים להעלות את שכר העבודה במינימום של 30%, הרי זה 20 מיליון ל"י, או ביחד בערך 50 מיליון ל"י.

עכשיו אני רוצה שתדעו שטמשלת ירדן שולחת

בערך כ-25 מיליון ל"י לשנה, ואולי יותר, להקצבות לעיריות כאן לשכם, לטובאט, לג'נין, לרמאללה וכו' וכן לפרטים, לעורכי דין ולשופטים ולטורים. היא שולחת להם את הכסף, כדי שיהיה בידה האמצעי לומר להם לנהל מדיניות נגדנו, תעשו הפגנות וכן הלאה. ואי אפשר לקיים מדיניות, לא אומר בעדנו, אבל לבלום את המדיניות נגדנו אם איננו נוקטים בצעדים המינימליים, אם אנחנו סרעת גם מכירים בדינר, גם בשיפוט וגם בכספים שטמשלת ירדן נותנת לעירית שכם ולעיריות אחרות. כמובן ששעירית שכם תרקוד אז לפי החליל של טמשלת ירדן. טמשלת ירדן מתנהגת כך שנצא ששם. זה נוסף לשאלה מה אנחנו עושים ומה איננו עושים - יש מישהו אחר שכן עושה. ובמקום לבוא במקומו של מישהו ולא להגיע למצב של רעב, צריך להכניס כסף. איני יודע אם עירית חל-אביב נהנית מסענקים ואם עירית פתח-תקוה נהנית מסענקים, אבל עירית שכם ועירית ג'נין אינן עיריות שהן יכולות לשאת את עצמן. הן מקבלות את התמיכה הטמלכתית מירדן ומתנהגות לפי המדיניות של ירדן. כאשר אנחנו אומרים "אנחנו הטמשלה היחידה שם" - האם אנחנו מתכוונים לשחק במלים או אנחנו מתכוונים לשאת בעול הזה ונבטור את הדרך בפני הטמשלה האחרת, והטמשלה שלנו, בתנאים של מינימום שבמינימום תשא באחריות כלפי אזרחים שאינם מתפרעים, כי את האזרחים המתפרעים אנחנו שולחים לבתי הסוהר?

כאן

ההצעה במקום תעסוקה אצ לעשות עבודה יזומה

שם פירושה 3 מיליון ל"י על כל אלף איש.

מביא אני לכם הצעה שלי. איני מציע אותה

באופן פורמלי להצבעה, כי לצערי הצעותי נכשלו בהצבעה. אבל אני אומר

THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A DIFFERENT ASPECT OF THE RESEARCH. THE SECOND PART IS A DETAILED ACCOUNT OF THE EXPERIMENTAL WORK, INCLUDING THE THEORY, THE APPARATUS, THE METHOD, THE RESULTS, AND THE DISCUSSION. THE THIRD PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESULTS.

THE FIRST SECTION OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A DIFFERENT ASPECT OF THE RESEARCH. THE SECOND PART IS A DETAILED ACCOUNT OF THE EXPERIMENTAL WORK, INCLUDING THE THEORY, THE APPARATUS, THE METHOD, THE RESULTS, AND THE DISCUSSION. THE THIRD PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESULTS.

THE FIRST SECTION OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE WORK DONE DURING THE YEAR. IT IS DIVIDED INTO SEVERAL SECTIONS, EACH OF WHICH DEALS WITH A DIFFERENT ASPECT OF THE RESEARCH. THE SECOND PART IS A DETAILED ACCOUNT OF THE EXPERIMENTAL WORK, INCLUDING THE THEORY, THE APPARATUS, THE METHOD, THE RESULTS, AND THE DISCUSSION. THE THIRD PART IS A SUMMARY OF THE CONCLUSIONS DRAWN FROM THE RESULTS.

השר ס. דיין:

את דעתי: סיד בטוח הקצר אנחנו סוכרחים ללכת בכל הדרכים, וגם אז לא נכסה את הכל. כי השקעות זהו ענין לזמן רב, ושותפויות זהו ענין לזמן ארוך, וחקלאות זה יתחיל רק עם הדריים באביב הבא. בעניני עבודה היה נדמה לי שמקובל על משרד העבודה, כי באותם המקצועות ובאותם המקצועות ולאותו הזמן בלבד שהשוק הישראלי יכול לקלוט, יוגאו הנה, וזה ללא הגבלה של מקצוע וללא הגבלה של מקום ובלי החייבות לאורך זמן (השר י. אלמוגי: רק התנאי הבטחוני), שמחר אם אני רוצה אני יכול להפסיק זאת. וטוב אם בינתיים הרויח בקיץ עוד 50 ל"י. ישנם פועלים שנטעו לעונה מסויימת לירדן. ואם פועל עבד פה איזה זמן והוא מביא עוד 200 ל"י הביתה, יש לו עוד 200 ל"י. אם אינו עובד פה, אין לו הסכום הזה. ואם זה נוסף למנת מזון שהוא מקבל, הרי הוא קונה עוד משהו, יש לחנווני משהו ויש לבעל הבית משהו. אם לא, הענין סתם. אני בעד זה שנלך בכל הדרכים יחד: גם

בשותפויות וגם במקום שאפשר בהשקעות וגם כל זמן שאפשר לתת להם עבודה - לתת להם עבודה. יתכן שכעבור חדשיים שלשה חדשיים לא נוכל לקבל פה את כולם, לא נקבל. היום לא לתת על יסוד תחזית שמא לא נוכל אחרי כן להעסיקם, לא לתת להם להכנס במקומות שיש עכשיו חוסר יודים, יהיה מסונה. כשלא יהיה צורך בהם, נפסיק את זאת.

ועוד שתי הערות. הייתי מציע לשר החקלאות

לבדוק מה שאמר בקשר לבקעת הירדן לפתח גידולים למגמת יצוא. יתכן שיהיו שותפים האחים בנימיני עם אנו אשר לגידול תותים או לגידול אבטיחים, וישולחו לכוויית ולמקומות אחרים, ואנו נסה שנוכל לעזור - בעזור.

דבר שני: ענין השווקים המשותפים. הבעיה

חלה רק על רצועת עזה. אנשים ישראליים מפחדים לנסוע לעזה, ובצדק, כי זורקים שם רמונים בשוק. בעזרה מסויימת אנחנו יכולים להקים חלק מהשוק מחוץ לעיר, לא צריך אז לעבור את כל השכונות ולקבל את

10/14/62

10/14/62

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is in a state of stagnation and that the government is unable to meet its financial obligations. The report also mentions that the population is suffering from a lack of food and clothing, and that there is a widespread feeling of hopelessness.

The second part of the report discusses the political situation. It is noted that the government is corrupt and that there is a lack of democracy. The report also mentions that there is a widespread feeling of anger and that there are many people who are dissatisfied with the government.

The third part of the report discusses the social situation. It is noted that there is a high level of unemployment and that there is a lack of social services. The report also mentions that there is a high level of crime and that there is a widespread feeling of fear.

The fourth part of the report discusses the international situation. It is noted that the country is isolated and that there is a lack of international support. The report also mentions that there is a high level of tension with neighboring countries.

The fifth part of the report discusses the future of the country. It is noted that there is a need for reform and that there is a need for a new government. The report also mentions that there is a need for a new constitution and that there is a need for a new set of laws.

The sixth part of the report discusses the role of the military. It is noted that the military is a major part of the economy and that there is a high level of military spending. The report also mentions that there is a high level of military corruption.

The seventh part of the report discusses the role of the media. It is noted that the media is a major part of the economy and that there is a high level of media spending. The report also mentions that there is a high level of media corruption.

The eighth part of the report discusses the role of the judiciary. It is noted that the judiciary is a major part of the economy and that there is a high level of judiciary spending. The report also mentions that there is a high level of judiciary corruption.

The ninth part of the report discusses the role of the education system. It is noted that the education system is a major part of the economy and that there is a high level of education spending. The report also mentions that there is a high level of education corruption.

שט/10.4.69

סורי ביותר

41.

השר ס. דיין:

הרטונים, וכך לאפשר ליהודים לקנות ירקות ופירות ומה שהם רוצים.
הקנייה היא חלק מהטיול.

רה"ם הגב' ג. מאיר:

דווקא לשבת!

השר ס. דיין:

היהודים עובדים כל ימות השבוע. הם נוטעים
עם המספחה לטייל ורוצים לקנות. כיום עזה

היא עיר פתה.

כשאנחנו מדברים על "חובות המסלה", הרי

זה איננו מצטמצם רק בחעסוקה, יש גם ענין השירותים ודברים אחרים.

אני מציע שניכנס ברצינות לענין ושנראה את חובתנו כמסלה לדאוג

לרמה סינימלית ככל השטחים ובנסה לפתור את הבעיות.

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

10. 10. 1911

מוכירות הממשלה

סודי
העתק מס. 19

פ ר ט י כ ל
ישיבת ועדת הסרים לענין השטחים המוחזקים
ז' באדר תשכ"ט - 25.2.69

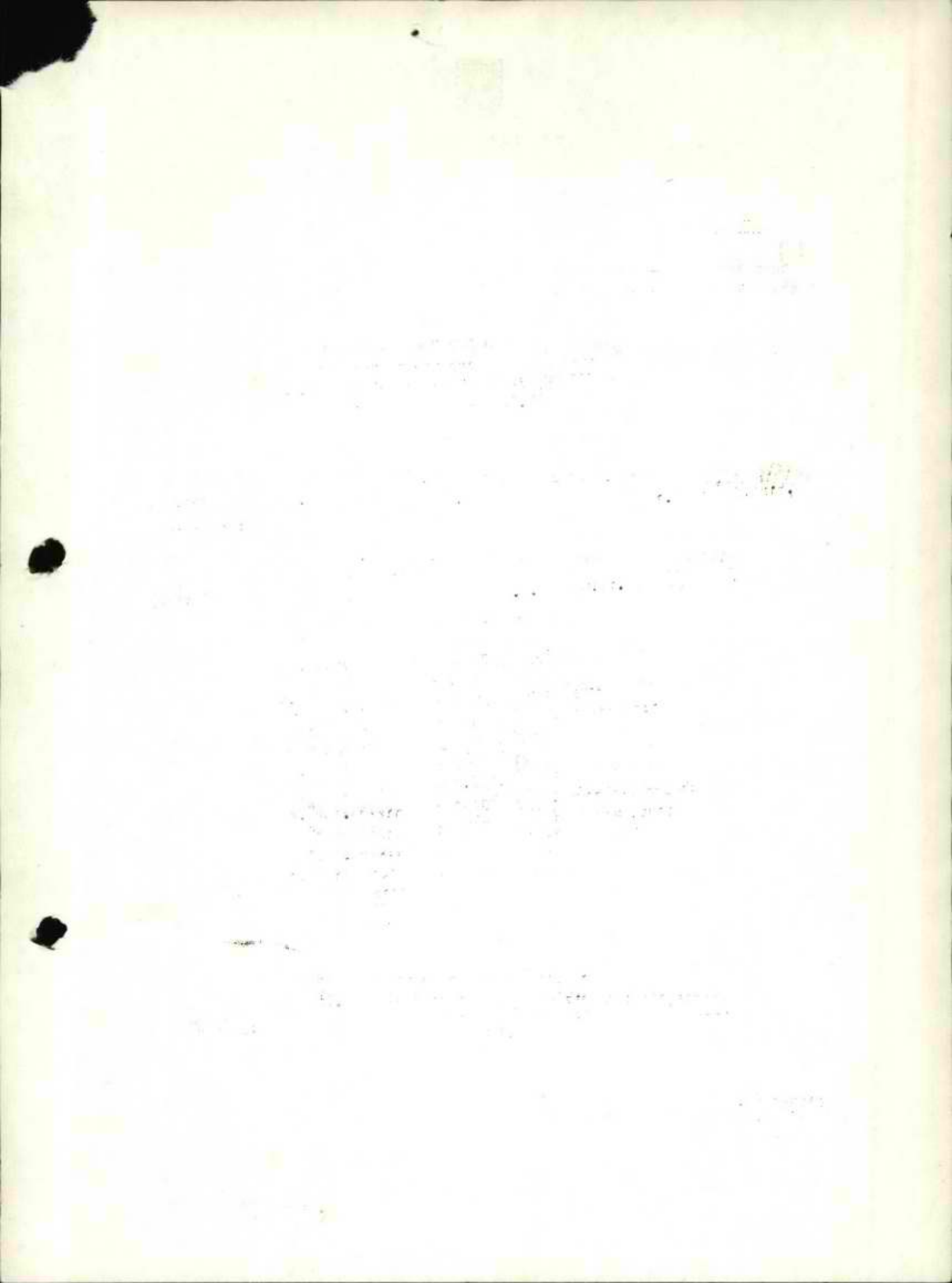
נכחו הסרים: ל. אשכול - יו"ר, י. אלוז, ח. גבתי, מ. דיין, י. ספיר, מ. קול, י.ס. ספירא, א. טסון.

נעדרו הסרים: א. אבן, י. ברזילי (חולה), ח.מ. ספירא, ז. טרף (בחו"ל).

מ. ארנון	- מזכיר הממשלה
אל"מ ט. גבע	- מוסל טכס
ד. גולן	- מסרד המסחר והתעסיה
תא"ל מ. גור	- מפקד מרחב עזה וצפון סיני
תא"ל ט. גזיה	- מסרד הבטחון
ט. הלל	- מסרד החוץ
י. הרמלין	- ט.ב.כ.
י. הרצוג	- המנהל הכללי, מסרד ראש הממשלה
תא"ל ר. ורדי	- מפקד איזור יהודה והסומרון
אל"מ י. לשאור	- מזכיר צבאי לראש הממשלה
סא"ל ב. מיטוב	- מוסל חן-יוניס
סא"ל מ. רבינוביץ	- מסרד הבטחון
מ. טסון	- מסרד ראש הממשלה

סדר היום: טס/14. הפרעות הסדר בשטחים המוחזקים
טס/15. ביטול האיסור להקמת מפעל לייצור סנדלי פלסטיק

הפרעות / .

סס/14. הפרעות הסדר בשטחים המוחזקים

שר הבטחון פותח.

הא"ל ר. ורדי, מפקד איזור יהודה והשומרון והא"ל מ. גור, מפקד מרחב
עזה וצפון סיני, מדווחים על המצב באיזוריהם במיוחד על רקע האירועים
והחקריות בסבועות האחרונים.

בדיון מסתמפים: השרים י.ס. שפירא, י. ספיר, מ. קול, ח. גבתי, ל. אשכול,
י. אלון וה"ח ט. גזית, מ. גור זמ. ששון.

מ ח ל י ט י ם : שר החקלאות יבדוק את האפשרויות לטיפול רמת החקלאות
ברצועה עזה ויביא הצעותיו לדיון בוועדה השרים.

סס/15. ביטול האיחוד להקמת מפעל לייצור סגולי פלסטיק

סגן ראש הממשלה פותח.

בדיון מסתמפים: השרים ל. אשכול, מ. קול, י. אלון, י. ספיר, י.ס. שפירא
וה"ח ט. גזית וד. גולן.

מ ח ל י ט י ם : האיחוד שניתן ע"י ועדה המנכ"לים להוסיב שכס להקים מפעל
לייצור סגולי פלסטיק ייבדק מחדש.

מסקנות הבריקה חובאנה להחלטה בישיבת הממשלה ביום י"ט באדר תשכ"ט
(9.3.69). עד להחלטת הממשלה כאמור, יוקפא הטיפול בנושא.

ה י ט י ב ה נ נ ע ל ת